

MAN BUTTALE

က စ,ပြီး ချစ်စိတ် ဖြစ်ပေါ် လာတတ်ပါသလဲ' ဟု မေးခွန်းထုတ် လျှင် ယောက်ျားအတော်များများက ကွဲပြားခြားနားသော အဖြေ များကို ပေးကြမည် ဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ 'ချစ်စိတ်' ဆိုထာ အလွယ်တကူ ပေါ်ပေါက်နိုင်တာတော့ မဟုတ်ပါ။ ကိုယ့်အနားမှာ ဒါမှမဟုတ် သို့မြင်ကွင်းမှာ လက်လှမ်းမီလောက်စရာ ဆန့်ကျင်ဘက် လိင် လည်း ရှိပါမှ ... ၊ အဲ့ဒီ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ကိုယ်ကလည်း စိတ် စင်စားဦးမှ ... ၊ အဲ့ဒီလို အဆင့်တွေပြီးတော့မှ ချစ်တာတွေ ဘာ တွေက တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် လာသည်။ အချစ်ဆိုရာမှာလည်း အမျိုးမျိုး အစားစား ကွဲပြားနိုင်သေးသည်။ ဒါတွေထားပါတော့တွင်

တျွန်တော့်အကြောင်းပဲ ပြောတော့မည်။

်ယောက်ျားတစ်ယောက်ဟာ ဘယ်အသက်အရွယ်

BURMESE

ကျွန်တော့် အသက် သုံးနှစ်အရွယ်လောက်ကပင်း နှိုင်ကလေးတွေရဲ့ အလှကို ခံစားတတ်ဟု ကျွန်တော့် မေမေက ပြန်ပြောပြတော့ ကျွန်တော့်မှာ ရှက်လွန်းလို့ ခေါင်းတောင်မဖော် နိုင်။ သို့သော် ... အဲ့ဒါ တကယ်ပဲဟု ကျွန်တော့် ဖေဖေက ပြော သည်။ အဘိုးနဲ့ အဘွားကလည်း ထောက်ခံသည်။ မေမေက ရယ်သွမ်းသွေးရင်း ပြန်ပြောပြသည်မှာ ...

်အဲ့ဘွယ်ကလေ ... အလှအပကိုခံစားတတ်တာတော့ ပြော မနေပါနဲ့တော့ ္ ၊ အဲဒီတုန်းကလေ သူ့အသက်က သုံးနှစ် လောက်ပဲ ရှိဦးမှာ၊ ကျွန်မက ညနေဘက်ဆို သူ့ကို ချီပြီး လမ်းလျှောက်ထွက်တတ်တယ်၊ အဲဒီလိုလျှောက်နေရင်း ရုပ်ဆိုးဆိုး အပျို့အရွယ် မိန်းကလေးတစ်ယောက် ကျွန်မတို့ ရှေ့က ဖြတ်လျှောက်သွားတာ မြင်တော့ သူက လက်ညှိုး ထိုးပြီး 'လှဘူး ... လှဘူး' လို့ ပြောရင်း ခေါင်းကလည်း ခါသေးတယ်၊ လူလုပပ မိန်းကလေးတွေ တွေ့ရင်တော့ သူ့မှာ သခင်လည်ပြန် ကြည့်ရတာနဲ့ ခိုးခိုးခစ်ခစ် ရယ်ရ တာနဲ့ ... ၊ အဲမယ် ... ဒါတင်မဟုတ်သေးဘူးရှင်၊ ကျွန်မတို့ အိမ်နီးချင်း လူပျိုလေးတစ်ယောက်ကို လှမ်းခေါ်ပြီး ဦးဦး ဟိုမှာ ချစ်ချစ်လှလုလို့ ပြောလိုက်သေးတာ"

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ... ၁၁

"မေမေကလည်းဗျာ ့ အဲဒါတွေ လျှောက်လျှောက်မပြော စမ်းပါနဲ့ ့ ့"

"ဟုံ ့ ငါမပြောလည်း အားလုံးသိတာပဲ၊ နှင်က တော်တော် 🦥 ထူးတဲ့ ကလေး ့ ့"

လူပျိပေါက်ကလေးကျွန်တော်ကတော့ မေမေ့အပြော ကို ရှက်တတ်နေပြီ။ မေမေကတော့ ကျွန်တော့်ကို ကလေးဟုပင် ထင်နေသေးပုံရသည်။

ဘယ်မှာ ကလေးဟုတ်တော့လို့လဲ ... ။ ကျွန်တော် ကဖြင့် လှလှပပ ရင်ခုန်တတ်နေပြီ ... ။ ကျကျနန စိတ်ကူးယဉ် တတ်နေပြီ။

မေမေ့ကို ဂျစ်ကန်ကန် ပြန်ပြောလိုက်ပြီး ကျွန်တော်
ခြံထဲ ဆင်းလာခဲ့သည်။ ဟိုဘက်ခြံကို ချောင်းကြည့်လိုက်တော့
ကျွန်တော်တို့ အတန်းထဲက နှပ်ချေးမစင်သည့် ကောင်မလေးကို
တွေ့ရလေသည်။ အဲ့ဒီ ကောင်မလေးဟာ ရုပ်ကလေး လှချင်လျက်နဲ့
ရှားသလို ပေါသလို၊ ကလေးလိုလို ခွေးလိုလို ဖြစ်ကတတ်ဆန်း
နေတတ်တာမို့ ကျွန်တော် သဘောမကျ။ ခုလည်း သူမက သူ့
အမေ ထဘီကို ယူဝတ်ထားသလား မသိ။ အရောင်ရင့်ရင့်
အပွင့်ကားကား လုံချည်ကို တစွေတစောင်း ခပ်တိုတိုဝတ္တိကာ

COM

ကုလားမစီးနင်း ကစားနေသည်။ ဆံပင်တိုနန့်နန့်ကျွာ်လှလည်း ကိုက

ज्ञा क्यार्

လှေး နရးက အဆီပြန်ပြောင်ဝင်းနေကာ အင်္ကိုကလည်း ခပ်ပွပွ။ အဲဒီလိုမျိုးကိုတော့ ကျွန်တော် လုံးဝ စိတ်မဝင်စားပါ။ ခက်တာက ကျွန်တော်သာ လူမြို့စိတ်ပေါက်နေပေမယ့် ကျွန်တော်နဲ့ ရွယ်တု ကောင်မလေးတွေကတော့ အဲ့ဒီလိုမျိုးချည်းဖြစ်သည်။ တစ်ယောက် မှ နှပ်ချေးမစင်သေးချေ ... ။ ကျွန်တော်က ခြံစည်းရိုးနားမှာ ရပ်နေဆဲ ... ကစား

နေသော ခင်သုသုက ကျွန်တော့်ကို မြင်သွားကာ အဟီးခနဲ ရယ်ပြလိုက်သည်။ ရယ်ပုံကိုက ငပေါမနှင့်တူနေသည်။ သုသုက ကျွန်တော့်နားသို့ ခုန်ဆွ ခုန်ဆွ ပြေးလာရင်း

"ဟဲ့ ့့ အဲ့ဘွယ်ကျော်၊ ပါမလား"

"ဘာကို ပါရမှာလဲ ... "

"ငါ ကုလားမစီးနင်း ကစားနေတာလေ၊ တစ်ယောက်တည်း

ပျင်းနေလို့၊ နင်ပါ ပါမလားလို့ ... "

"မပါပါဘူး၊ ကလေးကလားတွေ၊ ပြီးတော့ အဲ့ဒါ နှင့်တို့

မိန်းကလေးတွေပဲ ကစားတာ ... "

ကျွန်တော်က ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်၍ နဖူးပေါ် ဝဲနေသည့် ဆံပင်ကို ခါရင်း ပြောလိုက်သည်။ သုသုက နှုတ်ခမ်းကို ရွဲ့ကာ ...

"နင်က ... ပဲချည်းပဲ"

"ဘာ ပဲလဲ၊ ကုလားပဲလား ... မတ်ပဲလား ... "

"ကြည့်လေ ... နှင့်ရုပ်ကိုက အိုက်တင်ထုတ်နေတဲ့ရုပ်၊ ကလေးပဲဟဲ့ ... ကလေးကလား ဆော့တာ ဘာဖြစ်လဲ"

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ...

၁၃

"ငါက ကလေးမဟုတ်တော့ဘူး"

"ဒါဆို ဘာလဲ ္ ့ "

"လူပျို ... " "ဟာဟ ... ဖြီးမနေနဲ့ ၊ တစ်နေ့ တစ်နေ့ နှင့်အွမေ အော်

ဟစ်နေတာ ငါကြားသားပဲ၊ ဟဲ့ကောင်လေး ... ဒီကလေး

ဟာ၊ ကလေးက ကလေးလို မနေဘူးလား၊ ဘာလား ... ညာလား စုနေတာပဲ"

"အဲ့ဒါက အမေ မသိလို့ မြောတာပါ၊ ဒီမှာကြည့် တွေ့ လား၊ ငါက လူပျိုပဲ ..."

ကျွန်တော်က ခေါင်းကို မော့လိုက်ပြီး ကျွန်တော့် မေးစေ့မှာ ငုတ်စိလေးတွေ ထွက်နေသည့် မုတ်ဆိတ်မွေးလေးတွေ

ကို ဟန့်ပါပါ ပွတ်ပြလိုက်သည်။

"အဲ့ဒါ ဘာဖြစ်လဲ ့ မေးစေ့မှာ အမွေးပေါက်တာနဲ့ လူပျိုဖြစ်တယ်လို ငါမကြားဖူးပါဘူး၊ နင်နဲ့ ငါက အသက် အတူတူဖဲ ဥစ္စာ၊ ငါလည်း ကလေး၊ နင်လည်း ကလွေ့

ပေါ့၊ လာပါတဲ့ ့ ့ ကစားရအောင်"

၁၄ ဟူခွင်

မေလးမျိုးနဲ့ အပေါင်းအသင်း မလုပ်ချင်ပါဘူး၊ ငါ အခု ဂစ်တာတီးတတ်နေပြီကျ၊ ဂစ်တာတီးပြီး သီချင်းသွားဆို လိုက်ဦးမယ်"

"ကောင်စုတ် ့ နင့် မခေါ်တော့ဘူး"

သုသုက ခြေဆောင့်နင်းကာ မလှမပ ခြေလှမ်းတွေ • ဖြင့် ထွက်ခွာသွားပါသည်။ အဲ့ဒီအခိုက်မှာ မမရဲ့ လှလှပပ ခြေလှမ်းတွေကို ကျွန်တော် မြင်ယောင်လာသည်။

မမ ့္ မမ၊ သိပ်ကိုလုပြီး ဣန္ဒြေကြီးတဲ့ မမ၊

တွေးမိရုံကလေးနဲ့ ကျွန်တော့်ကို ရင်တလုပ်လုပ် တုန်စေတဲ့ မမ။ မမရဲ့ မျက်လုံးကလေးတွေက သောက်ရှူးကြယ်လို တောက်ပ သည်။ (သောက်ရှူးကြယ်တော့ ကျွန်တော် မသိ၊ ကြားဖူးတာ ပြောတာ)။ မမရဲ့ ကိုယ်ဟန့်က နွဲ့နောင်းသည်။ ဆံပင်ကလည်း အရှည်ကြီး၊ မမက စကားပြောလျှင် ပြုံးပြီးပြောတတ်တာမို့ ထို

အပြုံးကလေးကို ကျွန်တော် စွဲလန်းရသည်။ သုသုတို့လို အရွယ် တွေမှာ မတွေ့နိုင်သည့် အပြုံးမျိုးကို မမထံမှာ တွေ့နိုင်သည်။ မမအကြောင်း တွေးမိရုံနှင့် ကျွန်တော့် စိတ်ထဲ ပျော်ရွှင်လာကာ အိမ်ပေါ်ပြေးတက်လာခဲ့သည်။ ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၁၅

"တဲ့ ... ကောင်လေး ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ၊ ဟဲ့ ... တဲ့ ခလုတ်တိုက်သွားပြန်ပြီ၊ ကုန်ပါပြီ ... ကုန်ပါပြီ၊ မျောက် လောင်းလေးဟာ ဘာဖြစ်နေမှန်းကို မသိဘူး၊ ဆတ်စလူး ထ,နေတာပဲ ..."

သူ့ပန်းအိုးတွေကို တိုက်မိသွားတာမို့ မေမေက အော်ဟစ်ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော်ကတော့ ဂရုမစိုက်နိုင်အားပါ။ ကျွန်တော့် အခန်းထဲ အမြန်ပြေးဝင်လာပြီး တခါးကို သေသေ ချာချာ ပိတ်သည်။ ပြီးတော့ မှန်ရှေ့မှာ ရပ်သည်။ ကိုယ်ကိုကိုယ် 🖣 ပြောတာမဟုတ်၊ တကယ်တော့ ကျွန်ခဲ့တာ်ဟာ တော်တော် ချောပါသည်။ ဆံပင်ပျော့ပျော့ကလေးတွေ နဖူးပေါ် ခပ်ယိုင်ယိုင် **စ**င်းကျနေသော မျက်နှာဟာ မသိမသာ ပါးကလေး ဖောင်းနေ တာကလွဲလို့ အားလုံး အဆင်ပြေချောမွေ့သည်။ နှတ်ခမ်းပေါ်မှာ၊ မေးစေ့မှာ၊ ပါးပြင်ပေါ်မှာ အမွေးကလေးတွေတောင် ပေါက်နေပြီး ကျုန်တော့်ကို ဘယ်သူက 'ကလေး' လို့ ပြောချင်ကြသေးလဲ၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဟော့ဒီရင်ဘတ်ဟာ မမအကြောင်း တွေး တိုင်း ပူနွေးလာတတ်ပြီဗျ ့ ့ ။

ကျွန်တော်က ဘီးတစ်ချောင်း ဆွဲယူကာ ခေါ်ခွဲ^{နှင့} အထပ်ထပ် ဖြီးသည်။ ခေါင်းလိမ်းဆီ ရွဲရွဲ လိမ်းသည်။ <mark>ဖြိ</mark>ု့တော့

ကာ ခေါ့စွဲးကို ဂဲ။ မြီးမြောာ့

ပုညခင် ၁၆

ခေါင်းထပ်ဖြီးသည်။ လေချွန်ရင်း မျက်နှာပေါ်က ဝက်ခြံတွေကို တစ်လုံးမကျန် ကုန်စင်အောင် ညှစ်ပြီး ခရင်(မ်) ပါးပါးလိမ်း

လိုက်သည်။ နောက် သနပ်ခါး ပါးပါးထပ်လူးပြီး မသိမသာ

ပေါင်ဒါရိုက်လိုက်တော့ ကျွန်တော့် မျက်နှာက မှုန်မှုန်လေးဖွေးကာ

ပိုကြည့်ကောင်းသွားသည်။ ကျွန်တော်က မှန်ရှေ့မှာရပ်ကာ ဘယ်ပြန် ညာပြန်၊

ထွက်လာခဲ့လေသည်။

ရှေ့ပြန် နောက်ပြန် ကြည့်လိုက်ပြီး ကိုယ့်ပုံရိပ်ကိုယ် ကျေနှစ် အားရတော့မှ ဂစ်တာကို သွားယူကာ မမတို့ ခြဲဘက် ဝရန်တာ့သို့

ကျွန်တော့် အစန်းနံဘေးက ဝရန်တာလေးဟူ မမ ညိုပြာညက်တို့ အိမ်ဘက်မှာ ရှိနေ့တာက ကျွန်**တော့်ရဲ့** ကံကောင်းမှုတစ်ခု ဖြစ်သည်။ သုသုတို့ ခြံကတော့ ဟိုဘက်ခြမ်းမှာ ဖြစ်ပြီး မေမေတို့ အခန်းနဲ့သာနီးသည်။ အဲ့ဒါလည်း ကျွန်တော့်

ကံကောင်းမှုပဲ၊ နို့မို့ဆို အဲ့ဒီ ကောင်မလေး သံသေးသံကြောင်နဲ့ သီချင်းအော်ဆိုတာ၊ စာအော်ဖတ်နေတာတွေကို ကြားနေ ရဦးမည် ကျွန်တော့် အခန်း ပြတင်းလေးကနေ ကြည့်လျှင်

မမည်ပြာညက်ရဲ့ အခန်း ပြတင်းလည်း မြင်နိုင်သည်။ မမတို့ အိမ်အပေါ် ထပ် ဝရံတာကိုလည်း မြင်ရသည်။ မမတို့ခြံထဲ<mark>ကိုလည</mark>်

စီးမိုးမြင်နိုင်သည်။

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ့ှု့အနှစ် ့ှု့အသစ် ှု ့ (၁၇)

တကယ်တော့ တစ်မနက်မှာ မမရဲ့ အခန်းပြ**တင်း** တံခါးချပ်လေး ညင်သာစွာ ပွင့်ရာကနေ ကျွန်တော့် ရင်ခွင်တံခါး

လည်း ပွင့်ခဲ့တာပဲ ...။

အဲ့ဒီနေ့ မနက်က ကျွန်တော့်ကို မေမေက အော်ကြီး

ဟစ်ကျယ် နှိုးနေခဲ့သည်။ ကျွန်တော့် အခန်းတံခါးကိုလည်း တခုန်းခုန်း ရိုက်ပုတ်နေသည်။

"ဟဲ့ ့္ ကောင်လေး ခုထိ အိပ်ရာ မထ,သေးဘူးလား၊ ငါနိုးနေတာ ဒါပါနဲ့ဆို ငါးခါရှိပြီ၊ ထုတော့လေ၊ စာမေးပွဲ ကဖြင့် ဖင်နားကပ်နေပြီ၊ ခုထိ စည်းစိမ်ယူချင်တုန်း ... "

"ထပြီ ့ ထပြီ ့ မေမေး သား ထပြီ" "အဲ့ဒီလိုပြောတာလည်း ဘယ်နှခါရှိပြီလဲ၊ အိပ်ချင်မူးတူးနဲ့

ထ, ထ အော်ဖြီး ပြန်ပြန်အိပ်နေတာ ငါ မသိဘူးများ မှတ်သံလား"

"ဒီတစ်ခါ ထကယ် ထ,ပြီ မေမေ"

ကျွန်တော်က ခပ်ကျယ်ကျယ်လေး အော်ပြောပြီး အိပ်ရာကနေ ကျုံးထကာ အခန်းတံခါး ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

"အေး ့္ ဟုတ်ပြီ ဒီလိုမှပေါ့၊ သားလေးက လိမ္အာပါတွယ်၊

ပြန်မအိပ်နဲ့တော့ ့ ကြားလား၊ မျက်နာ မြန်မြန့်အိစ် ့ ့

ာစ ပုညခင်

မေမေ ပြန်ထွက်သွားတော့ ကျွန်တော်က တံခါး မြန်မြန်ပိတ်ပြီး အိပ်ရာပေါ် ဒိုင်ဗင်ထိုးချလိုက်သည်။ မျက်လုံး ကလေးတွေ ပြန်မှေးလာစဉ် တံခါးကို တခုန်းခုန်းထုသံ ပေါ်လာ ပြန်ကာ...

> "အံ့ဘွယ်နော် ... နင်ပြန်အိပ်နေတာ ငါမသိဘူးများ မှတ် လား၊ စိတ်မချလို့ နင့်အကျင့် သိလို့ နောက်တစ်ခေါက် ပြန်လှည့်လာတာ၊ ဒီတစ်ခါ တကယ်မထရင်တော့ နင့်ဖင်

ကြိမ်လုံးနမ်းပြီ မှတ်တော့ ... "

မေမေ့ ဒေါသကို ကြောက်ရတာမို့ ကျွန်တော် အိပ်ရာကနေ ကျုံးထလိုက်ရသည်။ ပြီးတော့ ပြတင်းပေါက်ဆီ ယိုင်ထိုးယိုင်ထိုး လျှောက်သွားကာ ပြတင်းတံခါးဖွင့်ပြီး လေရှူနေ လိုက်သည်။ လေရှုရင်းက မျက်လုံးထောင့်စွန်းမှာ တွယ်နေသည့် မျက်ချေးတွေကို လက်ညှိုးနှင့် ကုပ်ထုတ်နေလိုက်သည်။

အဲ့ဒီအချိန်မှာပဲ ကျွန်တော်နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် အခန်းတံခါးချပ်ကလေး လုပ်ခနဲ ပွင့်သွားကာ အိပ်ရာနိုးစ အလှ ပဂေးလေးကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ကြားဖူးကြတယ် မဟုတ်လား မိန်းကလေး တစ်ယောက် တကယ် လှမလှ အိပ်ရာနိုးစမှာ ကြည့်ရတယ် ဆိုတာလေ။ အဲ့ဒါ တကယ်ပဲ မမ တကယ်လှတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်မှာ ရင်သပ်ရှုမော လက်ခံလိုက်ရသည်။ ညဝတ်အင်္ကျီ ဖြူ လွလွလေး ကပိုကရိ ... ဆံပင်ရှည်ကြီးက ရင်ဘတ်ပေါ် မွမွ လေး ပုံအိကျနေသော မမက ခေါင်းတောင် ဖြီးရသေးပုံမရဘဲ သူ့ပြတင်းနံဘေး သစ်ပင်ထက်ဆီက ကျလိကျလိ အော်မြည်နေ

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ့့အနှစ် ့့အသစ် ့

36

သည့် ငှက်ကလေးတွေကို ငေးမော့ကြည့်နေသည်။ မော့နေလို့ လား မသိ ့ လည်ပင်းကလေးဟာ စင်းနေတာပဲ ့ ။ အနီးကပ် သွားကြည့်ရင် အကြောစိမ်းကလေးတွေတောင် မြင်ရမလားမသိ။ ကျွန်တော် မမရဲ့ လည်ပင်းလေးကို ငွေးမျှော်ကြည့်ရင်း 'ရေကြည် သောက်ရင် မြင်ရလောက်ပင် ကြည်ကြည်လင်လင်' ဟူသော

သီချင်းစာသားလေးကို သွားသတိရမိသေးသည်။ မမ ရေသောက် ရင် လည်ပင်းကလေးကို ထွင်းဖောက်ပြီး မြင်ရမှာပဲဟု စိတ်ကူး ယဉ်လိုက်သည်။

ကျွန်တော့်ရဲ့ အိပ်ရာနိုးထစအလှကတော့ မျက်ဈေး စက်လက်နှင့်ပင် ... ။ မျက်ဈေးကြောင့်လား ဘာလားတော့မသိ အမြင်အာရုံပင် မှုန်ဝါးလာတာမို့ လက်ဖမိုးနှင့် အမြန်ပွတ်ပစ် လိုက်ပြီး မျက်လုံးကို ပြူးကြည့်နေရသည်။

အဲဒီလိုကြည့်နေဆဲမှာ ငှက်ကလေးတွေကို သဘော ကျနေပုံရသော မမ ပြုံးလိုက်တာကို မြင်လိုက်ရသည်။ ဆလိုက် ထိုးသလို လင်းဖြာကျနေသော နံနက်ခင်း နေရောင်ခြည်အွေ့ကိ မှာ သွားကလေးတွေပင် ကျောက်သံ ပတ္တမြားလို လက်သွားသည် ပုညသင်

်ဟု ထင်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ မမက သူမ နှတ်ခမ်းကလေးကို လက်ဖျားလေးနှင့် ထိကာ ဖွဖွကလေး သမ်းပြီး အိမ်ထဲ ပြန်လှည့် ဝင်သွားသည်။

အဲဒီမှာ ကျွန်တော် ကြွေပြီး ကျွန်ခဲ့တော့တာပဲ ... ။ ရင်ထဲ မောလုပ်လုပ်ကြီး ဖြစ်လာကာ အိပ်ရာပေါ် ဒိုင်ဗင်ပြန်ထိုး ချ၊ ခေါင်းအုံးထဲမှာ မျှက်နှာဖွက်ထားပြီး တဟိဟိ ရယ်သည်။ ပက်လက်ပြန်လှန်သည်။ မျက်နှာကြက်မှာ မမကို မြင်ပြီး ပြုံးသည်။ ဘေးစောင်းသည်။ နံရံမှာလည်း မမဲကို မြင်သည်။ ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း အိပ်ရာထက်မှာ မှောက်လိုက်၊ လှန်လိုက်၊ ဘေးစောင်းလိုက်၊ လူးလွန့်လိုက်၊ ဂဏှာမငြိမ်ဖြစ်နေရင်းက ဖက်လုံး ကိုဆွဲကာ ကူကျနန ဖက်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ မျက်လုံးကလေး မှေးစင်း စိတ်ကူးယဉ်ကာ ငြိမ်သက်နေလိုက်သည်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ ဖျန်းခနဲ အသံနှင့်အတူ တင်ပါးတစ်လုံး ကျိန်းစပ်သွားပါသည်။

> မနာချင်ရင် မြန်မြန်ထ 📜 ' "အီးဟီး ့္ မေမေကလည်းဗျာ၊ နာလို့ သေပါပြီ"

"နာမှာပေါ့ ့္ ပြောစကားမှ နားမထောင်တာ၊ မနက် မနက်ဆို ငါးမနိူးဘဲ နင် ဘယ်နှခါ အိပ်ရာထလဲဟ**င်၊**

"ကဲ ့ မှတ်ပြီလားဟင်၊ နောက် တင်ပါးတစ်ဖက်ပါ

သွား ့ မျက်နှာမြန်မြန်သစ်'

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ...

ကျွန်တော်က ရှံ့မဲ့လျက် တင်ပါးတစ်ဖက်ကို ပွတ် ရင်း ရေချိူးခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့ရသည်။ စောစောတုန်းက စိတ်ကူး ယဉ်နေတုာလေးတွေပင် ဘယ်ရောက်လို့ ရောက်မှန်းမသိအောင် မေမေ့ လက်သံက ပြောင်ပါသည်။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် အဲဒီနေ့မှစကာ ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် ကလေးမဟုတ်တော့ဘူးဟု ကိုယ့်ဘာသာ ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ မေမေကတော့ 'ဒီကောင်လေးဟာ၊ ဒီကလေးဟာ၊ မျောက်လောင်းကလေးဟာ' စသဖြင့် ဆိုမြည်နေဆဲ၊ ကျွန်တော်ကတော့ 'လူပျိုကလေးဟာ' ဟု သတ်မှတ်ထားခဲ့ပြီး အလှတွေပြင်ကာ စတိုင်လ်ထုံတ်တတ်လာသည်။ တစ်နေ့ တစ်နေ့ ကျွန်တော် အဲ့ဒီဘက်ခြံကို မ<mark>ချောင်</mark>း

ဘဲ မနေနိုင် ... ။ မမတို့ မိသားစုဟာ မကြာသေး<mark>ခင်ကမှ</mark> ပြောင်းလာကြတာမို့ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုနဲ့ လည်း မရင်း<mark>နီးကြ</mark> သေးပါ။ ကျွန်တော်ကဖြင့် ရင်းနှီးခင်မင် ဝင်ထွက်ချင်လုပြီ ... ။ ခုတော့ တိတ်စာခိုး ချောင်းကြည့်ရုံသာ တတ်နိုင်သည်။

ကျွန်တော် မနက်အိပ်ရာထလျှင် အဲ့ဒီ မမရဲ့ အခန်း ပြတင်းဆီ, ပထမဦးဆုံး လှမ်းမျှော်ကြည့်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ

၀ရန်တာမှာ အဝတ်ထွက်လှန်းနေသော မမကို လှမ်းမြင်ရသည်။ အဲဒါဆို ကျွန်တော် ပျော်ပြီး ကျောင်းကို တက်တက်ကြွကြွထွွှဲလိ သွားသည်။ ညနေ ကျောင်းက ပြန်လာလျှင် လွယ်အိတ်က်လေး

ဖုတ်ခနဲ ပစ်ချကာ မမတို့ခြဲဘက်သို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်ရသည်။ အိမ်ရှေ့ ပန်းခြံထဲမှာ ပန်းအိုးတွေ ရေလောင်းနေသော မမကို တွေ့လျှင်တော့ အဲဒီညမှာ စာမကျက်နိုင်ဘဲ စိတ်ကူးယဉ်၍သာ

့နေတော့သည်။ အိပ်မက်ထဲမှာလည်း မမနှင့် မကြာခဏ တွေ့ ခွင့်ရပါသည်။

ခုလည်း သုသုရဲ့ အမူအကျင့်တွေကို နှာခေါင်းရှံ့ ကျောနိုင်းလာသော ကျွန်တော်က ဂစ်တာကို ဟန်ပါပါပွေ့ကာ ဝရန်တာမှာ ထိုင်ရင်း မမများ မြင်မလားလို့ စတိုင်လ်ထုတ်နေမိ ပါသည်။ ကယ်တော့ ကျွန်တော်က ဂစ်တာကို သိပ်တီးတတ်သေး တာ မဟုတ်ပါ။ ဂစ်တာကိုင်လျှင် စတိုင်လ်ကျသည်ဟု ထင်၍သာ ဂစ်တာတီးသင်မိတာပင်။

ကျွန်တော်က ရသလောက် C လက်ကွက်နဲ့ Am လက်ကွက်လေးကိုပဲ တို့တို့တိတိ တီးရင်း မမတို့ ဝရန်တာ ဘက်ကို လှမ်းလှမ်းကြည့်နေရသည်။ ဟော ... မမ ထွက်လာပြီ။

မမက ဝရန်တာမှာရပ်ရင်း ကျွန်တော့်ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်လာပါသည်။ ကျွန်တော်က မသိချင်ယောင်ဆောင်ကာ ဂစ်တာငံ့တီးနေလိုက်သည်။ ပြီးမှ ပြန်ခိုးကြည့်သည်။ မမက ကျွန်တော့်ကို လှမ်းကြည့်ရင်း ခစ်ခနဲ ပြုံးလိုက်တာကို မြင်တော့ စိတ်ထဲ ပျော်သလိုလိုဖြစ်သွားသည်။ ခဏနေတော့ မမ ခြံထဲဆင်းသွားတာကို လှမ်းမြင် ရသည်။ ကျွန်တော် ဗြုန်းခနဲ ဂစ်တာကိုချကာ အိမ်ရှေ့သို့ ပြေး ထွက်လာခဲ့သည်။

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ...

့ "ဟဲ့ ... ဒီကောင်လေးဟာ အပြေးအလွှားနဲ့၊ ဒါက ဘယ်လဲ __"

"အိမ်ရှေ့မှာ ရေခဲမုန့်သည် တွေ့လို့ သွားဝယ်စားမလို့ မေမေ"

ကျွန်တော် ခြံရှေ့သို့ ပြေးထွက်လာခဲ့သည်။ ရေခဲမုန့် တွန်းလှည်းက မမတို့ ခြံရှေ့မှာ ရပ်ထားပါသည်။ ကျွန်တော်က ရေခဲမုန့်တစ်ခုဝယ်စားရင်း မမတို့ ခြံနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် အုတ်ခုံ လေးမှာ ထိုင်နေလိုက်သည်။ ခဏနေတော့ မမက သူ့ တူမကလေး ကို လက်ဆွဲကာ ရေခဲမုန့် တွန်းလှည်းဆီ လျှောက်လာသည်။ "ရေခဲမုန့် တစ်ခုပေးပါ"

မမက ရေခဲမုန့် ဝယ်နေဆဲ ကျွန်တော်က ပါးစပ် အဟောင်းသား ပွင့်မတတ် သတိလက်လွတ်ဖြစ်ကာ အနီးကပ် မြင်နေရသော မမကို ငေးကြည့်နေမိသည်။ ထိုအခိုက်မှာ မမ

အကြည့်တွေက ကျွန်တော့်ထံ ရောက်ရှိလာသည်။ ပြီးတော့ ပြုံး ပြကာ ...

"မင်းက ဟိုဘက်ခြံက မဟုတ်လား"

၂၄ ပုညသင်

"ဟုတ် ့့ ဟုတ်ကဲ့"

့ အသံလေးက သာယာလွန်းသည်။ ကျွန်တော်က

ခေါင်းကို အားရပါးရ ညီတ်ပြသည်။

"တစ်ခါတလေ ဈေးဝယ်သွားရင်တော့ မင်းအမေနဲ့ ဆုံပါ တယ်၊ မင်းအမေ ပြောပြံလို့ မင်းကိုသိနေတာ၊ မင်းနာမည်

့ အဲ့ဘွယ်ကျော် နော်"

"ဟုတ် ့ ဟုတ်ကဲ" "ဘယ်နတန်း ရောက်ပြီလဲ"

"ဟို ့့ ရဲ တန်း"

"ကျောင်းမှာ စာတွေ လိုက်နိုင်ရဲ့လား"

"စာမေးပွဲ နီးပြီနော်" "ဟုတ်ကဲ့"

"စာတွေ တော်တော်ရပြီလား"

"ဟုတ်ကဲ့"

"မင်းအမေကတော့ ပြောပါတယ်၊ မင်းက အိပ်ပုပ်ကြီးတယ်. ဆို၊ မနက် မနက်ဆို လေးငါးခါလောက် နှိုးမှ ထ,တယ်တဲ့

ဟုတ်လား ...

ကျွန်တော် ရှက်စိတ်ဖြင့် ထုပူကာ မေမေ့ကိုလည်း

စိတ်ဆိုးသွားသည်။ မမက ပြုံးလိုက်ရင်း ...

"စာမေးပွဲပြီး ကျောင်းတွေပိတ်တော့မှ အားရအောင် အိပ် ပေါ့ အဲ့ဘွယ်ရဲ့၊ မနက်စောစော ထပြီး စာကျက်တာ စာရလွယ်တယ်လေ ..."

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ... ၂၅

" ဟုတ်ကဲ့ ..."

"မင်းက ဂစ်တာလည်း တီးသေးတယ် မဟုတ်လား"

"ဟုတ် ... "

"ဂစ်တာချည်းပဲ တီးနေရင် စာကျက်ချိန် လျော့နေဦးမယ်၊ မင်းအမေကတော့ ပြောပါတယ်၊ မင်းက ပြောရဆိုရ သိပ် ခက်တာပဲဆို၊ ကိုယ့်အမေ စကား နားထောင်ပြီး လိမ်လိမ် မာမာ နေမှပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့ ... "

"ကျောင်းနေတုန်း အရွယ်မှာ စာကြိုးစားပြီး လိမ်လိမ်မာမာ နေ၊ ဗဟုသုတဖြစ်မယ့် စာတွေလည်း ဖတ်၊ ဒါမှ ကြီးလာ ရင် ကိုယ့်ဘဝကို အဆင်ပြေပြေ လျှောက်လှမ်းနိုင်မှာ၊

အပေါင်း အသင်းတွေ ဆွယ်တိုင်းလည်း နားမယောင်နဲ့၊ "အီပေါင်းအသင်းမှားရင်လည်း ဒုက္ခရောက်ရတာပဲ"

"ဟုတ် ... '

"ကဲ ့် ကဲ ့ ဒါဆိုလည်း ဒီမှာ ့အကြာကြီး ထိုင်မနေနဲ့

တော့လေ၊ အိမ်ပြန် ရေမိုးချိုးပြီး စာကျက်တော့္လ

ပညခင် ၂၆

"ဟုတ်ကဲ့ ... "

"ဟဲ့ ့့ ဟဲ့ ့ ့ သြော် ့ ့ ဒုက္ခပါပဲ၊ မင်း လက်ထဲက

ရေခဲမုန့်က အရည်ပျော်ပြီး စီးကျနေပြီ ...

ခုမှ ကျွန်တော့် လက်ထဲက မုန့်ကို သတိရပြီး ပြန်

ငုံ့ကြည့်မိသည်။ ရေခဲမုန့်က အရည်ပျော်ကာ ကျွန်တော့် လက်ကြား မှ စီးဆင်းပြီး အင်္ကျီမှာပါ ပေရေနေသည်။ ကျွန်တော် ရှက်လည်း

ရက်၊ ဘာကိုမှန်းမသိ စိတ်တိုကာ ရေခဲမုန့်ကို လွင့်ပစ်ခဲ့ပြီး မမ

ရှေ့ကနေ အမြန်ဆုံး ပြေးထွက်လာခဲ့သည်။ စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီး အီလည်လည်ကြီး ခံစားနေ

ရပြီး မျက်စိရှေ့ တွေ့ရာမြင်ရာကို ဆွဲထိုးချင်တော့သလို၊ အော် ဟစ်ပြီးတော့လည်း ငိုလိုက်ချင်တော့သလို ကျွန်တော့် စိတ်ထဲမှာ

ဘာကိုမှန်းမသိ အလိုမကျ ဖြစ်နေသည်။ ဒေါသထွက်နေသည်။

ကမူးရှူးထိုး သွားရပ်မိသည်။

သွားချိုးတော့"

"ဟဲ့ 👝 ဘာဖြစ်လာတာလဲ၊ ကမူးရှူးထိုးနဲ့၊ ကြည့်စမ်း၊ ကလေးမဟုတ် သူငယ်မဟုတ် ရေခဲမုန့်ဝယ်စားတော့

အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ကျွန်တော်က မေမေ့ရှေ့မှာ

အင်္ကျီတွလည်း ပေရေနေတာပဲ၊ သွား ့ ့သွား ရေအမြန်

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ...

J?

"မေမေ ့ ဟိုဘက်ခြံက မမကို သားအကြောင်း ဘာတွေ သွားပြောသလဲ ... "

"ဪ ့ ့ ဒီလိုပဲ စကားစပ်မီရင်း ကုန်ဈေးနှုန်းအကြောင်း၊ သားအကြောင်း၊ ကိုယ့်ယောက်ျားအကြောင်း ပြောဖြစ်တာ യി"

"သားအကြောင်း ဘာသွားပြောသလဲပဲ ပြောပါ မေမေ" "ပြောတာတွေကတော့ အများကြီးပဲပေါ့ဟဲ့၊ နှင် ငယ်ငယ် က ကစားမက်တာ၊ အစားမက်တာ၊ အခုလည်း အအိပ် မက်တာ၊ ပြီးတော့ သား တော်တော်ကြီးတဲ့အထိ အိပ်ရာထဲ ရှူးရှူးပေါက်တတ်တာ၊ ခုချိန်ထိ မျက်ချေးစက်လက်နဲ့ မျက်နှာမသစ်သေးဘဲ အစားစားချင်တာ" "တော်ပါတော့ မေမေရဲ့၊ သား ရှက်လို့ပါ"

ကျွန်တော်က ငိုသံပါဖြင့် အော်လိုက်ရင်း လဲသေချင်

လောက်အောင် ရှက်သွားလေသည်။ "ဟဲ့ ... မရှက်ပါနဲ့ ၊ သူက နှင့်အဒေါ် အရွယ်လောက်ရှိတဲ့ ဥစ္စာ ... ၊ ကလေးမို့ ဒီလိုအကျင့်ရှိတာ သူ နားလည်ပါတယ်၊

နင့်ကို မကဲ့ရဲ့ပါဘူး အဲ့ဘွယ်ရယ်"

"မေမေပဲ ခုနပြောတော့ ကလေးမဟုတ် သူငယ်မဟုတ် ရေခဲမုန့် စားတယ်ဆို၊ အခုတော့ ကလေးဖြစ်သွားပြု့နှိုင် യാ:"

To distance

ြေညာ် ့ ့ဒီကလေးဟာ ဘာဖြစ်နေမှန်းကို မသိပါဘူး

ခက်တော့တာပါပွဲ"

မေမေက ညည်းညူနေဆဲ ကျွန်တော် မေမေရှေ့က လှည့်ထွက်လာခဲ့မိပါသည်။ ကျွန်တော့် မျက်နှာကို ဓားနဲ့လိုးပန်

ချင့်နေသည်။ မေမေ့ကိုလည်း မကျေနပ်၊ မမကိုလည်း မကျေနပ်။ ကျွန်တော် ... မျက်စိရှေ့တွေ့သည့် ခဲလုံးကို ပစ်ကန်လိုက်မိလေ

သည်။

ဘာကိုမှန်းမသိ ဒေါသတွေထွက်နေသော ကျွန်တော်

သည် အိမ်နောက်ဘက်မှ ပြန်လစ်လာကာ သူငယ်ချင်းတွေဆီ ထွက်လာခဲ့သည်။ လက်သီးကိုလည်း ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်

ထားကာ တွေ့ရာ မြင်ရာကို ထိုးပစ်ချင်နေသည်။

ကျွန်တော် သူငယ်ချင်းတွေဆီ ရောက်တော့ အနားက လက်ဝှေ့ထိုးသည့် အိတ်ကြီးကို ဘုန်းခနဲ ပစ်ထိုးလိုက်သည်။

"ဟေ့ကောင် ့့ ဘာဖြစ်လာတာလဲ"

"မမ ပေါ့ကွာ"

"မင်း ပြောပြောနေတဲ့ မမလား၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ပြောပါဦး"

"ငါ့ကို ကလေးလို သဘောထားပြီး ဆုံးမစကားတွေ ဖွ

သွားတယ်ကွာ၊ ရေလည် ငုပ်တယ် ... "

၃၀ ကညေင်

ကျွန်တော့် စကားကြောင့် သက်မင်း၊ စည်သူနဲ့ ဝဏ္ဏက ခေါင်းထောင်ထလာကာ ...

"အေး ့ အဲဒါတော့ လုံးဝမမိုက်ဘူး ဟေ့ကောင်ရေ ... ငါတို့တွေလည်း အဲ့ဒီ ပြဿနာကိုပဲ ရင်ဆိုင်နေရတာ

ဟိုကောင် သက်မင်းလည်း အဲဒီနည်းနဲ့ကွဲလာတာ မကြာ

သေးဘူး"

"မင်းပဲ စဉ်းစားကြည့်ကွာ၊ ငါတို့အရွယ်မှာ ကြိုက်စရာ၏ လို့ မမတွေပဲ ရှိတဲ့ ဥစ္စာ . . ၊ ရွယ်တူတွေကြည့်တော့လည်

မင်းတို့အိမ်နားက သုသုလိုပဲ၊ နှပ်ချေး မစင်လေးတွေ မမတွေ ကြိုက်ပြန်တော့လည်း သူတို့က ကိုယ့်ကို သူငယ်

နှပ်စားလို သဘောထားဖြီး ပြန်ဆုံးမသွားကြတာ**တွေ** ရည်းပဲ"

သက်မင်းက မျက်နှာရှံ့မဲ့နေကာ

"မင်းနဲ့ ငါနဲ့ ဘဝတူတွေပါ အဲ့ဘွယ်ရာ၊ စိတ်ဓာတ်မက ပါနဲ့၊ ငါလည်း ဒီနေ့ မမ တစ်ယောက်ကို ရည်းစားစာ

သွားပေးတာ၊ ငါ့မမက ဒီအရွယ်မှာ ဒါမျိုးကတွေ မစဉ်း

သွားပေးတာ၊ ငါ့မမက ဒီအရွယ်မှာ ဒါမျိုးကတွေ မစဉ်းစ နဲ့တဲ့၊ မိဘတွေသိရင် ရင်ကျိုးလိမ့်မယ်တဲ့၊ သွား ... စာပြ

ကျက်တော့ဆိုလို့ ငါ့မှာ အီလည်လည်ကြီး ဖြစ်ပြီး ပြန်လာ

ရတယ်"

ကျွန်တော်တို့တွေ မကျေနပ်ချက်တွေကို ဖလှယ်ရင်း

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ...

30 40 30000

စိတ်ထဲ နည်းနည်းဖြေသာလာသည်။ "လာပါကွာ ့ ငေါင်မနေနဲ့၊ ထားလိုက်စမ်းပါ၊ အေးဆေး

ပါ ့္ ဝဏ္ဏတို့ခြဲထဲမှာ ဘတ်စကတ်ဘော သွားကစားမယ်

ന്ഗു"

စည်သူတို့က ကျွန်တော့်ကို ဝိုင်းဆွဲခေါ် လာကြသည်။

ဝဏ္ဏတို့ခြဲထဲရောက်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဘတ်စကတ်ဘော ကစား ကြသည်။ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် လုယက်တွန်းတိုက်

ကစားကြရင်း ကျွန်တော် မမကို မေ့သွားသည်။ ကစားနေရင်း သက်မင်းက ဗြုန်းခနဲ ရပ်ပစ်လိုက်တာမို့ ကျွန်တော်တို့ ဝိုင်းအော်

ကြသည်။

"မော့ကောင် ့့ ဘာလုပ်တာလဲကွဲ"

"ဟိုး ့္ ဟိုး ခဏနေကြပါဦးကျ ငါ ဒဿနတစ်ခုရသွား

જ઼૾...'

- "အံမယ် ... ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်"

သက်မင်းက သူ့လက်ထဲ ရောက်နေသော ဘောလုံး

ကို စေ့စေ့ကြည့်ရင်း ... "တကယ်တော့ မမတွေကို ငါတို့ကြိုက်ရတာ ဘတ်စွာတ်

ဘော ကစားရသလိုပဲကျ၊ ကိုယ်နဲ့ လည်းမနီးစ<u>ပ</u>ိုတဲ့ အဝေး

Wine.

ထြီး အမြင့်ကြီးက ခြင်းထဲကို မရောက်ရောက်အောင် ထည့်ရတာ၊ လွယ်လွယ်ကူကူ ဝင်ဖို့ မလွယ်ဘူး၊ ပင်ပန်း တယ်ကွာ၊ နောက်ဆို ဘောလုံးပဲ ကန်တော့မယ် ...၊ "ဘောလုံးကမှ ပြေးရ လွှားရတာ ပင်ပန်းဖေ

မယ့် နီးစပ်သေးတယ်၊ ကိုယ်လည်း မြေကြီးပေါ် ပြေးနေတာ ပဲ၊ ဘောလုံးကလည်း မြေကြီးပေါ် လိမ့်နေတာပဲ၊ ဂိုးတိုင်က လည်း မြေကြီးပေါ် ထောင်ထားတာပဲ၊ နောက်ဆို ကိုယ်နဲ့ ရွယ်တူတန်းတူ နီးနီးနားနား အတန်းထဲက ကောင်ကလေး တွေပဲ ကြိုက်တော့မယ်ကွာ"

"ဘောလုံး ကန်မယ်ပေါ့"

"ങേ:ഗി"

"မင့် ကောင်မလေးတွေကဖြင့် နှပ်ချေးမစင်သေးဘဲနဲ့" "ခုမစင်သေးလည်း ့တစ်နေ့ စင်လာမှာပေါ့၊ စင်တဲ့နေ့

အထိ စောင့်မယ်ကွာ"

"အေး ့ ့ ခုနေ ကြိုက်ရင်တော့ မင်း နှပ်ချေးပဲ စောင့်ညှ**်**

နေရမှာ"

"ခွေးကောင် ့္ ဝဏ္ဏ"

ကျွန်တာ်တို့အားလုံး အော်ဟစ်ရယ်ရင်း ပေါ့ပါး

လန်းဆန်းလာသည်။

အဲ့ဒီညနေ သူငယ်ချင်းတွေဆီက ပြန်လာတော့ မောပန်းလာကာ မောမောနှင့် ထိုးအိပ်သွားတာမို့ အိပ်မပျော်သော ညတွေ ဘာတွေတောင် မဖြတ်သန်းလိုက်ရဘဲ မိုးလင်းမှ တရေးနိုး

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ့့့အနစ် ့့အသစ် ့့

သွားသည်။

နောက်နေ့တွေမှာတော့ ကျွန်တော် မမကို မချောပီး တော့။ မမနဲ့ မျက်နှာချင်းမဆိုင်မိအောင်လည်း သတိထားပြီး ရှောင်ကွင်းနေလိုက်သည်။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ပြန်တွေးကာ ရှက်မိနေ့ သည်။

သိပ်မကြာခင်မှာ မမက သူ့ ချစ်သူနှင့် မင်္ဂလာဆောင် သွားသည်။ မင်္ဂလာဆောင်ကို မေမေ သွားတာတော့ ကျွန်တော် သိလိုက်သည်။

နောက် လပေါင်း အတော်ကြာသော တစ်နေ့ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းအုပ်စုတွေ ကျူရှင်မှ လမ်းလျှောက်ပြန် လာကြသည်။ သက်မင်းက ရုတ်တရက် ထ,အော်လိုက်သည်။

"ဟာ ... ဟိုမှာ ဘတ်စ်ကတ်ဘော၊ ဟေ့ကောင် ... အဲ့ဘွယ်

ဟိုမှာ မင်းရဲ့ ဘတ်စကတ်ဘောကြီး"

သက်မင်း လက်ညှိုးထိုးပြရာသို့ ကျွန်တော် ချာခနဲ့ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ တစ်ချိန်က ကျွန်တော့် မမကို တွေ့ ရသ<mark>ွည</mark>်။

သို့သော် အခု မမက အရင်က မမနှင့်မတူ တစ်မှုထူးခြားလူ၏သည်။

"ဟိ ဟိ 👝 ခုမှ တကယ့် ဘတ်စကတ်ဘောလုံးကြီးနဲ့ တူ သွားတာကွ"

သက်မင်းတို့က ကျိတ်ဟားနေကြသည်။ ကျွန်တော့် မှာတော့ ဗိုက်ဖုံးအင်္ကျီ လှလှလေး ဝတ်ထားသည့် မမကို လှမ်း

ကြည့်ရင်း စိတ်ထဲ ရှက်သလိုကြီး ဖြစ်ကာ မျက်နှာတပြင်လုံး ထူပူရှိန်းဖိန်းလာသည်။ ကိုယ် မရိုးမသား စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့မိတဲ့

မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို တစ်နေ့မှာ ဗိုက်ပူကြီးနဲ့ ပြန်တွေ့ရတဲ့ အခါ ခင်ဗျားတို့ရော ဘယ်လိုခံစားရမလဲ။ အဲဒါ 븢 လက်တွေ့

ကြုံမှ သိမည်ပင်။ ကျွန်တော်နဲ့ လည်း ဘာမှမဆိုင်တဲ့ သူ့ ဗိုက်ကို ကျွန်တော့်မှာ ရဲရဲ မကြည့်ဝံ့ဘဲ ရှက်နေသည်။

ကျွန်တော့် မမကို မရဲတရဲ တစ်ချက်ကြည့်လိုက် ပြီး မသိချင်ယောင်ဆောင်သွားဖို့ စိတ်ကူးလိုက်သည်။ သို့သော် ကျွန်တော့် အကြံမအောင် ... ။ မမက ကျွန်တော့်ကို မြင်သွားကာ

"အဲ့ဘွယ်ပါလား၊ ဘယ့်ကပြန်လာလဲ"

"ဟို ့ကျူရှင်က ့ "

"ကျူရှင် မှန်မှန်တက်နေတယ်ပေါ့၊ လပတ်စာမေးပွဲတွေ ရော အောင်ရဲ့လား"

"အောင်ပါတယ်"

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ...

်ကြိုးစား ့္က ကြိုးစား၊ အံ့ဘွယ် မေမေနဲ့တောင် မတွေ့တာ ကြာပြီး တို့လည်း ကိုယ်ဝန်လရင့်လာတော့ နားနားနေနေ နေရတယ်၊ စျေးတွေ ဘာတွေ မသွားဖြစ်တော့ အံ့ဘွယ် မေမေနဲ့ အရင်လို ပုံမှန်မတွေ့ဖြစ်တော့ဘူး၊ အိမ်ချင်းကပ် ရက်ဆိုတော့ တစ်ခါတစ်ခါ လှမ်းတော့မြင်နေရပါတယ်၊ အဲ့ဘွယ်တို့ အိမ်ဘက်တော့ ကူးမလာဖြစ်ဘူး၊ မအားတာနဲ့

"ဟိုလေ ့ ဘယ်သွားမလို့လဲ မသိဘူး" "လမ်းလျှောက်ထွက်ရှင်း အမျိုးသား ပြန်အလာကို လမ်း

ထိပ်မှာ သွားကြိုမလို့လေ ... "

"ဟိုဟာ ့္ ဟိုဟာ ့္မမွေး ့္ မွေးခါနီးပြီလားဟင်" ကျွန်တော်က မမ ဗိုက်ကို မရဲတရဲ့ လက်ညှိုးထိုး

ရင်း မေးမိသည်။ မမက အားပါးတရ ပြုံးရယ်ရင်း ...

"မွေးတော့မှာ ့ မွေးတော့မှာ၊ ဂျူးဒိတ်က ရှေ့လထဲပဲ၊ သားသားလေး မွေးမှာလေ၊ အဲ့ဘွယ်လည်း ညီလေးကို

ကူထိန်းပေးရမယ်နော်"

"ဗျာ ... ဟုတ်ကဲ့ ... ဟုတ်ကဲ့"

မမက ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် ပြောရင်း လမ်းဆက္ခ်လျှောက် သွားသည်။ မမ နည်းနည်းဝေးသွားတော့ သက်မင်းတို့ ဝဏ္ဏတို့က રહ

ပုညသင်

အီလည်လည်ဖြစ်နေသော ကျွန်တော့်မျက်နာကို လက်ညှိုးထိုးကာ တဝါးဝါး တဟားဟား ရယ်ချလိုက်ကြသည်။

"သားသားလေး မွေးမှာလေ၊ အဲ့ဘွယ်လည်း ညီလေးကို

ကူထိန်းပေးရမယ်နော် ... သိလား"

စည်သူက ဗိုက်ကြီးသည် အိုက်တင်ဖြင့် သူ့ဗိုက်သူ

ပွတ်ကာ ဟာသလုပ်ပြနေသည်။

အဲ့ဒီနောက် သိပ်မကြာခင် မမ ကလေးမွေးသည်ဟု

သိရသည်။

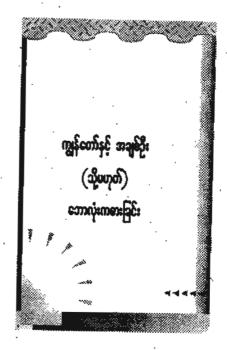
ခုတော့ ကျွန်တော်လည်း ခြံချင်းကပ်ရက် မမရဲ့ ကလေးလေးကို ရံဖန်ရံခါဆိုသလို ချီပိုးထိန်းကျောင်းရင်း ကလေး

နှင့်အတူ စိန်ပြေးတမ်း ကစားရင်း အရင်က အကြောင်းတွေကို

မေ့နေလေပြီ ... ။

အဲ့ဒါ ကျွန်တော် ကစားဖူးတဲ့ ဘတ်စကတ်ဘော-

အကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ခုတော့ ကျွန်တော်တို့တွေ လူပျိုဖားဖားကြီး ဖြစ်ကြ လေပြီ။ အဲ့ဒါထက် ပိုပြီး ဝမ်းသာစရာကောင်းတဲ့ ကိစ္စက ကျွန်တော်တို့ ဝန်းကျင်က ရွယ်တူ ကောင်မလေးတွေ လူလား မြောက်၊ နှပ်ချေးစင်လာကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ခုတော့ ကျွန်တော်တို့ ဘတ်စ်ကတ်ဘော ကစား စရာ မလိုတော့၊ ဘောလုံးပဲ ကန်ဖို့ စိတ်ကူးနေကြသည်။ အရှင်မွေးလို့ နေချင်းကြီး ဆိုတဲ့ စကားပုံနဲ့ဆိုင်

သလား မဆိုင်သလားတော့ မသိ။ ဒီနှစ် ကျောင်းစတက်ချိန်မှာ

ထူးခြားပြောင်းလဲ လှပလာသော ကောင်မလေးတွေကို သတိပြုမို့

လာသည်။ ပိန်တာရိုး ကောင်မလေးတွေလည်း သိသိသာ္ကသိ

ပြည့်ဖြိုး ကြည့်ကောင်းလာသည်။ အရင်ကဆို အနာ္သဏ်လျှင်

(9)

၄ဝ ပုညခင် 🦤

ချွေးစော်နံသည့် ကောင်မလေးတွနား အခုကပ်သွားတော့ ရေမွှေး နံ့၊ သနပ်ခါးနံ့လေးတွေ သင်းနေသည်။ အမယ် ... ရယ်တာ၊ လမ်းလျှောက်တာက စလို အရင်လို မဟုတ်တော့ဘူးဗျာ၊ ရယ်ရင် လည်း သွားကြီး တအားမဖြီးဘဲ ရှက်ပြုံးကလေးနှင့်၊ လမ်းလျှောက် လျှင်လည်း ပြေးလွှားခုန်ပေါက် မနေတော့ဘဲ ဆင်မယဉ်သာ တစ်လှမ်းချင်း။

> ဝဏ္ဏက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောသည်မှာ ... "ကျောင်းတက်ရတာ အရင်ကထက်ပိုပြီး ပျော်စရာကောင်း လာသလိုပဲကွာ ..."

> "အဲ့ဒီတော့ မင်းက ဘာလုပ်ချင်လဲ" "ရာသီဥတု သာယာရင် ဘောလုံးကန်မယ်ကွာ ့္ ဟဲဟဲ"

ကျွန်တော်တို့ အားလုံး သူ့စကားကို အဓိပ္ပာယ် ပေါက်ကာ ပြုံးစေ့စေ့ဖြစ်သွားသည်။

ကျွန်တာ်တို့ အုပ်စုထဲမှာ အဲဒီလို ကိစ္စမျိုးကို ဝါသနာထုသူက ဝဏ္ဏဖြစ်သည်။ သူ မှာ မိန်းကလေး လှလှမြင်ရင် စိတ်ဝင်စားတတ်သော၊ ရည်းစားစာ ပေးချင့်တတ်သော ရောဂါ ရှိသည်။ သို့သော် ရည်းစားစာကျတော့ မရေးတတ်တာမို့ တစ်နေ့ တော့ ပြဿနာတက်လေသည်။

အဲ့ဒီနေ့က ကျွန်တော်တို့ အတန်းထဲက ကလျာင်းစွ

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၄၁

က ဝဏ္ဏရေ့သို့ ဒေါသတကြီးရောက်လာကာ ပန်းနုရောင် စာရွက် ကလေးကို လုံးချေပြီး ဝဏ္ဏမျက်နှာကို ပစ်ပေါ်က်လိုက်ရင်း . . .

"နင် တော်တော် ရိုင်းပါလားဟင် ဝဏ္ဏ ... "

"ဟင် ... ငါ ဘာရိုင်းလို့လဲ"

"နင့်အပြစ် နင်မသိဘူးလား၊ နင် စာထဲမှာ ငါ့ကို လှောင် ပြောင်သနော်ထားတာလေ၊ ယောက်ျားကောင်းဆိုတာ သူများအားနည်းချက်ကို မလှောင်ရဘူးဟဲ့ ... "

"ဟင် ့ ဘယ်မှာလှောင်လို့လဲ ့ ၊ အဲ့ဒါ ရည်းစားစာ လေ၊ နင် သေသေချာချာ မဖတ်ဘူးလား"

"ဖတ်လို့ နှင့်ကို ရန်လာတွေ့နေတာပေါ့ ကောင်စုတ်ရဲ့၊ နှင့်ကို နာရာမနဲ့ကို တိုင်မယ်"

ကလျာဆွေက ဒေါသတကြီး ကြိမ်းမောင်းသွား သည်။ ဝဏ္ဏက အူလည်လည်ကျန်ရစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့က

စွဲကြည့်ပရိသတ်။ အဲ့ဒီ ကလျာဆွေက မျက်နှာကလေး ချစ်စရာ ဆာာင်းပေမယ့် တော်တော်သေး အာင်

ကောင်းပေမယ့် တော်တော်လေး အရပ်ပုကာ တရုတ်စပ်မို့ ချက်လုံးလေးလည်း မှေးလှသည်။ ရယ်လိုက်ရင် အဲ့ဒိ မျက်စိပေါက်

စာ ပျောက်သွားကာ အရာကလေးပဲ ကျန်သည်။ ဒါကိုပဲ ဝဏ္ဏက ခုစ်စရာကောင်းတယ်ရယ်လို့ မျက်စိကျခဲ့သည်။ သူ, မျက်စိကျတာလ

🔫က တော်တော်တော့ များပါသည်။

gullos^kry,

၄၂ ပညာသင်

"လုပ်ကြပါဦးကွာ ... ရုတ်တရက်ကြီး ရာသီဥတု ပြောင်း သွားတာကွ ... ၊ ကလျာက ငါ့ကို မျက်နှာသာပေးပါတယ် ကွာ၊ ငါ ဗိုက်ဆာရင် သူ့ထမင်းဘူးတောင် ကျွေးတာကွ၊ ငါ စာကို သူ့လွယ်အိတ်ထဲ ထည့်လိုက်တုန်းကလည်း သူ သိသိကြီးနဲ့ မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီး အသာတကြည် ယူ သွားတာ၊ ခုမှ ဘာဖြစ်သွားတာလဲ မသိဘူး" "မင်းက စာမှားပေးလိုက်သလားမှ မသိတာ" "အေးလေ ... ဒီကောင်က 'ခင်' တို့၊ 'မေ' တို့၊ 'ချစ််

တို့၊ 'အသည်းလေး'၊ 'ဟန်နီ'၊ 'ညီမလေး'၊ 'မမ' ဆိုတို့ ခေါင်းစဉ်အမျိုးမျိုး တပ်ပြီး ရည်းစားစာတွေ အဆင့်သဲငို့ ရေးပြီး သူ့လွယ်အိတ်ထဲ ထည့်ထားစာာ၊ ကြုံရင် ကြုံသလို အဆင်ပြေမယ့် ကောင်မလေးကို အဆင်ပြေသလို ပေးနေ

"ဟိုတလောက မင်း ပြောနေတာ ချစ်စုကို သဘောက တယ်ဆို၊ ချစ်စုပေးမယ့် စာကို ကလျာဆွေ့ မှားပေးလိုက် သလားမှ မသိတာ ..."

တာ မဟုတ်လား"

"ဟာ ... မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ ချစ်သော ကလျာဆွေ ဆိုမြီး သူ့အတွက် သီးသန့် တကူးတက ရေးလိုက်တဲ့ စာပါ "အေးလေ ... ကြည့်ကြသေးတာပေါ့" ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ...

99

သက်မင်းက လွင့်ကျနေသော စာကို သွားကောက် ယူကာ သေသေချာချာ ဖြန့်ပြီး ဖတ်လိုက်သည်။ အီ

ချစ်သော ကလျာသေး ...

မင်းဟာ ကိုယ် အမြီ မော့ကြည့်နေရမယ့် အလှပန်းလေး တစ်ပွင့်ပါကွယ် မင်းရဲ့ ရွန်းလှဲတဲ့ သမင်မ မျက်လုံးလေးတွေနဲ့

ဆုံရတိုင်း တို့ ရင်စုန်မောရပါတယ် ... ။

"ဟာ ... ဒီကောင်ကွာ၊ အူကြောင်ကျား၊ ရန်တွေ့ခံရတာ တောင် နည်းသေးတယ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ဘာမှားလို့လဲ"

"ကလျာဆွေ အရပ်က ပုပုလေးကွာ၊ အဲဒါကို မင်းလို မိုးထိုးနေတဲ့ အရပ်ကြီးနဲ့ လူက မော့ကြည့်နေရပါတယ် ဆိုတော့ အရပ်ပုတာကို လှောင်တာနဲ့ မတူဘူးလား" "ဒါကတော့ တင်စားတာပဲကွာ၊ အလှပန်းပွင့်ကလေးကို မော့ကြည့်နေရပါတယ် ပြောတာပဲ၊ သူ့ အရပ်ကို မော့

ကြည့်ရပါတယ် ပြောတာမှ မဟုတ်တာ" "ဘာမှ မထူးဘူးလေ၊ အလှပန်းပွင့်ဆိုတာလည်း သူ့အိ

တင်စားထားတာပွဲ"

"ကဗျာဉာဏ်လေကွာ ့ ကဗျာဉာဏ်နီ ကဗျာဆန်ဆန် တင်စားထားတာပဲ ဥစ္စာ၊ သူ့ကိုက ဒုံးဝေးနေတာ" "ကဗျာတွေ ဘာတွေ လာပြောမနေနဲ့ ဝဏ္ဏ၊ ကလျာဆွေက တရုတ်မ၊ စာတွေ ကဗျာတွေ ဝါသနာမပါဘူး၊ စီးပွားရေး ပဲ ဝါသနာပါတာ၊ သူ့အဖေ ကုန်စုံဆိုင်က ပစ္စည်းတွေ ကျောင်းယူလာပြီး တစ်လဆိုင်း ရောင်းနေတာ မမြင်ဘူး လား"

"ဒီလိုလည်း မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ သူ့ထမင်းဘူးတောင် ရှိ

ခွဲကျွေးသေးတာ၊ သူ့ နှလုံးသားက နူးညံ့ပါတယ်ကွ" "မင်း ဘာသိလို့လဲ၊ အဲ့ဒီနေ့က မင်းကို သိပ်စေတနာ လို့ ကျွေးတယ်မထင်နဲ့၊ မုန့် ဈေးတန်းမှာ သူပြောနေတာငါတို့ ကြားလိုက်တယ်၊ ဒီနေ့ ဟင်းမကြိုက်လို့သ ခေါက်ဆွဲကြော် ဝယ်စားရတာတဲ့၊ ထမင်းဘူး အလဟာသွန်ပစ်ရမှာတော့ နမျောသားတဲ့၊ တစ်ယောက်ယောက်စေးကျွေးလိုက်ရင် ထမင်းဘူး ဆေးရတာလည်း သက်သာမစေးကျူးစူးတင်လည်း ခံရမယ်တဲ့" "ဟုတ်လို့လားကွာ ..."

"ငါတို့က ဘာလို့ ညာရမှာလဲ"

"ဒီမှာကြည့်စမ်း ... ရေးထားသေးတယ်၊ ကလျာဆွေ့ မျက်လုံး မှေးမှေး ပွေးမျက်စိကလေးကိုများ သမင်မ မျက်လုံးတဲ့ ဟား ... ဟား ... ၊ အဲ့ဒါ သူ့ကို လှောင်တာနဲ့ အတူတူပဲပေါ့ကွ၊ သွားပြီ ... ကလျာဆွေတော့ မင်းကို နာကြည်းသွားလောက်ပြီ ..."

ကျွန်ငတ်ာ်နှင့် အချစ် ...အနစ် ...အသစ် ...

"နာကြည်းလည်း အေးတာပဲကွာ၊ ငါ့ကို ထမင်းဘူး ဆေး နိုင်းချင်လို့ သူ မကြိုက်တဲ့ဟင်း ကျွေးထားတာ၊ စိတ်နာ တယ်"

"ဒီမှာ ... ဝဏ္ဏ၊ ခုကစပြီး သေသေချာချာ မှတ်၊ နောက်ကို ရည်းစားစာရေးရင် အရမ်းမရေးနဲ့ ၊ ဆင်ခြင်တုံတရားနဲ့ အရိပ်အကဲ ကြည့်ရေး ... ၊ ရုပ်သိပ်မလှတဲ့သူကို အရမ်းကြီး လှပါတယ်၊ ချောပါတယ်၊ တင်စားပြီး ရေးနေရင် ယုတ္တိ မရှိဘူး"

"မိန်းကလေးတွေက အမြှောက်ကြိုက်တယ်ဆိုလို့ မြွောက် ပင့်ပြီး ရေးမိတာကူ ... "

"မြှောက်ပေမယ့် မြှောက်မှန်းမသိအောင် ယုတ္တိရှိရှိ မြှောက် ရတယ်ကျ၊ ပွေးမျက်စိကို သမင်မျက်လုံးလို့ ဘလိုင်းကြီး မြှောက်ရင် မင်းပဲ အကောခံရမှာပေါ့၊ မှတ်ထား ... သူတို့လို အားနည်းချက်ကို မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီး သူတို့လိုဘား

MNN,

၄၆ ပုညခင်

သာချက်ကိုပဲ တစ်ဆိတ်ကို တစ်အိတ်လုပ် ဂုဏ်တင်ချီးမွှန်း ပြရတယ် ... "

"အေးကွာ ... မှတ်ထားပါ့မယ်၊ ကလျာဆွေ ကိစ္စကတော့ သင်ခန်းစာပေါ့"

ကျွန်တော်တို့ အုပ်စုက ဝိုင်းပြီး လက်ချာရိုက်နေ ကြတာမို့ ဝဏ္ဏက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် သင်ခန်းစာတွေ ရနေသည်။ စည်သူက ကျွန်တော့်ကို တစ်ချက်စွေကြည့်လိုက်ရင်း ဝဏ္ဏကို ပြောသည်မှာ...

> "ဝဏ္ဏ ... မင်း စာတွေ ကဗျာတွေ မရေးတတ်ရင် အဲ့ဘွယ်ကို အကူအညီတောင်း၊ ဒီကောင်က ကဗျာစပ်တာ တော်တယ်၊ ကဗျာစာအုပ်တွေလည်း ဖတ်ဖတ်နေတာတွေ့တယ်၊ ရိုးရိုး စာထက် ကဗျာက ကောင်မလေးတွေ ရင်ကို ပိုပြီး ငြိစေ တာကွ"

> > ဝဏ္ဏ မျက်လုံးတွေ အရောင်တောက်လာကာ ...

"ဟုတ်လား ့ ဟေ့ကောင်"

"ဒီလောက်ကြီးလည်း မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ နည်းနည်းပါ" "နည်းနည်းလည်း ဘာဖြစ်လဲ၊ ငါ့လို နလပိန်းတုံးထက် စာရင် တော်သေးတာပဲ၊ အတော်ပဲ ... မင်းကို အကူအညီ

တောင်းရမယ်၊ မင်းတို့ သိတယ်မဟုတ်လား၊ ယမင်

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ... ၄

သက်လျာလေ၊ ငါနဲ့ အဆင်ပြေနေတယ်ကွာ ... ၊ အဲ့ဒါ ဟိုနေ့ကမှ ငါနဲ့ ကလျာဆွေ စကားပြောရင်း ရယ်နေတာကို မြင်ပြီး သူ့ကိုမေ့လိုက်ပါတော့လို့ ပြောပြီး ရှောင်နေတယ်" "စယားကို ရုပ်နေတာလဲ"

"အဲ့ဒါ ... ငါ ဘယ်လိုပြန်ချော့ရမှန်း မသိဘူး ဖြစ်နေတာ၊ ခုမှ အကြံရတယ် ... ကဗျာလေး တစ်ပုဒ် ရေးငံပးပြီး ချော့လိုက်ရင် ကောင်မယ်ထင်တယ်၊ ကဗျာတစ်ပုဒ် စပ် ပေးကွာ ... အဲ့ဘွယ်ရာ၊ မင်း စားချင်တာ ဝယ်ကျွေးပါ့ မယ်"

ဝဏ္ဏက ချော့မော့ခိုင်းနေရာ ကျွန်တော်ကလည်း လက်စွမ်းပြချင်သူမို့ ကဗျာတစ်ပုဒ် အမြန်ဆုံး ရေးပေးလိုက်သည်။

> ဝိန်းရွက်ရေနိ တမာရို့ ကမ္ဘာပြိုမှ တို့မေမယ် ျ

ဝဏ္ဏက အသံထွက်အောင် ရွတ်ဖတ်လိုက်ရင်း ... "ဘာလဲကွ ... အဓိပ္ပာယ်က ..."

"မဝေးနဲ့ လေကွာ ... ပိန်းရွက်ကို ရေစိုသလား မစိုဘူးလွှား

ပြော"

"မစိုဘူး ့ ့ "

"တမာက ချိုသလား၊ ခါးသလား"

"ခါးတယ်"

"ကမ္ဘာက ပြိုနိုင်သလား၊ မပြိုနိုင်ဘူးလား"

"မပြိုနိုင်ဘူး ... "

"အဲဒါ ရှင်းနေတာမဲလေ၊ ပိန်းရွက်ကို ရေစိုမှ၊ တမာတွေ မျိုမှ၊ ကမ္ဘာပြိုမှ မေ့မယ်ဆိုတာ ဘယ်တော့မှ မမေ့ဘူးဆိုတဲ့

သဘောပဲ ... "

"ဟာ ့ ့ မိုက်တယ်ကွာ၊ ကြိုက်တယ်"

"မင်း ့ ့ ဒီလိုလုပ်ပါလား ဝဏ္ဏ၊ အဲ့ဒီ ကဗျာကို ရေးပေး

မနေနဲ့တော့၊ ပါးစပ်ကသာ ရွတ်ပြလိုက်၊ တစ်ခါတည်း

ကြွေသွားမယ်"

"အိုကေ ့ ကောင်းတယ်၊ ခုချက်ချင်း သွားရွတ်ပြလိုက်

అయ్"

ဝဏ္ဏက ချက်ချင်း တက်ကြွလာကာ ပါးစပ်က တတွတ်တွတ်ရွတ်ရင်း ကျွန်တော်တို့ ရှေ့က ထွက်ခွာဖို့ ခြေလှ**မ်း**

ပြင်လိုက်သည်။

"ပန်းရွက်ရေစို၊ တမာချို၊ ကမ္ဘာပြုမှ တို့မေ့မယ်၊ ကမ္ဘာ 🚬

િલ ... િલ ... "

"oஓ…"

"အမလေးဗျ ့ ့ ကမ္ဘာပြိုပြီဗျ ့ ့ "

ဝဏ္ဏသည် ကြိမ်လုံးကိုင်ထားသော ဆရာမရှေ့မှာ လတ်တလော ကမ္ဘာပြိုသွားလေသည်။ ဆရာမက ဝဏ္ဏကို နား

ရွက်ဆွဲကာ အတန်းရှေ့သို့ ဆွဲခေါ်သွားသည်။

"မင်းတို့ ဒီအရွယ်လေးတွေနဲ့ ဒီကိစ္စ စိတ်မဝင်စားဖို့

ဆရာမ ဆုံးမသလား မဆုံးမဘူးလား ပြောစမ်း ဝဏ္ဏ ... "

"ဆုံး . . ဆုံးမပါတယ် ဆရာမ . . . "

"ဆုံးမရက်နေတဲ့ကြားက မင်း ဆရာမ စကား နားမထောင်

ဘဲ ကလျာဆွေကို စာသွားပေးတယ် မဟုတ်လား" ကျွန်တော်တို့ ဆရာမ အပျိုကြီး ဒေါ်မြသောင်းက

ကြိမ်လုံးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်ရင်း မေးနေသည်။ အပျိုကြီး

လက်သံကို ဝဏ္ဏလည်း သိစာာမို့ ဒူးတုန်နေပါသည်။ ဆရာမက ဝဏ္ဏကို မျက်မှန်ပေါ်မှကျော်ကာ စူးစူးရဲရဲကြည့်နေရင်း မေးခွန်း

ဆက်ထုတ်ပါသည်။

"ကဲ ့ ့ ဟုတ်ရင် မှန်မှန်ပြောစမ်း၊ ကလျာဆွေကို ဘာဖြစ်

လို့ စာသွားပေးတာလဲ၊ စာပေးရတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က ဘာလဲ ပြော ့ "

ဝဏ္ဏက မျက်နှာကြီး ရဲလာကာ ခေါင်းငုံ့ထားသည်။

ဆရာမက ဝဏ္ဏာရှေ့က ခုကို ကြိမ်လုံးဖြင့် ဖြန်းစနဲရိုက်ချလို့လိုရင်း ...

ံစို ့့သဘော ့့သဘောကျလို့ပါ 'ဆရာမ"

ီးခါတင်ပဲလား"

ချစ် ့ ့ ချစ်လို့ပါ ဆရာမ"

ဘာဖြစ်လို့ ချစ်တာလဲ"

ီချစ်စရာကောင်းလို့ပါ"

'ချစ်တယ်ဆိုတာ ဘာလဲ ့ု့"

"ခင်ဗျာ ...

"ချစ်တယ်ဆိုတာ ဘာလဲလို့ မေးနေတာ္

"ဆရာမ မသိလို့လား ခင်ဗျ ...

"တယ် ့ ဒီကောင်လေး"

ဆရာမက ကြိမ်လုံးဖြင့် အားရပါးရ ရွယ်လိုက်တာ မို့ ဝဏ္ဏက မျက်စိမှိတ်ကာ လည်ပင်းကို ပုပစ်လိုက်သည်။

ကျွန်တော်တို့ ကျိတ်ရယ်ကြသည်။

"ဆရာမ မေးတာ ဖြေစမ်း၊ ချစ်တယ်ဆိုတာ ဘာလဲ ... '

"သဘောကျတာပါ ဆရာမ"

"ချစ်တယ်ဆိုတာ သဘောကျတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ" .

"အေး ့ ့ အဲဒါပဲ၊ မင်းတို့အရွယ်လေးတွေက ဒီအချိန်မှာ

ကျွန်တော်နှင့် အချစ်....အနစ် ...အသစ် ...

နီးစပ်ရာကို စိတ်ကစားမယ်၊ လှတာလေးတွေ့ ရင် ချက်ချင်း သဘောကျ၊ ကြိုက်တယ်၊ လိုက်မယ်၊ စာပေးမယ် ဆိုပြီး စိတ်ကူးတွေယဉ်၊ အဲဒါကို ချစ်တယ်ထင်ပြီး ချစ်တယ်ဆို တဲ့ စကားကို ပေါပေါလောလော ပြော၊ မိန်းကလေးက ကိုယ့်ကို ပြန်မကြိုက်တော့ စိတ်တွေလေ၊ စာမေးပွဲတွေကျ၊ အသည်းတွေကွဲပါပြီဆိုပြီး ဘယ်သူမှ မသနားရင် ကိုယ့် ကိုကိုယ် ပြန်သနား . . ၊

"တကယ်တော့ အဲ့ဒါ အသည်းကွဲတာ မဟုတ် ဘူး၊ အလိုမပြည့်တာ၊ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာ မဖြစ်၊ လိုချင်တာ မရရင် အဲဒီလိုပဲ စံစားရတယ်၊ အဲဒါကို အသည်းကွဲတွယ် လို့ ခေါင်းစဉ်တပ်မပစ်လိုက်နဲ့ ... ၊

"ဒီမှာ မင်းတို့ကို ဆရာမ ပြောမယ်၊ မင်းတို့ ဦးနောက်ထဲမှာရော၊ အသည်းနှလုံးထဲမှာ စွဲနေအောင် မှတ်ထားကြ၊ မင်းတို့ ခုချိန်မှာ စိတ်တွေ လှုပ်ရှားပြီး ချစ် တယ်လို့ ထင်တာ၊ အချစ်အတွက် ခံစားရတာ၊ သူကလွဲပြီး ဖွဲ့ဆန်ကွဲလို့ ထင့်တာ၊ ဒီမိန်းကလေးတစ်ယောက်ကလွဲပြီး ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ မချစ်နိုင်တော့ဘူးလို့ ထင်ခဲ့တာတွေ့ ရူးသွပ်ခဲ့တာတွေကို တစ်နေ့ မင်းတို့ အရွယ်ရောက်ပြီး အတွေ့ အကြုံတွေစုံ၊ အသိဉာဏ် ရင့်ကျက်လာလွှံအချိန်ကျ

၅၂ ပုညသင်

နောက်ပြန်လှည့်ကြည့်တော့မှ ဘာမှ အရေးမပါတဲ့ အသေး အဖွဲလေးတွေ၊ ရယ်မောချင်စရာတွေဆိုတာ သိကြလိမ့်မယ်၊ "အင်္ဂလိပ် စကားပုံတစ်ခု ရှိတယ် ... The

First Sight of love is the last of wisdom တဲ့၊ အချစ်ရဲ့ နိုဒါန်းဟာ အသိဉာဏ်ရဲ့ နိဂုံးဖြစ်တယ်လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်၊ . မင်းတို့မှာ အဲဒီလို စိတ်မျိုးတွေ ဝင်လာတာနဲ့ မင်းတို့စိတ် မှာ မှိုင်းမိပြီး အသိဉာဏ်တံခါးတွေ ပိတ်သွားလိမ့်မယ်၊ ့ စာမေးပွဲတွေ ကျမယ်၊ အချိန်ရှိသရွေ့ ဒီစိတ်နဲ့ပဲနေပြီး တခြား တိုးတက်ရာ တိုးတက်ကြောင်းတွေ မစဉ်းစားဘဲ နေကြမယ်၊ အဲဒါဆို မင်းတို့ လူတစ်လုံး သူတစ်လုံး ဖြစ် တော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဆရာမ ပြောတာ နားလည်တယ် နော် ... "

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာမ"

ကောင်မလေးတွေဘက်က အသံကျယ်သော်လည်း ကောင်လေးတွေဘက်က အသံကတော့ ညောင်နာနာဖြစ်နေသည်။ ဆရာမက ဝဏ္ဏကို ငါးချက်ရိုက်သွားတာမို့ ဝဏ္ဏ အီစလဲဝေ ကျန်ခဲ့သည်။ သို့သော် ... ဒီကောင်က မမှတ်၊ ဆရာမ ထွက်သွား တာနှင့် သူ့တင်ပါးကို ပွတ်လျက် အင်းအဲညည်းကာ ကောင်မ လေးတွေဘက် လျှောက်သွားရင်း ... ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ့့အနှစ် ့့အသစ် ...

96

ိနင်တို့ ဆရာမပြောတာ ကြပ်ကြပ်ထောက်ခဲရင် ဆရာမ လိုပဲ အပျိုကြီး ဖြစ်လိမ့်မယ်"

ဟု သွားပြောလိုက်သေးသည်။

ဘာပဲပြောပြော ဝဏ္ဏ နည်းနည်းတော့ ငြိမ်သွားပါ သည်။ လပတ်စာမေးပွဲတွေလည်း နီးပြီမို့ ကျွန်တော်တို့ သေသေ ဝပ်ဝပ် စာကျက်ကြရသည်။

ဆရာမ စကားကို ခဏတော့ ကျွန်တော့်တို့ နား ယောင်သလို နေလိုက်ကြသည်။ သို့သော် မကြာခင် လူငယ်သဘာဝ ရွပ်းလေးတွေ ပြန်ပြန်ထလာတတ်သည်။

တကယ်တော့ ဆရာမ ပြောသလိုပဲ ့ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်တို့အားလုံး 'အချစ်' ဆိုတာ ဘာရယ် ညာရယ်မသိလှ ပါ။ သဘောကျသလိုလို ဖြစ်လာရင် စိတ်ကူးယဉ်ကြ၊ အခြေအနေ ကောင်းရင် ကြိုးစားကြ၊ မရတော့လည်း ခဏတော့ စိတ်ညစ်သလို လို ဖြစ်ပြီး နောက်တော့လည်း မေ့သွားကြသည်။

အမှန်အတိုင်း ပြောရလျှင် ကဗျာစပ်ချင်သလိုလို သီချင်းရေးချင်သလိုလို ... အတွေးနဲ့နွဲ့ တတ်သော၊ ဘတ်စကတ် ဘောမှာ မအောင်မြင်ခဲ့သော ကျွန်တော်လည်း အခြေအနေပေးရင် ဘောလုံးလေးတော့ ကန်လိုက်ချင်သေးသည်။ သို့သော် ကျွန်တော် က ဝဏ္ဏလိုမဟုတ်၊ တစ်ခုခုကို တကယ်မခံစားရဘဲ မကြို့ဖော်းချင်။

-50K?

၅၄ ဟညာင်

ကျွန်တော်တို့ အတန်းထဲမှာ 'စာကြမ်းပိုး အုပ်စု ရယ်၊ 'နှာကြမ်းပိုးအုပ်စု'ရယ် နှစ်စုကွဲနေသည်။ သိတော်မူကြတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်တို့မှာ ဝဏ္ဏ တစ်ကောင်ကြောင့် တစ်လှေလုံးပုပ်ကာ 'နာကြမ်းပိုးအုပ်စု'ဟု ကင်ပွန်းတပ်ခံနေရသည်။ ကျွန်တော်ကဖြင့် တစ်ခါမှတောင် ဘောလုံးမှကန်ရသေး။

(6)

စာသင်နှစ်ဝက်လောက်ကျမှ ကျွန်တော်တို့ အတန်း ကို ကျောင်းသူသစ်ကလေး တစ်ယောက် ရောက်လာသည်။

ကျွန်တော့်၊ ဘဝမှာ အဲ့ဒီနေ့လောက် မင်္ဂလာရှိတာ ရှိကိုမရှိတော့။ အဲ့ဒီနေ့လောက် ပျော်စရာကောင်းပြီး ရင်တလုပ်

လုပ် ဖြစ်ရတာ္ခလည်း မရှိတော့။

စာရာမက ကျောင်းသူသစ်လေးရဲ့ ပစုံးကို ဖက်ကာ အတန်းရှေ့မှာ ရပ်ရင်း ...

"သူ့နာမည်က မေယုကြည်တဲ့၊ အားလုံးမှတ်ထားကြနော်၊ သူ မမီလိုက်တဲ့ စာတွေကူးဖို့ စာအုပ်ငှားရင် ပေးလိုက်ရွင

မယ်၊ သူနားမလည်ရင် အချင်းချင်း စာနာရိုင်းပင်းစို့ဗီနို့ ရှင်းပြပေးကြရမယ် ... ဟုတ်ပြီလား" ၅၆ . ဟည္သောင်

မေယုကြည် ... မေယုကြည် တဲ့ ... ။ ကျွန်တော်က ပါးစပ် တလှုပ်လှုပ်ရွတ်ရင်း သူမကို ငေးကြည့်နေမိသည်။ သူမ ပုံစံက ရိုးရိုးရှင်းရှင်းလေးပင် ... ။ ဖြူဝင်းနေသော အသားပေါ် မှာ သနပ်ခါးပါးပါးလေး တင်ထားသည်။ ပခုံးသာသာ ရှည်သည့် ဆံပင်ဖြောင့်ဖြောင့်လေးတွေကို နှစ်ဖက်ခွဲကာ ရောင်စုံ ကြိုးကလေး တွေဖြင့် ချည်ထားသည်။ ညှပ်ဖိနပ်ဖြူဖြူလေးက သူမ ခြေခုံမို့မို့လေး နှင့် ပန်ရလှသည်။ သူမ ပုံစံက အရပ်မြင့်မြင့် သွယ်လျလျကလေးမို့ ပိုပြီး ယဉ်သဟောင်ထင်ရသည်။

ငြိမ်သက်နေပြီး စကားဆုံးတော့ ချစ်စရာအပြုးကလေးနှင့် ကျွန်တော် တို့ဘက်ကို ခေါင်းညွှတ်ပြလိုက်သည်။ အဲ့ဒီအပြုံးကလေးကြောင့် ကျွန်တော့်ရင်ထဲ နည်းနည်းလှုပ်သွားပါသည်။

မေယုကြည်က ကျွန်တော်တွေ့ဖူးသမျှ မိန်းကလေး

ထဲမှာတော့ အထူးပင် ဣန္ဒြေရလှပါသည်။ ဧရှိသော ဝဏ္ဏပင်လျှင် သွားမစရဲဘဲ အရိပ်သာကြည့်နေ ရသည်။ ကျွန်တော်လည်း သူမကို အဝေးကသာ ခိုးခိုးငေးရင်း အလှကြည့်နေရလေသည်။ တစ်နေ့ တော့ ဝဏ္ဏက ဇာတ်လမ်းသွားစလေသည်။ ဝဏ္ဏက မေယုကြည် နှင့် စကားပြောခွင့်ရအောင် ကြံစည်ခြင်းဖြစ်ပါ့သည်။ (အသံကလေး ကြားရ နည်းလားဟု သူကဆိုသည်။) ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၅၇

"မေယုကြည် ့ ၊ မမီလိုက်တဲ့ စာတွေ ငါ့ဆီက ကူးပါလား၊ ဒီမှာ ငါ့စာအုပ်ယူကြည့်လေ၊ နှင့် ငှားချင်ရင်လည်း ငှား ပေးလိုက်မယ်၊ ငါ့နာမည်က ဝဏ္ဏ၊ မှတ်ထားနော်" မေယုကြည်က ဝဏ္ဏ အတင်းထိုးပေးနေသည့် စာ အုပ်ကို လှန်လျောကြည့်ရင်း . . .

"နင် ငါ့ကို ကူညီချင်တာကို ကျေးဇူးတော့ တင်ပါတယ်

ဝဏ္ဏ၊ ဒါပေမယ့် နှင့်လက်ရေးကို ငါ မဖတ်တတ်ဘူး" ဟု ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ရိုးရိုးသားသား ပြန်ပြောလိုက် တာမို့ ဝဏ္ဏက ခေါင်းကုပ်ပြီး ပြန်လာသည်။ ကျွန်တော်တို့ ယောက်ျားလေး အုပ်စုကလည်း မေယုကြည်ကို သုတေသနပြုဖို့ အားသန်ကြရာ မကြာခင် မေယုကြည်ရဲ့ အားသာချက်ကလေး တွေကို သိရှိလာကြသည်။

"မေယုကြည်က တခြား မိန်းကလေးတွေနဲ့ မတူဘူးကွာ၊ အရမ်းဣန္ဒြေရတာပဲ၊ သူ့ကို စ,သလို နောက်သလို သွား လုပ်ရင်လည်း တခြား မိန်းကလေးတွေလို ခြေဆောင့်တာ၊ မျက်စောင်းထိုးတာ၊ ရန်တွေ့တာမျိုး မလုပ်ဘူး၊ ဖြုံးပြုံးလေး ဟန်မပျက်နေနေတာပဲ၊ ရှက်ဟန်ဆောင်ပြီးပဲလည်း မများ ဘူး၊ ရိုးရိုးရှင်းရှင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းနဲ့ အရမ်းဣန္ဒြေရုတွာ် ပဲကွာ၊ ငါတောင် ရှိန်လာပြီ" ယောက်ျားလေး အတော်များများက သူမကို ရှိန်နေ ကာ အရိပ်သာကြည့်နေကြသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ သူမကို

အရိပ်ကြည့်ရင်း တိတ်တခိုး စွဲလန်းလာသည်။ သူငယ်ချင်းအုပ်စု ထဲက ခွဲထွက်ကာ သူမ ကျောင်းအလာကို တစ်နေရာကနေ သွား ချောင်းကြည့်မိသည့် နေ့တွေလည်းရှိသည်။ သူမ နောက်က မသိ မသာ လိုက်ကြည့်ရင်း သူမ ပန်ထားသော နှင်းဆီပန်းကလေး

ပြုတ်ကျသွားတာကိုပင် ကောက်ယူသိမ်းဆည်းထားခဲ့ပြီးပြီ။ တစ်နေ့တော့ ကျွန်တော် ကျောင်းဝရန်တာအောက်

ဘက်ကနေ တစ်ယောက်တည်း လျှောက်လာဆဲ အဖြူရောင် လက်ကိုင်ပဝါလေး တစ်ထည်က ကျောင်းပေါ်ထပ် ဝရန်တာ လွင့်ဝဲကျလာလေသည်။ လက်ကိုင်ပဝါလေး လွင့်ဝဲနေတာက ကျွန်တော် မော့ကြည့်ဆဲ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် အပေါ်ထ ဝရန်တာကနေ ငုံ့ကြည့်နေသော မေယုကြည်ကို တွေ့လိုက်ရသည် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ထိုင်းမှိုင်းနေသော အာရုံတွေ ရုတ်တရာ လင်းပွင့်သွားသည်။

"ဟာ ... ဟေ့ကောင်တွေ၊ အဲ့ဒါ မေယုကြည် လက်ကို ပဝါကျ၊ လိုက် ... လိုက် မိအောင်ဖမ်း ... " ကျွန်တော်တို့အုပ်စု ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်သွားသွာ လက်ကိုင်ပဝါလေး လွင့်သွားသောဘက်ကို အားသွန်ခွန်စိုက် ပြေး လိုက်ကြသည်။ အဲ့ဒီအခြေအနေမှာ ကံကြမ္မာက ကျွန်တော့် ဘက်က ရပ်တည်လိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော် ပြေးလိုက်နေရင်းက ခလုတ်တိုက်လဲစဉ်မှာ လက်ကိုင်ပဝါဖြူလေးက ကျွန်တော် မဖမ်း

ရဘဲ ကျွန်တော်မျက်နှာပေါ်သို့ ညင်သာစွာ ကျရောက်လာလေသည်။

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ့့အနှစ် ့့အသစ် ့့

"ທາລ

ပြေးလိုက်သူအပေါင်း ဟာခနဲ ဟင်ခနဲ အော်ကာ ရပ်တန့်သွားကြသည်။ ကျွန်တော်က မျက်နှာပေါ်က လက်ကိုင် ပဝါလေးကို အသာယူလိုက်ရင်း သူမရှိရာသို့ မော့ကြည့်လိုက်သည်။ သူမက 'စဏစောင့်၊ ဆင်းလာခဲ့မယ်' ဟု လက်ဟန်ပြလိုက်သည်။ ကျွန်တော်က အားပါးတရ အော်ပြောလိုက်သည်။

"မေယုကြည် ့ ဆင်းမလာနဲ့၊ ခဏစောင့်၊ ကျွန်တော် တက်လာခဲ့မယ်"

ကျွန်တော်က ကမ္ဘာပေါ်မှာ အမြန်ဆုံး အရှိန်နှုန်းဖြင့် သူမရှိရာ အပေါ်ထပ်သို့ ပြေးတက်လာခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော် ဇင်ပန်းရကျိုးနပ်ပါသည်။ သူမက ရင်းနှီးလေးနက်စွာ ကျေးဖူး ဆင်စကားဆို၏။

> "ကျေးစူးပုံ အံ့ဘွယ် ္ျငါက လက်ကိုင်ပဝါ ခဏ္ဌကော် ပျောက်တတ်တယ်၊ မေမေ တစ်ဒါဇင် ဝယ်ပွေးထားတာ

MAN DO

ဒီတစ်ထည်ပဲ ကျန်တော့တာ၊ နင် ချော်လဲတာ ငါတွေ့လိုက် တယ်၊ တော်တော် နာသွားလား ... '

"မနာပါဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့ မနာရမှာလဲ၊ ဖင်ထိုင်ရက်လဲတာ မဟုတ်လား၊

နှင့်ပုဆိုးမှာ ရွံ့တွေချည်းပဲလေ"

"ဟင် ... ဟုတ်လို့လား"

ကျွန်တော် ကိုယ့်ကိုကိုယ့် ပြန်စစ်ဆေးမိတော့ ကျွန်တော့် ပုဆိုးဖင်မှာ ရွှံ့ကွက်ကြီးက နည်းတာမဟုတ်။ ကျွန်တော်

နည်းနည်းတော့ ရှက်သွားပါသည်။

"အိမ်ဖြန်ပြီး ပုဆိုးလဲလိုက်ဦးလေ၊ နင် နောက်ကျမယ့် အကြောင်း ဆရာမကို ငါ ပြောပြခွင့်တိုင်ထားမယ်၊ 🗚

စာအုပ်ပေးခဲ့၊ ငါ စာလိုက်ကူးပေးထားမယ်"

ကျွန်တော် အမြန်ဆုံးအိမ်ပြန်ကာ ပုဆိုးလဲပြီး ပြန်

လာခဲ့သည်။ ကျွန်တော် ခြေလှမ်းတွေက မြောက်ကြွကြွ ဖြစ်ချ

ပါသည်။ ကျောင်းရောက်တော့ မေယုကြည်က သူ စာကူးပေးထာ သည့် ကျွန်တော့်စာအုပ်ကို ပြန်ပေးရင်း ...

"နှင်က လက်ရေးလှတယ်နော် အုံဘွယ်၊ ငါ့ကိုသူများတွေ

ရီးမွမ်းကြလွန်းလို့ ငါ့လက်ရေးကို လူလုပြီလို့ ထင်နေတာ ခုမှပဲ ငါ့ထက်လှတဲ့ လက်ရေးကို မြင်ဖူးရတော့တယ်**ာ**

"နင့်လက်ရေးက ပိုလှတာပါ မေယုရယ်"

"နှင့်လက်ရေးကမှ ပိုလှတာပေါ့ အံ့ဘွယ်ရယ် ..."

"နှင့် လက်ရေးက ဒီလောက်ဝိုင်းတာ"

"ငါ့လက်ရေးက ကလေးလက်ရေးလိုပဲ ဝိုင်းရုံဝိုင်းတာ၊

ထဲမှာ ကဗျာတွေ ကူးထားတာလည်း တွေ့တယ်၊ နင်က

ကဗျာ ဝါသနာပါတာလား"

"နည်းနည်းပါးပါးပါ"

"ကဗျာရော စပ်တတ်လား"

"လေးလုံးစပ်လောက်ပဲ စပ်တတ်တာပါ"

"လေးလုံးစပ်လည်း ဘာဖြစ်လဲ၊ ကာရန်လည်း မိ၊ စကား

လုံးလည်း လှ၊ အဓိပ္ပာယ်လည်း ရှိအောင် မနည်းစပ်လွှော်၊

"ဟာ ... ဒီလောက်လည်း မဟုတ်ပါဘူးဟာ၊ နှင့်လက်ရေး

ကျွန်တော်နင့် အချစ် ့့အနစ် ့့အသစ် ့့

ဘယ်လောက်လှလဲ ငါကြည့်ဦးမယ်"

ကျွန်တော် သူမ ကူးပေးထာ့သည့် စာမျက်နှာကို

ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ဝိုင်းစက်ညီညာသော လက်ရေးကလေးတွေ , ကို မြင်ရသည်။ သူမ၏သွားကလေးတွေသာ ပုလဲလုံးလို ညီတာ

မဟုတ်၊ လက်ရေးလေးတွေကလည်း ညီညာသည်။

နှင့်လက်ရေးကမှ ပန်းချီလက်ရေး၊ ပြီးတော့ နှင့်စာအုပ်

ြေ ပညာခင်

ငါလည်း ကဗျာဖတ်ရတာ ဝါသနာပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကဗျာတော့ မစပ်တတ်ဘူး"

"ငါ ကဗျာရေးဖြစ်ရင် နှင့်ကိုပြမယ်လေ"

"အေး ္ ကောင်းသားပဲ"

အဲ့ဒီနေ့က ကျွန်တော်တို့ ရင်းနှီးသွားကြသည်။ ကျွန်တော်က မေယုကြည်နှင့် ပထမဦးဆုံး ရင်းရင်းနှီးနှီးစကား ပြောသူ ဖြစ်သွားပါသည်။ ဝဏ္ဏတို့ကပင် ကျွန်တော့်ကို မနာလို ဖြစ်ကြပါသည်။

"ဟွန်း ... ခြေလှမ်းတွေက မြေကြီးနဲ့တောင် မထိတော့တူး" "အေးလေကွာ ... ဘဝင်လေဟပ်ပြီး မှောက်ရက်လဲသွား ဦးမယ်၊ သတိထားပါဦး အုံဘွယ်"

ကျွန်တော့်မှာတော့ ဝဏ္ဏတို့ကိုတောင် ဘာမှပြန် မပြောချင်တော့ဘဲ ကိုယ့်အတွေးလေးနဲ့ ကိုယ် ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် လေး ပီတိဖြစ်နေသည်။ ကျွန်တော့် စိတ်ထဲမှာ ရည်းစားထားချင် တာမျိုးတော့ မဟုတ်။ ချစ်တယ်ဆိုတာတွေ ဘာတွေလည်း သိစ် တော့ မသိပါ။ သို့သော် သူမနဲ့ စကားပြောရလျှင်၊ သူမကိုမြင် ရလျှင် ကျွန်တော် ပျော်ပါသည်။ တခြားကောင်တွေ သူမကို စို ပန်းလျှင်လည်း ကျွန်တော် မကြိုက်ပါ။ ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ့့အနှစ် ့့အသစ် ့့ ၆၃

ာစ်နေ့တော့ ဝဏ္ဏ၊ သက်မင်းနှင့် စည်သူတို့က သူမအကြောင်းကို အားပါးတရ ထိုင်ပြောကြလေသည်။

"မေယုကြည်က တကယ်လှတာကွာ၊ ငါတို့ ကျောင်းမှာ သူအလှဆုံးပဲ၊ ပါးကလေးတွေ စိုနပြီး အကြောစိမ်းကလေး တွေတောင် သမ်းနေတာ"

"ပါးကလေးတင်းလှတာမဟုတ်ဘူး၊ မျက်လုံးလေးတွေဆို ဖန်ဂေါ်လီလုံး ကြည်ကြည်လေးကို မျက်တောင်မွေး တပ်

ထားသလိုပဲ"

"အဲဒီ မျက်တောင်မွေးတွေ ဘယ်လောက်ကော့သလဲဆိုရင် မီးခြစ်ဆံတောင် တင်လို့ ရနိုင်တယ်ကွ"

"ထူထူစုစုလေး ဖြစ်နေတဲ့ နှုတ်ခမ်းကလေးက ပန်းနုရောင်

"အရမ်းလှပြီး အရမ်းချစ်စရာကောင်းတယ်ကွာ၊ ငါ့ရည်းစား

နှင်းဆီငုံကလေးနဲ့ အရမ်းတူတာကွာ"

သာ ဖြစ်လိုက်ပါတော့ ..."

"ဟေ့ကောင် ့ ့ မင်းပါးစပ် ပိတ်ထားစမ်း"

ကျွန်တော် ကြားရတာ နားခါးလှပြီမို့ ဘယ်လိုမှ ငြိမ်မနေနိုင်တော့ပါ။ မေယုကြည်ကို သူတို့ မမြင်စေချင်။ မွေလို

ကြည်အကြောင်း သူတို့ ပြောနေတာကိုလည်း နားမှလောင်နိုင်

၆၄. ပုညခင်

တာမို့ ကျွန်တော်နဲ့ အနီးဆုံးက ဝဏ္ဏရဲ့ ရုပ်အင်္ကို ကော်လဲစကို ဆောင့်ဆွဲပြီး အော်လိုက်မိပါသည်။

> "ဟာ ့ ဟေ့ကောင် အံ့ဘွယ်၊ မင်း ဘာလုပ်တာလဲ၊ အချင်းချင်းတွေကိုကွာ၊ ဘလိုင်းကြီး ... "

"ങേ:സേ __ "

"ဒီမှာ ဟေ့ကောင်တွေ ... မင်းတို့ ငါ့ရှေ့မှာ မေယုကြည် အကြောင်း လာမပြောနဲ့၊ ငါမကြားချင်ဘူး"

"ဪ ့ မင်းက မေယုကြည်ကို မုန်းနေလို့ သူ့အကြောင်း

မကြားချင်တာလား"

"မင်းတို့ ပါးစပ်ကပြောလို့ မကြားချင်တာကွ၊ သူ့ကို မုန်းလို့မဟုတ်ဘူး"

"ဒါဆို မင်း သူ့ ကိုချစ်နေတာတော့ သေချာပြီး ဟီး ... ဟီး လက်စသတ်တော့ ဒီကောင် သဝန်တိုနေတာ ..." ဝဏ္ဏက တဟီးဟီးရယ်ရင်း ပြောတာမို့ ကျွန်တော်

ဝဏ္ဏ ကို လွှတ်လိုက်ပြီး ရှက်ရှက်နှင့် တစ်ဖက်သို့ လှည့်နေလိုက် သည်။

"ရှက်သွားပြီကွ၊ ဟေ့ကောင် အဘွယ် ဒီဘက်ကို လှည့်ပါ ဦးကွာ၊ ချစ်ရင်ချစ်တယ်ပေါ့ကွ၊ ဒါ ရှက်စုရာမှ မဟုတ်တာ ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ေ ၆၅ 🖘

ကျွန်တော်က သူတို့ကို ကျောခိုင်းရပ်နေတာမို့ ဝဏ္ဏ တို့က ကျွန်တော့်ကို ကျီစယ်နေသည်။ ပြီးတော့ ဝဏ္ဏက စတင် ကြေညာလိုက်သည်။

> "ဒီကောင့် ကြည့်ရတာ သနားစရာပါကွာ၊ အပီကြွေနေပုံပဲ၊ ကဲ ့ အဲဒီတော့ တို့ သူငယ်ချင်းတွေလည်း စိတ်ဝမ်းမကွဲ အောင် နားလည်မှု ယူလိုက်ကြရအောင် . . ၊

"မေယုကြည်ရံ့ လက်ကိုဝိပဝါလေး ကျလာ တုန်းက တို့တွေ အားလုံး ပြေးလိုက်တာ မမီခဲ့ဘူး၊ အံ့ဘွယ် ကျမှ လက်ကိုင်ပဝါက သူ့ အလိုလို မျက်နာပေါ် ကျလာတယ်၊ အဲ့ဒါ သူနဲ့ ထိုက်လိုပဲ၊ သူ့ ဖူးစာပဲ၊ ပြီးတော့ မေယုကြည်ကလည်း သူ့ ကို ခင်ခင်မင်မင် ဆက်ဆံတယ်၊ အရေးပေးတယ် ... ၊

"အဲ့ဒီတော့ မေယုကြည်ကို တို့နဲ့ မသက်ဆိုင် ဘူးလို့ သဘောထားပေးမယ် အဲ့ဘွယ်၊ တို့တွေ လုံးဝ မပိုးပန်းတော့ဘူးကွာ၊ မင်းဘာသာ ပိုးချင်လည်း ပိုးပေါ့၊ ဟုတ်ပြီလား ... သူငယ်ချင်းတို့"

ဝဏ္ဏက ကျွန်တော့် ပခုံးကို တဖတ်ဖတ်ပုတ်ရင့် လ ပြာလိုက်တာမို့ ကျွန်တော် ဝဏ္ဏကို ကျေးဇူးတင်သွားပါ့<u>လ</u>ည်။

ur's an in the second s

၆၆ ပုညခင်

အဲ့ဒီ စာသင်နှစ်ကို ကျွန်တော်တို့ အေးချမ်းပျော်ရွှင်

စွာ ဖြတ်သန်းကြသည်။

မေယုကြည်နှင့် ကျွန်တော်လည်း တဖြည်းဖြည်း ရင်းနှီးခင်မင်လာသည်။ ကျွန်တော်က သူမကို မေယုဟု ခေါ်ပါ

သည်။

မေယုက စာတော်သည်။ ကျွန်တော်တို့အုပ်စုက တော့ စာအလွန်ညံ့သည်။ မေယုက သမီး အလိမ္မာလေးဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ကတော့ မျောက်လောင်းကလေးတွေဟု အမည်တပ်ခံ ရသော အုပ်စုဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ စာမရလျှင် မေယုကို မေးကြရသည်။ တစ်ခါတစ်ခါတော့ မေယုက စိတ်မရှည်ဖြစ်လာ ကာ

> "နင်တို့ကလည်းဟယ် ညံ့လိုက်တာလွန်ရော၊ အဲ့ဘွယ်ကမှ နည်းနည်းတော်သေးတယ်၊ ဝဏ္ဏတို့ သက်မင်းတို့ဆို သုံး လို့ကိုမရဘူး၊ ဆရာမ စာသင်နေရင် နင်တို့ သေသေချာချာ နားမထောင်ကြဘူးလား"

> "နားတော့ထောင်ပါတယ်ဟာ၊ ဒါပေမယ့် တစ်ခါတလေ ကျ ဒီဘက်နားက ဝင်ပြီး ဟိုဘက်နားက ထွက်ထွက်သွား တတ်လို့"

"အဲ့ဘွယ် ... နင်ကရော ... "

ကျွန်တော်နင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ...

"ငါ သင်္ချာညံ့တာ နင်သိပါတယ်၊ မြန်မာစာတော်တာလည်း နင်သိတယ် မဟုတ်လား၊ ငါက ကဗျာတွေ ဘာတွေပဲ ကျက်ချစ်တာ၊ မြန်မာစာလာရင် ဘာပဲလာလာ စွဲနေအောင် အလွတ်ရတယ်၊ ကျောင်းမှာ မသင်ရတဲ့ ကဗျာတွေတောင် ငါအလွတ်ရတယ် ... ၊

"ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ရဲ့ အချစ်နဲ့ အလှအပ အကြောင်း ရေးထားတဲ့ ကဗျာလေးကိုတော့ ငါ အရမ်းစွဲ တယ်၊ ဆိုပြရမလား ့ ့ ၊

"ပုရေနိသင်း ဆက်တိုင်းကြင်၍ အိမ့်ရှင်အစစ် ငယ်ကျွမ်းချစ်နှင့်၊ ထပ်ရစ်လက်သင် ထုံးစတွင်၌၊ သွေးငင် ကြမ္မာ၊ ဝါသနာကြောင့်၊ ဆရာမိဘ၊ ကွစ်ဆုံးမလည်း၊ ချစ်ထုံးနောင်၊ ပျော်ရအောင်ဟု ့ ၊ ဟဲ ဟဲ အဲဒီထိပဲ ရတယ်၊ ဆရာမိဘတွေ ဆုံးမ တားမြစ်တဲ့ကြားက အချစ်ဦး အဖြစ် ချစ်မိတဲ့ ငယ်ကျွမ်းဆွေအကြောင်း ရေးဖွဲ့ ထားတာ အရမ်းကောင်းတာကိုး ... "

"အဟမ်း ့ ့ အဟမ်း" သက်မင်းတို့ အုပ်စုဘက်က ဈောင်းဟန့်သံတွေ့

ထွက်လာသည်။ မေယု မျက်နှာလေးက တစ်မျိုးလေး ရှက်ကိုး ရွက်ကန်း ဖြစ်သွားပါသည်။

ပညခင် Go

ကျွန်တော့်စိတ်တွေလည်း ကတိမ်းကပါး ရှိလှပါ သည်။ မေယု စာရှင်းပြလျှင် စာထံ စိတ်မရောက်ဘဲ သူမ မျက်နှာကိုသာ ငေးကြည့်မိသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ စာသင်ချိန်မှာ နားမထောင်မိဘဲ ဘေးတစောင်းမြင်နေရသော သူမ မျက်နှာကို ငေးရင်း သူမရဲ့ အလှဘွဲ့ကို ကဗျာစပ်ဖို့ ကြိုးစားမိသည်။ ကျွန်တော် သူမနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော့်ရင်မှာ ခံစားရသမျှကို ကဗျာတစ်ပုဒ် ကြိုးစားစပ်လိုက်သည်။

> ပြစ်မျိုးမှဲ့မထင် **့ဆင်းစုပ်သွင်ဖြင့်** မြင့်မြင့်သွယ်လျ ချစ်ပပကို တွေးမိပြန်လျှင် ရွှေဘဝင်ဝယ် ...

အဲ့ဒီနားထိပဲ ရေးနိုင်ပြီး နောက်တော့ ဘာဆက်ရေး ရမယ် မသိဘဲ ထစ်နေသည်။ "တွေးမိပြန်လျှင် ရွှေဘဝင်ဝယ်၊ တွေးမိပြန်လျှင် ရွှေဘ**ဝင်** ဝယ် ... အင်း ... ဘာဆက်ရေးရပါ ... ' အဲ့ဒီနားမှာ အခက်တွေ့နေသော ကျွန်တော်က စားလည်း ဒီစိတ်၊ သွားလည်း ဒီစိတ်ဖြစ်နေသည်။ အိပ်ရာကနိုးလျှင်

၉၉ ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ့့အနစ် ့့အသစ် ့္

လည်း 'တွေးမိပြန်လျှင် ရွှေဘဝင်ဝယ် ့ုု 'ဟု တတွတ်တွတ်ရွတ် ရင်း စဉ်းစားသည်။ အိပ်လျှင်လည်း အဲ့ဒါပဲတွေးပြီး အိပ်သွားသည်။ ကြံရာမရသည့်အဆုံးမှာ သူငယ်ချင်းတွေဆီ လှည့်ပတ်ပြီး အကြံ ဉာဏ်တောင်းခံရသည်။ သက်မင်းက ခဏစဉ်းစားလိုက်ရင်း 👝

"ဒီလိုဆက်ရေးကွာ . . . " "ေတြ ... ေတြ ... ဘယ်လိုလဲ"

"တွေးမိပြန်လျှင် ရွှေဘဝင်ဝယ် အသက်ဝင်ခဲ့ပါသတည်း"

"លз ...

"ဟာ ့ ငါသိပြီ"

ဝဏ္ဏက ထႇအော်လိုက်ပြန်သည်။ "တွေးမိပြန်လျှင် ရွှေဘဝင်ဝယ် မေခင်ချစ်လို့ မောခဲ့ပြီ ... ' "ဟာကွာ ... အဲဒါဆို မေယုကို ချစ်စရာမရောက်ဘဲ မေခင့်

ကို ချစ်ရာရောက်သွားတော့မှာပေါ့၊ ငါတို့ အခန်းထဲက မေခင်ကလည်း မင်းတို့သိတဲ့အတိုင်း စွာစော်ကဲ၊ တော်ကြာ

သူ့ကို စောင်းရေးသလို ဖြစ်သွားမှာပေါ့"

"မေခင်ကဖြင့် ပုပုဝဝလေး၊ မင်း ကဗျာထဲကလို မြင့်မြင့် သွယ်လျမှမဟုတ်တာ၊ အရပ်မြင့်မြင့်သွယ်သွယ်လျလျလေး

ဆိုရင် မေယုကြည်မှန်း အားလုံးသိတယ်"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ကွာ၊ အဲဒါကြီးကတော့ ကြောင်ပါတွဲထိုပဲ မေခင် ချစ်လို့ မောခဲ့ပြီတဲ့၊ ဘာကြီးမှန်း မသို့မျိုး"

၇၀ ဟူသင်

ီဟာ ္ ဒါ**ဆို** ငါပြောမယ်"

စည်သူက လက်ညှိုးတစ်ရောင်း ထောင်လိုက်ရင်း

"တွေးမိပြန်လျှင် ရွှေဘဝင်ဝယ် ကြက်ကင်ကဲ့သို့ ပူခဲ့ဖြီ" "မင်းကြီးခေါ်မို့လို့ ကြက်ကင်လို ပူရမှာလား လဒရဲနှံ

"သူ့ အချစ်ကို မရမှာစိုးလို့ တွေးမိတိုင်း ရင်ထဲမှာ ကြ**က်** ကင်ခံရသလို ပူတယ်လေကွာ၊ အဓိပ္ပာယ်က မိုက်ပါတ**ယ်**

ကွ ... " "တော်ပြီကွာ ... ကိုယ့်ဘာသာပဲ စဉ်းစားတော့မယ် ..."

သူငယ်ချင်းတွေနားမှ စိတ်ဓာတ်ကျစွာ ထွက်လာပြီး ကိုယ့်ဘာသာ ဆက်စဉ်းစားသည်။ မကြာခင် ကဗျာဉာဏ်ပွင့်လာ

သည်။ ကျွန်တော့်ကဗျာကို အပြီးသတ် ရေးလိုက်သည်။

ပြစ်မျိုးမဲ့ မထင် ဆင်းရုပ်သွင်ဖြင့် မြင့်မြင့်သွယ်လျ ချစ်ပပကို တွေးမိပြန်လျှင် ရေ့ဘဝင်ဝယ် စရုစင်သွန်းသလို ဆေးနဲပြီ.... ။ ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ... ၇၁

ကျွန်တော်က လေကလေး တစ်ချက်ချွန်၊ ကဗျာ စာရွက်ကလေးကို ခေါက်ပြီး အိတ်ထဲထည့်ကာ မေယုဆီ အမြန်ဆုံး သွားလေသည်။ မေယုကိုတွေ့တော့ ကဗျာ့စာရွက်ကလေးကို လူမ်းပေးလိုက်ရင်း

"မယု . . . എേ"

"ဒါ ... ဘာလဲ"

"ကဗျာလေ၊ ငါ စပ်ထားတဲ့ ကဗျာ၊ ဟိုတစ်ခါတောင် နှင့်ကို ငါပြောပါသေးတယ်၊ ငါ ကဗျာရေးဖြစ်ရင် နှင့်ကို ပြမယ်ဆိုတာလေ"

"ဪ ... အေး၊ ဖတ်ကြည့်မယ်လေ"

သူမက ကျွန်တော့်ကဗျာကို ဖြန့်ဖတ်လိုက်သည်။ ဖတ်ပြီးတော့ သူမမျက်နှာက ပုပ်သိုးသိုးဖြစ်လာကာ ...

"နင့်ဟာက မလွန်လွန်းဘူးလား အံ့ဘွယ် ... "

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ့ ့ " "အဲဒီလိုမျိုးကြီး မြားတစ်စင်းနဲ့ ငှက်နှစ်ကောင်ထိအောင်

ပစ်တာတော့ မကောင်းဘူးဟာ၊ ငါးရံ့နှစ်ကောင် ဖမ်းရင် တစ်ကောင်မှ မမိဘဲ လွတ်လိမ့်မယ်"

"ဟာ ့္တာတွေပြောနေတာလဲ မေယုရဲ့၊ ငါ့ကျွှစ်ျာကို နင် မခဲစားမိဘူးလားဟင်" 21 တူသင်

ီခဲ့စားမိလို့ ခု ပြောနေရတာပေါ့"

"ဘာကိုခံစားမိတာလဲ ... "

"နင် ငါးရဲ့နှစ်ကောင် ဖမ်းနေတာကို ခံစားမိတာလေ

"မဟုတ်သေးဘူးနော် မေယု"

"ဘာမဟုတ်ရမှာလဲ၊ ရှင်းနေတာကြီးကို၊ နင့်ကဗျာထဲမှာ မြင့်မြင့်သွယ်ကိုရော၊ ပပကိုရော တစ်ခါတည်း ထည့်ရေး

ထားတယ်လေ၊ မြင့်မြင့်သွယ်လျ ချစ်ပပကိုတဲ့၊ မြင့်မြင့်သွယ် ဖြင့် မြင့်မြင့်သွယ်၊ ပပဖြင့် ပပပေါ့၊ ဘာလို့ နှစ်ယောက်

လုံးကို တစ်ပြိုင်တည်း ချိန်နေရတာလဲ၊ ပြီးတော့ မြင့်**မြင့်**

သွယ်နဲ့ ပပက ပြိုင်ဘက်တွေ၊ နင်တော့ ဒီကဗျာကြောင့် ပြဿနာ အကြီးအကျယ် တက်လိမ့်ဖယ် အံ့ဘွယ် ... "

ဝေးပါသည်။ မေယု တကယ့်ကို ခုံးဝေးလှပါသ**ည်။** ကျွန်တော် ကြိုးစားခဲ့သမျှတွေအားလုံး အချည်းနှီးဖြစ်သွားသ**ည်။**

သူမက တစ်ခုခုကို မကျေနပ်သလိုမျိုး ပွစိပွစ်ပြောရင်း ငြိမ်နေ

သည်။ ထိုအခိုက်မှာ မြင့်မြင့်သွယ်နှင့် ပပက ရှေ့ဆင့်နောက်ဆ**င့်** ဆိုသလို ကျွန်တော်တို့ဘက်သို့ လျှောက်လာသည်။ သူမက

"မတော် တွေ့သွားရင် ငါပါ အချောင် ပြဿနာတက်မှာ

ကဗျာစာရွက်ကို အမြန်ဖွက်လိုက်ရင်း ...

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၂၃၃

ဟု ဆိုချေသေးသည်။ ကျွန်တော့်မှာ ရှင်းမပြချင်

ဘာလောက်အောင် စိတ်ညစ်သွားရသည်။

ကျွန်တော် ကိုယ့်ကဗျာ ကိုယ် ပြန်သိမ်းကာ သူမ

ရှုမှ ထွက်လာခဲ့ရင်း မခဲ့ချိ မခဲ့သာ ရေရွတ်လာမိပါသည်။ ု "ဒါနဲ့များ ကဗျာဖတ်တာ ဝါသနာ ပါသလေး ဘာလေးနဲ့

ကြီးကျယ်နေလိုက်တာ၊ ဒါလေးတောင် နားမလည်တာ အုံရော၊ တော်တော် ကဗျာဉာဏ် ရင့်သန်ရှာတယ်"

.

W. burnesedas

မကြာခင် စာမေးပွဲတွေ ဖြေပြီးလို့ ကျောင်းတွေ သည်း ပိတ်ခဲ့ပေပြီ။ လတပေါင်းက အလွန် လွမ်းစရာကောင်း မှီး ဥသြသံကြားရင် အလိုလို လွမ်းကာ ငိုချင်မိတတ်သည်။ အမှတ်မရှိသော ကျွန်တော်က စာမေးပွဲ နောက်ဆုံးနေ့မှာ မေယုကို စာဗျာပိုဒ်ကလေး တစ်ပိုဒ် ကူးပေးလိုက်သေးသည်။ ကဗျာနာမည် ထာ အချိန်ကာလနှင့် လိုက်ဖက်ညီလွန်းသည်။ မလွမ်းဘယ်သူ

(ე)

ဆယ့်ခြောက်နှစ်ပြည့်၊ မြင့်၏ မထင် မွတ်မွတ်စင်သား၊ မြိတ်သွင်လွတ်စို့၊ ပြသွယ်ညီ ကို နတ်ကဲ့ သို့ပင်၊ နောင်မင်းထင်သား၊ ရှင်ပင်ရွဲ့ တော်၊

နုတတ်မည်ႛ တဲ့။ ဘုရားတိုင်မယ်ဘွဲ့ကို ရှာဖွေကူးယူပေးခြင်း

၇၆ ပုညသင်

ဖန်ဆင်းသော်မှ၊ တူဖျော်ရအုံ၊ ရူတည်းသမ်း၊ တတမ်း တမ်းသည်၊ မလွှမ်း ဘယ်သူ နေတတ်မည်။

အဲ့ဒီနေ့မှ ဥဩတွေလည်း ပိုတွန်သည်ဟု ထင်ရ သည်။ ကျွန်တော့်ရင်ထဲလည်း တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်နေသည်။ မေယု

ရှေ့မှာ ကျွန်တော် ခြေစုံရပ်မိပါသည်။

"မေယု ... ကျောင်းပိတ်ပြီနော်"

"အေး ့ ့ " "နင် ပျော်လား"

"ჰივი]ბ"

"ငါတော် မပျော်ဘူး"

"အင်း ... "

"ပြီးတော့ ငိုချင်တယ်"

"အင်း ... "

"ကျောင်းမပိတ်ချင်ဘူးဟာ၊ နင်ရော ... "

"အေး ့ အတူတူပဲ"

" နင်က ဘာလို့ မပိတ်ချင်တာလဲ"

"နင့်ရော ဘာလို့ မပိတ်ချင်တာလဲ"

"နှင့်နဲ့ မတွေ့ရတော့မှာ စိုးတာကိုး"

မေယုက ခေါင်းလေး ငုံသွားပါသည်။ ကျွန်တော်

တို့ အပေါ်ကို စိန်ပန်းပွင့်ကြွေတွေ တဖွဲဖွဲ ကြွေကျလာသည်။

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ...

ဥဩတွန်သံကို ပိုပြီး ကျယ်လောင်စွာ ကြားလာရသည်။

"နင်ရော်ဟင် မေယု ... "

ို "အဲ့ဘွယ်နော် ဘာတွေမေးမှန်းမသိဘူး"

သူမ ရှက်နေတာမို့ ကျွန်တော် ဘာမှဆက်မမေး တော့ပါ။ ကျွန်တော် ကဗျာစာရွက်လေးကို သူမထ လှမ်းပေးရင်း

"ရော့ ့ ဖတ်ကြည့်၊ မလွမ်းဘယ်သူ နေတတ်မည်တဲ့၊

ကဗျာနာမည်က လှတယ်နော်၊ အဲ့ဒါ နှင့်အတွက် ရည်ရွယ် ပြီး ကူးခဲ့တာ၊ မြင့်မြင့်သွယ်တို့ ့ု့ပပတို့နဲ့ ဘာမှမဆိုင်

်ဘို

သူမက ကဗျာကို သေသေချာချာဖတ်သည်။ ကဗျာ

ရဲ့ စကားလုံးတစ်လုံးချင်း အဓိပ္ပာယ်ကို သဘောမပေါက်ရင်တော့င် မှ အားလုံးကို ခြုံငုံသဘောပေါက်မည်ဟု ကျွန်တော်မျှော်လင့်မိပါ

သည်။ အဲ့ဒီနေ့က သူမ ဆံပင်မှာ စိန်ပန်းပွင့်နီနီလေး

တစ်ပွင့် ပန်ထားသည်။ လူလိုက်တဲ့ စိန်ပန်းပွင့်ကလေး။ သူမ မန်လို့ ပိုလှတယ်ထင်သည်။ မြင့်မြင့်သွယ်တို့ ပန်လျှင် အရူးမနဲ့

တူနိုင်သည်။

"အဲ့ဒီ \ကဗျာလေးကို ဖတ်ကြည့်၊ ခံစားကြည့်ဇေ့မိုဟာ"

MAN

၇၈ ပညာင်

ကျွန်တော်က ခပ်တိုးတိုးပြောတော့ သူမ မျက်နှာမှာ ထုံးစုံအတိုင်း ဘာမှန်းမသိသည့် တစ်မျိုးလေး ဖြတ်ပြေးသွားသည်။ ကျွန်တော့် အသံကတော့ နည်းနည်းတုန်နေမည်ထင်သည်။ ရင်ထဲမှာ အလိုလို ဝမ်းနည်းကာ ငိုချင်လာသည်။ "ငါ သွားတော့မယ် မေယု"

ကျွန်တော် ကြာရင် ဣန္ဒြေမဆည်နိုင်မှာစိုးတာမို့ သူမကို နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ စိန်ပန်းပွင့်ကြွေတွေကို နင်းကာ သူမရှေ့မှ ထွက်ခွာလာပါသည်။

"အံ့ဘွယ် ့ ခဏနေဦး" ကျွန်တော့် ရင်ထဲ ဒိန်းခနဲခုန်ကာ ခြေလှမ်းတွေရပ် သွားသည်။ သမင်လည်ပြန် ကြည့်လိုက်သည်။

"ရော္ ဒါလေး ယူသွား"

သူမက လက်ဖဝါး ဖြန့်ပြထားသည်။ လက်ဖဝါးပေါ် မှာ လက်ကိုင်ပဝါ အဖြူလေး၊ အဲ့ဒီ လက်ကိုင်ပဝါပေါ် မှာ စိန် ပန်းပွင့် အနီရဲရဲတွေ တင်ထားသည်။ သူမက ပန်းတွေကို လက်ကိုင်ပဝါလေးဖြင့် ထုပ်လိုက်ပြီး သူ့ထံ ကမ်းပေးလိုက်သည်။ "အဲ့ဒီပန်းလေးလည်း လိုချင်တယ်"

ကျွန်တော်က သူမခေါင်းပေါ်က ပန်းကို လက်ညှိ

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၂၉

ထိုးပြလိုက်သည်။ သူမက အသာအယာ ဖြုတ်ပြီး လှမ်းပေးပါ သည်။ ကျွန်တော် အရမ်းဖျော်နေပါသည်။ "အမှတ်တရပေါ့ ..."

"ကျေးစူးပဲဟာ . . . "

"သွားတော့နော်၊ တော်ကြာ အိမ်ကလာကြိုတော့မယ်" ကျွန်တော် သူမရှေ့မှ ဣန္ဒြေ့မပျက် ခြေလှမ်းများ ဖြင့် ထွက်နွာလာသည်။ သူမ မြင်ကွင်းမှာ ကိုယ်မရှိလောက်တော့ မှ လေထဲသို့ ခုန်ကာ လက်သီး တစုစ်ဝှစ်ထိုးလိုက်မိလေသည်။

ingsedassic. V

(G) ့ခုတော့ ကျွန်တော် တကယ် ခံစားရလေပြီ။ ဝေး ကွာခြင်းက အလွမ်းကို ရင့်စေသည်ဟု ကျွန်တော်ထင်သည်။ သူမကို တစ်နေ့ မတွေ့ရ မနေနိုင်အောင် ရင်ထဲမှာ ပျပ်ဖျပ်လူး လှတာမို့ သူမအိမ်ရှေ့သို့ တစ်နေ့ကို ဘယ်နှစ်ခေါက်မှန်းမသိအောင် သွားမိ၏။ ဘယ်နှစ်ခေါက်ဆိုတာသာ အတိအကျ မပြောနိုင်ပေမယ့် သူမအိမ်ရှေ့လမ်းမှာ ချိုင့်ခွက် ဘယ်နှစ်ခုရှိပြီး ဘယ်လောက် နက်တယ်ဆိုတာကအစ ကျွန်တော်သိသည်။ အဲ့ဒါဆို ကျွန်တော် သွားခဲ့သည့် ခေါက်ရေကို မှန်းဆနိုင်လိမ့်မည်ထင်သည်။ ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းတွေကတော့ ကျွန်တော့်တိုပဲ

အပြစ်တင်ကြသည်။

၈၂ ပုညသင်

"အဲ့ဒါ မင်းညံ့တာကွ၊ စာမေးပွဲ နောက်ဆုံးနေ့က ဖွင့်ပြော

လိုက်ရင် ပြီးရောက္ခာ"

"အေးလေ မင်းကိုက နံတား အဲ့ဒီနေ့က မင်းတို့ နှစ်ယောက် စိန်ပန်းပင်အောက်မှာ ရပ်နေကြတာ ငါတွေ့ သားပဲ၊ အဲဒီတုန်းက ဖွင့်ပြောဖြစ်ပြီ ထင်နေတာ၊ အဲဒီတုန်း

ကသာ ဖွင့်ပြောလိုက်ရင် မင်း အခုလိုမျိုး ငါးပြေမ**လို** ဖျပ်ဖျပ်လူးမနေရဘူး"

"အဲဒီတုန်းကတော့ နောက်တွေ့ဦးမယ်လို့ပဲ ထင်မိထား

တာကို:"

"နောက်' ဆိုတာ 'အခု' လောက် မသေချာဘူးဆိုတာ တော့ မင်းသိဖို့ ကောင်းတယ် အဲ့ဘွယ် ့့့"

"အဲ့ဒီနေ့က သူ့ခမျာလည်း စာတွေကျက်ရလို့ အိပ်ရေ ပျက်ပြီး နွမ်းနွမ်းလေး ဖြစ်နေရှာတာ၊ ငါပြောလိုက်ရ**င်**

သူ ထပ်စိတ်လှုပ်ရှားပြီး နုံးသွားမှာစိုးလို့ပါ"

"ဟ ့ အချစ်ဆိုတာ နုံးနေတာကိုတောင် လန်းသွားအောင် လုပ်နိုင်တဲ့ စွမ်းဆောင်မှုကျ မိန်းကလေးဆိုတာ ယောက်နာ လေး တစ်ယောက်က သူတို့နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘာမှမခံစာ ရဘူးဆိုရင်သာ ခံပြင်းတတ်တာ၊ သူတို့ကြောင့် စိတ်လှုပ်

ရှားတာ၊ ပျော်တာ၊ ကြောက်တာ၊ အဲဒီလိုမျိုးတွေ ခံစား

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... စဒု

ပြီဆိုရင် သူတို့က သိပ်ကျေနပ်တာ၊ သူတို့ကို ချစ်မိလို့ ခံစားနေရပါတယ်ဆိုရင် ပိုတောင် ကျေနပ်ကြသေးတယ်၊ ချစ်တယ်ဆိုတာ မင်္ဂလာကျ မင်္ဂလာရှိအောင် ကြံဆောင်

စမ်းပါး အဲဒိနေ့ကသာ မင်းပြောလိုက်ရင် သူ ပျော်ချင် ပျော်သွားမှာ ..."

"ငါ မေယုကို တွေ့ချင်တယ်ကွာ ့ . . "

"ခုရိုန်မှာ မလွယ်တော့ဘူး အဲ့ဘွယ်၊ ငါတို့အားလုံး စုံစမ်းပြီးပြီ၊ မေယုက မိဘက သေဆိုသေ၊ ရှင်ဆိုရှင် နေ တတ်တဲ့ သမီးလိမ္မာလေးတဲ့၊ ဘယ်သွားသွား သူ့ အမေနဲ့ပဲ သွားတာတဲ့၊ များသောအားဖြင့်တော့ အိမ်ထဲမှာပဲ နေနေတာ့ တဲ့၊ သူ့ အမေက အရမ်းစည်းကမ်းကြီးတယ်တဲ့၊ ယောက်ျား

လေး ဧည့်သည် အိမ်ကိုလာရင် လက်မခံဘူးတဲ့၊ သူ့ အမေ ကြီးက အရမ်းလွှမ်းမိုးချုပ်ချယ်တတ်တယ်လို့လည်း ကြား

တယ်,"

ကျွန်တော် ငိုင်နေမိသည်။ ဘာဆက်လုပ်ရမှန်းမသိ တော့။ သူမကိုလည်း မြင်ချင်လှပြီ။ သက်မင်းက ကျွန်တော့် စခုံးကို ပုပ်ရင်း ့

"စိတိဓာတ်မကျစမ်းပါနဲ့ ကွာ၊ ငါတို့ ကူညီမှာပေါ့

ဟု အားပေးသည်။

ာ၄ ပညဆင်

"အုံဘွယ်တို့ကတော့ကွာ ပိုးချင်လိုက်တာလည်း ပြာလို့ လက်နှေးလိုက်တာလည်း ချာလို့၊ သူများနောက် ပါသွား မှ ခက်နေမယ်"

စည်သူမြောတော့ ကျွန်တော် ခေါင်းထောင်လာကာ "သူများနောက်ပါသွားစရာ အကြောင်းမရှိဘူးမဟုကောင် သူ့မျက်လုံးလေးတွေထဲမှာ ငါမြင်နေရတယ်၊ သူ ငါ့ကို**ဝဲ** ချစ်မှာ"

"အပိုင်ကြီးပါလား . . . " စည်သူက ပခုံးတွန့်သည်။ ကျွန်တော်ကတော့

မလျော့ပါ။ သူမကို မြင်ရမြင်ရ မမြင်ရမမြင်ရ နေ့တိုင်းတော့ သူမအိမ်ရေ့သို့ သွားမြီ။ တစ်နေ့ နှစ်ခေါက်လောက်မှ မလျှောက် ရလျှင် စားမဝင် အိဗ်မပျော်ချေ။

တစ်နေ့တော့ ကျွန်တော် မေ့ယုတို့အိမ်ရှေ့မှာ အခေါက်ခေါက် ဖြတ်နေဆဲ မေယုတို့ ခြံတံခါး ခပ်ဟဟပွင့်ရေ တာကို မြင်ရလေသည်။ ကျွန်တော် အရဲစွန့်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ကာ ထိုတံခါးအတိုင်း ခြံထဲသို့ အသာလျှိုဝင်လိုက်သည်။

အခြေအနေက မဆိုး။ ခြဲထဲမှာ လူရှင်းနေသည် လူအရိပ်အခြည်ကို ကြည့်ကာ ခြံထဲသို့ ဆက်လျှောက်ဝင်ခဲ့သည် ကံကောင်းလျှင် မေယုနှင့် တွေ့နိုင်ပြီး ကံဆိုးလျှင် သူ့ အမေဖြ ကျွန်တော်နင့် အချစ် ... အသစ် ... စ၅ နှင့် တွေ့ နိုင်သည်။ ကျွန်တော်က ကံကောင်းခြင်းနှင့် ကံဆိုးခြင်း

က် တစ်ဖက်ဆီ ကိုင်ဆောင်ကာ ခြေလှမ်းတွေကို ရဲရဲလှမ်းလာ သည်။ အဲ့ဒီအခိုက်မှာ ကံကောင်းခြင်းလည်း မတွေ့၊ ကံဆိုးခြင်း လည်း မတွေ့ဘဲ ကံဆိုးဘိုးအေကြီးကို ဘွားခနဲ တွေ့လိုက်ရပါ '

သည့်။

"ဝေါင်း . . . ဝုတ် . . . ဝုတ်"

အလွန်ကြီးမားသော် ရွေးကြီးက ကျွန်တော့်ဆီ

တရှိန်ထိုး ပြေးလာပါသည်။ "အမလေးဗျ ့ ့"

ကျွန်တော် ချာခနဲ လှည့်ပြေးလိုက်သည်။ ပြေးနေ ရင်းက ပုဆိုးက လျှောခနဲ ကျွတ်သွားသည်။ ဘယ်လိုမှ ပြန်

ကောက်ချိန်မရီလိုက်၊ အောက်မှာ ဒူးခေါင်းလောက် ဘောင်းဘီ တစ်ထပ်ပါသေးတာမို့ တော်သေးသည်။ ကျွန်တော် ခြံပြင်ပြန်

ရောက်တော့ ခွေးလိုက်မလာအောင် ခြံတံခါးကို ပြန်တွန်းပိတ် လိုက်သည်။ လူလည်း အသက်ထွက်မတတ် မောပန်းနေပါသည်။

ကျွန်တော်က ခြံပြင်ဘက် သစ်ပင်အောက်မှာ ငုတ်တုတ်ကလေး

ထိုင်ကာ အမောဖြေနေဆဲ သက်မင်းတို့အုပ်စု လျှောက်လာတာ မြင့်ရတာမို့ ရှက်လွန်းလို့ လဲသေချင်သွားသည်။

"ဟာ ့ ဟေ့ကောင် အဖြစ်ဆိုးလှချည်လား"

ည်လား" M^{DUM} ၈၆ ပုညသင်

"အဖြစ်က ပြောကိုမပြောချင်တော့ပါဘူးကွာ"

ကျွန်တော့်မှာ အသက်ကိုတောင် မနည်းရှူနေရတာ**ို့** စကားတောင် များများ ပြန်မပြောနိုင်။

* C CB - CB

"ဟာ ့ မင်းခြေမကြီး ကွဲပြီး သွေးတွေ ထွက်နေတယ်" ဝဏ္ဏက အော်လိုက်တော့မှ ကိုယ့်ခြေထောက်ကို**ယ်**

ပြန်ငုံ့ကြည့်မိသည်။ တကယ်ပဲ ခြေမက ဟက်တက်ကွဲနေသည်။

ခြေသည်းလည်း လန်သွားသည်။

"ပြေးရင်း ခလုတ်တိုက်မိတယ်ထင့်တယ်၊ သွေးပူနေတုန်းမို့ နာလို့နာမှန်းမသိတာ၊ ခုမှ အရမ်းနာလာပြီကွာ၊ ကျွတ် ...

ന്മ്യാഗ് ... "

ီထ ့ ဟေ့ကောင် ငါတို့ကိုတွဲ၊ မင်းကို အိမ်လိုက်ပို့ပေး

"ဆေးခန်း အရင်ပို့မှ ဖြစ်မှာပေါ့ကွာ၊ ဒဏ်ရာက နည်းမှ မနည်းတာ"

"ငါ့အိမ်က မေးရင် ဘယ်လို ဖြေရမှန်းတောင် မသိတော့ ဘူး"

"ညာပြောပေါ့ကွာ၊ မိန်းမသွားပိုးလို့ ရလာတဲ့ဒဏ်ရာပါလို့ တော့ ပြောလို့ဖြစ်မလား၊ ငါတို့လည်း ဝိုင်းညာပေးပါ့မယ်။ ဘောလုံးကုန်တာ ဘောလုံးကို မကုန်မိဘဲ အုတ်နီခဲကို ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ...

ချော်ကန်မိတယ် ပြောပေါ့၊ မင်းဘောလုံးကန် ညံ့တာလည်း

မင်းအိမ်က သိတာပဲ"

"ငါ့ကိုက ဘောလုံးကန် ညံ့ပါတယ်ကွာ"

"အေး ... မင်းက ဘတ်စကတ်ဘောကတည်းက ချာတူး

လန်အောင် ညံ့တာ ... "

ကျွန်တော်တို့ ကိုယ့်အဓိပ္ပာယ်နှင့်ကိုယ် ပြောရင်း

ဆေး့ခန်းဘက်သို့ ခပ်မြန်မြန် လျှောက်လာခဲ့သည်။

ကျွန်တော့်မှာဖြင့် အချစ်ကြောင့် ပင်ပန်းဆင်းရဲ လို့ . . . ။ မေယုကဖြင့် သိတောင်မသိ၊ သို့သော် ကျွန်တော် ကျေနပ်

ခဲ့ပါသည်။ အဲဒီတုန်းကတော့ အချစ်ကြောင့် ရခဲ့တဲ့ ဒဏ်ရာကပင်

ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ပိုပြီး ကြီးမြတ်စေသည်ဟု ထင်ခဲ့မိ လေသည်။

classic.cd

"အဲ့ဘွယ် ... မင်း ဖြစ်တယ်နော်" "ဖြစ် ... ဖြစ်ပါတယ်ကွာ" "ရရဲ့လားကွာ" "ရတယ် ... ရတယ်၊ ကိစ္စမရှိဘူး" "ငါတို့ကို အားပြုပြီး ဖြည်းဖြည်းပဲလျှောက်၊ ရောက်တော့ မယ်" သူငယ်ချင်း အချင်းချင်း ရိုင်းပင်းသံတွေကတော့

သုငယ်ချင်း အချင်းချင်း ရိုင်းပင်းသံတွေကတော့ ဘက်ကြွစွာ ထွက်ပေါ် နေပါသည်။ ကျွန်တော်က ယောင်းကိုင်း သော ခြေထောက်ဖြင့် တစ်လှမ်းချင်း လှမ်းလျှောက်နေသည်။ ည်သူ့ကို ဘယ်ဘက်မှာ၊ ဝဏ္ဏကို ညာဘက်မှာ တွဲထားသည်မှာ အဲ့ဒါ ခွေးလိုက်ခံရပြီးနောက် သုံးရက်မြောက်မြင် နှင်းဖြစ်ပါသည်။ ၉ဝ ပည်ခင်

ခြေထောက်နာကြောင့် မေယုတို့ အိမ်ရှေ့သို့ မသွား နိုင်သော နေ့တွေမှာ ကျွန်တော် နေမထိ ထိုင်မသာ ဖြစ်ခဲ့ရသည် ခြေထောက် အနာက ယောင်ပြီး ကိုက်လည်းကိုက်ကာ အဖူး ဝင်လာတာမို့ အိပ်ရာထဲ ခွေနေရသော ထိုနှစ်ရက်ဟာ ကျွန်တော့် အတွက်တော့ ငရဲကျသော ရက်များပင်။ သုံးရက်မြောက်နေ့မှာတော့ ကျွန်တော် ဘယ်လိုမှ မနေနိုင်တော့ဘဲ ဝဏ္ဏတို့ကို အပူကပ်မေး သည်။ ဝဏ္ဏတို့က လိမ်ဆွင်တွေနှင့် ကျွန်တော့်ကို လာခေါ်ငြ သည်။ မေမေကတော့ ကျွန်တော် အပြင်ထွက်မှာစိုးလို့ အော်ဟ နေသည်။

များ အပြင်မထွက်ရရင် ထွန့်ထွန့်လူးနေတော့တာပဲ မေမေ က ကျွန်တော့် ခြေထောက် နာကျင်ကို နေတာကိုပဲသိတာ၊ အလွမ်းကြောင့် ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ နာဏ ကိုက်ခဲနေတာကိုမှ မသိဘဲ။

လဲ၊ ခြေထောက်က နာနေတုန်း မဟုတ်လား၊ တစ်နေ့တ

ကျွန်တော်က သူငယ်ချင်းတွေကို အားဖြစ မေမေ့ကို မရရအောင် ချွဲနွဲ့ခွင့်တောင်းပြီး ထွက်လာခဲ့တာ ဒီနေ့မှ မေယုတို့ခြံရှေ့ မသွားရရင် ကျွန်တော် သေပါတော့ ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ...

၉၁

"မင်း တော်တော် ကဲတဲ့ကောင်၊ သနားလို့သာ ကူညီတာ၊ အမြင်ကတော့ ကပ်လျက်ပဲ ့ ့ "

"အေးလေ ့ .. ဟိုရောက်ရင် သူ့မေယုကို တွေ့ ရမှာလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့ "

"တွေ့လိုတွေ့ငြားပေါ့ကွာ"

သူငယ်ချင်းတွေက ကျွန်တော် အမှီပြုတာကို ပင်ပန်း လာတော့ ငြိုငြိုငြင်ငြင် ပြောလာသည်။

မေယုတို့ ခြံရှေ့ရောက်တော့ ဝဏ္ဏတို့ကို တွဲလျက်ပင် နှစ်ခေါက်လောက် ဖြတ်လျှောက်ရင်း မေယု အရိပ်အယောင်ကို ဤည့်မိသည်။

"မေယုတော့ မတွေ့ဘူး၊ ဟိုမှာ မေယု အမေကြီးတော့ ထွက်လာပြီ"

စည်သူပြောတော့ ကျွန်တော် လှမ်းကြည့်သည်။ ချက်နာထားတင်းတင်းနှင့် မိန်းမ ဝဝကြီးကို တွေ့သည်။ "ငါ သွားမေးမယ်ကွာ"

ကျွန်တော် အရဲစွန့်ပြီး ပြောလိုက်သည်။ "ဟာ ့္က ဘာမေးမှာလဲကွာ၊ မင်းကတော့ ဂြိုဟ်ပဲ"

မေယု ရှိလား မေးမယ်ကွာ၊ သူ့သူငယ်ချင်းပါပုံအောင်

ဂြိုဟ်ပဲ" မြိုက် ကြိုဟ်ပဲ့

60 60 II

' စာရင်း ဘယ်တော့ ထွက်မယ်ကြားလဲလို့ မေးချင်လို့ပါတ

ပြောမှာပေါ့"

"အဲဒါ ငါ့သမီး လာမမေးနဲ့ ၊ ကျောင်းသွားမေးလို ပြန်ဖြေ

မှာပေါ့၊ အဒေါ်ကြီး ကြည့်ရတာ ဂျမ်းဒေါ ... " "ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ကွာ၊ မေးတာတော့ မေးရမယ်၊ မမေးလို့စ

မဖြစ်တော့ဘူး၊ ဒီလိုနဲ့ပဲ ပြီးမသွားနိုင်ဘူး၊ နွေးတော အလိုက်ခံပြီးပြီကွာ၊ သီသီလေး လွတ်ခဲ့ပြီကွာ၊ မေယာ

ပတ်သက်ရင် အန္တ ရာယ်ဆိုတာ ငါ့အတွက မဆန်းတော့အ ထွောက် ပေါက်ကွ မင်းတို့ ခြံတံခါးဝအထိ တွဲပို့မလား၊ မတွဲပို့ဘူးလာ အန်လိုက်ရင်း ...

ပြော"

"ပို့ပါ့မယ်ကွာ ... ပို့ပါ့မယ်"

သူငယ်ချင်းတွေက ကျွန်တော့်အလိုလိုက်ကာ 🦂 တွဲလိုက်သည်။ ကျွန်တော်က ပတ်တီးဖြူဖြူ အထပ်ထပ်စည်း

သော ခြေထောက်တစ်ဖက်ကို ဒရုတ်တိုက်ဆွဲကာ လျှောက်လ

သည်။ သုံးရက်လုံးလုံး အနာရေထိမှာစိုးလို့ ရေမချိုးဘဲ နေခဲ့တ

မို့ ကျွန်တော့် ပုံစုံက စုတ်ပြတ်သတ်နေသည်။ ကျွန်တော်တို့ ခြံတံခါးဝနားရောက်ချိန်မှာ 🕰

အမေက ခြဲထဲက ထွတ်လာသည်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့ တစ်ချက်ဝေ့ကြည့်ပြီး ခြဲထဲသို့ လှမ်းအော်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ...

"ဦးမြဒင် ခြံတံခါး သေသေချာချာ ပြန်ပိတ်ထားပါ၊ ခုတလော တောင်းတဲ့ ရမ်းတဲ့လူတွေ အလာများနေတယ်၊

ရှင် အမေ့မေ့ အလျော့လျောနဲ့ တံခါးပြန်မပိတ်လို့ ဟို တစ်နေ့ကလည်း အဲဒီလူမျိုးတွေ ခြံထဲဝင်လာတာ မဟုတ်

လား၊ ရန်လုံရှိနေလို့သာ တော်သေးတာ၊ ရှင့်ချည်း လွှတ်

ထားမိရင် ခက်မယ်"

အလိုက်ခံပြီးပြီကွာ၊ သီသီလေး လွတ်ခဲ့ပြီကွာ၊ မေယုံ မေယု အမေက အော်ပြောပြီး အပြင်ထွက်သွားသည်။ ပတ်သက်ရင် အန္တ ရာယ်ဆိုတာ ငါ့အတွက် မဆန်းတော့အ ထွောက ပေါက်ကွဲသွားကာ အိမ်ရှေ့က ပန်းချုံကို အုန်းခနဲ ပစ်

"လူကိုများ သူတောင်းစား ထင်နေသလား မသိဘူး၊

ဟေ့ကောင့် အဲဒါ မင်းကြောင့် ... "

"သူတောင်းစား ... ဘာဖြစ်လဲကွား ဟုတ်တယ် ... ဒါပေ မယ့် ပိုက်ဆံတောင်းမယ့် သူတောင်းစား မဟုတ်ဘူး၊ သူ့

သမီးကို တောင်းမယ့် အချစ်သူတောင်းစား"

ကျွန်တော်က မေယုနဲ့ ပတ်သက်ရင် ဘာကြီးပဲ ပြောခံရခံရ မနာနိုင်သူမို့ အပြုံးတောင်မပျက်။

"ဟာ ့ တိုမှာ မေယု ့ မေယု ့ မင်း မေယု"

သက်မင်းက ရုတ်တရက် ခုန်ဆွခုန်ဆွဖြစ်သွားကာ

CO

၉၄ ပုညသင်

နေသည်။

တိုက်ဘက်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြကာ အော်လိုက်သည်။ ကျွန်တော် ရင်ထဲ တဒိန်းဒိန်းပေါက်ကွဲသွားကာ လက်ညှိုးညွှန်ရာသို့ ချာခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

မေယု ... ကျွန်တော့်ရဲ့ မေယု၊ ရက်ပေါင်းများစွာ လွမ်းဆွတ်ခဲ့ရသော မေယုက အိမ်ရဲ့ ဘေးဘက် ဝရန်တာလေးမှာ ရပ်နေသည်။ ဂါဝန် ပန်းနုရောင်ကလေး လေမှာလွင့်လျက်၊ ဖြန့်ချထားသော ဆံပင်လေးတွေ တဖျတ်ဖျတ် လှုပ်နေပုံကလေး ဟာ ဆည်းဆာနောက်ခံဖြင့် ပန်းချီကား တစ်ချပ်လို အလှကြီး လှနေသည်။ ကျွန်တောံ ဘာမှမပြောနိုင်တော့ဘဲ အငေးကြီး ငေး

> "ဟေ့ကောင် ့့ လှမ်းခေါ် လိုက်လေကွာ၊ မေယုရေ ့ ့ ဟော မေယု၊ ငါတို့ ဒီမှာ"

သူငယ်ချင်းတွေက ကျွန်တော့်ကိုယ်စား ခုန့်**ဆွခုန်ခွာ** လုပ်ကာ လက်လှမ်းပြနေသည်။ (သူတို့လည်း ခုမှ တွဲလာပို့ရ**ကြီ** နပ်ပြီမို့ ပျော်နေပုံရသည်။)

ကျွန်တော့်ရဲ့ မေယုကတော့ ကျွန်တော်တို့ကို မြိုင်ပါ။ ကျွန်တော်တို့နဲ့ မေယုကြားမှာ လူတစ်ရပ်ကျော်မြင့်သည် အုတ်တံတိုင်းကြီး ခြားနေသည်။ အိမ်က နောက်ဘက်နားကျဖေမှာမို့ ဝေးလည်းဝေးသည်။ ကျွန်တော်တို့က အုတ်တံတိုင်းနဲ့ ေ

ဝေးဝေးမှာရပ်ပြီး ခုန်ဆွ ခုန်ဆွ လုပ်မှသာ ကျွန်တော်တို့ ခေါင်း ပိုင်းလောက် မေယုမြင်နိုင်လိမ့်မည်။

"ဟေ့ကောင် ့ သက်မင်း စွပ်အော်မနေနဲ့၊ သူ အိမ်က လူတွေ ကြားသွားဦးမယ်"

"မေယုက ငါတို့ကို မမြင်ဘူးကွ၊ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ..."

"ငါ ခုန်တောင်«မခုန်နိုင်ဘူးကွာ၊ ခြေထောက်က အရမ်း

ကျွန်တော်တို့ ခဏတော့ ဦးနောက်ခြောက်သွား သည်။ တော်ကြာ ခြံစောင့်ကြီး ထွက်လာပြီး နှင်ထုတ်မှာလည်း စိုးရသည်။

နာနေတာ၊ ဒီပုံအတိုင်းဆို မေယု ငါ့ကို မြင်မှာမဟုတ်ဘူး" ကျွန်တော်က အသံညောင်နာနာကလေးနှင့် မြော လိုက်မိပါသည်။ သို့သော် ချက်ချင်း အကြံရပြီး တက်ကြွလာသည်။ "ဟာ ့ သိပြီ ့ . ဒီလိုလုပ်မယ်၊ စည်သူခဲ့ ဝဏ္ဏက ဗလ တောင့်တယ်ဆိုတော့´ ငါက မင်းတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ပခုံး တစ်ဖက်စီကိုနင်းပြီး ရပ်မယ်၊ သက်မင်းက ငါပြုတ်မကျ အောင် ထိန်းကိုင်ပေးထား"

> "လုပ်ပါကွာ ... သူငယ်ချင်းတို့ရာ နော်၊ ဒီတစ်ခါတည်းမှ ကွာ၊ ကူညီပါကွာ၊ ငါ့ကို မေဃမြင်တာနဲ့ ငါ ချွက်ချင်း

နဲ့ ငါ ချက်ချင် _{(A})^{ပျက်}

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ...

37

ပြန်ဆင်းမှာပါ၊ နောက်ဆို ဝဏ္ဏအတွက် လိုအပ်ရင် ကဗျာ တွေလည်း စပ်ပေးပါ့မယ်ကွာ"

"မင်း ကဗျာတွေက တော်တော် ထိရောက်တာကိုး"

"အေးလေ ... မြင့်မြင့်သွယ်နဲ့ ပပကို တစ်ပြိုင်တည်းပိုးတဲ့

ကဗျာလေကွာ၊ ဟိ ့္ ဟိ"

ဝဏ္ဏတို့က ကျိတ်ဟားရင်း မြည်တွန်တောက်တီး ရင်း နောက်ဆုံးတော့ ကျွန်တော့် ဆန္ဒကို လိုက်လျောလိုက်ကြ သည်။

ကျွန်တော် သူတို့ပခုံးပေါ် နင်းတက်လိုက်သည်။ သူတို့ တဖြည်းဖြည်း ထရပ်လိုက်ကြတော့ ကျွန်တော့် ခန္ဓာကိုယ် တစ်ဝက်လောက်ထိ အုတ်တံတိုင်းပေါ် ကျော်ထွက်သွားသည်။ ကျွန်တော်က လက်နှစ်ဖက်ကို လေထဲမှာ ဝှေ့ယမ်းပြသည်။ မေယုက မမြင်။ သူက မမြင်ပေမယ့် ကျွန်တော်က မြင်တာမို့ ငေးမဝ ဖြစ်နေဆဲ အောက်ကကောင်တွေ လှုပ်ရွလှုပ်ရှ ဖြစ်လာ သည်။

"ဟေ့ကောင် ဆင်းတော့ကွာ၊ ဒီမှာ ဒူးတုန်နေပြီကွ ... " ကျွန်တော် ဘာမှမကြားတော့ပါ။ မေယုကိုသာ

ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် ငေးနေသည်။

"ဒီကောင်ကွာ ..."

ဝဏ္ဏတို့က အမြင်ကပ်လာပုံရကာ ကျွန်တော့်ကို လှုပ်ချနေသည်။ ကျွန်တော်က သူတို့ပခုံးကို ခြေဖြင့် နာနာကုပ်ထား ပြီး လက်က အုတ်တံတိုင်းကို ကျစ်ကျှစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားသည်။

"အောက်ကလူတွေ သေတော့မယ်ကွ"

သက်မင်းက ထ,အော်လိုက်တော့မှ ကျွန်တော် သတိဝင်လာပြီး လက်ကို ၄ှေ့ယမ်းပြလိုက်ပြန်သည်။ သို့သော် အကြောင်းမထူးတာမို့ လက်ဖြင့် ပါးစပ်ကိုအုပ်ကာ ချိုးကူသလို တူလိုက်တော့မှ မေယု မျက်နှာလေးက ကျွန်တော့်ဘက် လှည့်လာ သည်။ မေယု မျက်နှာလေးက အံ့သြသွားကာ ပြုံးသွားတာကို အဝေးကြီးကပေမယ့် အသေအချာ မြင်ရသည်။ ကျွန်တော်က ဆင်းလာခဲ့ဖို့ လက်ဟန်ခြေဟန်ပြလိုက်တာမို့ မေယုက လက်ပြန်

📴 ပြီး အိမ်ထဲသို့ ချာခနဲ လှည့်ဝင်သွားသည်။ "ဟေ့ကောင် ဆင်းကွ ...ဆင်းကွ"

"အေး ့ ဆင်းပြီဟေ့ ့ ဆင်းပြီ"

ကျွန်တော် အောက်ပြန်ဆင်းလိုက်ပြီး မေယုကို နှင့်ခုန်စွာ စောင့်နေလိုက်သည်။ ခဏကြာတော့ မေယုက ခြံတခါး ရီ တွန်းဖွင့်ကာ ကျွန်တော်တို့ဆီ ခပ်သုတ်သုတ်လျှောက်လာပါ

"အဲ့ဘွယ်...ဘယ်လိုက ဘယ်လို..."

MMM BUT

"မေယုရယ် ... နင့်ကို ခုမှပဲတွေ့ရတော့တယ်၊-ငါ အရမ်း

ပျော်တယ်ဟာ"

သူမက ပါးလေးတွေ သွေးရောင်လွှမ်းလာကာ ...

"ငါလည်း တွေ့ချင်ပါတယ် အဲ့ဘွယ်ရယ်၊ ဒါပေမယ့်လေ

မေမေက ယောက်ျားလေး သူငယ်ချင်းထားတာ မကြိုက်

ဘူး၊ အရမ်း စည်းကမ်းကြီးတာ၊ ခုတောင်မှ မေမေမရှိလို့

ထွက်လာရဲတာ၊ တော်ကြာဆို မေမေ ပြန်လာတော့မှာ

အံ့ဘွယ်ရဲ့၊ ငါ ခုပဲ ပြန်ဝင်ရတော့မှာ ..."

"ခဏလေး နေပါဦးဟာ ... "

"မဖြစ်ဘူး၊ မေမေတွေ့ရင် မလွယ်ဘူး၊ မေမေက ဒီနားလေး

တင် ခဏပဲသွားတာ၊ ခဏနေ ပြန်လာတော့မှာ"

"ဒါ ့ ဒါဆို မနက်ဖြန် တွေ့ရအောင်၊ ငါ နှင့်ကို **ပြော**

စရာရှိတယ်၊ ငါတို့ စာမေးပွဲ နောက်ဆုံးနေ့က တွေ့ခဲ့တဲ့ စိန်ပန်းပင်ကြီးအောက်ကို မနက်ဖြန် မိနက် ၈ နာရီလောက်

လာခဲ့ပါ"

"မဖြစ်ဘူးထင်တယ်"

"လာခဲ့ပါ မေယုရယ်၊ ငါ နှင်မလာမချင်း စောင့်နေမှာ

"မေမေ မပါဘဲ အပြင်ထွက်လို့ လွယ်မယ်မထင်ဘူး"

"ဒါဆိုလည်း နင့်သဘောပါ၊ နင် ငါ့အပေါ် အလေးအန**က်**

ကျွန်တော်နင့် အချစ် ...အနစ် ု့..အသစ် ု့..

ထားတယ်ဆိုရင်တော့ မရောက်ရောက်အောင် လာမယ်လို့

ငါ မျှော်လင့်ပါတယ်"

်မေယ့ မျက်နာက တစ်မျိုးလေး ဖြစ်သွားပြန်သည်။

ပြီးတော့ မေယု အကြည့်က ကျွန်တော့် ခြေထောက်ဆီ ရောက် သွားသည်။

"ကင် ကြောက်က ကာပြန်

"ဟင် ့ ခြေထောက်က ဘာဖြစ်တာလဲ" ကျွန်တော်က အားတက်သွားကာ ့္

"နင့်ကို တွေ့ ရမလားလို့ နင့်ခြံထဲကို ခိုးဝင်မိတုန်းက

နွေးလိုက်ခံရလို့ ခလုတ်တိုက်လဲရင်း ရတဲ့ ဒဏ်ရာလေ ... ၊

အနာကရင်းပြီး ဖျားတောင်ဖျားတယ်၊ အခုလည်း ဖျားနေ တုန်းပဲ၊ ဒါပေမယ့် ငါကတော့ ဘယ်လောက် ဒုက္ခရောက်

့ရောက် နှင့်ဆီ ရောက်အောင်လာပါတယ်"

မေယု မျက်နှာပေါ်မှာ သနားကြင်နာရိပ်တွေ ဖြတ် ပြေးသွားသည်။ (ဒီတစ်ကြိမ်တော့ ပစ်မှတ်ကို ထိပြီထင်သည်။)

"ဟယ် ့့့ဟိုမှာ မေမေ ပြန်လာပြီ၊ ပြန်တော့နော် ့့့^

ပြန့်တော့၊ မေယုလည်း သွားတော့မယ်"

် – သူ့အမေကို လှမ်းမြင်လိုက်တာမို့ မေယုက ခြံထွဲ

ေပြးဝင်သွားသည်။

"ဟေ့ကောင် ့ ့ လာ လာ၊ ငါတို့လည်း သွားမြစ်မယ်"

၁ဝဝ ပညာသင်

ရင်ခုန်လွန်းတာမို့ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတော့ဘဲ မေယု ကို လိုက်ငေးနေမိသည့် ကျွန်တော့်ကိုတော့ ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်း တွေက မေယု အမေ မမြင်ခင် အမြန်ဆွဲခေါ်ကြသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်က ခြေထောက်နာလွန်းတာမို့ မြန်မြန်မလျှောက်နိုင်ဘဲ ၁ရွတ်ဆွဲနေသည်။ "ခုက္ခပါပဲကွာ ့့ ဒီပုံအတိုင်းဆို သူတောင်းစားထင်ပြီး

> "ကဲ ... လာကွာ ... လာကွာ ငါ့ကိုပဲ ကုန်းပိုးလိုက်ပါတော့" ဗလအတောင့်ဆုံး ဝဏ္ဏက ကျွန်တော့်ကို ကုန်းပိုးကာ

လျင်မြန်စွာ ဆုတ်ခွာလာခဲ့ကြသည်။ ဒီနေရာမှာတော့ ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းတွေက အလွန်ချစ်စရာကောင်းလေသည်။

မောင်းထုတ်ခံရမှာ သေချာတယ်"

နောက်တစ်နေ့ မနက်မှာတော့ ကျွန်တော်သည် မျက်တွင်းဟောက်ပက်ဖြင့် စိန်ပန်းပင်ကြီးအောက်သို့ မနက် ၇ နာရီ မှ မထိုးခင်ကတည်းက ရောက်နေပါသည်။ ညက အိပ်လို့မှ မရခဲ့ဘဲ။

အဲ့ဒီနေ့ မနက်က ၈နာရီထိုးပြီး ၁၅ မိနစ်အကြာမှာ

လာမှ လာပါ့မလားလို့ ရင်ခုန်မောလျခဲ့သော ကျွန်တော်သည် ဒီမနက် အိပ်ရာထတော့ အိပ်ရေးမဝဘဲ နုံးနေသည်။ စိန်ပန်းပင်

အောက် ရောက်တော့ ရင်ထဲ .တလုပ်လုပ်ဖြစ်လာသည်။ သူမ

ရောက်လာသော အခါမှာတော့ နုံးလျက်နှင့်ပင် ကြည်လင်တက်ကြွ လာခဲ့ရပါသည်။ အဲ့ဒါ မျှော်လင့်ခြင်းရဲ့ ခံစားမှုအဆင့်ဆင့်ဖြစ်သည်။

မေယု ရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၁ဝ၂ ဟည်

"မေယုရယ် ... လာမှ လာပါ့မလားလို့ မျှော်လိုက်ရတာ၊

့ မနက် ၇ နာရီ မထိုးခင်ကတည်းက ငါ ရောက်နေတာ"

"၈ နာရီ ချိန်းထားတာ မဟုတ်လား၊ ဘာလို့ အစောကြီး

လာရတာလဲ"

"အစောကြီးရောက်ပြီး အမျှော်ကြီး မျှော်နေရတာက တစ်မျိုး

လေး ရင်ခုန်စရာ ကောင်းတယ်လေ"

"အဲမယ် __ "

မေယုက မျက်စောင်းဖွဖွလေး ထိုးလိုက်၏။

မေယု ဝုတ်လာတာက အဖြူရောင် စကဒ်ပွပ္မကား ကားလေးနှင့် အတွန့်လေးတွေပါသည့် အင်္ကျီကလေးမို့ စိန်ပန်း

<mark>ပွင့်ကြွေ</mark>တွေအပေါ်မှာ နှင့်းရပ်နေသော ပုံကလေးက **အရမ်း**

ထင်းလင်းတောက်ပနေပါသည်။ ပြီးတော့ ဆံပင်ကို နှစ်ဖ**က်ခွဲပြီး** ခပ်မြှင့်မြှင့် စည်းထားသည်။ တကယ့်ကို ချစ်စရာလေး ... ။

> "ဆော်ရီးနော်၊ ငါကတော့ ဆယ်ငါးမိနစ်တောင် နောက်ကျ သွားတယ်"

> "ကိစ္စမရှိဘူး၊ မိနစ် ၁၅ဝ နောက်ကျလည်း ငါ စောင့်မ**ယ်၊**

မိနစ် ၁၅၀၀ နောက်ကျလည်း စောင့်မှာပဲ ... "

"နင် အပိုပြောတတ်မှန်း ငါ ခုမှသိတယ်"

"တကယ်ပြောတာပါ မေယုရဲ့ ... '

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနစ် ...အသစ် ... ၁ဝ၃

"နင် ငါ့ကို ပြောစရာရှိတယ်ဆို၊ ဘာပြောမှာလဲ၊ သိပ်ကြာ

လို့ မဖြစ်ဘူး၊ မနည်း ခိုးထွက်လာခဲ့ရတာ ... " "ငါပြောမှာက နင်တို့ ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်းပါ"

"ပတ်ဝန်းကျင် ၂်"

"ဟုတ်တယ် ့္ ပက်ဝန်းကျင်အကြောင်း၊ နင်တို့အိမ် အကြောင်း၊ နင်တို့ လမ်းအကြောင်း ့ ့"

"ဘာလဲ ့ ့ စာစီစာကုန်း ရေးမလိုလား" ု

သူမ မျက်နာက အလိုမကျသလို စူပုပ်ပုပ်လေး

ဖြစ်သွားသည်။

"အကောင်းပြောတာ ... သေချာ နားထောင်၊ နှင်တို့အိမ် နားက လမ်းပေါ် မှာ ချိုင့်ခွက်ကြီး နှစ်ခုရှိတယ်၊ တစ်ခုကို

နှစ်လက်မလောက် နက်တယ်၊ အကျယ်က အချင်း နှစ်ပေ လောက်ရှိတယ်၊ မိုးရွာလို့ ရေဝပ်နေရင် တော်တော်နဲ့

မခမ်းဘူး၊ ချိုင့်ခွက်သေးသေးက လေးခုရှိတယ်၊ အပေါ်ယ ကတ္တရာမရှိတော့လို့ ဖြစ်နေတဲ့ ချိုင့်ခွက်၊ သိပ်မနက်ဘူး၊

ရေလည်း သိပ်မဝပ်ဘူး၊ အချင်း ခြောက်လက်မလောက်ပဲ ကျယ်တယ်၊ နင်တို့အိမ်ရှေ့က ဇီဇဝါပင်မှာ လွန့်ခွဲတဲ့

နှစ်ပတ်က ဇီဇဝါပန်း ၁၀ ပွင့် ပွင့်တယ်၊ မန္ဓောက်အထိ

ဆိုရင် အားလုံးဝါ့ပြီး အဖူးကလေးတွေပွဲ လျှိန်တယ် 👝 ၊

၁ဝ၄ ပုညသိ

"လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပတ်လောက်က နှင်တို့အိမ်ရှေ့ လမ်းထောင့်က ညောင်ပင်ရဲ့ အရွက်တွေ အကုန်ကြွေပြီး အရိုးပြိုင်းပြိုင်းဖြစ်နေတာ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးရက်ကမှ အညျှန် သစ်ကလေး ဆယ်လေးငါးခု, ထွက်လာတယ် ... ၊

"နင်တို့အိမ်ရဲ့ ညာဘက်အပေါ် ဘက်နံ ရံက ရေပိုက်ကြားမှာ အလေ့ကျပေါက်တဲ့ ညောင်ပင်တစ်ပင် အမြစ်တွယ်နေတယ်၊ ဘယ်ဘက်နံ ရံမှာ တစ်ပေ ဝန်းကျင် ပမာဏလောက် ဆေးတွေ ကွာကျနေတယ်၊ အိမ်ရှေ့ ဝရန်တာ အုတ်ဘောင်တွေမှာ လေးပုံတစ်ပုံ ပမာဏလောက် ရေညှိတွေ တက်နေတာ တွေ့ရတယ်"

နင် ဘာလို့ အဲဒီလောက်တောင် သိနေရတာလဲဟင်" သူမက ကျွန်တော့်ကို မျက်လုံးလေး ပြူးကြည့်ရင်း

မေးလိုက်သည်။

"အဲ့ဒါ နှင့်အိမ်ရှေ့ကို ငါ ဘယ်နှခေါက် ရောက်ခဲ့သလဲ ဆိုတာရဲ့ သက်သေပဲ မေယု၊ ငါ ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီလောက် အခေါက်ခေါက် ရောက်ခဲ့တယ်ဆိုတာရော နှင့် သိချင်သေး လား၊ အဲ့ဒါ နှင့်ကို တွေ့ချင်လို့၊ နှင့်ကို အရမ်းလွှမ်းလို့၊ အရမ်းချစ်လို့ ..."

် မေယု မျက်ဝန်းထဲမှာ မျက်ရည်ကြည်တွေ ဝဲလာ

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနစ် ...အသစ် ... ၁ဝ၅

ပြီး တုန်လှုပ်လာသည်။ ကျွန်တော်လည်း မျက်ရည်ဝဲပြီး တုန်လှုပ် နေသည်။ တုန်လှုပ်နေသော မျက်ဝန်းနှစ်စုံ ဆုံမိကြသည်။ "ငါ ပြန်တော့မယ်ဟာ ..."

မေယုက တုန်ရင်စွာ ပြောရင်း နောက်တစ်လှမ်း

ဆုတ်သည်။

"ငါ့ကို အဖြေမပေးဘဲနဲ့ တော့ မပြန်ပါနဲ့ မေယု၊ ငါ့ရင်ထဲ မှာ ရှိတာတွေ အကုန်ထုတ်ပြပြီးပြီ၊ နှင့်ရင်ထဲမှာလည်း ဘာတွေရှိလဲ၊ ငါသီချင်တယ်၊ ငါ့ကို အမှန်အတိုင်း ပြော ပြပါ , . ."

"ငါ အမှန်အတိုင်း ပြောမယ်၊ နှင့် မျက်စိမှိတ်ထား၊ ငါ ဖွင့်ဆိုမှဖွင့် ... "

ကျွန်တော် မျက်စိမှိတ်ထားလိုက်သည်။ စဏကြာမှ သူမက တိုးတိုးလေး ပြောသည်။

"ဖွင့်တော့ . . . "

ကျွန်တော် မျက်လုံးဖွင့်လိုက်တော့ ကျွန်တော့်ရှေ့ ၂၁ စိန်ပန်းပွင့်ဖတ်တွေဖြင့် ပုံဖော်ရေးထားသော 'ချစ်တယ်' ဆိုသည့် ဘလုံးလေးကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

"ဟာ ့ မေယုရယ် ့ ပျော်လိုက်တာကွာ၊ အရမ်း ပျော် တာပဲ၊ ဘယ်လိုပြောရမှန်း မသိအောင် ပျော်တယ့်

NWW D

၁၀၆ ပုညခင်

မေယုက ရှက်ပြုံးကလေးဖြင့် ခေါင်းငုံနေသည်။
ကျွန်တော့်မှာ ပျော်လွန်းလို့ ခြေမကိုင်မီ လက်မကိုင်မီ ဖြစ်နေသည်။
ကျွန်တော် မေယု ခန္ဓာကိုယ်လေးကို ပွေ့ဖက်လိုက်ချင်သည်။
သို့သော် ဘာကိုမှန်းမသိ ကြောက်ကာ ကျွန်တော့် လက်တွေက
လေထဲမှာသာ ဝဲနေသည်။ အနားက စိန်ပန်းပင်ကိုပဲ ပြေးဖက်
ထားရတော့မလို၊ လက်ကလေးပဲ ပြေးကိုင်ထားတော့မလို၊ သို့သော်
ဘာ္ခမှမလုပ်ဖြစ်ဘဲ ပါးစပ်က ပျော်တယ် ... ပျော်တယ် ပြောကာ
လူကသာ ခုန်ဆွ ခုန်ဆွ ဖြစ်နေသည်။

နောက်တော့ ကျွန်တော်က စိန်ပန်းပွင့်ဖတ်ကြွေတွေ ကို လက်ခုပ်နှင့် ကြုံးယူကာ ဟေးခနဲ အော်ရင်း အမြင့်သို့ မြှောက်၍ ကြဲဖြန့်လိုက်သည်။ အနီရောင် စိန်ပန်းဖတ်လေးတွေ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ပေါ်သို့ တဖွဲဖွဲ့ကျဆင်းလာသည်။ အဲ့ဒီနေ့က မေယု ပြန်သွားပြီးနောက် တစ်နာရီကျော်

ကြာသည်အထိ အဲ့ဒီ စိန်ပန်းပင်ကြီးအောက်မှာပဲ ကျွန်တော် ထိုင်နေခဲ့သည်။ ချစ်တယ်ဆိုသည့် စာလုံးကို ကြည့်လို့ မဝနိုင် အောင်ပင်။ လေတိုက်လို့ ပွင့်ဖတ်တွေ လွင့်သွားမှာတောင်စိုးမို၏။ လေလာရာဘက်သို့ လက်နဲ့ကွယ်ထားလိုက်၊ လွင့်သွားသည့် စွဲ့ ဖတ်တွေကို ပြန်ကာဆက်စီလိုက်ဖြင့်ပင် အချိန်တွေ ကုန်လာသည် နောက်ဆုံးတော့ လေကဲ ခပ်ကြမ်းကြမ်း တိုက်လေရာ ပွင့်ဖတ်တွေ

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ... ၁ဝ၇

အားလုံး လွင့်စဉ်သွားခဲ့တာမို့ ကျွန်တော့် ရင်ထဲ ဝမ်းနည်းသလိုကြီး ဖြစ်ကျန်ခဲ့သည်။

အချစ်ဆိုတာ စိန်ပန်းပွင့်ဖတ်တွေ လေတိုက်လို့ တစ်စစီ လွင့်သွားသလို တစ်ချိန်ချိန်မှာ ပျောက်ပျက်လွင့်ထွက် သွားတတ်လေသလားဟု အဲ့ဒီအချိန်တုန်းကတော့ မတွေးတတ်ခဲ့ တာ အမှန်တည်း။

, burneseclassic.com.

မေယုကို ချစ်မိသော အဖြစ်ကြောင့်ပင် ကျွန်တော့် ဘဝမှာ ဒုက္ခတွေ တွေ့လာရသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်ကတော့ အချစ်ကြောင့် ဒုက္ခရောက်လေ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ဟီးရိုး (Hero) ဟု ထင်မိလေပင်။ ချစ်သူနဲ့ တွေ့ခွင့်ရဖို့ နေပူထဲမှာ တစ်နာရီလောက် ရပ်စောင့်ရင်း မိုးတွေရွာချလို့ အပူရုပ်ပြီး ဖျားရလည်း 'အဲဒါ အချစ်အတွက်' ဟု တွေးကာ ဖျားတာကိုပင် ဂုဏ်ယူသည်။ ချစ်သူ့ အိမ်နား ရစ်သီရစ်သီ သွားလုပ်မိလို့ ခွေးကိုက်ခံရလည်း ဒဏ်ရာကို တသသလုပ်ကာ 'အဲဒါ အချစ်အတွက်' ဟု ကျေနပ်

သည်။ အချစ်အတွက် ဒုက္ခတွေ့လေ အချစ်သူရဲကောင်းဟုွတင်

လေပင်။

၁၁၀ . ပုညသင်

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနစ် ...အသစ် ... ၁၁၁

တစ်ညနေ့မှာ ကျွန်တော်က မေယုတို့အိမ်ရဲ့နောက် ဘက် ရေမြောင်းကြီးနား အမှိုက်ပုံထောင့်မှာ ထိုင်ကာ မေယု ထွက်အလာကို စောင့်မျှော်နေရသည်။ ခြင်ကလည်း ကိုက်သည်။ အနံ့ကလည်း ဆိုးသည်။ အမှိုက်ပုံကလည်း ယင်တလောင်းလောင်း ထနေသည်။ သို့သော် မေယုကိုသာ မြင်ရဲရင် အားလုံးပြီးပြီ။ ဒီဒုက္ခတွေဟာ အပရိကလေး ဖြစ်သွားလိမ့်မည်။ တစ်နာရီလှောက်စောင့်ပြီးတော့မှ မေယုက ခြံနောက် ဘက် တံခါးကို ဖွင့်ကာ ထွက်လာသည်။

> "မောင်ရယ် ့ ယု အားနာလိုက်တာ၊ ဒီနေရာကြီးက အရမ်း ညစ်ပတ်နှံစော်နေတာ"

"ကိစ္စမရှိဘူး ယု၊ မောင့်အတွက်တော့ ယုနဲ့ တွေ့ ရရင် တစ်လောကလုံး မွှေးကြိုင်နေသလို ခံစားရတယ်" "ယုလည်း ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ မချိန်းချင်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် အိမ်ရှေ့တခါးပေါက်ကနေ ထွက်ဖို့ဆိုတာ မလွယ်ဘူခံ ခုတလော မေမေကလည်း ယု မူပျက်နေတာကို ရိပ်မိနေ သလိုပဲ၊ ဂရုတစိုက် စောင့်စောင့်ကြည့်နေတယ်"

ီဘယ်လိုအခြေအနေမျိုးပဲ ရှိရှိ၊ ဘယ်နေရာမှာပဲ တွေ့ရ တွေ့ရ မောင်ကတော့ ယုနဲ့တွေ့ရင် ပျော်တာပဲ ... "

"အမယ် ... ဟုတ်လို့လား"

ကျွန်တော့်အတွက်တော့ ဖွဲ့နွဲ့ပြီး စကားလုံးလှလှ လေးတွေ ပြောနေရခြင်းကပင် အရသာတစ်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။ ဒုက္ခကို အပြုံးမပျက် ခံနိုင်ခြင်းကပင် ဂုဏ်ယူစရာဟု ထင်ခဲ့ပါသည်။

သူမနဲ့ တွေ့တဲ့အခါ ဘယ်လို စကားလှလှလေးတွေ ပြောရပါဟု ညည အိပ်မပျော်နိုင်ဘဲ စဉ်းစားခန်းဝင်မိခြင်းကပင် ပျော်မွေ့စရာ ဘဝသစ်တစ်ခုထဲ ရောက်နေရသလို ခံစားရပါသည်။

"ယုနဲ့ 'ခဏ ခဏ တွေ့ချင်တယ်ကွာ"

"ယုလည်း မောင့်လိုပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် အခွင့်အရေးက မပေးဘူးလေ"

"အရွင့်အရေး မပေးလည်း မောင်ကတော့ ညတိုင်း ယုနဲ့ တွေ့နေရတာပဲ"

"ဟယ် ... ဟုတ်လည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့"

"အိပ်မက်ထဲမှာ တွေ့တာလေ၊ ယုကို ညတိုင်း အိပ်မက် မက်တယ်"

"ഗനധ് ... "

"တကယ်ပေါ့ ယုရဲ့"

ကျွန်တော်က ယုလက်ဖျားလေးကို မရဲတရဲ ဖွဖွလေး ထိုင်ထားပြီး တယုတယ စကားဆိုရင်း လောကကြီးကို မွေမွဲနိ သည်။ ကျွန်တော့် ခြေထောက်ကို ခြင်တွေ ခဲနေတာ သို့ဖိပ်မယ့် ၁၁၂ ပုည်တင်

ဂရမစိုက်နိုင်ပါ။ အရေးကြီးတာက ယုပဲ၊ ယုတစ်ယောက်သာပဲ။

ယုကလွဲရင် ဘာကိုမှ မြေင်တော့ပါ။

အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော့်အတွက်တော့ ယုပါးကလေး ကို ပထမဦးဆုံး ဖွဖွနမ်းဖြစ်ဖို့ အရေးဟာ စစ်သူကြီးတစ်ယောက် က စစ်ပွဲတစ်ပွဲကို နိုင်အောင် တိုက်ဖို့ထက်ပိုပြီး စက်ခဲနေပါသည်။

ယု မျက်နှာနား ကပ်သွားတိုင်း ကြောက်ကြောက်သွားကာ နောက်ပဲပြန်ဆုတ်မိသည်။

> "ဟော ့ ့နောက်ဘက်မီးတွေ လင်းလာပြီ၊ မေမေများ ယုကို ဆင်းလာရှာမလားမသိဘူး၊ ယု သွားတော့မယ်နော်

"ယုရယ် ... "

မောင်"

ကျွန်တော် ယုလက်ကလေးကို ကျကွဲတော့မည့် ပန်းအိုးကလေးလို တယုတယ ကိုင်ထားရင်းက မလွှတ်ချင်လွှတ် ချင် လွှတ်ပေးလိုက်ရသည်။

ယု ထွက်သွားတော့ ရင်ထဲမှာ ဟာပြီး ကျန်ခဲ့သည် ယု ခြံထဲဝင်သွားတာကို မျက်စိတဆုံး လိုက်ကြည် ပြီးမှ ကျွန်တော် ထွက်စွာလာခဲ့သည်။ ရင်ထဲမှာ နုံးလှပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော် ပျော်ပါသည်။

အဲဒီလိုပဲ အခက်အခဲ အတားအဆီးတွေ ကြားကဝ

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ့့အနှစ် ့့အသစ် ့့ ၁၁၃

ကျွန်တော်တို့ ချိန်းတွေ့ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ တွေ့ဆုံတိုင်းလည်း အစက် အခဲ အတားအဆီးတွေကို မေ့ကာ ကျွန်တော်တို့ ပျော်ခဲ့ကြသည်။

ယှကို ကျွန်တော် ချစ်သည်။

ယုကလည်း ကျွန်တော့်ကို ချစ်သည်။ အဲဒီအချိန်မှာတော့ ဒီအချက်နှစ်ချက်သာ ကျွန်တော်

တို့အတွက် အရေးကြီးလေသည်။

sectassic con

တစ်နေ့တော့ မိုးဦးလေပြေလေး တသု့န်သုန် တိုက် စတ်နေသော ဘောလုံးကွင်းထဲမှာ ကျွန်တော်တို့ ချိန်းတွေ့ကြ လေသည်။ ယုက ဖက်ဖူးစိမ်းရောင် ဘောင်းဘီပွပွလေးနှင့် တီရှပ်ဖြူဖြူလေးကို ဝတ်ကာ ကြိုးသိုင်းဖိနပ် အဖြူရောင်လေး စီးထားပြီး အစိမ်းရောင် ထီးလေးကို ဆောင်းထားသည်။ မိုးဖွဲဖွဲ ကြားမှာ ထီးကလေးဆောင်းကာ လမ်းလျှောက်နေရင်း ယုက ထီးကိုပိတ်ပစ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူ့ကြိုးသိုင်းဖိနပ်လေးကိုချွတ် တာ ရေစိုနေသည့် မြက်ငုတ်တိုလေးတွေပေါ်မှာ ခုန်ဆွ ခုန်ဆွ လျှောက်ပြေးရင်း ကျွန်တော့်ကို လှမ်းခေါ်သည်။ "ဟိတ် ့ မောင်၊ လာ နင်းကြည့်၊ ကော်ဇောလိုပဲ ဆွဲရှာ၊ အိအိလေး ့ သိလား" ၁၁၆ ပညာင်

ကျွန်တော်လည်း ဖိနပ်ကိုချွတ်ကိုင်ပြီး ယု**နားသို့** ပြေးသွားလိုက်သည်။

> "ဖိမ်ပဲနော်၊ ရွံ့လည်းမရှိဘူး၊ ပြေးရင် ခြေထောက်နာမှာ လည်း မဟုတ်ဘူး၊ ကော်ဖော်ပေါ် ပြေးရသလိုနေမှာ"

"ပြေးမလား . . . "

"ပြေးမှယ်လေ" "ဘယ်အထိ ပြေးမှာလဲ"

"ဟိုး ့့ ဘောလုံးကွင်းအဆုံးထိ၊ ယု ပြေးနိုင်မလား"

"ဒီလောက်တော့ အေးဆေးပါ မောင်ရဲ့၊ ရယ်ဒီ ... ဝမ်း

တူး သရီး" ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် ချွတ်ကိုင်ထားသည်

ဖိနပ်တွေကို လွှင့်ပစ်လိုက်ပြီး တရှိန်ထိုး ပြေးထွက်ခဲ့ကြသည်။ ယုက ကျွန်တော့်ရှေ့ကို ကျော်တက်သွားတော့ ကျွန်တော်စာ မာယာသုံးကွာ အော်ဟစ်ရင်း ထိုင်ချပစ်လိုက်သည်။

"အမယ်လေး သေပါပြီး ကြွက်တက်နေပြီ"

ယုက ကျွန်တော့်ဆီ ချာခနဲ ပြန်လှည့်ပြေးလာက "မောင် ့ မောင် ဘာဖြစ်တာလဲဟင်၊ ခြေထောက် နာလ

လား၊ ယု နှိပ်ပေးရမလား ... "

ယုက တယုတယ မေးတော့ ကျွန်တော် ရင်ရေ

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၁၁၇

ခုန်လာသည်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်မျက်နှာက ယုမျက်နှာနဲ့ နီးနီး လေး ့ ့ ့ ပါးပြင်ပေါ်က သနပ်ခါးနဲ့ သင်းသင်းလေးကို ကျွန်တော် ခိုးရှုနေမိသည်။

"နာသေးလားဟင် ့္ ယု နှိပ်ပေးမယ့်နော်"

"မနှိပ်ပေးနဲ့၊ မျက်စိမှိတ်ပြီး မောင့်ခြေထောက်နာ ပျောက် ပါစေလို့ အသံမထွက်ဘဲ ပါးစပ်လှုပ်ရုံ တိုးတိုးလေး ဆုတောင်းပေး၊ အခါ ငါးဆယ်ပြည့်အောင် ရွတ်ရမယ် နော်"

"အဲ့ဒီလိုရွတ်ရင် မောင့် ခြွေတောက်နာက တကယ် ပျောက်မှာမို့လို့လား"

"မယုံ၅ုင် ရွတ်ကြည့်လေ၊ ပြီးရင် သိရမှာပေါ့"

ဟုက မျက်လုံးလေးတွေ မှိတ်ပြီး ရွတ်နေသည်။ ကျွန်တော်ကူ ယုမျက်နှာနားသို့ တရွေ့ရွေ့ တိုးလာမိလေသည်။

ရက်နှာနား ထိခါနီးတော့မှ ရင်တွေ တဒိုင်းဒိုင်းခုန်လာကာ နောက်ပြန်ဆုတ်ရင်း သက်ပြင်းချမိရသည်။ ပြီးမှ နောက်တစ်ကြိမ်

ဆိုးသွားရသည်။ ကျွန်တော့်ဘဝမှာ ဒီတစ်ကြိမ်လောက် သတ္တိ ကြောင်မိတာမရှိတော့။

တာ ဘာဖြစ်လဲဟု ကိုယ့်ကိုကိုယ် ့အားပေးရင်း နောက်တွစ်ကြိမ်

MNN D

၁၁၈ ပညာခင်

အနားတိုးသွားစဉ်မှာ မိုးကြိုးပစ်သလို အသံတစ်သံကို ကြားလိုက် ရသည်။

"ဟေ့ ့ ရပ်လိုက်စမ်း"

ကျွန်တော် တုန်သွားကာ မေယုနားက စွာလိုက် သည်။ မေယု အမေကြီးက ကျွန်တော်တို့ ရှေ့မှာ ခါးထောက် ရပ်နေသည်။

"မေယုကြည် ့ လာခဲ့စမ်း၊ မိုက်လိုက်တဲ့ သမီး၊ ငါ့မျက်

နှာကို ဓားနဲ့သာ လှီးပစ်ချင်တော့တယ်"

မေယု အမေက ယု လက်ကို အကြမ်းပတမ်း ဆောင့်ဆွဲသွားသည်။ ယုက ကျွန်တော့်ကို သနားစဖွယ် မျက်လုံး ကလေးတွေဖြင့် သမင်လည်ပြန် ကြည့်ရင်း ဒရုတ်တိုက် ပါသွား သည်။

ကျွန်တော် အဲ့ဒီနေရာမှာပဲ ရပ်ကျန်ခဲ့ရင်း တုန်လှုံစီ နေသည်။ ခွဲခွာခြင်းကို ပထမဦးဆုံးအကြိမ် မလှမပ ခံစားလိုက် ရတာမို့ ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်ကျန်ခဲ့သည်။

နောက်တော့ ယု လွှင့်ပစ်ထားသည့် ကြိုး**သိုင်** ဖိနပ် နှစ်ဖက်ကို လိုက်ကောက်ရင်း ကျွန်တော် ငိုကြွေးမိလေသည် (00)

ပြတ်သွားသည်။ အဲ့ဒီနေ့တွေမှာ ကျွန်တော်လည်း ရှေ့လျှောက် ရှိုက်၊ နောက်လျှောက်လိုက်၊ ထိုင်မရ ထမရ ဒုက္ခတွေများကာ ချိမဆုံ ခံစားနေရသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ အကောင်းထိုင်နေရင်းက ရှေ့က နံရံကို ခေါင်းနဲ့ပြေးဆောင့်ချင်စိတ်မျိုးနှင့် မခံချိမခံသာ

ယုနဲ့ ကျွန်တော် တစ်ပတ်တီတိ အဆက်အသွယ်

ချွန်တော့်ဆီ အပြေးအလွှား ရောက်လာကာ "ဟေ့ကောင် အံ့ဘွယ် လာ ့ လာ အမြန်လိုက်ခဲ့ပ မေယုက မင်းနဲ့ တွေ့ချင်လို့တဲ့၊ သူ့အိမ်က အိမ့်တော်

ကောင်မလေးကနေ တစ်ဆင့် ငါတို့ကို လာပြောနှိုင်းတယ်၊

.

၈ ရက်မြောက်နေ့မှာတော့ သက်မင်းနှင့် စည်သူက

```
🗱 ၁၂ဝ ပညာခင်
```

သူ အခု မင်းနဲ့တွေ့နေကျ စိန်ပန်းပင်အောက်က စောင့်နေ တယ်"

"ဟာ ... တကယ်လား"

ကျွန်တော် အိမ်ပေါ်မှ အမြန်ပြေးဆင်းလိုက်ရင်း ...

"သူ… သူ ... ငါနဲ့ တစ်ခါတည်း လိုက်မလို့လား၊ သူ့

လက်ထဲမှာ အထုပ်အပိုးတွေ ဘာတွေ ပါလား" "မပါဘူးကျ အထုပ်အပိုးနဲ့ဆို အိမ်ကရိပ်မိမှာစိုးလို့လည်း

ဖြစ်နိုင်တာပဲ"

ကျွန်တော် စိန်ပန်းပင်ကြီးဆီ တဟုန်ထိုး ပြေးထွက် လာခဲ့သည်။ မေယုက စိန်ပန်းပင်ကြီးကို မှီရမ်တာ ကျွန်တော်

လာမည့် လမ်းဆီ မျှော်ငေးနေသည်။

"ယု ့ ့ ယုရယ်"

ကျွန်တော်က ဘာပြောရမှန်းမသိအောင် ဝမ်းသာရ

ဆဲ ယု မျက်ဝန်းထဲမှာ မျက်ရည်တွေ ဝဲလာတာ မြင်ရသည်။ "ဟင် ... ယုံ ... ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ယုအိမ်က ယုကို ရိုက်လို

့ လား၊ ယု အရမ်း စိတ်ဆင်းရဲလို့လား၊ မောင် အရမ်းလွမ် တာပဲ ယုရယ်၊ ယုရော မောင့်ကို လွမ်းတယ် မဟုတ်လာ

ဟင်၊ မောင်နဲ့ လိုက်ဖို့ တစ်ခါတည်း ထွက်လာခဲ့တာ

မတုတ်လား"

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၁၂၁

ကျွန်တော်က ယု လက်ကလေးတွေကို ဆွဲယူကာ

င်ဘတ်မှာအပ်ရင်း မေးတော့ ယုက ရုတ်တရက် ရှိုက်ကြီးတငင်

ချလိုက်သည်။

"ဟင် ... ယု၊ ဘာလို့ အဲ့လောက် ငိုတာလဲ ... ၊ အဲဒီ လောက် မခံစားပါနဲ့ ယုရယ်၊ ကိုယ်တို့ သတ္တိမွေးပြီး ဘာ မဆို ရင်ဆိုင်ကြမယ်လေ"

ကျွန်တော် ဘာပြောပြော ယု အငိုမတိတ်ပါ။

ခြန်တော် ဘာမှမပြောနိုင်တော့ဘဲ ယုငိုတာကို ထိုင်ကြည့်နေလိုက် ပါသည်။ ငိုလို့ ဝတော့မှ ယုက မျက်ရည်တွေကို သုတ်ပစ်လိုက်

"ယု ... မောင့်ကို ပြောစရာရှိလို လာခဲ့တာ"

"ပြောလေ ့ ယု" "

"ယုကို မေ့လိုက်ပါတော့ ... ' "ဟင် "

မမျှော်လင့်သော စကားမို့ ကျွန်တော် ကြောင်အမ်း

ဖြစ်သွားသည်။ "ယုကို မေ့လိုက်ပါတော့ မောင်၊ မောင် အခု မမေ့နိုင် သေးရင်တောင် တစ်ချိန်ချိန်ကျ မေ့သွားမှာပါ၊ မေမေက

ပြောတယ် မောင် ္၊၊ ယုတို့အရွယ်က အချစ်ကို ကိုးကွယ်

ပညာခင်

၁၂၂

ချင်တဲ့ အရွယ်မို့သာ အရူးအမူး ဖြစ်ကြတာပါတဲ့၊ ဒီအရွယ်

ကို လွန်သွားရင် အားလုံး ပုံပြင်ဖြစ်သွားမှာပါတဲ့၊ ပြီးတော့ မောယုကို အော်ခေါ် ရင်း ပြေးလိုက်လာခဲ့သည်။ ဥဩတွေက လွမ်း

်တဲ့ အရွယ်ကျမှသာ ဘဝခရီးဖော်ကောင်းကို ရွေးနိုင်မှာတဲ့။

နားထောင်ချင်တယ်၊ မေမေ ယုကြောင့် ငိုတာကိုလည်း အွက်လာသည်။ ကံဆိုးချင်တော့ ကျွန်တော် ဓလုတ်တိုက်လဲပြီး

ရဲစေချင်ဘူး၊ သူမွေးလိုက်လို့သာ မောင့်ကိုချစ်ပြီး မောင်က သော်လည်း မေယုက ကျွန်တော့်မြင်ကွင်းထဲက ပျောက်သွားသည်။

ချစ်တဲ့ မေယုကြည်ဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက် ဖြစ်လာရတာ

မဟုတ်လား၊ မေမေသာ မမွေးခဲ့ရင် မေယုကြည်ဆိုတာ ဖြစ်လာမှာမှ မဟုတ်တာ၊ မေယုတို့ ချစ်ကြတဲ့ ကိစ္စမှာ

မေမေက အဓိက ကျပါတယ် ...၊ "အဲ့ဒီတော့ မေမေက မေယုကြည်ကို မမွေ

ခဲ့ဘူး၊ ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း မေယုကြည်က-အခု မေအ

ဗိုက်ထဲ ပြန်ဝင်သွားပြီလို့ပဲ သဘောထားပြီး ဒီကမ္ဘာမှ

မေယုကြည် မရှိတော့ဘူးလို့သာ မှတ်လိုက်ပါတော့ မောင်

သမီးလိမ္မာလေးက စကားဆုံးတော့ ကျွန်တော့်

မှ ပြေးထွက်သွားသည်။

"ယုရေ . . ယု"

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ,, ၁၂၃

ရုပ်ရှင်ထဲက ဇာတ်ဝင်ခန်းတွေလိုပဲ ကျွန်တော်

မေမေက ပြောသေးတယ်၊ ယု ဦးနှောက်နဲ့ ဆင်ခြင်တတ် အာကောင်းအောင် တွန်ကျူးနေကြသည်။ စိန်ပန်းပွင့်တွေ တဖြုတ်

တ် ကြွေကျလာသည်။ သစ်ရွက်ခြောက်တွေ လေမှာဝဲနေသည်။

ခုတော့ အားလုံးကို မေ့ပစ်လိုက်ပါတဲ့၊ ယု မေမေ့စကားကို အြန်တော် ပြေးလိုက်ရင်း မျက်ရည်တွေတွေကျကာ နုပ်တွေလည်း

ယု မကြည့်ရက်ဘူး၊ မေမေ့ကို ယုကြောင့်တော့ စိတ်မဆင်း အျန်ရစ်သည်။ ဒူးပြီသွားသည်။ ချက်ချင်း ပြန်ထပြီး ပြေးလိုက်

"ယုရေ ... ယု ...

ကျွန်တော် ဆက်ပြေးလာခဲ့မိပြန်သည်။

"ဟေ့ကောင် အုံဘွယ် ့ စိတ်ကို ထိန်းမှပေါ့ကွာ" သူငယ်ချင်းတွေက ကျွန်တော့်ကို ဝိုင်းဝန်းတားဆီး

်နှောင်လိုက်ကြသည်။ ကျွန်တော်က သွေးရူးသွေးတန်း ရုန်းနေ

သည်။

်လွှတ် 🚎 လွှတ် 🚎 ငါ့ ကိုလွှတ်၊ ငါ ယုနောက်လိုက်သွား

မယ်"

"လိုက်သွားလည်း ဘာမှမထူးဘူး ဟေ့ကောင်၊ သူတောင်

သူ့အမေအတွက် လိမ္မာသေးတာ၊ မင်းလည်း မင်းအနွှစ်

အတွက်´လိမ္မာလိုက်စမ်းပါ

၁၂၄ ပုညဆင်

သူငယ်ချင်းတွေက နားချကြသည်။ ကျွန်တော်က ရင်နာအက်ကွဲသော အသံဖြင့် အော်လိုက်မိပါသည်။

"ယူရေ ... ယု အမေဗိုက်ထဲကို ပြန်ဝင်မသွားပါနဲ့ ...

, (၁၂)

"အသည်းကွဲရင် အရက်သောက်ရတယ်ကွ၊ ငါ ရုပ်ရှင်ထဲ မှာ မြင်ဖူးတယ်၊ ငါ အရက်သောက်မယ်ကွာ၊ ငါ့ကို အရက်ဝယ်ပေး ..."

ချစ်သူရဲ့ ပါးကလေးကိုတောင််မနမ်းဖူးသေးဘဲ အသည်းကွဲခဲ့သော ကျွန်တော်က သူငယ်ချင်းတွေကို တောင်းဆို

လိုက်ပါသည်။

"မဟုတ်တာတွေ လုပ်မနေနဲ့ ဟော့ကောင်၊ အေးဆေးနေ စမ်းပါ၊ နောက်တော့ ပြီးသွားမှာပါ"

"ငါ အသည်းကွဲနေတယ်လေ့ကွာ၊ အဲဒီတော့ ဒဉ္တရုက် သောက်မှ ဖြစ်မှာပေါ့၊ အရုက်မှ မသောက်ရင် အသည်း မကွဲဘူးဆိုတဲ့ သဘောမျိုး အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်သွားမှာ

၁၂၆ ပုညခင်

ပေါ့၊ အသည်းကွဲခြင်းဆိုတာ အရက်နဲ့တွဲမှ အဓိပ္ပာ ပြည့်စုံတာ ...

"ကဲ ္ ဒီလောက်တောင်ဖြစ်တာ ရေခဲ့သေတ္တာထဲက အဖေ သောက်တဲ့ အရက်ပုလင်းကို ယူပေးမယ်ကွာ၊ မသောက်ရင် ငါနဲ့တွေ့မယ်"

ဝဏ္ဏက သူ့အဖေ အရက်ပုလင်းကို သွား**ယူ**။

သည်။

"ന് ... သောက်"

့သက်မင်းက ဖန်ခွက်အပြည့် ထည့်ပေးလိုက်သ ကျွန်တော်က ကောက်ယူမော့ချလိုက်သည်။

"အား ့ ့ ခါးတယ်ကွ၊ ပူတယ်ကွ၊ တစ်မျိုးကြီးပဲကွ

ကျွန်တော်က ပါးစပ်ပြီခနဲဖြစ်သွားကာ ထ,🖙

လိုက်တော့ သက်မင်းတို့က ဝိုင်းရယ်ကြွကာ ...

"ဒါနဲ့များ စတန့်ထွင်ချင်သေးတယ်" "မင်းတို့ အရက်ကြီးက ချိုမှမချိုဘဲဟာ"

့ "အရက်ပဲကွ ့ ့ ချိုမလား၊ ချိုချင်ရင် အချိုရည်သော အရက်ဆိုတာတော့ အဲဒါမျိုးချည်းပဲ"

"ဒါနဲ့များ ဘာကြိုက်လို့ သောက်နေကြသလဲ မသိ အံ့မလေး ရင်ဘတ်ထဲက ပူလာပြီ၊ အချိုရည်ပဲ သော တော့မယ်၊ အချိုရည်ပဲ ပေးကြပါ"

ကျွန်ငတာနှင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ... ၁၂၇

ကျွန်တော့်မှာ ခါးသက်ပူလောင် အော့အန်ချင်သလို တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်လာတာမို့ အချိုရည်ကိုသာ အမြန်တောင်းဆိုလိုက်

ရသည်။ "မင်းပဲပြောတော့ ... အသည်းကွဲခြင်းဆိုတာ အရက်နဲ့တွဲမှ

အဓိပ္ပာယ်ပြည့်စုံတာဆို ...

"အရက်က ဒီလိုအရသာရှိမှန်း မသိလို့ ပြောမိတာကျ၊ ဘယ့်နယ် ... အသည်းကွဲလို့ စိတ်ညစ်နေပါတယ်ဆိုမှ

ခါးခါးပူပူ အရည်ကို သောက်ပြီး ဘာလို့ ဒုက္ခခံရဦးမှာလဲ၊ စားကောင်း သောက်ကောင်းတာပဲ စားတော့မှာပေါ"

"ဒါဆိုလည်း ရော္ဘေဒါအချိုရည်၊ ဒါက ဘဲ့ကင်၊

ပေါက်စီ၊ ဖက်ထုပ် ္ " "အေး ့ အဲဒါပဲ ကောင်းတယ်"

ကျွန်တော် အချိုရည်တွေ အများကြီး သောက်ပစ် လိုက်ပြီး မုန့်တွေ ထိုင်စားပစ်လိုက်သည်။ အရသာက စားကောင်း

သောက်ကောင်းမို စိတ်နည်းနည်းပြေကာ နေသာထိုင်သာတော့ ရှိသွားသည်။

နောက်နေ့တွေမှာလည်း ယုကို အရမ်းသတိရလွှာ် တိုင်း မုန့်တွေဝယ်စားပစ်လိုက်သည်။ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့အတူ

စားစရာ အသစ်အဆန်းတွေ ရှာဖွေဝယ်စားသည်။လွဲ

၁၂၈ ပုညဆင်

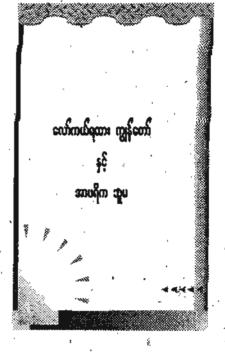
ဒီလိုနဲ့ တဖြည်းဖြည်း ဒဏ်ရာသက်သာလာသည် သို့သော် တစ်ခါတစ်ခါတော့ ဒီကမ္ဘာမှာ မရှိတေ ပြီဖြစ်သော (သူ့အမေ ဗိုက်ထဲ ပြန်ဝင်သွားသော) ချစ်သူ ချန်ရစ်ခဲ့သည့် လက်ကိုင်ပဝါအဖြူကလေးနှင့် စိန်ပန်းပွင့်ခြော ကလေးတွေကို ထုတ်ကြည့်လွမ်းဆွတ်မိခဲ့လေသည်။

(မောာက်မေရိတာ မီမေားနဲ့တူတယ်) အသက် ၂ဝ အရွယ် ယောက်ျားဟာ လော်ကယ်ရထားနဲ့ တူတယ်။ သူဟာ ဘုတာတိုင်းမှာ ရပ်နားတယ်။

(ခြန်းမချိတာ ကမ္ဘာကြီးနဲ့တူတယ်) အသက် ၂၀ အရွယ်မှာ မိန်းမဟာ အာဖရိကတိုက်နဲ့ တူတယ်။ သူမဟာ တစ်ပိုင်းတစ်စပဲ စူးစမ်းရှာဖွေရသေးတယ်။

.

oclassic.co

MAIDU

တက္ကသိုလ်ကျောင်းရဲ့ ကော်ရစ်ဒါထောင့်မျိုးမှာ တာင်မလေးနဲ့ ကောင်လေး တိုက်မိသည့် ဇာတ်လမ်းကတော့ ဆန်းလှှချေ။ သို့သော် ကျောင်းလာတက်သော ကောင်မလေးရဲ့ က်ဘီးက ကောင်လေးရဲ့ နောက်ကနေ အီစလံဝေအောင် င်ကြုံးလိုက်သည့် ဇာတ်လမ်းကတော့ နည်းနည်းဆန်းသည်။ အဲ့ဒီနေ့က ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း မိန်းလမ်း တိုင်း လမ်းလျှောက်လာခဲ့တာဖြစ်သည်။ ရာသီဥတုက နေလည်း စု၊ မိုးလည်းမရွာ၊ လေလေးတဖြူးဖြူးလည်း တိုက်နေသေးတာ

ကျွန်တော် အေးအေးလူလူလျှောက်နေဆဲ ဘာမှန်းမသိလိုက်ဘွဲ့

ာင်ပါးကို တစ်စုံတစ်ရာ ပြေးဝင်ဆောင့်ခြင်း ခံလိုက်ရပါသည့်။

"အမလေးဗျာ ... "

၁၃၄ ပုညသင်

ကျွန်တော် မချိမဆန့် အော်ရင်း လဲကျသွားသည်။ ကျွန်တော့်ကို တိုက်သော စက်ဘီးကလည်း လမ်းဘေးကို ထိုးကျ

လဲပြိုသွားသည်။

"ကျွတ် ... ကျွတ် ... ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်တာလဲဗျ" ကောင်မလေးက လွင့်ကျနေသော သူ့ကျောပိုးအိတ်

ကို သွားကောက်လိုက်ပြီးမှ ကျွန်တော့်ဆီ ပြေးလာသည်။ "ဆောရီး ... ဆောရီး ... ဘယ်နာသွားသေးလဲ"

"နာတာကတော့ တစ်ကိုယ်လုံးပဲဗျ၊ တင်ပါးက အနာဆုံး

"ရှင်ကလည်း ရှင်ပဲ"

"ခင်ဗျား စက်ဘီးစီးရင်း ဟိုငေးဒီငေး လုပ်နေလို့ တိုက် မိတာ မဟုတ်လား၊ ကျွန်တော့်လာ လွှဲချမနေနဲ့ ... "

"အံမယ်လေး ့ ဘယ်လောက်ငေးငေး ရှင်သာ ပလက်

ဖောင်းပေါ်က လျှောက်ရင် ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ လူတကာ ပလက်ဖောင်းပေါ်က လျှောက်နေတာ မမြင်ဘူးလား

"ကားရှင်းတုန်း လမ်းပေါ် ဆင်းလျှောက်တာ ဘာဖြစ်လဲဗျာ

"ဘာဖြစ်လဲ ့့ ဟုတ်လား၊ ကျွန်မကို မေးမှနေနဲ့၊ အခု ရှင် ဘာဖြစ်သွားပြီလဲဆိုတာ ရှင်အသိဆုံးပဲ ့့ "

"အေး ့ သိတယ် ့ ့သိတယ်၊ လုံးဝကို လမ်းမလျှောက်

နိုင်တော့ဘူး၊ တစ်ကိုယ်လုံး အီစလံဝေနေပြီ"

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၁၃၅

"ကဲ ့ ယောက်ျားကြီးဖြစ်ပြီး ဒီလောက် ညည်းမနေနဲ့၊

လာ ့္ နောက်က္ခတက်"

"എ ... '

"နောက်ကတက်လေ၊ စက်ဘီး ကယ်ရီယာပေါ် တက်ခိုင်း နေတာရှင့်"

"ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကို စက်ဘီးနဲ့ တင်စေါ်သွားမလို့ ..

လား" "ဒါပေါ့ ... ရှင့်ကို ကူညီဖို့ ဒီနည်းပဲတတ်နိုင်တယ်"

သူမက ပခုံးလေး တွန့်၊ လက်ဝါးဖြန့်ပြရင်း ပြော ရိက်သည်။ တော်တော်လှပါသည်။ တင်ပါးနှစ်ဖက် ကျိန်းစပ်

📬သည့် ကြားကပင် သူမအလှကို စစားလို့ရနေသည်။ စိတ်တိုရင်း

ာပဲ အကြည့်နဲ့ အတွေးတွေက ရှည်လာသည်။

သူမက စက်ဘီးဆီ ခပ်သာသာ မေးငေါ့ပြနေသည်။

"ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို နိုင်ပါ့မလား"

"နိုင်ပါတယ်၊ တက်မှာသာ တက်စမ်းပါ"

ကျွန်တော် ကယ်ရီယာပေါ် တစောင်းတက်ထိုင်

မို့တ်ရသည်။ သူမက စက်ဘီးကို ကျွမ်းကျင်စွာ နင်းသွားသည်။ သူမရဲ့ ကျောပြင်ကလေးက ကျွန်တော့် မျ**က်နွ_{ဲ့}နှ**င့်

ခလွန်နီးကပ်နေပြီး အနံ့'ဖျော့ဖျော့လေးကို ရှုရှိုက်မိတော့ <mark>နှ</mark>လုံးသား

NNN DI

၁၃၆ ပုညခင်

တွေ နွေးလာသလိုပင် ... ။ အပြောဆိုးချင်ပေမယ့် ရုပ်ကလေးက လူတာမို့ အမြင်ကပ်ရမှာကိုတောင် အားနာသွားသည်။ "ခင်ဗျားက ကျွန်တော်တို့ မေဂျာကတော့ မဟုတ်ဘူး

ထင်တယ်"

ကျွန်တော်က ထိုင်လိုက်လာရင်း စကားလှမ်းပြော

လိုက်သည်။

"ရင်က ဘာမေဂျာလဲ"

"မြန်မာစာ"

"ကျွန်မက သင်္ချာ"

"ခင်ဗျားက ကျောင်းလာတာ စက်ဘီးနဲ့ပဲ လာသလား" "ကျွန်မက ဒီနားနှီးနှီးမှာနေတာလေ၊ စက်ဘီးနဲ့ လာတာ

ကျွန်မက် ဒနားနှီးမှီးမှာမနီတာရေး ပိုအဆင်ပြေတယ်"

သူမက စက်ဘီးကို ခပ်မြန်မြန်နင်းရင်း အသံကျ**ယ်**

"ဟယ် ့ ယောက်ျားကြီးက ထိုင်လိုက်သွားတယ်တော်

ကျယ်ဖြင့် ပြန်ပြောနေသည်။ ကျွန်တော်ကလည်း ခပ်ကျယ်ကျ<u>ဖိ</u> မေးနေရသည်။ လူတွေက ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ကို ကြ**ည်**

သွားကြသည်။

ഗീ…ഗീ…"

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ... ၁၃၇

ကောင်မလေး အုပ်စုဆီက ခိုးခိုးခစ်ခစ် ရယ်သံလေး

တွေ လွင့်လာသည်။ သူမရဲ့ကျောပေါ်က ဆံပင်တွေက ကျွန်တော့် မျက်နာကို လာလာကျီစယ်နေသည်။ ကျွန်တော့်စိတ်တွေ လှုပ်လာ ပါသည်။

"တော်ပြီဗျာ ့ ရုပ်တော့၊ ဒီနားမှာပဲ ဆင်းလျှောက်သွား တော့မယ်"

ကျွန်တော် အော်ပြောလိုက်တော့ သူမက စက်ဘီးပေါ် စာ ဆင်းလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ပြုံးသည်။ သူမရဲ့ သွားစွယ်ကလေး မွေးခနဲ ပေါ် လာသည်။

"ဘာလဲ ့ ့ရှက်သွားပြီ မဟုတ်လား"

"ရှက်တာပေါ့ဗျ ့ ကောင်မလေးတွေ ဟားနေပြီ"

"အဲ့ဒါ အစောကြီးကတည်းက ရှက်သင့်တာ"

"ဘາ ຸຸ"

"ကျွန်မက ရှင် အားနာပါးနာ ငြင်းမလားလို့ စက်ဘီးနဲ့ လိုက်ဖို့ခေါ်တာ၊ ရှင်က အားမနာဘဲ လိုက်လာတော့ ကျွန်မမှ‰ ရှင့်ကိုယ်အလေးကြီးကို တင်နင်းလာရတာ အသက်တောင် ထွက်တော့မယ်၊ ရှင်ဆင်းတော့မယ်ပြော တော့ အရမ်းပျော်သွားတာပဲ၊ အခုမှပဲ အသက်ဝဝရှုနိုင်တော့

တယ်"

ပညာခင် ၁၃၈

"ခင်ဗျား ဘယ်လို မိန်းကလေးလဲဗျ၊ စကားပြော**ာ** အားမနာ လျှာမကျိုးနဲ့"

"ကဲ ့ ့ ကဲ ့ ့ သွားတော့နော်၊ ယောက်ျားပဲ ဒီလော

တော့ ခံနိုင်ရည်ရှိတယ် မဟုတ်လား" သူမက စက်ဘီးပေါ် တက်ကာ နင်းထွက်သွားသည်

သို့သော် ချက်ချင်း ပြန်လှည့်လာကာ ကျွန်တော့်ရှေ့မှာ ရပ်ပြ သည်။ ပြီးတော့ သူမလွယ်အိတ်ထဲက ဝီကေတွေ ထုတ်ယူက

ကျွန်တော့်ကို လှမ်းပေးရင်း ...

"ရော္ အပျင်းပြေ ပီကေဝါးရအောင် ယူသွားဦးီ ဟုပြောပြီးမှ စက်ဘီးကို ဝိုက်ကွေ့ကာ တရှိရှိ

နင်းထွက်သွားသည်။

ကျွန်တော့်မှာတော့ ခံစားချက်မျိုးစုံဖြင့် ဖုတ်လှို

ဖုတ်လှိုက် ဖြစ်ကျန်ခဲ့သည်။

(əç)

သေဆုံးချုပ်ငြိမ်းသွားပြီဟု ထင်ခဲ့သော ကျွန်တော့် လုံးသားသည် သူမကြောင့် ဖုတ်လှိုက်ဖုတ်လှိုက် စ,ခုန်လာခဲ့ပြီး

်ာဖြည်းဖြည်း ရင်ခုန်သံ အားကောင်းလာခဲ့သည်။

တင်ပါးနာသည့် ကြားကပင် သွားစွယ်ကလေးကို ်ပောင်သည်။ သူမပေးခဲ့သည့် ပီကေတွေကို ဝါးရင်း သူမကို တိရသည်။

အဲဒီနောက်တော့ သူမတို့ အဆောင်နားသို့ ကျွန်တော် ႊယာင်မလည် လာခဲ့မိတော့သည်။ နှလုံးသားရဲ့ လိုအပ်ချက်ကို **န်တော်** လွန်ဆန်ဖို့ စိတ်ကူးမရှိချေ။

သူမတို့ မေဂျာအတန်းတွေ ရှိသည့်နားမှာ ကျွန်တွဲ့

၏ခါပတ်ပြီး ရှာဖွေသည်။ နေ့တိုင်း ရွဲကောင်းလှောင်းဖြင့်

၁၄၀ ပုညသိ

သွားရှာရသည်။ နောက်ဆုံးတော့ ကားရပ်သည့် နေရာနား သူမရဲ့ စက်ဘီးကလေးကို လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။ ကျွန်စေ ပျော်သွားပါသည်။ စက်ဘီးနားမှာ သူမကို ထိုင်စောင့်နေရုံလေ သူမ လာတာတွေ့လျှင်တော့ မသိချင်ယောင်ဆောင်နေလိုက် သူမက အရင်လှမ်းခေါ် တာကို စောင့်မည်။ အထာပေါ့။

ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ် Plan ချကာ ကျွန်တေ စောင့်နေလိုက်သည်။ စောင့်နေတာ်ကြာတော့ ဗိုက်ဆာလာရှ ကဲန်စာင်းဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ နန်းကြီးသုတ်စားရင်း အ စက်ဘီးရပ်ထားသည့် နေရာသို့လည်း လှမ်းလှမ်းကြည့်ရသွာ ကဲန်တင်းနှင့် စက်ဘီးရပ်သည့် နေရာက တော်တော်ဝေးပါသွာ သို့သော် လူလုံးကွဲအောင်တော့ လှမ်းမြင်နိုင်သည်။ မုန့်စားပြီး ကျွန်တော် စက်ဘီးရပ်သည့်နေရာန

ခပ်အေးအေး ပြန်လျှောက်လာခဲ့သည်။ ထိုအခိုက်မှာ ကျွန် နောက်နားဆီက လှမ်းခေါ်သံကို ကြားရပါသည်။ "ဟိတ် ... ရွတ် ... ရွတ်"

အများအားဖြင့်ဆိုလျှင် ယောက်ျားလေးတွေက ကလေးတွေကို နောက်ပြောင်လိုတဲ့အခါ ထိုသို့ အသံပြုပြီး ခေါ် တတ်ကြပါသည်။ သို့သော် အခု ကျွန်တော်ကြားမှ အသံက မိန်းကလေးအသံဖြစ်သည်။ ဒီအသံကို ကြားဖူးသရ ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ... ၁၄၁

"ဟိတ် ... ရွတ် ... ရွတ် ... ခဏနေဦး"

ကျွန်တော် ဗြုန်းခနဲခြေလှမ်းရပ်ကာ ချာခနဲ လှည့် သည့်လိုက်သည်။ သူမပါလား ... ။ သူမက ကျိုန်တော့်ရှေ့မှာ သာရပ်ကာ

"ဟေ့ ... ရှင် ကျွန်မကို လာရှာတာမဟုတ်လား၊ ဟော ...
ကြည့် ... ရှင့်မျက်လုံးတွေ အရောင်ပြောင်းသွားပြီ၊ ညာဖို့
ကြိုးစားတော့မယ်၊ အဲ့ဒါ ရှင်တို့ ယောက်ျားလေးတွေရဲ့
အထာပဲ၊ ရှင် သူများကိုသာ လိမ်လို့ရမယ်၊ ကျွန်မကို
လိမ်လို့မရဘူး၊ ရှင် ကျွန်မကို လာရှာနေတာ တစ်ပတ်တိတိ
ရှိပြီ၊ ကျွန်မကို ရှာမှန်းသိသားပဲ၊ ဒါပေမယ့် ရှင့်အကြံကို
ကျွန်မ မှန်းဆမိတယ်လေ၊ ရှင်က ကျွန်မကိုတွေ့ ရင် ဟန်
ကိုယ့်ဖို့လုပ်ပြီး မသိချင်ယောင်ဆောင်နေမယ်၊ ကျွန်မက
စ,နွတ်ဆက်မလားလို့ စောင့်မယ် မဟုတ်လား၊ အဲ့ဒါကြောင့်
ကွေ့ပတ်ရှောင်နေတာပေါ့"

"ခင်ဗျားက ကိုယ်ကိုကိုယ် တော်တော်အထင်ကြီးတာပဲ" "အထင်ကြီးတာ မဟုတ်ဘူးရှင့်၊ ယုံကြည်ချက်ရှိတာ၊ ကျွန်မတို့လို လှပြီး ဆွဲဆောင်မှုရှိတဲ့ မိန်းကလေးတွေတိုင်း အဲဒီလို ယုံကြည်ချက် ရှိကြတယ်လေး

"ခင်ဗျားပဲ ပြော ...

com

၁၄၂ ထည်ဆင်

"ရှင်တို့ ယောက်ျားတွေ ချီးမွမ်းမြှောက်ပင့်မလာခ**င် ကိုယ်** အရင်ဦးအောင် ကိုယ့်ကိုကိုယ် မြှောက်ပင့်ထားတာပါရှာ အဟင်း ... ဟင်း"

သူမက သွားစွယ်ကလေးတွေပေါ် အောင် ရယ် သည်။ သူမကိုတော့ ကျွန်တော် မနိုင်ပါ။ သူမက ပီကေဝါးရ က ကျွန်တော့်ကို ပြုံးစေ့စေ့ကြည့်ပြန်ကာ ...

"ကဲ ... ရှင် ဝန်ခံလေ"

"ဘာကိုဝန်ခံရမှာလဲဗျ"

"ရှင် ကျွန်မကို လာရှာနေတယ်ဆိုတာလေ" "မရှာပါဘူးဗျာ၊ ဒီနားလာတိုင်း ခင်ဗျားကို လာရှာတ

ထင်နေလား"

"မဟုတ်လို့လား"

"လုံးဝမဟုတ်ဘူး"

′"ဝန်မခံဘူးပေါ့"

ီ "ဝန်ခံရအောင့် ဟုတ်မှမဟုတ်တာ"

"အင်းလေ ... ရှင် ဝန်မခံဘူးဆိုရင်တော့ ကျွန်မက ရိုး မှု မရှိတဲ့ ရှင့်ကို တစ်မျိုး ဆက်ဆံရလိမ့်မယ်"

ကျွန်တော် နည်းနည်းတော့ ရင်ထိတ်သွားသ

"ဘယ်လို တစ်မျိုးလဲ"

"ကျွန်မက္ရာ အပုန်းတော်တယ်လေ၊ ရှင် ဒီနေ့က စ,ပြီး ကျွန်မကို ဘယ်တော့မှ မမြင်ရအောင် ပုန်းမှာပေါ့"

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... 🔧 ၁၄၃၃

အဲ့ဒါတော့ မဖြစ်ပါ။ ကျွန်တော့်မှာက ရှေ့ဆက်

ချင်သည့် ဧာတ်လမ်းရှိသေးသည်။

"ကဲ ့ ဝွတ်ဘိုင်နော်၊ နှတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ်"

သူမက တာ့တာပြကာ လှည့်ထွက်သွားခဲ့ပြီ။ ကျွန်တော် စပ်ငေါင်ငေါင် ရပ်ကျန်ခဲ့သည်။ သူမလည်း ကျွန်တော့်

ခြင်တွင်းရှေ့က ပျောက်တော့မည်။

"ဟေ့ ့ ့ နေဦး" ကျွန်တော် သူမနောက်သို့ ပြေးလိုက်လာခဲ့သည်။

သူမက ကျွန်တော့်ကို အနိုင်ယူတော့မည့် အကြည့်

ဆွေဖြင့် ကြည့်နေသည်။ ကျွန်တော်က သူမရှေ့ရောက်တော့ ဆာဟိုက်သံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

"ဝန် ... ဝန်ခံမယ် ... ဝန်ခံမယ်၊ ဟုတ်တယ် ... ဟုတ်တယ်၊

ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ေလာရှာတာ ... "

"ဘာကိစ္စရာတာလဲ ..." "ဟာ ... ဒါတော့ သိသိကြီးနဲ့ ဗျာ"

"မေးတာပဲ ဖြေပါ"

်ခင်ဗျားကို စိတ်ဝင်စားလို့ဗျာ၊ သဘောကျလို့ဗျာ် ကဲ

၁**၄၄** ပညာ၁၆

"ရှင်တို့ ယောက်ျားတွေဟာ ဒီလိုပဲထင်တယ်နော်၊ မိန့် ကလေး တစ်ယောက်နဲ့ ခဏလေးနီးစပ်သွားတာနဲ့ နှလုံ သားတွေ ပူနွေးလာတော့တာပဲ"

"ယောက်ျားပဲဗျာ ဒါ သဘာဝပေါ့၊ ခင်ဗျား စကားကို တမင်အနိုင်ယူပြီး အပေါ်စီးကနေ မပြောစမ်းပါနဲ့"

"ကျွန်မက ဘာမဆို အနိုင်ရမှ၊ ကျွန်မ စိတ်**တိုင်းက** ဖြစ်မှ ကျေနပ်တတ်တယ်ရှင့်၊ ဪ ့ ့ ဒါနဲ့ ရှင် စက်**ဘီ**

တိုက်ခံထိထားတာ ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ"

"ဘာမှမဖြစ်တော့ပါဘူး၊ တိုက်ခါစကတော့ နာပြီး 🥞 ထောက်တွေ ဘာတွေ ယောင်လာတာပေါ့ ... "

့ "ဟယ် ... ခုမှ နာရီကြည့်မိတယ်၊ အတန်းချိန်နီးနေဖြ

သွားတော့မယ်"

ကျွန်တော့်ဘက် ပြန်လှည့်ရင်း ...

သူမက သူမ ပြောချင်ရာပြောပြီး ခပ်သုတ်သုတ်ထွက်

သွားသည်။

"ဟေ့ ... ဟေ့ ... နာမည်တော့ ပြောခဲ့ဦးလေ၊ ကျွန်တော့ နာမည်လည်း မှတ်သွားဦး၊ အုံဘွယ်ကျော် ... တဲ့"

ကျွန်တော် လှမ်းအော်တော့ ကောင်မလေး။

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနစ် ...အသစ် ၁၄၅

"ဒီမေဂျာမှာ ရည်းစားအများဆုံးက ဘယ်သူလဲဆိုတာ စုံစမ်းကြည့်လိုက်ရင် ရှင် ကျွန်မနာမည် သိရလိမ့်မယ်"

> ဟု လှမ်းဖြောသွားသည်။ ဘယ်လိုမှန်းမသိသည့် ခံစားချက်မျိုးနှင့် ကျွန်တော်

ကျွန်ရစ်ခဲ့ရသည်။

ဲ့ ကျွန်တော် ကြားဖူးတာက မိန်းမတွေဟာ အသက်

၂၁ အရွယ်မှာ အာဖရိကနဲ့ တူတယ်တဲ့။ တစ်ပိုင်းတစ်စပဲ စူးစမ်း

ရှာဖွေရသေးတယ်တဲ့။ ´သူမရဲ့ တစ်ပိုင်းတစ်စကတော့ တော်တော်ကြီးသည့်

တစ်ပိုင်းတစ်စ ဖြစ်လိမ့်မည်။

သို့သော် ... ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် လော်ကယ်ရထားက တော့ အာဖရိကတိုက်ဘက်သို့ ဦးတည်လိုက်ပြီ ဖြစ်လေသည်။

burnesedassi

(აე) -အဲ့ဒီ အာဖရိကတိုက်ရဲ့ နာမည်က လေးဝတီဖြစ်ပါ သည်။ သူမက လှပါသည်။ သွက်ပါသည်။ ပြီးတော့ ရည်းစားလည်း များပါသည်။ ရည်းစား ငါးယောက် ထားခဲ့ဖူးပြီး တစ်ယောက်စိနှင့် လေးလန္နန်းသာ အဆင်ပြေပြီး နောက်တော့ ကွဲသွားသည်ဟု သိရ ပါသည်။ လောလောဆယ်တော့ သူမမှာ ရည်စားမရှိသေးပါ။ မကြာခင် သူမရည်းစားဟာ ကျွန်တော် ဖြစ်လာလိုမ့်္ မည်ဟု ယုံကြည်ထားပါသည်။ ဘာကြောင့်မှန်းမသိဘဲ သူမကို ကျွန်တ္တော် ချစ်မိ `ခဲ့လေပြီ။

၁၄၈ ပုညခင်.

သူမက ပီကေ အလွန်ကြိုက်သူဖြစ်ပြီး အားရှင် ပီကေ ဝါးနေကာ ပီကေပူဖောင်း မှုတ်နေတတ်သူ ဖြစ်သည်။ သူမ ပီကေပူဖောင်း မှုတ်ချိန်မှာ ဝိုင်းစုလာသော နှတ်ခမ်းလေးက အလွန်ကြည့်လို့ကောင်းပါသည်။

တစ်နေ့တော့ သူမှုတ်လိုက်သော ပူဖောင်းက ပေါ**က်** သွားကာ ပီကေတစ်စက ကျွန်တော့်ဆံပင်မှာ လာကပ်လေသ**ည်။** "ဟာ ... ဒုက္ခပဲ၊ ကွယ်ဟုန်ပြီ" "အယ် ... ဟုတ်ပါရဲ့၊ ငြိမ်ငြိမ်နေ ... ကျွန်မ ခွာပေးမယ်" သူမက ကျွန်တော့် နောက်ဘက် ဆံပင်စတွေပေါ်က

ပီကေဖတ်ကို ဆွဲခွာနေသည်။

"မရဘူး ... ဆံပင် လေးငါးပင်နဲ့ ပူးနေတာ၊ ဆွဲခွာလို့ မရတော့ဘူး၊ ညှပ်ပစ်မှရမယ်"

"ဟာ ... အဲဒါဆို ဆံပင်ကို ကြွက်ကိုက်ခံရသလို အထစ်

ကြီး ဖြစ်သွားမှာပေါ့"

အဖျားကလေးတွေပဲ ညှပ်ရမှာဆိုတော့ သိပ်မသိသာပါဘူး

"ဒါပေမယ့် ဆံပင်ကတော့ ပုံပျက်မှာပဲလေ"

ကျွန်တော်က ညည်းညူနေရင်းကပဲ ရုတ်တရ**က်** ဉာဏ်ပွင့်သွားကာ

"സോഗ് ... "

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၁၄၉

ဟု ခပ်တိုးတိုးခေါ်လိုက်တော့ သူမက ကျွန်တော့်

ကို ကြည့်သည်။

"ပီကေဆိုတာ ဆံပင်မှာကပ်ရင် ခွာလို့မလွယ်ဘူး မဟုတ် လား၊ ဆံပင်ကို ညှပ်ပစ်မှရမှာမဟုတ်ဘဲလား၊ ကျွန်တော်နဲ့ လေးဝတီဟာလည်း ပီကေနဲ့ ဆံပင်လိုပဲ၊ ကျွန်တော် လေးဝတီကို အရမ်းချစ်တယ်၊ ကျွန်တော့်အချစ်ဟာ ပီကေ လိုပဲ၊ လေးဝတီဆီမှာ ငြိတွယ်နေတယ်၊ ကျွန်တော့်အချစ် တွေ လေးဝတီဆီကနေ ခွာသွားဖို့ဆိုရင့် ကျွန်တော့်ရှင်ဘတ် ထဲက အသည်းနှလုံးကို ဖြတ်ထုတ်ပစ်လိုက်မှပဲ ရမယ်၊ အဲဒီလိုဆို ဆံပင်ပုံပျက်သလိုမျိုး ကျွန်တော့် ဘဝလည်း စုတ်ပြတ်သတ်သွားနိုင်တယ်..."

သူမက ခဏငြိမ်သွားပြီးမှ တဟင်းဟင်းရယ်ရင်း ... "စကား သိပ်တတ်တာပဲနော်၊ ကျွန်မ ကြားဖူးတာကတော့ ပိကေ ကပ်နေရင် ရေနံဆိနဲ့ နွုတ်ရတယ်တဲ့ရှင့် ... " "စကားကို ကပ်မပြောပါနဲ့ လားဗျာ၊ ကျွန်တော်က တကယ် ခံစားရတဲ့သူပါ"

"ကျွန်မကရော မခံစားရဘူး ထင်လို့လား" "ဗျာ ့ တကယ် ့ တကယ်လား"

"ကြည့်စမ်း ... ရှင့်မျက်လုံးတွေ အရောင်တောက်လွှာလိုက်

တာ၊ ငါ ရည်းစားရပြီလို့ တွေးလိုက်တာ မပျွတ်လား"

၁၅၀ ဟူညသင်

သူမက ခပ်နောက်နောက် ပြောရင်း ကျွန်တော့်**ကို** နာခေါင်းရှံ့ပြသည်။ ကျွန်တော် အသည်းယားကာ သူမနား **ကစ်** သွားတော့ သူမက ဖျတ်ခနဲ ထ_ာထွက်ပြေးသွားသည်။ ဘာပဲပြောပြော အာဖရိကတိုက်ကိုတော့ လော်က**ယ်** ရထား ဆိုက်ရောက်ခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။

> BURMESE CLASSIC

သူမနဲ့ ကျွန်တော် ချစ်သူဖြစ်ခဲ့ကြပြီးနောက် တစ်လ အကြာတွင်ဖြစ်သည်။ အတန်းအားချိန်မှာ ကျွန်တော်က ကဲန်တင်း

မှာ ထိုင်ကာ တစ်ယောက်တည်း မုန့်စားနေဆဲ မိန်းကလေး သူငယ်ချင်းအုပ်စုက ကျွန်တော့်ဝိုင်းမှာ လာဝင်ထိုင်ကြကာ...

(ာ၆)

ီတစ်ယောက်တည်းပါလား အဘွယ်၊ နှင့် ကောင်မလေး

ူဆီ မသွားဘူးလား"

"အတန်းအားချိန်က ခဏလေးဆိုတော့ သွားဖို့အချိန်မရ တော့ဘူးလေဟာ၊ သူလည်း ခုချိန် အတန်းတက်နေရမှာ၊

နင်တို့ ဘာစားစီလဲ ့့ စားလေ"

"နင် ရှင်းမှာလား ..."

"ရှင်းစရာလား၊ ကိုယ်စားတာ ကိုယ်ရှင်းလွှေ

"နင် တော်တော် ကပ်စေးနှဲပါလား အဲ့ဘွယ် ... "

"အံ့ဘွယ်ကို ပြီးခဲ့တဲ့ တနင်္ဂနွေက ဒ်ဂုန်စင်တာထဲ**က** ဖိနပ်ဆိုင်မှာ ငါတွေ့လိုက်တယ် သိလား၊ သူ့ကောင်မလေ

ဖို့ ဖိနပ်ဝယ်တာလေ၊ အဲဒါမျိုးကျ မနှမျောဘူးတော် 🏬

"ဒါကတော့ ဘယ်တူမလဲ၊ နင်တို့က ပြောမနာဆိုမနာ သူငယ်ချင်း၊ ဟိုက ချစ်သူ၊ မျက်နှာမညိုအောင် မနည်း

အရိပ်ကြည့်နေရတာ၊ နှင်တို့ မျက်နှာက ညိုလည်း ခဏ

ဟာ၊ ပြီးရင် ဟီးဟီးဟားဟား ပြန်ဖြစ်လာတာ၊ ဟိုက္ စိတ်ကောက်သွားရင် ဟီးဟီးဟားဟားဖြစ်ဖို့ မလွယ်ဘူး

ကဲဆိုးရင် လမ်းခွဲမယ်တွေ ဘာတွေ အပြောခံရနိုင်တ**ယ်**ီ

"အဲ့ဒီကောင် သုု့ကောင်မလေးကို အရမ်းကြောက်ရ**တာပဲ** မြေး

်ကြောက်တာမဟုတ်ဘူး၊ ချစ်တာ"

"ဟဲ့ ့့ အဲဒါတွေ ခဏတားဦး၊ စာမေးပွဲနီးပြီနော်၊ နှင့်

စာတွေရပြီလား အံ့ဘွယ်"

'ခုမှ ကျက်တုန်းပါဟာ ... "

"ကိုအ

ကျွန်တော်တို့တွေ ရယ်မော စကားပြောနေကြဆို

နောက်နားဆီမှ ခပ်ဆောင့်ဆောင့် ခေါ်သံကြားလိုက်ရသည်။

အဲ့ဒါ သီလေး အသိပ်။ (ကျွန်တော်က သူမနာမည်ထဲက 'လေး' ဆိုသည့် တစ်လုံးကို ယူကာ အသည်းနှလုံးနှင့် ထပ်တူပြု တင်

စားသည့် သဘောဖြင့် 'သဲလေး' ဟုခေါ်ပါသည်။)

"သဲလေးပါလား ... အတန်းမရှိဘူးလား၊ လာ ... ထိုင်လေ၊

သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးမယ်" "ရှင် ကျွန်မနဲ့ ခဏလိုက်ခဲ့ပါ ့ ့ ့ '

သူမက ဒေါသမျက်နှာနှင့် စပ်တင်းတင်း ပြောနေတာ

မို့ သူငယ်ချင်းတွေကို အားနာနာနှင့်ပင် အူကြွေ<mark>ာင်ကြောင</mark>် ထ,လိုက်လာခဲ့ရပါသည်။ သူမက ကျွန်တော့်ကို လူရှင်းသော

နေရာသို့ ခေါ်သွားကာ ့္ပ

"ရှင် ... အဲဒါ ဘာလုပ်နေတာလဲ ကိုအဲ့ ... '

"သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ စကားပြောနေတာလေ၊ <mark>ဘာဖြစ်လ</mark>ို့ သဲလေးက ဒေါသတွေ ဖြစ်နေတာလဲ၊ ဟိုမှာ ... သူငယ်

ချင်းတွေ အားနာစရာ

"ရှင့်သူငယ်ချင်းတွေကိုလည်း ကြည့်ဦးလေ၊ အားလုံး

မိန်းကလေးတွေချည်းပဲ၊ တဟီးဟီး တဟားဟားနဲ့ ဖြစ် နေလိုက်ကြတာ" (

"ဟာ ့ ့ ဒီလိုတော့ မပြောပါနဲ့ သဲလေးရာ၊ ကိုယ်တို့<mark>ချွ</mark>စ် က အရမ်းခင့်ကြတဲ့ ပြောမနာ ဆိုမနာ သူငယ်ချင်းတွေပါ"

၁၅၄ ပညာင်

"သူငယ်ချင်းဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်ကို ကာဘာယူပြီး ရှင့် မသိ စိတ်က မိန်းကလေးတွေ တစ်အုပ်ကြီးနဲ့ ဟေးလားဝါးလာ ဟီးဟီးဟားဟား လုပ်နေရတာကို သာယာနေတာ မဟုတ် လား"

"မဟုတ်တာတွေ မပြောပါနဲ့ကွာ ... "

"အရင်နေ့တွေကလည်း အတန်းရှိတယ်ပြောပြီး ကျွန်မဆီ လောဘဲ ဒီလိုပဲ ဟေးလားဝါးလား လုပ်နေတာမဟုတ်လာ

"မဟုတ်ရပါဘူးကွာ"

"ဘာမဟုတ်ရမှာလဲ ... ဘာမဟုတ်ရမှာလဲ၊ ရှင် ကျွန်မကို

မညာနဲ 📜 "

သူမရဲဒေါသက် ပြင်းထန်လွန်းလွန်းတာမို့ ကျွန်တော် လန့်ဖျတ်သွားပါသည်။ သူမက ကျွန်တော့် လက်မောင်း**နှင့်**

ကျောကုန်းကို စိတ်ရှိလက်ရှိ ထုရိုက်နေတာကို နာပေမယ့် ငြိမ်ခံ နေရသည်။

သူမပဲ ရိုက်ပြီး သူမပဲ မျက်ရည်ကျဖြန်ကာ 🚅

"ကိုအုံ ... ကျွန်မက အရမ်းသဝန်တိုတတ်တယ် သိလာ ကျွန်မကလွဲပြီး ဘယ်မိန္ဒ်းမနဲ့မှ ရင်းနှီးခင်တာမျိုး မရှိစေရ ဘူး၊ ကျွန်မကိုပဲ .ချစ်ပြီး ကျွန်မ တစ်ယောက်ကိုပဲ က စိုက်ရမယ်၊ ကျွန်မက အချစ်ခံရတာကို အရမ်းသာယ ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ့့အနှစ် ့့အသစ် ့ ့ ၁၅၅

ယစ်မူးတယ် ကိုအံရဲ ကြိုအံ့ ကျွန်မကို အရမ်းချစ်မှန်းသိ တော့ ကျွန်မ သိပ်ကျေနပ်တာပဲ၊ ကိုအံ ့ ့ ကျွန်မကို ချစ် ရင် ကျွန်မ စကားကို နားထောင်ရမယ်နော်၊ နောက်ဆို အဲ့ဒီ မိန်းကလေးသူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အရောမဝင်နဲ့၊ ခပ် တန်းတန်းပဲ ဆက်ဆံ"

ကျွန်တော် သူမကို အထူးအဆန်းသဖွယ် ငေးနေမိ ည်။ သူမကြည့်ရတာ အစွန်းရောက်လွန်းသည်ဟု ထင်သည်။ ခွန်တော် သူမကို လန့်လာမိပါသည်။

"နော် ့ု, ကိုအံ့၊ ကျွန်မ စကား နားထောင်မယ် မဟုတ် လား"

"နားထောင်ပါမယ်"

လန့်မိသော်လည်း ချစ်စိတ်ကြောင့် ခေါင်းညိတ်မိပါ

သူမကြောင့် သူငယ်ချင်းတွေရှေ့မှာ အရှက်ရခဲ့တာ က အမှန်တည်း။

အဲဒီနေ့က ကျွန်တော် စိတ်ညစ်ညစ်နှင့် အင်းလျား နီစောင်းမှာ တစ်ယောက်တည်း သွားထိုင်နေမိခဲ့ပါသည်။

အချစ်ဆိုတာ ဒီလိုကြီးမှန်း အစက သိမှမည့်အာ။

y ' **y**

www.burin

(აე)

ရင်လသည်။

သူမနှင့်တွေ့လျှင် ရင်ခုန်မောရသော၊ သူမရဲ့ စကား

သူမရဲ့ အတ္တကို ကျွန်တော် တဖြည်းဖြည်း မြင်လာ

သံတွေမှာ သာယာမိသော၊ မျက်နာကလေးကို တစိမ့်စိမ့်ငေးကြည့် အချိန်ဖြန်းချင်သော၊ ပါးအိအိကလေးကို နမ်းမွေးခဲ့မိသော၊ ဘာမဆို

သူမအလိုကျ ခေါင်းညိတ်ခဲ့ရသော အချိန်များ ကုန်ဆုံးလာခဲ့သော အခါ သူမရဲ့ အတ္တကို ကျွန်တော် စာဖြည်းဖြည်း ပြန်မြင်လာရ

လေသည်။ သူမက ကျွန်တော့်ရဲ့ ယောက်ျားလေး သူငယ်ချင်း

ဆျာ၊ မိန်းကလေးသူငယ်ချင်းများပါ အားလုံးကို အဆက်အသွှ<mark>ယ်</mark> ခြတ်၊ အပေါင်းအသင်းမလုပ်ဖို့ တားမြစ်လိုက်ပြီး ကျွန်တော်ရဲ့ ၁၅၈ ပညာခင်

အချိန်အားမှန်သမျှကို သူမ တစ်ယောက်တည်း အပိုင်စီးထားလို သည်။ အဆိုးဆုံးမှာ တွေ ရာ မြင်ရာ မိန်းကလေးနှင့် ကျွန်တေ

ကို စွပ်စွဲသမုတ်တတ်ခြင်းတည်း။

စားစား ဆက်ဆံကြပါသည်။

အဲ့ဒါ တော်တော်ဆိုးပါသည်။

တစ်နေ့တော့ ကျွန်တော်တို့ ဌာနက ကျူတ တစ်ယောက်နှင့် ကျွန်တော် လမ်းမှာဆုံကြသည်။ ဆရာမလေး ငယ်ငယ်ချောချာ ဣန္ဒြေရရလေးပင်။ လူကြီးလည်းဆန်ကီာ ဆေ ဆေး သိမ်မွေ့တာမို့ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသားတွေက လေးတွေ

ဆရာမက စာအုပ်တွေ မနိုင်မနင်းနှင့် ကားပေါ် ဆင်းလာတာမို့ ကျွန်တော်က ဆရာမဆီ လျှောက်သွားလိုက်ရ

"ဆရာမ ့ ကျွန်တော့်ကို ပေးပါ၊ ကျွန်တော် ကူသယ် ပါ့မယ်"

"ဪ့ အေး ကျေးစူးပဲ အဲ့ဘွယ်ရယ်"

ကျွန်တော်က စာအုပ်တွေ သယ်ရင်း ဆရာမျို အတူ ဌာနဘက်သို့ လျှောက်လာခဲ့ပါသည်။ အဲ့ဒီအချိန်မှာ မြို့ ဝင်ခဲ့တာ ဖြစ်လေသည်။

လေးဝတီက ကော်ရစ်ဒါထောင့်မျိုးမှ ပေါ်လာ ကျွန်တော်တို့ ရှေ့မှာ ပိတ်ရပ်လိုက်ရင်း... ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနစ် ...အသစ် ... ၁၅၉

"ကိုအဲ့ ့ အရေးတကြီး ကိစ္စ ပြောစရာရှိလို့ ကျွန်မနဲ့ ခဏလိုက်ခဲ့စမ်းပါ"

ကျွန်တော်က ဆရာမကို အားနာသွားကာ ...

"ဆရာမကို လိုက်ပို့လိုက်ဦးမယ်"

"ဒီမှာ အရေးကြီးနေတယ်၊ မစောင့်နိုင်ဘူး"

"ကဲ ့ ့ ကဲ ့ ့ အဲ့ဘွယ် ့ ့ သူ တကယ် အရေးကြီးလို့နေ မှာပါ။ လိုက်သွားလိုက်ပါကွယ်၊ ဆရာမကို စာအုပ်တွေ ပြန်ပေး"

ကျွန်တော် ကိုယ်မျက်နှာကိုယ် ဘယ်နားသွားဖွက် ရမုန်း မသိအောင် အရှက်ကြီး ရှက်သွားသည်။ ရင်ထဲမှာ ဒေါသ

က တလှိုက်လှိုက် ဆူလာပါသည်။ ဆရာမ ကွယ်သည်နှင့် ကျွန်တော် သူမလက်ကို

ဆွဲကာ ခြေလှမ်းကျဲဖြင့် ထွက်လာသည်။ ကျွန်တော်က အဆောင် ထောင့် လမ်းကြွားကို ဆွဲခေါ်လာရင်း ...

"ကဲ ... ပြော ,.. မင်းရဲ့ အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စက ဘာလဲ

ပြော ... " "ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး ကိုအဲ့ရဲ့"

"ဘာမှမဟုတ်ဘဲ မင်း ငါ့ကို ဘာလို့ လာခေါ်လဲ"

"ရှင်က ဆရာမချောချောလေးကို မျက်နှာလုပ်နေ့တွာကို

ကြည့်မရလို့ပေါ့ ...

NNN DI

"မင်း ငရဲကြီးမယ်၊ အဲဒါ ငါတို့ကို စာသင်ပေးတဲ့ ဆရာ നു .

"နေစမ်းပါဦး ကိုအံ့ရဲ့ ့့့ဒါလေးပြောမိရုံနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက် ဆတ်ဆတ်ခါနေရတာလဲ၊ ဒီလောင်္

တောင်ပဲ အထိမခဲဖြစ်နေရသလား၊ ကျွန်မကြောင့် ရှင့်သိက္ခ ဘယ်လောက်ပဲ့သွားလို့လဲ"

်ငါ့သိက္ခာထက် ဆရာမ သိက္ခာက ပိုအရေးကြီးတ**ယ်ကွ** မင်းလုပ်ပုံက ငါ့ကိုရော ဆရာမကိုပါ စော်ကားတာနဲ့ အတူတူပဲ"

"ကြည့်စမ်း ့ ရှင်ကများ အော်လား ဟစ်လားနဲ့ ၊ 📬 အရူးအမူးချစ်နေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ဒီလောက်လေး

တောင် သည်းမခံနိုင်ဘူးလား"

်ဴမင်းလုပ်နေတာတွေက ဒီလောက်လေး မက**တော့ဘူး** ဒီလောက်ကြီး ဖြစ်နေပြီ"

ရှင့်တို့လို ယောက်ျားတွေက အမြဲ အရိပ်ကြည့်တောင်းပန် ခယနေရတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ပါ၊ ဒီလိုမျိုး အအော်ခံရ တယ်ဆိုတာ လေးဝတီရဲ့ ရာဇဝင်မှာ မရှိဘူး၊ ရှင်ရှိ ဒေါသစကား လုံးတွေကို ရှင် ပြန်ကောက်သိမ်းထားလိုက်

'ဒီမှာ ကိုအဲ့ရဲ့ ... မြဲမြဲမှတ်ထားစမ်းပါ၊ လေးဝတီဆိုတာ

စမ်းပါ၊ လေးဝတီကို ဒီလိုအချိုးမျိုး လာမှုချိုးပါနဲ့၊ မရ

ဘူးရှင့် ...၊

'ရှင် နောက်တစ်ခါ ကျွန်မဆီလာဖို့ စဉ်းစား ရင် ရှင့်မာန်စွယ်ကို ချိုးပြီးမှ လာ ... ဟုတ်ပြီလား" သူမက သာသာလေး ပြောပြီး လှည့်ထွက်သွားသည်။ ကျွန်တော့်မှာတော့ ဒေါသ မောဟ သောကတွေနင့် လူးလိမ့်ကျန်ခဲ့သည်။

ခါတိုင်း အချိန်တွေကဆို သူမ စိတ်ကောက်လျှင် တစ်ရက်လောက်သာ မခေါ်မပြောဘဲ နေနိုင်ပြီး ၂ ရက်မြောက် ့

နေ့မှာ သူမထံ မျက်နှာငယ်လေးဖြင့် သွားကာ ဧျာ့မော့ရမြိဖြစ် သည်။ ဒီတစ်ကြိမ်မှာတော့ စိတ်ကုန် စိတ်ပျက်ရလွန်းတာမို့ တစ်ပတ်လောက်တော့ မှတ်လောက်သားလောက်အောင် ပစ်ထား လိုက်ဦးမည်ဟု ကျွန်တော် စိတ်ကူးကာ သူမထံ ခြေဦးမလှည့်ဘဲ နေလေသည်။

(-၁၈)

လေးရက်မြှောက်နေ့မှာတော့ ကျွန်တော်တစ်ယောက် တည်း လမ်းလျှောက်လာစဉ် စက်ဘီး တစ်စီးက ကျွန်တော့်နံဘေးမှုလို

တလှစ်လှစ် ဖြတ်ကျော်သွားတာကို တွေ့ လိုက်ရသည်။ ယောက်း လေးက နောက်မှ ထိုင်လိုက်လာပြီး မိန်းကလေးက ရွှေ့မှ နင်း သွားသည်။

၁၆၄ ပုညခင်

၀ိတ်ရပ်လိုက်သည်။

ဟာ ... ဟာ ... ဒါ ... လေးဝတီ မဟုတ်လား သူမပဲဟု သိလိုက်ရချိန်မှာ ကျွန်ဇ်တာ့်ရင်ထဲ ဝုန်းဒိုင်းကျဲသွားသည် ကျွန်တော် လွယ်ထားသော အိတ်ကို စလွယ်**သိုင်** ကာ ထိုစက်ဘီးနောက်သို့ တဟုန်ထိုး ပြေးလိုက်ပြီးမှ ရှေ့အ

သူမကူ အေးအေးဆေးပင် စက်ဘီး**ပေါ်က** ဆင်းလိုက်ပြီး သူ့နောက်ကလူကို လှည့်ကြည့်ကာ ...

ဆင်းလုက်ပြီး သူ့နောက်ကလူကို လှည့်ကြည့်ကာ ... "ကဲ ... ရှင် ဒီကပဲသွားနှင့်တော့နော်၊ ခဏနေ **ကျွန်**စ

လိုက်လာခဲ့မယ်"

ဟု ပြောလိုက်သည်။, ထိုလူ ထွက်သွားတော့ သူ က လှမ်းခေါ်ပြန်ကာ သူမလွယ်အိတ်ထဲကို လက်နိုက်လိုက်ပြီး ... "ရော့ ... ရော့ ...၊ ဒီမှာ အပျင်းပြေဝါးဖို့ ပီကေယူသွားဦး"

ဟု ပြောကာ လှမ်းပေးလိုက်တာမို့ ကျွန်တော့်ရင်**ထိ**

ဆတ်ဆတ်တုန်သွားသည်။ ကျွန်တော့်တုန်းကလည်း ဒီလိုပုံမှို ချိုးခဲ့တာပဲ ့ ့ ။

သူမက ကျွန်တော့်ကို မေးဆတ်ပြလိုက်ရင်း

ီကဲ ... ေပြာ ... ဘာကိစ္စလဲ"

"ခုနလူက ဘယ်သူလဲ ... "

"ကျွန်မရဲ့ ရည်းစားအသစ်လေ ...

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ... ၁၆၅

"ဒါဆို ငါက ဘာလဲ ... "

"ကျွန်မရဲ့ ရည်းစားဟောင်းပေါ့၊ ရှင်နဲ့ ကျွန်မက ပြတ် သွားပြီလေ"

"ပြတ်ရအောင် မင်းနဲ့ ငါနဲ့ မတွေ့တာ ဘယ့်နှရက် ရှိသေးလို့လဲ"

"သုံးရက်ရှိပြီလေ၊ ရှင် လာချော့မလားလို့ ကျွန်မ ၇၂ နာရီ လောက် စောင့်ခဲ့ပြီးပြီ၊ မလာတဲ့အဆုံး သူ့ကို လက်ခံလိုက် ရတာ"

"ဪ ့ ညော် ့ တော်တော် သည်းခံပြီး စောင့်ခဲ့တာ ကိုး၊ ဒါနဲ့ မင်းရည်းစားအသစ်ရတာ မြန်လှချည်လား"

"ငါးမျှားချိတ် ချတတ်ရင် မြန်ပါ့တယ်" "ငါ နားမလည်လို့ ရှင်းပြနိုင်မလား"

"မိန်းကလေးဆိုတာ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်နဲ့ တိုက် ဆိုင်တွေ့ဆုံခိုက်မှာ အဲဒီလူက ကိုယ့်ကို စိတ်ဝင်စားတဲ့ အခြေအနေကို အကဲခတ်မိရင် ကိုယ့်အကြောင်း အများကြီး အသိပေးခဲ့ဖို့ မလိုဘူး၊ အထင်သေးသွားတတ်တယ်လေ၊ လုံးဝ မပြောဘဲ နေခဲ့ရင်လည်း လမ်းစပျောက်ပြီး ကိုယ့်ဆီ

ရောက်မလာဘဲ နေမှာပေါ့၊ အဲဒီတော့ ကိုယ်ရှိနေတတ်ဇွဲ့ နေရာလေးကိုပဲဖြစ်ဖြစ် ရိပ်မိအောင် ပြောခဲ့ရတယ့်မှုလုံးဝ

အတိအကျ မဟုတ်ဘူးနော်၊ နည်းနည်း အားစိုက်လိုက်ရင်

၁၆၆ ပုညသင်

သိနိုင်လောက်တဲ့ နေရာမျိုးပေါ့၊ အဲဒါကို ငါးမျှား**ချိတ်** ကလေး ချပေးခဲ့တယ်လို့ ပြောတာ၊ ရှင့်တုန်းကလ**ည်း** အဲ့ဒီနည်းပဲ သုံးခဲ့တာဆိုတော့၊ ခုလည်း ဒီနည်းပဲ သုံးခဲ့ တာပေါ့၊ မဆိုးပါဘူး၊ ထိရောက်ပါတယ်" "မင်း တော်တော်ကြောက်ဖို့ကောင်းတဲ့ မိန်းကလေး**ပဲ၊** မင်းက ရည်းစားတွေတော့ ထားခဲ့ပြီး အချစ်ကျတော့ တန်ဖိုးမထားတတ်ခဲ့ဘူးနော်" "ဒီမှာ အံ့ဘွယ်ရဲ့ ... အချစ်ဆိုတာ အခု ကျွန်မ ဝါးနေတဲ့ ပီကေလိုမျိုးပဲ၊ စ,ဝါးခါစမှာသာ ချိုပြီး အရသာရှိတာ၊ ကြာကြာဝါးလာတော့ ဘာအရသာမှ မရှိတော့ဘူး၊ အာ ညောင်းတာပဲ အဖတ်တင်တော့တယ်၊ အဲ့ဒီတော့ ကျွန်မက ပီကေဝါးရင် အချိုရည်ကုန်တဲ့အထိပဲ ဝါးတယ်၊ ကုန်တာနဲ့ ပူဖောင်းမှုတ်ပြီး ထွေးထုတ်ပစ်လိုက်တာပဲ၊ အရသာမရှိတာ ကို ဘာလို့ အာညောင်းခံပြီး ဝါးနေမှာလဲ ... " သူကေ စကားဆုံးလျှင် သူမပါးစပ်ထဲက ပီကေကို ပူဖောင်းမှုတ်ပြီး ပြန်ထွေးထုတ်လိုက်သည်။

သူမက ပီကေဥပမာဖြင့် ချစ်ရေးဆိုခဲ့သော ကျွန်တော့် ကို ပီကေဥပမာဖြင့်ပင် လမ်းခွဲသွားခဲ့ပါသည်။ ဘယ်သူမဆို အသည်းကွဲစမှာတော့ လူးလိမ့်နေ အောင် ခံစားရမြိဖြစ်သည်။ အသည်းကွဲနာကို သောက်မကောင်းသော အရက်

(၁၉)

ဇြင့် မကုစားလိုသော ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော့်ကို အလွန်ချို မြိန်စေသော အချိုရည် ပုလင်းကလေးနှင့် မကြာခင် တွေ့ဆုံရ လေသည်။

အဲ့ဒီနေ့က ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း စိတ်လေ လေဖြင့် လျှောက်သွားနေခဲ့သည်။ စိတ်နဲ့လူနဲ့ မကပ်တာမို့ စာစ်နေ့လုံးလည်း ကမောက်ကမတွေဖြစ်နေသည်။ လူတစ်ယောက်ွ မှ မရှိသော မျဉ်းကြားအတိုင်း ကျွန်တော် စိန်ပြေနပြွွတ်မိုး

ြိတ်ကူးလာတော့ ကားတွေအားလုံး ဘရိတ်အုပ်ကာ ကျွ<mark>န်တော့်</mark>ကို

၁၆၈ ပုညသင်

စောင့်ရသည်။ ကျွန်တော်ကူတော့ ဘာမှမမြင်၊ သတိမှထားမိသ

ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ် အေးအေးဆေးဆေး ... ။

"ဟေ့ ့ ့ မင်းဂျီးခေါ်ကြီးပိုင်တဲ့ လမ်းများ မှတ် နေသလာ ကွ"

လိုင်းကားတစ်စီးပေါ်က လှမ်းအော်လိုက်တော့

ကျွန်တော် သတိဝင်လာကီာ ခပ်သုတ်သုတ်လျှောက်လိုက်သည် ကျွန်တော်လည်း လမ်းဟိုဘက်ခြမ်းရောက်ရော အောင့်အည်းစောင့် ဆိုင်းနေကြသော ကားတွေ ဝေါခနဲ ဆောင့်အောင့်ထွက်သွားရင် ကျွန်တော့်ကို မေတ္တာပို့သသွားကြသည်။ ကျွန်တော် တကစ်

စိတ်လေပါသည်။ ကျွန်တော် အဲ့ဒီနေ့ တစ်နေ့လုံး အေးအေးဆေးဆေး

ပဲ လျှောက်သွားနေလိုက်သည်။ ဗိုက်ဆာတော့ တွေ့ရာဆိုင်မှာ စားချင်တာတွေ ဝင်စားပစ်လိုက်သည်။ ကောင်မလေးလှလှလေး တွေ တွေ့ရင် ငေးသည်။ ကျွန်တော် ကြားဖူးတာတစ်ခုရှိသည်။ "မိန်းမအတွက် ရတဲ့ဒဏ်ရာကို မိန်းမနဲ့ပဲ ကုစားရသည်" တဲ့။

ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း တောင်ငေး မြောင်

ငေး လျှောက်နေ ရင်း လမ်းထောင့်ချိုးနားမှာ လမ်းဖြတ်ကူးလိုင ရာ နောက်ဘက်ဆီမှ ကျိုခနဲ ဘရိတ်အုပ်သံ ကျယ်ကြီးကို ကြာ လိုက်ရသည်။ ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနစ် ...အသစ် ... ၁၆၉

"ဟာ ... တိုက်ပြီ"

ကျွန်တော် တကယ်ပဲ ကားတိုက်ခံလိုက်ရပြီဟု ထင်ကာ ဟန်ချက်ပျက် ခြေချော်ပြီး ထိုင်ချလိုက်သည်။ သို့သော် ကျွန်တော့် ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဘယ်နေရာကမှ နာကျင်မလာဘဲ အသံ

ရိုကလေး တစ်သံသာ နားဝသို့ ရောက်လာသည်။ "ရှင့်ကို မတိုက်မိဘူး ထင်ပါတယ်နော်"

"లు ... "

ကျွန်တော် မဖြေနိုင်ပါ။ သူမလေးကိုပဲ ငေးကြည့် မီသည်။ ဘာ့ကြောင့်များ ယာဉ်အသေးစား၊ အကြီးစားတွေနဲ့ မကြာခဏ ကျီစယ်ကစားနေရပါလိမ့်။ အဲ့ဒီ ယာဉ်ပိုင်ရှင်တွေဟာ ^{င်} ဘယ်အတွက်ကြောင့် မိန်းမ လှလှလေးတွေ ဖြစ်နေရပါလိမ့်။ အဲ့ဒါ ကျွန်တော်ရဲ့ ကံတရားများလား ...။

"ဒီမှာရှင့် ... မေးနေတယ်လေ၊ ရှင့်ကို တိုက်မိသွားလား လိ ..."

"ကျွန်တော် ခုတလော ယာဉ်တွေနဲ့ အကျိုးမပေးဘူးဗျာ၊ ဗေဒင်သွားတွက်ရင် စက်ပစ္စည်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ခိုက်မယ် လို့ ဟောလေား မသိဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ... "

"ကျန်ခဲ့တဲ့ လေးလကလည်း စက်ဘီးတိုက်မိတယ်မျှား ခုလည်း ကားတိုက်ဖို့ သီသီလေးပဲ လိုတော့တွယ်

၁၇၀ ဟည္သခင်

"ဘုရားရေ ... စက်ဘီးတိုက်ခံရတယ်လို့၊ ရှင်က ဘဏ် နေလို့ စက်ဘီးက ဝင်တိုက်ရတာလဲ"

"ဒီလိုပဲလေ၊ ရိုးရိုးလေးပဲ လမ်းလျှောက်နေတုန်း အတို

ခံလိုက်ရတာ"

"ဘယ်ထိသွားသေးလဲ ... "

"ဒီကိုထိသွားတယ်ဗျ ... '

ကျွန်တော်က ဘယ်ဘက်ရင်ဘတ်ကို ပုတ်ပြလို

သည်။

"ဟောတော့ ့ တစ်မျိုးပါလား၊ စက်ဘီးက ဘယ်**လိုတို** လို့ ရင်ဘတ်ကို ထိရတာလဲ၊ ရှေ့တည့်တည့်က ဝင်တို လို့လား"

"မဟုတ်ဘူးဗျ၊ နောက်ကတိုက်တာ"

"ဪ… ထူးဆန်းလိုက်တာ၊ နောက်ကတိုက်တာ ရင်ဘ ကို ထိရတယ်လို့၊ အခုတော့ ရှင် ဘာမှမဖြစ်တာ သေနှ ပါတယ်နော်၊ ရှင်က လမ်းကွေ့ကနေ ဘွားခနဲ ပေါ်လာစေ ချောလည်း အရမ်းလန့်ပြီး ဘရိတ်အုပ်လိုက်တာ"

"ဆောရီးဗျာ၊ လမ်းကွေ့နားက ကူးမိတာ ကျွန်တော့်အရှ "

"အကွေ့မှာ အရှိန်မလျှော့မိတာလည်း ချော အမှားပါ ရှင်လည်း လန့်သွားမှာပဲနော်" ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၁၇၁

"ဟုတ်တယ်ဗျ၊ တိုက်ပြီပဲ ထင်လိုက်တာ"

"ရှင့်ပစ္စည်းတွေလည်း လွင့်ကျနေတာပဲ၊ ချော ကောက် ပေးပါ့မယ်"

"နေပါစေဗျာ ့့ ကောက်မနေပါနဲ့ တော့၊ အဲ့ဒါ မုန်ထုပ်

်တွေပါ၊ ကောက်ပြီး ပြန်စားလို့ မရတော့ပါဘူး"

"မုန့်ထုပ်တွေ ! "

"ဟုတ်တယ် ့ ကြွပ်ကြွပ်အိတ်နဲ့ ထည့်ပြီး ကျွန်တော် လမ်းလျှောက်ရင်း နှိုက်စားလာတာ"

ကျွန်တော့် စကားကြောင့် သူမက မျက်ခုံးလေးကို

င့်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ နှတ်စမ်းကလေးကို လက်ဖြင့် ကွယ်

တာ တသိမ့်သိမ့် ရယ်လေသည်။

"ဘာရယ်တာလဲဗျ ... ခင်ဗျားက ... "

"ဒီအရွယ်ကြီးနဲ့ လမ်းလျှောက် မုန့်စားနေတာကို ရယ်ချင် လို့ပါ"

"ကျုပ်ဘာသာ စားချင်လို့ စားတာဗျာ၊ ဘာဖြစ်လဲ ... "

"ရှင်ကလည်း ကလေးကျနေတာပဲနော်"

"အမယ် ခင်ဗျားကများ ကျွန်တော့်ကို ကလေးမြွော်ရို အောင် ခင်ဗျားက ဘယ်လောက်ကြီးသေးလို့လွဲလို

၁၇၂ ပုညသင်

"ဘာပဲပြောပြော ချောက 'မမ' ပဲလေ ..."

"ဘယ်လိုဗျ ... "

"ချောက မမ ပေါ့၊ ချောနာမည်က ချောမမဲ ...

ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော်တို့ ယောက်ျားတွေအကြောင်း နည်းနည်း

"ခင်ဗျား တော်တော်နောက်တယ်"

ကျွန်တော် နည်းနည်းတော့ သဘောကျလာသည်

ပြောပြချင်သည်။ ခုလိုကြုံရချိန်မှာ ချော နေရာမှာ တခြား ရှည် ဆိုးဆိုး မိန်းမတစ်ယောက်ဆိုရင် ထူးထူးထွေထွေ ရှည်ရှည်ဝေးမှာ ပြောနေဖို့ စိတ်ကူးကြမည်မဟုတ်ပါ။ လှလှလေးဆိုရင်သာ သူ့ မှားတောင် လွယ်လွယ်နဲ့ ခွင့်လွှတ်ပေးချင်ပြီး ဓာတ်လမ်းဆက်စ ရလေမလားဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်နဲ့ စကားမစပ်စပ်အောင် ဆင်

ပြောနေကြမှာပင် ့ ့ ။ အဲ့ဒါ ယောက်ျား သဘာဝပေါ့။ "ရှင့်အိမ်က ဝေးသေးလား"

"နည်းနည်းတော့ ဝေးတယ်"

"ဒါဆိုလည်း လာလေ၊ ဈော လိုက်ပို့ပေးပါ့မယ်"

"ဟာ ့ ့ မဖြစ်ဘူး ့ ့ မဖြစ်ဘူး"

ကျွန်တော့်ရင်ထဲ ဒိန်းခန် ခုန်သွားကာ လေးဝတီ

သတိရပြီး လန့်လာသည်။ အဲဒီလို ခပ်ဆင်ဆင် ဇာတ်လမ်း တွေ မဖြစ်ချင်တော့၊ နောက်ထပ် ဒုက္ခမရောက်ချင်တော့၊ ကျွန်တေ ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၁၇၃

သံဝေဂရဖို့ ကောင်းပြီ ့ှဲ့။ ကျွန်တော့် ယောက်ျား သဘာဝုကို သတိတရားက အချိန်မီ တားဆီးလိုက်ပါသည်။

"ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက် ခါးခါးသီးသီး ဖြစ်သွားရတာလဲ ရှင် ... "

၂၂- … "ဟို … ဟိုတစ်ခါတုန်းကလည်းဗျာ ကျွန်တော့်ကို တိုက်

မိတဲ့ စက်ဘီးကို ကျွန်တော်လိုက်စီးမိလို့ ဒုက္ခလှလှ တွေ့ ပြီးပြီး အခုလည်း တိုက်မိမလိုဖြစ်တဲ့ ကားကို လိုက်စီး

မိရင် ဒုက္ခတွေ့မှာပဲလို့ စိတ်ထဲမှာ ဥပါဒါန်ဖြစ်နေလို့ပါဗျာ"

"ဒါတော့ ရှင့်သဘောပါ၊ ဥပါဒါန်ကြောင့် ဥပဒ်လည်း ရောက်နေပါဦးမယ်၊ ကဲ ့ ရှင် အဆင်ပြေတယ်ဆိုရင်

ချောလည်း သွားတော့မယ်နော်"

"ကောင်းပါပြီဗျာ ့ ့ ကျွန်တော်လို စည်းကမ်းမရှိ လမ်း

ဖြတ်ကူးတဲ့ လူမျိုး နောက်တစ်ယောက်နဲ့ မတွေ့ပါစေနဲ့ လို့ ဆုတောင်းပေးလိုက်ပါတယ်"

သူမက ကားပေါ် တက်ပြီး မောင်းထွက်သွားသည်။

🚉 အခိုက်မှာ ကျွန်တော် ဒုက္ခတွေ့တော့တာ ဖြစ်သည်။

"ဟိုက် ့ ့ ဖိနပ် ့ ့ ဖိနပ်၊ ဖိနပ် ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ" ကျွန်တော် ပျာသွားကာ ခုန်ဆွ ခုန်ဆွဖြစ်သွားသည့်။

ာစောက လန့်ဖျပ်ခြေချော်သွားသေးတာမို့ ဖိနပ်တစ်ဇက်က

MAN DU

၁၇၄ ပုညဆ်

ကျွတ်ထွက်သွားခဲ့သည်။ ဒီနားမှာပဲ ရှိမှာမို့ အလွယ်လေး ငြ ကောက်ဝတ်ရုံပဲဟု ထင်ခဲ့၏။ ခုတော့ ဖိနပ်ကို ဘယ်မှာ ရှာမရ၍ ဒုက္ခတွေ့လေသည်။

> ထိုစဉ် ချောမမရဲ့ ကားက နောက်ပြန်ဆုတ်လာက "ရှင် တစ်ခုခုရှာနေတာကို နောက်ကြည့်မှန်ထဲက ရော လိုက်လို့ နောက်ပြန်ဆုတ်လာတာ၊ ဘာများ ပျောက်<mark>လို့ပ</mark>

လဲရှင် ... "

"ဖိနပ် ့္ ဖိနပ်၊ ဖိနပ်္ ဘယ်ရောက်မှန်းမသိုဘူး" သူမက ကားပေါ် မှဆင်းလာကာ ဖိနပ် ဝိုင်းကူ

ပေးသည်။ ခဏကြာတော့ ရေမြောင်းဘက်ကို လက်ညှိုးထိုးပြ**လို** ရင်း ...

"ဟိုမှာ မဟုတ်လား ... ဟိုမှာ ... "

"ဟာ ... ဟုတ်တယ် ... ဟုတ်တယ်"

ဖိနပ်က ရေမြှောင်းထဲမှာ ပေါလောမျောနေသ**ည်**

နော်၊ ရေမြှောင်းက နက်ပြီး ညစ်ပတ်နှံစော်နေတာပွဲ "ဒုက္ခပါပဲဗျာ၊ ဖိနပ်တစ်ဖက်ပဲစီးပြီး ပြန်ရတော့မယ် ထ

"ဖိနပ်တော့ တွေ့ပါရဲ့၊ သွားကောက်ဖို့တော့ မလွယ်ရ

တယ်"

"ရှင့် ဥပါဒါန်ကို မျောက်ပြီး ချော ကားနဲ့သာ ပြန်လို ခဲ့ပါး ချော ပြန်ပို့ပေးပါ့မယ်" ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၁၇၅

ဒီလိုနဲ့ပဲ ၂ ဘီးတပ် ယာဉ်ကြောင့် ဒုက္ခရောက်ခဲ့သော တျွန်တော်သည် လေးဘီးတပ်ယာဉ်ကို ရင်တထိတ်ထိတ်နှင့် တက်

မီးလာခဲ့ရတော့သည်။

ဘာဂါဆိုင် တစ်ဆိုင်ရှေ့ရောက်တော့ သူမက 'ခဏ နေဦးနော်' ဟုပြောကာ ကားပေါ် ကဆင်းသွားပါသည်။ ခဏကြာ

တော့ အချိုရည် တစ်ဘူးနှင့် ဟမ်ဘာဂါတစ်လုံး ဝယ်ကာ ပြန် ထွက်လာသည်။

"ကဲ ... ရော ... စားလိုက်ပါဦး"

"ခင်ဗျာ … "

ကျွန်တော် သူမကို တအံ့တဩကြည့်မိသည်။ သူမက _____

ကြည်လင်စွာ ပြုံးရင်း ...

"ရှင်စားဖို့ပဲ သွားဝယ်လာခဲ့တာ၊ ခုန ရှင်မုန့်တွေလည်း ပစ်လိုက်ရပြီလေ၊ ပြီးတော့ ကားတိုက်မိမလိုဖြစ်တော့ စိတ်လှုပ်ရှားမောပန်းပြီး ဗိုက်လည်း ဆာနေမယ်ထင်လို့ ဝင်ဝယ်လိုက်တာ၊ ဖိနပ်တစ်ဖက်တည်းနဲ့ဆိုတော့ ရှင်လည်း ဆင်းဝယ်ချင်မှာ မဟုတ်ဘူးလေ၊ အားမနာပါနဲ့ ၊ အေးအေး

ဆင်းဝယ်ချင်မှာ မဟုတ်ဘူးလေ၊ အားမနာပ်၊နဲ့၊ အေးအေး ဆေးဆေး စားပါ၊ ဒီနားမှာ ကားခဏရပ်ပေးထားပါမယ်"

သူမက ရည်မွန်သိမ်မွေ့စွာ ပြောပါသည်။ ညှိမိ ပုံစံက ကြင်နာဟန်ကလေးလည်း ရှိသည်။ ကျွန်တော် ဟုမိဘာဂါ

MAN, O

၁၇၆ ဟည္သောင်

စားရင်း စိတ်ထဲမှာ ကြည်လင်ချမ်းမြေ့မှုကို ခံစားလာရသည်။ လေးဝတီကြောင့် ပူလောင်နေသော စိတ်တွေ အေးချမ်းလာသည်။ အချိုရည်လေး သောက်လိုက်ရသလိုပါပဲလား . . . ။

အချိုရည်ပုလင်းလေးက ကျွန်တော် စားတာကို ထိုင်စောင့်ပေးနေ ရင်း ကားနောက်ခန်းထဲက ကြိမ်ခြင်းကလေးကို လှမ်းယူလိုက်သည်။ ကြိမ်ခြင်းကလေးရဲ့ အဖုံးကို ဖွင့်လိုက်တော့ အထဲမှာ ပန်းသီးတွေနှင့်၊ စားတစ်ချောင်း၊ ပလတ်စတစ်ဆူ အကြည်ကလေးတစ်ဘူး ထည့်ထားတာ တွေ့သည်။ သူမက ပန်းသီးတစ်လုံး ယူကာ စားချွန်ကလေးဖြင့်

ကျွမ်းကျင်စွာခွာ၍ ပလတ်စတစ်ဘူးထဲထည့်နေ ရင်း ...

"ချောက သစ်သီးအရမ်းကြိုက်လို့ ကားထဲမှာ သစ်သီးခြင်း အမြဲထားထားတယ်၊ ကားနဲ့သွားနေရင်းလည်း စားချင်ရင် အဆင်သင့်စားရအောင်ပေါ့၊ သူငယ်ချင်းတွေ ပါလာရင် လည်း ခုလိုပဲ ခွာကျွေးတယ်လေ၊ ရှင် ဘာဂါစားပြီးရင် သစ်သီးစားလိုက်ဦးနော်၊ အအီပြေတာပေါ့"

မျက်လွှာလေးချကာ သစ်သီးနွှာနေသော သူမှ**ကို** ကြည့် ရင်း ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ တငြိမ့်ငြိမ့်လှုပ်လာသည်။ ဘ**ယ်** ယောက်ျားက ဂရုစိုက်တာ၊ ယုယတာကို မကြိုက်ဘဲနေမှာလဲ ...

ရင်ထဲမှာ အေးမြလှပါသည်။

ဘူတာစဉ်တိုင်း မရပ်ဘူးဟု အားတင်းထားသော ငယာ်ကယ်ရထားသည် ခုတော့ ဘူတာလေး တစ်ခုမှာ ရပ်ဖို့

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၁၇၇

က်ရှိန်ကို လျှော့ချလိုက်ပြီ ဖြစ်လေသည်။

y y

agsectagsic conf

● ● ●

"ချောက တစ်ယောက်တည်း နေတာလား ... "

"အိမ်ကူအမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက်နဲ့ နေပါတယ်"

"ချောမိဘတွေကရော ... "

"ချော အမေကတော့ ချောငယ်ငယ်လေးကတည်းက ဆုံး
သွားပါပြီ၊ ချောဖေဖေက နိုင်ငံခြားမှာလေ၊ နောက်အိမ်
ထောင်နဲ့၊ ချောကတော့ မိထွေးနဲ့ အဆင်မပြေတာနဲ့ ဒီမှာပဲ
နေခဲ့တာ၊ ချော ဘဝက အရမ်းအထီးကျန်ပါတယ် အံ့ရယ်"

ကျွန်တော် ချောကို သနားလာခဲ့မိပါသည်။ ချောရဲ့

ဘဝဖြင့်ပင် ချောကို အဖော်ပြုရင်း ချောထဲမှာ တွယ်ငြိလာရသည်။

ချောနေသော တိုက်ခန်းက အဆောင်ခဲ့ခဲယောင်

ပရိဘောဂ အပြည့်အစုံဖြင့် ခမ်းနားသည်။ ချော စီးနေသော ကားကလည်း တန်ဖိုးမနည်းလှပါ။ ချောမှာ ငွေကြေးဥစ္စာ ပြည့်စုံ ရက်နဲ့ မေတ္တာငတ်ကာ တစ်ယောက်တည်း အထီးကျန်နေရတာ ဘယ်လောက် သနားစရာ ကောင်းသလဲ 🛄 ။

"ဒီအခန်းက ဖေဖေ ဝယ်ပေးထားတဲ့ အခန်းလေ၊ ကား ကလည်း ချောကြိုက်တဲ့ကားကို လက်ညှိုးထိုးပြရုံနဲ့ မေအေ ချက်ချင်း ဝယ်ပေးခဲ့တဲ့ ကားပဲ၊ ဧချာ သုံးဖို့ ပိုက်ဆံကို လည်း လတိုင်း ပို့ပေးတယ်၊ ချောကတော့ ဒီမှာ ဟို သင်တန်းတက်၊ ဒီသင်တန်းတက်၊ အရမ်း အထီးကျန် ငြီးငွေ့လာရင်တော့ ကားလျှောက်မောင်းနေတာပဲ ...့ "ကားလျှောက်မောင်းတာ အန္တ ရာယ်များပါတယ် ချောရယ်။ ချော အထီးကျန်တယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် ချောဆီ လာပြီး စကားပြောရင်း အဖော်ပြုပေးပါ့မယ်" "ကျေးစူးပါပဲ အဲ့ရယ် ... အဲ့တစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ခွင့်ရတာ ရော အရမ်းကံကောင်းတာပဲ" "ချောနဲ့ တွေ့ရတာကလည်း ကျွန်တော့် ကံကောင်းမှုပါ**ဲ** ချောရယ်၊ ချောကြောင့် ကျွန်တော် အရမ်းစိတ်ချမ်းသာရ ပါတယ်"

ချောက ကျွန်တော်လာတိုင်း စားစရာ တစ်ခုမဟုတ်

ကျွန်တော်နင့် အချစ် ...အနစ် ...အသစ် ...

တစ်ခု လုပ်ကျွေးတတ်ပါသည်။ ပြီးတော့ သူ Shopping ထွက် တိုင်း ကျွန်တော့်အတွက် ပစ္စည်း တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုခု ဝယ်လာ ပေးတတ်သည်။

> "အဲ့ရေ . . ဒီမှာကြည့်စမ်း . . . ဒီတီရုပ်လေး အဲ့နဲ့ ကြည့် ကောင်းမှာပဲဆိုပြီး ဝယ်လာတာ"

> "ချောကလည်း ကျွန်တော်ဖို့ ပစ္စည်းတွေ စဏစဏ ဝယ် မလာပါနဲ့၊ ကျွန်တော် ယူရတာ အရမ်းအားနာလာပြီ" "အားနာရအောင် အံ့နဲ့ ချောက တစိမ်းတွေလား၊ အဲဒီလို စကားမျိုး အံ့ပြောရင် ချော အရမ်းဝမ်းနည်းတယ်၊ ချော အတွက် ငွေက အရေးမကြီးဘူး၊ အံ့အတွက် ဝယ်လို့ ကုန် သွားတဲ့ ပိုက်ဆံကို ဈော ဘယ်တော့မှ မနှမျောဘူး" "ပိုက်ဆံကုန်မှာစိုးတာလည်း တစ်ကြောင်းပါပေမယ့် မိန်း ကလေး တစ်ယောက် ဝယ်ဝယ်ပေးနေတဲ့ ပစ္စည်းကို

"အဲ့က ရောကို တစိမ်းလို့ သတ်မှတ်တာကိုး ္ ့"

ဈောက ဝမ်းနည်းသံကလေးနှင့် ပြောရင်း မျက်ရည် စီလာတာမို့ ကျွန်တော် သနားသွားပါသည်။

ကျွန်တော် မယူချင်ဘူး ချော ... "

ချောက ကျွန်တော့်အပေါ် အလွန်ကောင်းမသော မိန်းကလေးတံစ်ယောက် ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်တော် ျမငြိင်းနိုင်

၁၈၂ ပညသင်

ပေ။ ချော ကျွန်တော့်အပေါ် တွတ်ငြိနေတာကို ကျွန်တော် သိ သည်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်လည်း ချောကို ချစ်မြတ်နိုးနေခဲ့ဖြီး

"ချောကလည်းကွာ ... ကျွန်တော်ပြောတာက အဲ့ဒီသတော

မျိုး မဟုတ်ပါဘူး"

"ဒါဆို ဈော ဝယ်လာတာယူ" 🕡

"ကဲပါဗျာ ... ယူပါ့မယ်"

ကျွန်တော် လက်ခံလိုက်တော့မှ ချောမျက်နှာလေး ပြုံးရွှင်သွားသည်။ ကျွန်တော်တို့ စကားပြောနေဆဲ ဘဲလ်ံ**သံ** ကြားတာမို့ ဈော ထႇထွက်သွားသည်။ ကျွန်တော်တစ်ယော**က်**

တည်း ကျန်နေစဉ်မှာ ဈောအိမ်က အိမ်အကူ အဒေါ်ကြီးက ကျွန်တော်တို့ စားပြီးသွားသော လက်ဖက်သုတ်ပန်းကန်၊ သစ်သီး

ပန်းကန်တွေကို လာသိမ်းရင်း ကျွန်တော့်ကို ပြုံးပြ၏။ "သား ... အခေါ် သုတ်တဲ့ လက်ဖက်က စားလို့ကောင်းရဲ့

လားကွယ့်"

"ကောင်းပါတယ် အဒေါ်"

ကျွန်တော်က ဖော်ဖော်ရွေရွေ ပြန်ပြောဖြစ်ပါသည် အဒေါ်ကြီးကြည့်ရတာ အိမ်အကူဆိုပေမယ့် ရုပ်ရည်သ<u>န့်ပြန်</u>ရည်၏ သည်။

"ဟိုရက်တွေကတည်းက သားက ပုစွန်ခြောက်ကလေး

ရွေးရွေးစားတတ်တာတွေ လို့ အခေါ် ပုစွန်ခြောက် ပိုထည့် ထားသေးတယ်"

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၁၈၃ မ

"ന്വേ:മു:ധിർ ദ്വീട്ടി"

"အဒေါ် မှာလည်း အဝေးမှာ နေတဲ့ သားတစ်ယောက် ရှိတယ်ကွယ်၊ သားနဲ့ဆို ရွယ်တူပဲ၊ သူလည်း သားလိုပဲ၊ လက်ဖက်သုတ်စားရင် ပုစွန်ခြောက်ချည်း ရွေးရွေးစားတတ်

တယ်"

အဒေါ်ကြီးက ကျွန်တော့်ကို ခင်မင်နှစ်လိုသော အကြည့်ဖြင့် ကြည့်ရင်း စကားပြောနေဆဲ ဈော ပြန်ဝင်လာကာ

"ဟင် ... ဒေါ်ကြီးက ဒီမှာ ဘာလာလုပ်နေတာလဲ ... "

"ဪ ့ ့ကျွန်တော်နဲ့ စကားပြောနေတာပါ ချောရဲ့၊

ခုန ဘယ်သူလဲ၊ ဧည့်သည်လား ... "

"မဟုတ်ပါဘူး၊ မီတာလာဖတ်တဲ့ လူပါ"

ချောက အဒေါ်ကြီးကို မကြည်မသလိုကြည့်လိုက် တာမို့ အဒေါ်ကြီးက ခပ်ကုပ်ကုပ်ထွက်သွားသည်။ ချောက

ကျွန်တော့်ကို စူးစမ်းသလိုကြည့်ရင်း ...

"အဒေါ်ကြီးက အံ့ကို ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ" "ဘာရယ်ဟေုတ်ပါဘူး၊ အလ္လာပသလ္လာပပေါ့၊ သူ့မှာတည်း

ကျွန်တော့်အရွယ် သားတစ်ယောက်ရှိတဲ့အလြောင်း မြှော

၁၈၄ ပုညဆင်

တာပါ၊ သူ့သားနဲ့ ရွယ်တူတွေ့လို့ သူ့သားကိုသ**တိရတ**

ထင်ပါတယ်" ု

ချောက အဒေါ်ကြီးအကြောင်း ဘာမှထပ်မမေးတော့ ဘဲ တီဗီကို လှမ်းကြည့်နေသည်။ ကျွန်တော်က သက်ပြင်းရ

ရင်း ...

်ရသည်။

"ချောကို ကျွန်တော် တစ်ခုပြောစရာရှိတယ်၊ ချော 🍪

မဆိုးရင်ပေါ့ ... "

"ပြောလေ . . . အုံ"

"ဈော အဒေါ်ကြီးကို ဆက်ဆံတာ နည်းနည်းတင်းသ ပဲ၊ သူလည်း လူကြီးပဲ ဈောရယ်၊ ပြီးတော့ ကိုယ့်အမှာ

မှာ အနီးကပ် စောင့်ရှောက်မယ့်သူဆိုလို့ သူတစ်ယောက် ရှိတာ၊ ဆွေလိုမျိုးလို သဘောထားပြီး ဆက်ဆံစေချင်တယ်

"အံ့ ဘာသိလိုလဲ၊ ဒီလိုလူမျိုးတွကို မျက်နှာသာပေးရ

သူတို့က သူတို့ကိုယ်သူတို့ အိမ်ရှင်ထင်ပြီး ကြီးစိုး ခြယ်**လှ** ချင်လာရော၊ နည်းနည်းဖိထားမှ တော်ရုံကျတာ၊ ပြီးတေ

သူက အရမ်းလည်း စပ်စုတယ် အံ့ရဲ့၊ နောက်ဆို သူ 🚾

စကားပြောနေရင် ပြန်မပြောဘိသာ နေလိုက် ... "

ကျွန်တော် ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘဲ ငြိမ်နေလို

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနစ် ...အသစ် ... ၁၈၅

အဒေါ်ကြီး ကျွန်တော့်ကို လှမ်းလှမ်း ငေးကြည့်နေ

တတ်တာကိုတော့ ကျွန်တော် သတိပြုမိလာသည်။

အဒေါ်ကြီးကို ကြည့်ရတာ ကျွန်တော့်ကို တစ်ခုခု ပြောချင်နေလိုပဲဟု ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ ခံစားနေမိတာကလည်း

နည်းနည်းဆန်းပါသည်။

y burnesecte

ကျွန်တော် ချောကိုး ဖွင့်ပြောဖြစ်သော နေ့က တော်မွေးနေ့ ဖြစ်လေသည်။ အဲ့ဒီနေ့က ကျွန်တော် မွေးနေ့ကို ကျွန်တော် သတိ ခဲ့ချေ ... ။ ညနေ ၆ နာရီခွဲလောက်ကျမှ ချောက ကျွန်တော့် ဖုန်းဆက်ကာ အခုလာခဲ့ဟုခေါ်သည်။ . ကျွန်တော် ချောတို့အခန်းရှေ့နားရောက်တော့ မိုးချုပ် ကျွန်တော် အခန်းတံခါး ခေါက်လိုက်တော့ တံခါးက အလိုလိုပွင့်သွားသည်။ အခန်းထဲမှာ မီးအလင်းရောင် လုံးဝ တဲ မှောင်မိုက်နေလေသည်။ "ഒ്വോ .

၁၈၈ ပုည္သခင်

ကျွန်တော် ချောကို ခေါ်ကြည့်သော်လ**ည်း** တုန့်ပြန်သံမှ မကြားရချေ။

"ချောရေ ... ချော၊ ကျွန်တော် ရောက်ပြီ" ကျွန်တော်က မှောင်ထဲ စမ်းနင်းရင်း ဧည့်ခန်း

သို့ ကျွေ့ဈိုးလျှောက်လိုက်တော့ ဧည့်ခန်းအလယ်မှာ ဖဏော တိုင်လေး တစ်တိုင်ပဲ လင်းနေတာတွေ့သည်။ ဖယောင်း ရှိရာသို့ ကျွန်တော် လျှောက်သွားဆဲ ကျွန်တော့် မျက်မှာ

ပေါ့ပါးသော အဝတ်စလေးဖြင့် အုပ်ဆိုင်းခြင်း ခံလိုက်ရသွာ "ရော၊ ရောလား"

ဘာတုန့်ပြန်သံမှ ကြေားရဘဲ လက်တစ်စုံက အစ စဖြင့် ကျွန်တော့် မျက်စိကို စပ်ဖွဖွ ချည်နှောင်နေသည်။

"ခဏလေး အဲ့ ့ ့ အဲ့ဒီအတိုင်း ငြိမ်ငြိမ်လေးနေ" တိတ်ဆိတ်သွားပြန်သည်။ စဏကြာတော့ နေ

ညင်သာစွာ လှမ်းပြောလိုက်သည်။

"အံ့ မျက်လုံးကို အုပ်ထားတဲ့ ပဝါစလေးကို ဖယ်ထို
 တော့"

ပဝါစကို ဖယ်လိုက်တော့ ကျွန်တော့်ရှေ့က **ငါး** ကိတ်မုန့်ကြီးကို ဘွားခနဲ တွေ့လိုက်ရပါသည်။

"ဈော္ ဒါ ့ ဒါက ့ "

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနစ် ...အသစ် ... ၁၈၉

"ဒီနေ့ အံ့ မွေးနေ့လေ အဲ့ရဲ့၊ အဲ့ကို Supercise လုပ်ဖို့ ချော စီစဉ်ထားတာ၊ Happy Birthday အဲ့ ... "

ချောက စကားဆုံးတော့ Birthday တီးလုံးလေးက

ည့်ခန်းထဲမှာ ငြိမ့်ညောင်းစွာ ပျံ့လွင့်လာပါသည်။

အဲ့ဒီနေ့မှာ ဈောကလည်း အရမ်းလှနေခဲ့သည်။ တော့ ဈောက မြူးကြွ၍လည်းနေသည်။ ကျွန်တော့် ရင်ခုန်သံ

တွ မြန်လာပါသည်။ ဈောက ကျွန်တော့်စိတ်ကို ပျော်ရွှင်အောင် . မျိုးမျိုး စွမ်းဆောင်နိုင်သော မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

"ချော၊ ချောရယ်"

ကျွန်တော့် စိတ်ထဲ မချင့်မရဲဖြစ်လာကာ ချောရဲ့

ခုံးလေး နှစ်ဖက်ကို ဖွဖွဆုပ်ကိုင်လိုက်မိပါသည်။

္"ကိုယ့်အပေါ် ဘာလို့ ဒီလောက် ဂရုစိုက်ရတာလဲဟင်၊ ချောကို ကိုယ် အရမ်းကျေးစူးတင်တယ်၊ အရမ်းလည်း ချစ်တယ်"

ချောက ရှက်ပြုံးကလေးဖြင့် ကျွန်တော့်ကို ငေးကြည့်

"ချောလည်း ချစ်ပါတယ် အံ့ရယ် ျ အံ့ ပျော်ဖို့ဆို ချော ဘာမဆို လုပ်ပေးနိုင်တယ်၊ ဒီနေ့ အံ့နဲ့အတူ ညစ္စာ

စားဖို့ ချောကိုယ်တိုင် ဟင်းတွေ ချက်ပြီး အဆင်သွန်ပြင်

၁၉၀ ပုညခင်

ထားတယ်၊ ဪ ုု ပြီးတော့ ဒီမှာ ရှိသေးတယ်၊ န

အဲ့အတွက် မွေးနေ့လက်ဆောင် ... "

ချောက ကတ္တီပါဘူးအနီလေးကို ထုတ်**ပေးလ**

သည်။ ကျွန်တော် ဖွင့်ကြည့်တော့ စိန်ပွင့်တစ်ပွင့်တည်းပါ

လက်စွပ်တစ်ကွင်းကို တွေ့ရသည်။ "ရောရယ် ... တန်ဖိုးကြီးတာတွေ"

"မွေးနေ့လက်ဆောင်ဆိုတာ မငြင်းကောင်းဘူး <mark>သိဖ</mark>

လာ ... ချော ဝတ်ပေးမယ်"

ဈောက ကျွန်တော့် လက်ကိုကိုင်ကာ လက်စွ**ပ်**

ပေးလိုက်သည်။ ကျွန်တော်လည်း ဈော စိတ်ဆင်းရဲမှာစိုးတ ဘာမှမဖြောဘဲ နေလိုက်ရပါသည်။ ဈော ပျော်နေတာကိုလူ

မဖျက်ဆီးချင်ပေ။

"ကဲ ... မွေးနေ့ ရှင်၊ ကိတ်မုန့် လှီးမယ်"

ဈောက ကိတ်မုန့်လှီးဖို့ ဓားတစ်ချောင်း ကျွန်စာ လက်ထဲ ထည့်ပေးသည်။ ကျွန်တော်က ကိတ်မုန့်လှီးလိုက်

"ဒီငါးဆင့်စလုံး ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်တည်း ဘယ်လို

အောင် စားမှာလဲ ချော ... "

"အို ့္ ကုန်အောင်လုပ်တဲ့နည်း ရှိပါတယ် အံ့ရဲ့ 🎎

ေ ချောက အကြံရှိပုံဖြင့် ပြုံးရင်းပြောနေသူ

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၁၉၁

ကျွန်တော်က ဈောကို ကိတ်မုန့်ခွဲ့ကျွေးလိုက်သည်။ ကျွန်တော်

နောက်တစ်ကြိမ် လှီးနေဆဲမှာ ချောက ကိတ်မုန့်တွေပေါ်က ခရင်မ်တွေကို လက်ညှိုးဖြင့် ကော်ယူလိုက်ပြီး ကျွန်တော့်ကို

နှတ်ခမ်းမွေး တပ်ပေးလိုက်သည်။

"စန်တာကလော့ ... စန်တာကလော့၊ ခရစ်စမတ်ဘိုးဘိုး

ကြီးနဲ့ တူသွားပြီ ... ဟိဟိ"

"အေးပါ ... အေးပါ ... ရယ်ထားပါ ... တွေ့မယ်"

ကျွန်တော်က စရင်(မ်)တွေကို ကြုံးယူကာ သူမပါး နှစ်ဖက်ကို သုတ်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်တို့ တွန်းထိုးပြေးလွှား

ရင်း ရယ်မောပျော်ရွှင်ခဲ့ကြသည်။

နောက်တော့ ထမင်းစားခန်းထဲမှာ ဖယောင်းတိုင် ကေး ကန်တိုင်အား ကေးကေးကောင်းတွင်

လေး တစ်တိုင်ထွန်းရင်း အတူ ထမင်းစားခဲ့ကြသည်။ အဲ့ဒီတုန်းကတော့ ဒီရုစ်သူကလေးထံမှာပဲ ကျွန်တော့်

ရဲ့ အချစ်တွေ အဆုံးသတ်သွားပြီဟု ထင်ခဲ့သည်။ ဒီကမ္ဘာမှာ ကျွန်တော့်လောက် သူ့အပေါ် ချစ်သူ၊ သူ့လောက် ကျွန်တော့်

အပေါ် ချစ်သူ မရှိဟုပင် ကျွန်တော်က ခံယူခဲ့သေးသည်။

ကျွန်တော်တို့ ချစ်သူဖြစ်ခဲ့ကြပြီး တစ်ပတ်လောက် အကြာမှာ ချောက ကျွန်တော့်ဆီ ဖုန်းဆက်လာခဲ့ကာ ... "အဲ့ရေ ... ချော ခရီးထွက်မလို့၊ အဲ့ဒါ တစ်ပတ်လောက် ကြာမယ်" "ဟာကွာ ... ချောကလည်းကွာ၊ ဘယ်ကို ဘာကိစ္စသွား မှာလဲ၊ တစ်ပတ်တောင်လား၊ ကိုယ့်ကို လွှမ်းအောင် မနောက်နဲ့ကွာ ... " "ဖေဖေ့ဆီ လိုက္က်လည်မလို့ပါ အဲ့ရယ်၊ တစ်ပတ်ကလေးနဲ့ ဒီလောက် မသည်းစမ်းပါနဲ့ ..." "ချစ်လို့ သည်းတာပဲကွာ၊ ဘာဖြစ်လဲ"

"ဒီတစ်ပတ်တော့ သည်းခံလိုက်ပါ အဲ့ရယ် ... မကြွ<u>ာ</u>ပွါဘူး

(၂၂)

၁၉၄ ဟည္၁င်

"ချောက ဘယ်တော့သွားမှာလဲ 👝 "

"ဒီနေ့ပဲ 📜 "

"ကြည့်စမ်း ္ ့ ကြိုမပြောဘူး"

"ကြိုပြောရင် ကြိုလွမ်းနေမှာစိုးလို့"

"ကိုယ် လေဆိပ်ကို လိုက်ပို့မယ်"

"မပို့နဲ့ ..."

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ... "

"အဲ့ လိုက်ပို့ရင် ချော ငိုမိမှာစိုးလို့၊ ဪ ...ပြီးတော့လေး ချောတို့ အိမ်က အဒေါ်ကြီးလည်း သူ့ရွာ ခဏပြန်မှာရ တော့ အိမ်မှာ ဘယ်သူမှမရှိဘူး၊ ချော ပြန်ရောက်ပြီလားဆို

ပြီး ဖုန်းတွေ ဘာတွေ ဆက်မေးနေမှာစိုးလို့ ကြိုပြောတာ့

ရော ပြန်ရောက်ရင် ဖုန်းဆက်လိုက်မယ် သိလား ... ီ ချောက ကျွန်တော့်ကို ချောမော့ချန်ထားကာ ခရီး

ထွက်သွားသည်။ ကျွန်တော်မှာ လေဆိပ်ကိုတောင် လိုက်ပို့**ခွင့်** မရခဲ့ပါ။

ချော ထွက်သွားပြီး သုံးရက်မြောက်နေ့မှာ ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း ကိုးမိုင်ဘက်က ကားမောင်းပြန်လာဆဲ ရိပ်ခနဲ ဖြတ်သွားသည့် ကားတစ်စီးပေါ်မှာ ချောကို ရိပ်ခနဲ တွေ့လိုက်ရ သည်။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ စဝေဖဝါနှင့် ကားနောက်က လိုက်လာခဲ့ ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ... ၁၉၅

သည်။ ကားက စားသောက်ဆိုင် ခြံဝန်း တစ်ခုထဲ ဝင်သွားတာမို့ အဝေးကပင် လှမ်းကြည့်နေလိုက်သည်။ ကားပေါ်က ဆင်းလာသော မိန်းကလေးက ချောနှင့် တော်တော် တူသည်။ သူမက လူကြီး တစ်ယောက်ရဲ့ လက်မောင်းကို ခိုတွဲကာ စားသောက်ဆိုင်ထဲ ဝင် သွားသည်။

"ချောနဲ့ တူလိုက်တာ၊ ချောများလား၊ ဟာကွာ ... ချောက ခရီးထွက်နေတာပဲ၊ ဟား ... ဟား ... ဒုက္ခံပဲ ချောရေ၊ ကိုယ်တော့ ချောကို စိတ်စွဲပြီး တွေ့ ရာမြင်ရာ ချောလို့ပဲ ထင်နေပြီ ... "

ကျွန်တော်က တစ်ယောက်တည်း ကျိတ်ရယ်ရင်း * ကားဆက်မောင်းလာခဲ့သည်။

တစ်ပတ်တိတိအကြာမှာ ချောက ကျွန်တော့်ဆီ ဖုန်းဆက်လာခဲ့ပါသည်။

"အဲ့ရေ ... ချော ပြနိုရောက်ပြီ ... "

"မျှော်လိုက်ရတာ ချောရာ၊ ကိုယ့်မှာ အာရုံတွေတောင် မှောက်မှားပြီး ချောကိုပဲ မြင်ယောင်နေမိတာ၊ ကိုယ့်စိတ် ထဲမှာ ချော ဒီရန်ကုန်မှာ ကိုယ်နဲ့ နီးနီးလေးမှာ ရှိနေတွယ် လို့ပဲ ခံစားနေမိတာတော့ နည်းနည်းထူးဆန်းတွယ်"

တစ်ဖက်က ချောအသ စဏတိတ့်သွားပြီး ...

၁၉၆ ပုည၁င်

"အံ့ ့္ ေချာ မရှိတုန်း ချောအခန်းနားကို သွားသေးလား

"ဘာဖြစ်လို့ သွားရမှာလဲ၊ ဧရာမှမရှိတာ၊ ဘာလို့ မေး

တာလဲ ... '

"ဪ ့ ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး အဲ့ရယ်၊ အဲ့ရေ ့ . မျော

.လည်း အရမ်းလွမ်းနေပြီ သိလား၊ ရောဆီ အခုလာခဲ့တော့"

ကျွန်တော်က ဈောစကားကို အထအနကောက် ခွဲ ခြမ်းစိပ်ဖြာမနေအားပါ။ ရင်ထဲမှာ အလွမ်းတွေနဲ့သာ ပြည့်နေတာ

မို့ ဈောဆီ အမြန်ဆုံး ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

(15)

နောက်တစ်ကြိမ် ... ။ နောက်တစ်ကြိမ် ... ။

အဲဒီလိုပဲ ချောက မကြာစဏ ခရီးထွက်ထွက်နေ သည်။ ချော ခရီးထွက်တိုင်းလည်း အဒေါ်ကြီးက ရွာပြန်ပြန်သွား

တာမို့ ချောက သူ့အိမ်ကိုဖုန်းမဆက်ဖို့ မှာထားခဲ့သည်။ ပြီးတော့ ချော ခရီးထွက်တိုင်း ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ လိုက်ပို့ခွင့် ကြိုခွင့်

မရခဲ့ချေ ...

ချောကတော့ နိုင်ငံခြားမှာရှိသော သူမအဖေနှင့် လိ ဆက်သွယ်ပြီး စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခု လုပ်ဖို့ ကြိုးစားနေညည့်သိ

ဟု ကျွန်တော့်ကို အသိပေးထားပါသည်။ တစ်နေ့တော့ ချော ပြန်ရောက်မည့်တို ပြောထား

၁၉၈ ပညာင်

သော ညနေခင်းတစ်ခုမှာ ချော ဖုန်းဆက်မလာခင် ချောတို့ အိမ် ဘက်သို့ ကျွန်တော် ထွက်လာခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော် ရောက်သည့် အချိန်နှင့် ချော ဖုန်းဆက်သည့်အချိန် တိုက်ဆိုင်နေလျှင် ချော အံ့သြဝမ်းသာသွားလိမ့်မည်ဟု ထင်သည်။ ချော ပျော်အောင် ကျီစားလိုသည့် ရည်ရွယ်ချက် တစ်ခုတည်းနှင့်ပင် ကျွန်တော် ချောတို့အိမ်သို့ ထွက်လာခဲ့တာဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့် ကား ကားပါကင်မှာ ရပ်လိုက်ချိန်တွင် ကားပါကင်သို့ ဆင်းလာသော ဈောနှင့် ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက် ကို ကျွန်တော် လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။ အဲ့ဒီ ယောက်ျားကြီးကို လည်း ကျွန်တော် မြင်ဖူးသလိုလိုရှိသည်။ ဈောက ထိုသူ့ လက် မောင်းကို ဖက်တွယ်ရင်း တရင်းတနှီး စကားတွေ ပြောလာသည်။ နည်းနည်းဝေးနေတာမို့ စကားသံကိုတော့ မကြားရဈေ။

နည်းနည်းဝေးနေတာမို့ စကားသံကိုတော့ မကြားရချေ။ ကျွန်တော် ကားပေါ်မှာပဲ ထိုင်ရင်း ချောတို့ကို လှမ်းကြည့်နေမိသည်။ ချောက ထိုယောက်ျားကြီးကို ကားပေါ် လိုက်ပို့သည်။ ကားထွက်သွားတော့ တာ့တာပြပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော် လှမ်းကြည့်ရင်း အဲ့ဒီကားကိုမှတ်မိသွားသည်။ ဒီကား ဟာ ချောကို ရိပ်ခနဲ မြင်မိသလိုလိုဖြစ်လို့ လိုက်ကြည့်ခဲ့တဲ့ ကားပဲ။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ စဝေဝေါဖြစ်ကာ ရှုပ်ထွေးသွားပါသည်။ ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၁၉၉

ချော ပြန်လှည့်လာတော့မှ ကျွန်တော်က ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ရင်း

"ဈော ... "

"ಘಟಯ:

"ဟင် ... အဲ့ ဘယ်တုန်းက ရောက်လဲ"

ချောက လိုတာထက်ပိုပြီး လန့်သွားသည်။

"ခုလေးပဲ ရောက်တာ ရော၊ ရောကို ဧည့်သည်နဲ့ တွေ့ လိုက်လို့ လှမ်းနှတ်မဆက်ဘဲ စောင့်နေတာ ..."

"အဲ့ဒါ ဧရာ ဦးလေးလေ၊ ဖေဖေ့ညီပေါ့၊ ဧရာကို လိုက် ပို့လို့ ဧရာလည်း အထုပ်အပိုးတွေ သွားထားပြီး အန်ကယ့် ကို ပြန်လိုက်ပို့တာ၊ ပြီးမှ အဲ့ဆီ ဖုန်းဆက်မလို့ပဲ၊ အဲ့က

ရော ဈော ဖုန်းမဆက်ဘဲ ဘာလို့ ရောက်လာတာလဲ ... " "ဈောက ဒီနေ့ညနေ ပြန်ရောက်မယ်ဆိုလို့ ဈော ရောက်

ရင် အသင့်ကြိုရအောင် လာခဲ့တာ"

"ချော လွမ်းသလို အုံလည်း လွမ်းနေပြီထင်တယ်" ချောအသံ နွဲ့နွဲ့လေးကိုကြားတော့လည်း ကျွန်တော့်

ရဲ့ ဧဝေစဝါ အတွေးတွေ ပျောက်သွားပြန်သည်။

တစ်ခု အဲ့ဩစရာကောင်းသည်မှာ ခရီးက ပြန် သာသည်ဆိုသော ချောပုံက အိမ်နေရင်း ပုံစံလိုပင် အေးအော်

🖦 ဆေး အသားကျနေခြင်းတည်း။

၂ဝဝ ပညာသင်

"အုံဖို့ တီရုပ်တစ်ထည် ဝယ်လာတယ်၊ ဝတ်ကြည့်ပါဦး

"အခုလား ... "

"အင်းပေါ့ ... အခုဝတ်ပြ"

"အဲဒါဆို ရေချိုးခန်းထဲမှာ သွားလဲလိုက်မယ်"

"အင်း ... အင်း ... သွား"

ကျွန်တော်က သူမတို့ ရေချိုးခန်းထဲသို့ ဝင်လာ

ပါ့ထည်။

အင်္ကျီလဲဖို့ မှန်ရှေ့မှာရပ်မိစဉ် ကျွန်တော်အကြည့်

မှန်ရှေ့က စင်လေးဆီ ရောက်သွားသည်။

စင်ပေါ်မှာ မုတ်ဆိုတ်ရိတ် ဓားတစ်လက်၊ 👫

Shave တစ်ဘူး။ ခုမှ သုံးစွဲပြီးစလို ရေများ စိုစွတ်နေသည် ရေချိုးခန်းကလည်း*သုံးသွားတာ မကြာသေးသည့်ပုံဖြင့် စိုစွစ

မွှေးပျံ့နေပါသည်။

ချောရဲ့ ရေချိုးခန်းထဲမှာ ဘာ့ကြောင့် မှတ်ဆိတ်ရှိ ဓား ရှိနေရတာလဲ။ ပြီးတော့ ဒီရေချိုးခန်းက ချောတစ်ယောင်

့တည်း သုံးသည့် ရေချိုးခန်းဖြစ်သည်။ အဒေါ်ကြီး သုံးဖို့ ရေ ခန်း၊ အိမ်သာက သီးသန့်ရှိပါသည်။ ချော ပြောတော့လည်း 📆

ပြန်ရောက်တာဟု ဆိုသည်။

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ့့အနှစ် ့့အသစ် ့ ့ ၂ဝ၁

ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ ဧဝေဇဝါ ပြန်ဖြစ်လာကာ အင်္ကျီ

လဲပြီး ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

"ဟယ် ့ ကြည့်စမ်း ့ အုနဲ့ အရမ်းကြည့်ကောင်းတာပဲ၊ ချော ရွေးတာ မှန်သွားပြီး အဲ့ဒါပဲ ဝတ်ထားတော့၊ ခုန အင်္ကြီပြန်မလဲနဲ့တော့၊ ချော တဆိပ်ဖြုတ်ပေးမယ်"

အကျုပ္ပန္ မလန္ တော့၊ ချော တဆပမြုတပေးမယ ချောက တဆိပ်ကို ဖြုတ်ပေးလိုက်ပြီး ကျွန်တော့်

ၿခုံးကို ဖွဖွလေးနမ်းကာ ္

"စဏနေဦးနော် ... ချော ရေချိုးလိုက်ဦးမယ်"

"ချော ရေမချိုးရသေးဘူးလား"

"ခုမှပြန်ရောက်တာ၊ ဘယ်ချိုးရဦးမလဲ ... '

"ကိုယ်လည်း ပြွန်တော့မယ် ရော" "ဟင် ... ပြန်တော့မှာလား"

"အချိန်သိပ်မရလို့ ချောရဲ့၊ ချောကိုတွေ့ရုံပဲလာခဲ့တာ၊

နောက်နေ့မှ အေးအေးဆေးဆေး လာတော့မယ်" "ဒါဆိုလည်း သစ်သီးဖျော်ရည်လေး တစ်ခွက်တော့ သောက် သွားပါဦး အံ့ရဲ့၊ ချော သွားဖျော်လိုက်မယ်၊ ခဏစောင့်

နော်..."

ချောက ထမင်းစားခန်းထဲ ဝင်သွားသည်။ ကျွန်တော်

တစ်ယောက်တည်း ထိုင်နေဆဲ အဒေါ်ကြီးက ကျွန်ီတာ့်ရှိသည်

ပညာဆင် Joj

ဧည့်ခန်းကိုဖြတ်ကာ ချောအခန်းဘက်သို့ လျှောက်သွားတွာ

ကျွန်တော် လှမ်းနှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ "ဒေါ် ဒေါ် ရော ... ဘယ်တုန်းက ပြန်ရောက်လဲ"

"ဟင် ... "

"ဒေါ် ဒေါ် တောပြန်သွားတာ ဘယ်တုန်းက ပြန်ရော

നാൾ ... "ഗ്ഗ്... ഗ്ഗ്"

"ദേിന്ത്:ഒറ ...

"యిర్తి ... యిర్తి"

ဈောခေါ်သံကြောင့် ဒေါ်ကြီးက နောက်ဘက်သ

ຈပ်သုတ်သုတ် ပြန်ဝင်သွားသည်။

ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲမှာလည်း ဘာကိုပဲ တွေးတွေ

ချာချာလည်၍နေလေသည်။

(19-)

သံသယ အတွေးတွေကို ဖျောက်ပြီး ကျွန်တော် ဆားလုံးကို မေ့ထားလိုက်ပါသည်။ ပြီးတော့ ချောကို ချစ်သည့်

ာချင်းချင်းမှာ ယုံကြည်မှုကအရေးကြီးသည်ဟု ကျွန်တော် ကြား

ြစ်သည်။

သို့သော် ... သို့သော် ... သို့သော် ...

ချစ်တစ်ခုကိုသာ ရင်ဘတ်ထဲထည့်ထားလိုက်သည်။ (ချစ်သူ

ထိုသို့သော်တွေက ကျွန်တော့်ကို ဒုက္ခပေးခဲ့တာ

သိပ်မကြာခင် လပိုင်းအတွင်းမှာ ချောက ခရီးထွက်

ူးပါသည်။)

သို့သော် ကျွန်တော် ဘာကိုမှ ဆက်မတွေးတော့

၂ဝ၄ ပညာနှင့်

သွားခဲ့လေသည်။ ချောခရီးထွက်နေသော ရက်အတွင်းမှာ ကျွန်တော် တို့ရဲ့ ချစ်သက်တမ်း ခြောက်လပြည့်မြောက်တာမို့ ကျွန်တော်စ အမှတ်တရ တစ်ခုခုလုပ်ဖို့ စဉ်းစားမိသွားသည်။

အဲ့ဒီနေ့မှာ ကျွန်တော်က အမှတ်တရ ကဒ်ပြားလေ

မှာ ကဗျာတစ်ပုဒ်ရေးကာ ချောရဲ့ တိုက်ခန်းရှေ့ စာတိုက်ပုံးလေး မှာ သွားထည့်ထားဖို့ ကြံရွယ်မိ၏။

ထိုနေ့မနက်မှာကျွန်တော်က အမှတ်တရကဒ်ပြား လေးထဲမှာ ရနံ့မွှေးသည့် ပန်းခြောက်ကလေးတွေပါ ထည့်ကာ သူမ၏ တိုက်ခန်းသို့ လာခဲ့မိပါသည်။

တိုက်ခန်းရှေ့ရောက်တော့ သံတံခါးကို အတွင်းထ သော့ခတ်ထားတာ တွေ့တာမို့ ကျွန်တော် အံ့ဩသွားသည်။ ကျွန်တော့်ကို ချောပြောခဲ့တာတော့ အခေါ်ကြီးကော သူမပါ မရှိ ဘူးဟုပင်။ အိမ်မှာ လူမရှိလျှင် သော့ကို အပြင်ကနေ နှစ်ထစ် ခတ်သွားတတ်တာကိုလည်း ကျွန်တော်သိသည်။ ခုတော့ အတွင် ကပင် တစ်ထပ်တည်း ခတ်ထားသည်။

ကျွန်တော် အခန်းရှေ့မှာ ငါးမိနစ်လောက် တွေတွေ ရပ်တဲ့နေမိပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ချက်ချကာ တံခါးကို ခပ်ဆဆ ခေါက် လိုက်သည်။ ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ... ၂၄၅

ခဏကြာတော့ တံခါးပွင့်လာသည်။ တံခါးလာဗွင့်

ငှားသူက အဒေါ်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

"အဒေါ်ကြီး ရှိနေတာကိုး"

"ဟုတ်တယ် သား၊ အဒေါ်က အိမ်မှာပဲ အမြဲလိုလို ရှိပါ တယ်၊ သားငါးဟင်းစား ဝယ်မှသာ အပြင်ထွက်ဖြစ်တာ၊ လာ ့ ဝင်လေ သား"

"ಫ್ರಾಫ್ ...

"ချော မနက်ကတည်းက အပြင်ထွက်သွားတယ်" ဒါဆို ဈော ခရီးထွက်သွားတယ်ဆိုတာ မဟုတ် ဘူးပေါ့။

ကျွန်တော့် ရင်ဘတ်ထဲမှာ တစစ်စစ် ကိုက်လာပါ သည်။

"ဒေါ်ဒေါ်ရော ရွာမပြန်ဘူးလား"

"မပြန်ဖြစ်ပါဘူးကွယ်၊ တစ်နှစ့်တစ်ခေါက်တောင် ရောက် ဖို့ ခဲယဉ်းတယ်လေ"

သံသယကို ကျွန်တော် မေ့ထားလို့ မရတော့ပါ။

"ချော ဘယ်တော့ ပြန်ရောက်မလဲ ဒေါ်ဒေါ်"

"အဲ့ဒါတော့ ဒေါ်ဒေါ်လည်း မပြောတတ်ဘူး၊ သူ ဘုံ့စမှ် မှာမသွားဘူး" ၂၁၆ ပညာခင်

ကျွန်တော် ဧည့်ခန်းထဲမှာ ငြိမ်သက်စွာ **ထိုင်** သည်။ အဒေါ်ကြီးက ကျွန်တော့်ကို စိတ်မကောင်းသလို **မျက်** မျိုးဖြင့် လှမ်းလှမ်းကြည့်နေပါသည်။ 'လောလောဆယ်မှာ ကျွန်တော် ဘာကိုမှ အ**တိအ**

မမှန်းဆတတ်။ ရင်ထဲမှာ ... ခေါင်းထဲမှာ ထူပူနေတာ **တစ်ခု** ့ ရှိပါသည်။

"ကျွန်တော် ပြန်ပါဦးမယ် ဒေါ်ဒေါ်"

ကျွန်တော် ထျရပ်လိုက်ပြီး တံခါးဝဆီ လျှော သွားလိုက်သည်။ ထိုခဏမှာ အဒေါ်ကြီး အသံ တိုးတိုးတုန်တ လေးကို ကြားလိုက်ရသည်။

"စဏ ့ စဏနေပါဦးကွယ်" ကျွန်တော် အဒေါ်ကြီးကို ပြန်လှည့်ကြည့်မိသည်

အဒေါ်ကြီးက သက်ပြင်းရှိုက်ရင်း . . .

"သားကို အဒေါ် ,စကားနည်းနည်း ပြောချင်တယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ... ပြောပါ ဒေါ်ဒေါ်"

"သားကို အဒေါ် စတွေ့တွေ့ချင်းကတည်းက အနှေ သားလေးအရွယ်ပဲဆိုပြီး ချစ်ခင်စိတ်နဲ့ အဒေါ် လိုက်လို့ ကြည့်မိပါတယ်၊ သားက အဒေါ် ကို အရေးတယူ ခေါ်နေ ဆက်ဆံတော့ သားအပေါ် အဒေါ် စေတနာထားမိတ ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၂ဝ၇

တယ်၊ အခေါ်သားလေးလို သဘောထားပြီး မဖြစ်သင့်တာ မဖြစ်အောင် တားမြစ်ချင်လာတယ်၊ ဒါပေမယ့် အခေါ်မှာ လည်း သူများ အစေအပါးဆိုတော့ အရာရာကို ကြောက်ရွံ့ စိုးရိမ်ပြီး ဘာမှမပြောဖြစ်ခဲ့ဘူး ... ၊

"အဒေါ့ မှာ အင်မတန် ချစ်တဲ့ သားလေး တစ်ယောက် ရှိခဲ့တယ်၊ အဒေါ့ သားလေး သားတို့အရွယ် ရောက်လာတဲ့အချိန်၊ တစ်နေ့မှာ လင်ရှိမယား တစ်ယောက် ရဲ့ ထောင်ရောက်မှာမိပြီး အညွှန့်တလူလူနဲ့ အဒေါ့ သားလေး မမျာ အညွှန့်တုံး ဘဝပျက်ခဲ့တယ် ... ၊

"မယားခိုးလည်း အစွဲခံရတယ်၊ ဝိုင်းပြီး ရိုက် ပုတ်တာလည်း ခံရတယ်၊ နယ်မှာဆိုတော့ ပတ်ဝန်းကျင် က ကျဉ်းတယ်မဟုတ်လား၊ အားလုံးရဲ့ ဝိုင်းပယ်တာကို ခံလိုက်ရတယ်၊ ဒီလိုနဲ့ ထောင်ကျ၊ ထောင်ကထွက်လာ တော့လည်း စိတ်တွေလေ၊ အရက်သောက်၊ လေလွင့်ပျက်စီး သွားလိုက်တာ အခုဆိုရင် အဒေါ်နဲ့ လည်း အဆက်အသွယ် ပြတ်ပြီး ဘယ်ရောက်လို့ ရောက်မှန်း မသိတော့ပါဘူး သားရယ်"

အဒေါ်ကြီးကပြောရင်းမျက်ရည်ကျသည်။ ကျွန့်ခြောာ် စိတ်ထဲမှာလည်း အန္တ ရာယ်နှင့် နီးကပ်သလို ခံစားရှည်ည်။ ၂ဝ၈ ပညာခင်

"သားကိုလည်း အဒေါ် သားလေးလို မဖြစ်စေချင်ပါဘူး တကယ်တော့ ချောမမဟာ ခုခေတ်အခေါ် တော့ စတော ဆိုလား ဘာလား၊ ပိုက်ဆံအရမ်းချမ်းသာပြီး အိမ်ထောင် လည်း ရှိတဲ့ သူဌေးကြီးက ထောက်ပံ့ထားတဲ့ မိန်းကလေး ပါကွယ်၊ အဲဒီလူကြီး လာမယ့်ရက်တွေမှာ သူခရီးထွက် မယ်လို့ မင်းကို ညာခဲ့မိတာ ... ၊ အဒေါ် လည်း ဒီအကြောင် တွေကို စောစောကတည်းက ပြောပြချင်ခဲ့ပါတယ်၊ ဒါစေ မယ့် ... "

ကျွန်တော် အဲ့ဒီအိမ်ထဲကနေ နာနာကြည်းကြည်း လှည့်ထွက်လာခဲ့မိပါသည်။ အောက်နှတ်ခမ်းကို ဖိကိုတ်မိတာမို့ သွေးတွေ စိမ့်ထွက်လာသည်။ ရိုးရိုးအသည်းကွဲတာနှင့် မတူသော ခံစားမှုကြီးက တော်တော်ဆိုးသည်။ ကြောက်သည်။ လန့်သည်။ ပြီးတော့ ရွဲရှာသည်။

ကျွန်တော့် လက်ထဲမှာ ဆုပ်ထားသည့် အမှတ်တရ ကဒ်ပြားလေးကို အပိုင်းပိုင်းချိုးပြီး ကန်းထရီးရှူး စီးထားသည့် ဖိနပ်ဖြင့် အခါခါဆောင့်နင်းပစ်လိုက်ရင်း အကြိတ်ရေရွတ်လိုက်ပါ သည်။

> "သိပ်အထီးကျန်တာပဲဆို၊ ငွေက အရေးမကြီးဘူးဆို၊ အဖေကြီးက ထောက်ပုံထားတယ်ဆို ..."

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၂ဝ၉

ဖိနပ်ပျောက်၍ စခဲ့သော ဇာတ်လမ်းကို ဖိနပ်ဖြင့် ပင် ကျွန်တော် နှိပ်ကွပ်အဆုံးသပ်ခဲ့လေသည်။

aumeseclassic.com

(၂၅) • • •

ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော့်လော်ကယ်ရထားလေးလည်း အဲ့ဒီ ဘူတာ အစုတ်ပလုတ်ထဲက အမြန်ဆုံး ပြန်လည်ထွက်ခွာလာခဲ့ ရပါသည်။

နောက်တော့ ဘူတာတစ်ခုခုမှာ ရပ်မယ်စဉ်းစားတိုင်း ဘူတာစုတ်နဲ့ တွေ့မှာကြောက်ပြီး တွန့်ဆုပ် တွန့်ဆုပ် ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် ရထားဆိုတာ အမြဲတမ်း သွားချည်းပဲနေရင် ငြီးငွေ့စရာ

ကောင်းသည်။ မောလာတဲ့အခါ ဘူတာတစ်ခုခုမှာတော့ ရပ်မှဖြစ် မည်ပင်။ သန့်ပြန့်သည့် ဘူတာမှာ အစားအသောက်ကောင်းလေး တွေ စားခွင့်ကြုံတဲ့အခါလည်းရှိ၊ ညစ်ပတ်စုတ်ပြတ်တဲ့ ဘူတာထွဲမှာ

ယင်တလောင်းလောင်း အစာတွေနဲ့ တိုးတဲ့အခါလည်း တိုးပေါ့။

မကြာခင် ကျွန်တော် ရည်းစားတွစ်ယောက် ထပ်

၂၁၂ (ပည္သခင်

ထားပါသည်။ ထပ်ချစ်မိပါသည်။ အရင်အချစ်တွေကိုလည်း သွားပါသည်။ မဆိုးပါ၊ အဲ့ဒီရည်းစားနှင့် ခဏတော့ အဆင်စွေ ပါသည်။ နောက်တော့ ... ဘာရယ်မဟုတ်သည့် ကတောက်ကစာ လေးတွေနှင့် ကွဲသွားကြပါသည်။ နောက်တော့ မချစ်တော့ပါ။ အသစ် ထပ်တွေ့ ပါသည်။ ထပ်ချစ်ပါသည်။ နောက်တော့ မချစ်တော့ပါ။ အသစ် ထပ်တွေ့ ပါသည်။

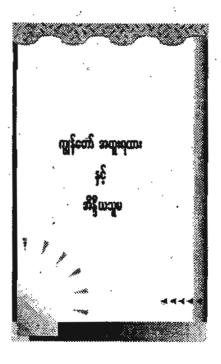
အသက် ၂၀ ဝန်းကျင်ကာလတွေမှာ ကျွန်တော် လော်ကယ်ရထားလေးလည်း အာဖရိကတိုက်ထဲမှာ လှည့်လည် သွားလာနေခဲ့မိလေသည်။

သူဟာ ခြိတ္တြီးတွေမှာသာ ရပ်နားတယ်။ အသက် ၃၀ အရွယ် ယောက်ျားဟာ

အာသက် ၃၀အရွယ် မိန်းမဟာ အိန္ဒိယနဲ့ တူတယ်၊ သူမဟာ နွေးထွေးတယ်၊ ရင်ကျက်တယ်၊ အသိရခက်တယ်။

ww.priuses

အသက် ၃၀ အရွယ်မှာတော့ ကျွန်တော်သည် ထာတိုင်းမှာ ရပ်နားဖို့ စိတ်ကူးမရှိတော့ပြီ ... ။ လှုပ်ခ၏လွယ်သော စိတ်တွေလည်း တည်ငြိမ်လာ ာ ဖေဖေလွှဲပေးသည့် စီးပွားရေးဆုပ်ငန်းတစ်ခုကို ဇောက်ချလုပ် င်း ကိုယ် တကယ် လက်ထပ်နိုင်သည့်၊ လက်ထပ်ဖို့ သင့်တော် သို့ မိန်းမ တစ်ယောက်ကိုသာ အတည်တာကျဲ ချစ်ရေးဆိုပြီး တည်တကျ အိမ်ရာထူထောင်ဖို့ စိတ်ကူးထားခဲ့သည်။ အဲဒီလို အချိန်မျိုးမှာ အိန္ဒိယနှင့် တူသော မိန်းမ ခင်ယောက်ကို ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ သူမက တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်ပြီး သိုသိပ်လျှို့ဝှက်ဇှာတ်

ည်။ သူမထံမှာ အိမ်ရှင်မကောင်းတစ်လက်ဖြစ်နိုင်မည့် အရည်

(്വി)

ပူည**ာ**င် ၂၁၈

အချင်းတွေလည်း ရှိသည်။ လူနှစ်ဦးပေါင်းစည်းနေထိုင်ကြ ကိစ္စမှာ မိန်းမက မရင့်ကျက်ဘဲ ဘာမဟုတ်တာလေးနှင့် 🖥 ကောက်၊ ရန်ဖြစ်၊ ထစ်ခနဲရှိ အိမ်ပေါ်က ဆင်းသွားတ**တ်**အ အိမ်ထောင်ရေး သာယာမှာမဟုတ်ပါ။ သူမကတော့ ရင့်ကျွံ့အ ရှိသော မိန်းမတစ်ယောက်ဟု ကျွန်တော် ထင်ခဲ့သည်။ သူမ နာမည်က သက်ထားနွယ် ဖြစ်ပါသ**ည်။** နာမည်လေးက ရိုးသလို လူကလည်း ခ**်င်္နီ** တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်လေးမို့ ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားခဲ့မိခြင်းဖြစ်သွ

ဒီအရွယ်မှာတော့ သိုးသိုးသွက်သွက် လှုပ်လှု**င်** ခပ် စိတ်ကူးယဉ်ဖို့လောက်သာ အသုံးဝင်သော မိန်းကလေးတွေ ကျွန်တော် စိတ်မဝင်စားတော့ပြီ။

သူမနဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့ တွေ့ဆုံခြင်းက ငယ်ငယ်တ က ဇာတ်လမ်းတွေလိုတော့ ကဗျာဆန်ပြီး ဆန်းပြားသွက်လ

မနေပါ။

ကျွန်တော့် အလုပ်နဲ့ လုပ်ငန်းချင်း ပတ်သက်နေ ရုံးတစ်ရုံးမှ ဝန်ထမ်းဖြစ်သော သူမနှင့် အလုပ်ကိစ္စ သွားလာ ရိုးရိုးလေးပဲ ဆုံတွေ့ခဲ့ကြပါသည်။

ကျွန်တော့်ကို တွေ့တိုင်း ပြုံးရုံကလေး ပြုံးပြုံးဖြ ခေါင်းငုံ့သွားတတ်သော သူမကို သတိထားမိရာက စပြီး ကျွန်အ ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၂၁၉

စိတ်ထဲ တစ်မျိုးလေးဖြစ်ခဲ့ရတာပင်။ ဒီအရွယ်မှာ အိမ်ထောင်ဘက် ဖြစ်သင့်သည့် မိန်းကလေးကိုပဲ ရွေးချယ်မည်ဆိုသော်လည်း ပူနွေး ဆဲ ကျွန်တော့် နှလုံးသားက ခံစားမှုမရှိဘဲတော့ ရွေးချယ်ဖို့ စိတ် ကုးမရှိပါ။ ကျွန်တော်သည် ခုထိ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ယောက် ကို ချစ်ဖို့ အသင့်ဖြစ်ဆဲ။

အချစ်ဆိုတာ တစ်ခါပဲ ချစ်ပြီး သေဆုံးချုပ်ငြိမ်းသွား သော အရာမဟုတ်ဟု ယုံကြည်ထားဆဲပင်။ ခုအရွယ်မှာ တစ်ခု ပိုလာတာက ဦးနောက်နဲ့ပါ ရောပေါင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

မိန်းမတွေကို ချစ်ခဲ့ပြီး ကမကောင်းမှုတွေလည်း

သက်ထားနွယ်ကို စိတ်ဝင်စားခဲ့သော ကျွန်တော်က

ကြုံခဲ့ဖူးသော ကျွန်တော်သည် မိန်းမတွေကို မုန်းပစ်ရှောင်ခွာလိုက် ဖို့တော့ စိတ်မကူးခဲ့ပါ။ လောကမှာ မိန်းမဆိုတာ ကမ္ဘာဦးတုန်း ကလို ဧဝ တစ်ယောက်တည်းရှိတာမှ မဟုတ်တာ။

တစ်နေ့တော့ သက်ထားနွယ် အလုပ်လုပ်သော ရုံးကိုသွားရင်း မီးပွိုင့်မှာ ရောင်းသည့် စံပယ်ဖူးကလေးတွေကို ဝယ်လာခဲ့သည်။ သူမတို့ရုံးရောက်တော့ သူမ စားပွဲရေ့အပေါ်မှာ

စံပယ်ကုံးကလေးတွေ တင်ပေးလိုက်ရင်း ... "သက်ထားနွယ် ပန်ရင် လှမယ်ထင်လို့ ကျွန်တော် လွှ^{ည်} ∙ခဲ့တာ . . . '

၂၂ဝ ပုညခင်

ဟု တိုးတိုးလေးပြောခဲ့ပြီး ဆက်လျှောက်လာခဲ့သည်။ အဲ့ဒီကအပြန်မှာ သူမ စားပွဲရှေ့က ဖြတ်လျှောက်ရင်း သူမကို

တစ်ချက်ကြည့်လိုက်တော့ ခေါင်းငုံ့ပြီး သူမှ လုပ်စရာရှိတာ

လုပ်နေတာ တွေ့ရသည်။ ပန်းကိုတော့ သူမ ပန်မထားခဲ့ပါ။

အဲဒီလို သိုသိုသိပ်သိပ် ဣန္ဒြေရရနေတာ၊ လိုက်လျှော မလွယ်တာကို ကျွန်တော်က ပိုပြီး တန်ဖိုးထားသည်။ မပန်စေ

မယ့် ကျွန်တော် ကျေနပ်သည်။ နောက်နေ့တွေမှာတော့ ကျွန်တော် သူ့ရုံးကိုသွား

တိုင်း သူ့ဖို့ ပန်းတစ်မျိုးမျိုး ဝယ်သွားသည်။ သူမကလ**ည်း** ဘယ်တော့မှ မပန်။

သူမ ရုံးလာသည့် အချိန်တွေမှာ ကျွန်တော်က သူ့ ရုံးရှေ့က ကော်ဖီဆိုင်လေးမှာ သူမ မြင်သာအောင် ထိုင်**စောင့်**

ကြည့်နေလိုက်သည်။ တစ်ပတ်တိတိ ကိုယ်ယောင်ပြပြီးချိန်မှာတော့ ခပ်ရိုးရိုး မိန်းကလေးကို ခပ်ရိုးရိုး ချစ်ခွင့်ပန်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်

ပါသည်။

ရုံးဆင်းချိန် တစ်ညနေမှာ ကျွန်တော်က သူမ**ကို** သွားစောင့်နေလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော် သူမကို နှုတ်ဆ**က်** လိုက်ပါသည်။

"မထား ့ ့ ပြန်တော့မလို့လား ့ ့ "

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ... ၂၂၁

"ဟုတ်ကဲ့ရှင် . . "

"ကျွန်တော် မထားကို တစ်ခုလောက် မေးချင်လို့ စောင့် နေတာ"

"မေးပါရှင် ... "

"မထား ့္ ဘယ်တော့ ပန်းပန်မှာလဲ ့ ့ "

"အို ... "

သူမက ခေါင်းငုံ့သွားသည်။ ကျွန်တော်က အေးအေး

ဆေးဆေး တောင်းဆိုလိုက်သည်။

"ကျွန်တော် ဘာကိုရည်ရွယ်ပြီး မေးတယ်ဆိုတာ မထား လည်း သိမှာပါ၊ ကျွန်တော် မထားကို လေးလေးနက်နက် ပြောစရာရှိပါတယ်၊ ကျေးစူးပြုပြီး ဒီရှေ့က ကော်ဖီဆိုင် လေးမှာ စကားပြောခွင့် ပြုပါ"

"နှစ်ယောက်တည်းဆိုတော့ မကောင်းဘူး ထင်ပါတယ်

ကိုအဲ့ဘွယ်"

"တချို့စကားတွေက နှစ်ယောက်တည်း ပြောမှ ဖြစ်ပါတယ်

eయ∷..."

"ကောင်းပြီလေ ့ ့ အချိန်တော့ သိပ်မရဘူး၊ ၁၅ မိန္တစ်

လောက်ပဲ"

MWW DUTT

ပညာခင် JJJ

> "ဖြစ်ပါတယ် ... ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလောက် အချိန့်ပေး ကျေးဇူးတင်လှပါပြီ"

ကျွန်တော်နှင့် သူမ ကော်ဖီဆိုင်လေးထဲ ဝင်လာ ကြသည်။ အချိန် ၁၅ မိနစ်သာ ရတာမို့ ကျွန်တော် လိုရင်း**တိုဇ္ဇ**ီ သာ ပြောရပါသည်။

"ကျွန်တော် မထားကို မေတ္တာရှိနေတယ်ဆိုတာ မထာ လည်း ရိပ်မိမယ်တော့ ထင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် မထာ ချစ်မိပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ အရွယ်ဟာ ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်ဆိုတော့ လူငယ်လေးလို တစ်ချိန်လုံး လာစော ကြည့်နေဖို့တို့၊ ဖုန်းတဂျီဂျီဆက်ပြီး ပိုးပန်းနေဖို့တို့ဆိုတ အမြဲ မဖြစ်နိုင်ဘူး မဟုတ်လား၊ အဲဒါကြောင့် မထားက ကျွန်တော် ခုလို ရိုးရိုးလေး ပြောပြခွင့်တောင်းတာပါ မထား စဉ်းစားပေးစေချင်ပါတယ်၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော့် မြန်မြန်နဲ့ ရိုးရိုးလေး အဖြေပေးစေချင်ပါတယ်"

သူမက ခဏတိတ်ဆိတ်နေပြီးမှ ရှက်မျက်နှာကလ

နှင့် တုံ့ပြန်သည်မှာ ...

"မြန်မြန်ဆိုတာကတော့ မပြောနိုင်ပါဘူးရှင်၊ ကိုအဲ့ဘွ လည်း သိမှာပါ၊ ဒီကိစ္စဆိုတာ ဘဝတစ်ခုလုံးနဲ့ဆိုင် ကိစ္စ၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝမှာ အမှားမခံနိုင်

ကိစ္စံ၊ ရေရှည်အတွက် ကြည့်ရမယ့်ကိစ္စ၊ ကျွန်မ သေသေ ချာချာ စဉ်းစားမှ ဖြစ်မှာပါ ... "

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ...

"ကောင်းပါပြီ ... မထားရယ်၊ မထား အချိန်ယူစဉ်းစား ပြီးမှ ဖြေတဲ့အဖြေကို ကျွန်တော် မျှော်လင့်တကြီး စောင့် နေပါ့မယ်၊ ဒီကြားထဲမှာ ရုံဖန်ရံခါတော့ ဒီကော်မီဆိုင်လေး

့ မှာ ်ဆုံခွင့်ပြုပါ"

"ကျွန်မ စဉ်းစားပါ့မယ် ္ ့" သူမက စကားကို ချင့်ချင့်ချိန်ချိန်ပြောပြီး ၁၅ မိနစ်

ပြည့်တာနှင့် ကော်ဖီတောင် မသောက်တော့ဘဲ ပြန်သွားခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော် ဧယ်ငယ်ကဆို အဲဒီလို မိန်းမမျိုးကို

ကြိုက်မိမည် မဟုတ်ပါ။ ခုတော့ ကျွန်တော်က အဲဒါလေးကိုပဲ

တန်ဖိုးထား အထင်ကြီး နှစ်သက်နေမိခဲ့လေသည်။

115

သူမက အဖြေမပေးမီ ကာလတွေမှာ ကျွန်တော်နဲ့ တွေ့ဆုံဖို့ ခွင့်ပြုခဲ့သည်။ သူမနှင့် ရင်းနှီးမှုရှိလာခဲ့တာမို့ သူမဟာ အရာရာ သိုသိပ်လျှို့ဝှက်တတ်သော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဟု သိလာခဲ့ ရပါသည်။ သူမနှင့် ဘယ်နှခါ စကားပြောပြော၊ ဘယ်နှခါပဲ တွေ့တွေ့ သူမရဲ့ စိတ်ကို သိပ်ပြီး မမှန်းဆ မသိမြင်နိုင်ပါ။

(კე)

သူမက စကားအပြောအဆို ဆင်ခြင်တတ်သူ၊ သူမအကြောင်း၊ သူမစိတ်ကို အများကြီး ပြောမပြတတ်သည်။ အသိရဲခက်သူဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော် ချစ်ရေးဆိုပြီး ခြောက်လအကြာမှာတော့

၂၂၆ ပုညခင်

သူမက ကျွန်တော့်ကို ချစ်တယ်ဟု ရိုးရိုးလေး အဖြေပေးခဲ့ပါ**သည်။** တစ်ပြိုင်တည်း ရှက်ပြုံးလေး တစ်ပွင့်ကို ချစ်စဖွယ် ခြွေချ**ေးခဲ့** ပါသည်။

ကျွန်တော် အရမ်းပျော်ပါသည်။ သို့သော် ငယ်**ငယ်**

တုန်းကလိုတော့ ပေါက်ကွဲဖွင့်ထုတ်ပြီး မပျော်တော့ပါ။

သူမရဲ့ လက်ကဇေနးကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း ...

"ကျေးစူးတင်ပါတယ် ထားရယ်၊ ထားအပေါ် ရိုးမြေကျ

ကြင်နာပါ့မယ်"

ဟုသာ ဟြောခဲ့မိလေသည်။

(၂၈) [

ကျွန်တော်တို့ ချစ်သူဖြစ်ပြီး ခြောက်လအကြာမှာ ပင် ကျွန်တော်က ထားကို လက်ထပ်ခွင့် တောင်းခဲ့ပါသည်။ .

ထားက ကျွန်တော့်ကို မေးခွန်းထုတ်သည်မှာ ...

"ကို,က ထားကို တစ်သက်လုံး စိတ်ချမ်းသာအောင် ထားမှာလား"

"ထားပါ့မယ်"

"တစ်သက်လုံး ထား စိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်ရမှာလား"

"ဖြစ်ရပါစေ့မယ်"

"ကို ကတိက တည်မှာလား"

"တည်ပါ့မယ်"

ထိုမေးခွန်းကြီး သုံးခွန်းကို ကျွန်တော်လွှဲခေါင်းညိတ်

, www.

၂၂၈ ပုညခင်

ကိုပဲ တင်ပြသွားပါသည်။

မှ သူမက လက်ထပ်ဖို့ သဘောတူလိုက်သည်။ ကျွန်တော် **ဘာ** ဆွေးနွေးခွင့် မရလိုက်ပါ။

ကျွန်တော့်သဘောကတော့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ပေါင်းပြီး မိသားစုဘဝကို ဘယ်လိုခိုင်မာအောင် တည်ဆောက် မလဲ၊ စီးပွားရေးကို ဘယ်လိုအခြေချမလဲ၊ သားသမီး ဘယ်နယောက် ယူမလဲ၊ ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ယောက် အပြန်အလှန် နားလည်မှု၊ သစ္စာရှိမှု၊ အပေးအယူမျှတမှုကို ဘယ်လို တည်ဆောက်မလဲဟု ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းချင်ခဲ့တာပင်။ သို့သော် သူမက သူမလိုချင်တာ

အဲ့ဒီနောက် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် လက်ထပ်ဖို့ စိတ်ကူးတုန်း ရှိသေးသည်။ သူမထံက တောင်းဆိုမှု အများအပြား ကို မယုံနိုင်စွာ ကြုံတွေ့လိုက်ရပါသည်။

"ထား မိဘတွေက နယ်မှာဆိုတော့ မင်္ဂလာဆောင်က ဟိုမှာ တစ်ပွဲ၊ ဒီမှာတစ်ပွဲလုပ်မှ ဖြစ်မယ် ကို၊ နယ်က အမျိုးတွေရှေ့မှာရော ဒီက လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေ သူငယ် ချင်းတွေရှေ့မှာရော ထား မျက်နှာငယ်လို့ မဖြစ်ဘူး၊ လက်ထပ် လက်စွပ်က အစ ထားစိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးပါနော်"

တစ်မျိုးကြီးပါလား ... ဟု ကျွန်တော် စ,တင်ခံစား

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၂၂၉

လာရသည်။ အသိရခက်သော ထားရဲ့ အတ္တတွေကို ကျွန်တော် မြင်လာရပါသည်။

> "ယောက္မမနဲ့တော့ ထား အတူမနေနိုင်ဘူး ကို ... ၊ အဲ့ဒါ ခုကတည်းက ကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သဘောပေါက်ထား၊ မင်္ဂလာဆောင်ပြီးမှ မိဘကခေါ် လို့ဆိုတာမျိုး၊ သွားနေဖို့ စီစဉ်တာမျိုးတွေ ဘာတွေ, ရုပ်မလာစေချင်ဘူး" ထားက တစ်မိုးပြီးတစ်မိုး ပြောနေသည်။ ကျွန်တော့်

ထားက တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ပြောနေသည်။ ကျွန်တော့် ခေါင်းထဲမှာလည်း တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ရှပ်လာသည်။ ထားဟာ ပျောပျော့နဲ့ နဲတဲ့ ကြောင်ချီးပဲဟု တွေးမိလာသည်။ ကျွန်တော် မျက်နှာပျက်တော့ ထားက ချစ်စဖွယ်

ပြန်လည်ရော့မော့ပါသည်။

"ကို ့ ထား ဂဂျီဂဂျောင်များလို့ စိတ်ညစ်နေပြီလားဟင်၊ စိတ်မဆိုးပါနဲ့ ကိုရယ်၊ ထားကလည်းလေ တစ်သက်မှာ တစ်ခါ မင်္ဂလာဆောင်ရမှာဆိုတော့ စိတ်လှုပ်ရှားမိတာပေါ့၊ အကောင်းချည်း ဖြစ်စေချင်တာပေါ့၊ ပြီးတော့ ကိုနဲ့

"အင်းပါ ထားရယ် ... ကိုယ် နားလည်ပါတယ်၊ ဇ္တာ

စိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်စေရပါ့မယ်"

နှစ်ယောက်တည်းပဲ နေချင်တာပေါ့"

၂၃၀ ပုည်ဆင်

ပါးစပ်က ပြန်ပြောနေရပေမယ့် ရင်ထဲမှာတော့ ပေါ့လုပ်လုပ် ဖြစ်လာသည်။ ကျွန်တော်ကလည်း အရမ်းချမ်းသာ သည့် သူဌေးကြီးမှ မဟုတ်ဘဲ။ မိဘ လွှဲထားသည့် လုပ်ငန်းကို ဦးစီးနေရသူသာ ဖြစ်သည်။ ဒါကို သူမက အားမနာလျှာမကျိုး စွတ်တင်နေတာမို့ အမြင်ကပ်ချင်သလိုလို ဖြစ်လာသည်။ သို့သော် လှလည်းလှ၊ ဣန္ဒြေလည်းရ၊ မိန်းမလည်း ပီသသော သူမကို ကျွန်တော် လက်မလွှတ်ချင်ပေ။ ခုချိန်ထိ သူမဟာ ကျွန်တော် ဆိုက်ကပ်နေသည့် မြို့တော်ကြီး ဖြစ်နေဆဲပင် ... ။

တရိနေ့တော့ သူမနဲ့ ကျွန်တော် နေ့ခင်းဘက် အတူ ထမင်းထွက်စားပြီးနောက် ကျွန်တော့် ကားပေါ်မှာ သူမရဲ့ အိမ်သော့ ကျန်ရစိနေတာကို တွေ့ရပါသည်။ သော့တွေ့သည့် အချိန်က ရုံးဆင်းချိန်နီးနေပြီမို့ ကျွန်တော် သူ့မရုံးကို ဖုန်းဆက် ကြည့်လိုက်သည်။

"မသက်ထားနွယ်နဲ့ ပြောပါရစေ ခင်ဗျာ"

"ဪ ့ သူ အလုပ်ကိစ္စတစ်ခုအတွက် အပြင်သွားရင်း အဲဒီကနေ အိမ်တန်းပြန်မယ် ပြောသွားပါတယ်ရှင်"

ကျွန်တော် ထားအတွက် စိတ်ပူသွားပါသည်။ ထားက သူ့သော မေ့ကျန်ခဲ့တာကို ခုချိန်ထိ သိသေးပုံရမပါ။ အိမ်ရောက်လို့ သော့မပါမှန်းသိမှ ဒုက္ခရောက်မည်ပင်။ ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၂၃၁

ထားက သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နှင့်အတူ တိုက်ခန်း တူးနေသူ ဖြစ်ပါသည်။ လောလောဆယ်မှာ အတူနေ သူငယ်ချင်းက အိမ်ထောင်ကျပြီး ပြောင်းရွေ့သွားတာမို့ နောက်တစ်ယောက် ငျောက်မလာမီစပ်ကြားမှာ တစ်ယောက်တည်း နေနေရသည်ဟု ကျွန်တော် သိထားသည်။

ကျွန်တော်က သော့ ပေးဖို့ ထားအခန်းသို့ ထွက် လာခဲ့သည်။ ကျွန်တော် ရောက်တော့ ထား ရောက်မလာသေးပါ။ ကျွန်တော် ထားအခန်းရှေ့မှာ ယောင်လည်လည် ရပ်စောင့်နေရ သည်။ ထားအခန်းက သုံးထပ်မှာမို့ အပေါ် စာက်သွားသော လူ တွေက ကျွန်တော့်ကို စူးစူးစမ်းစမ်း ကြည့်သွားကြသည်။

ကျွန်တော် အောက်ဆင်းပြီး ကားထဲမှ ထိုင်စောင့် နေရင် ကောင်းမလားဟု စဉ်းစားသည်။ သို့သော် ကျွန်တော် ရူးရှူးလည်း ပေါက်ချင်နေသည်။ ဒီနားတစ်ဝိုက်မှာ အိမ်သာလည်း မတွေ့မိပါ။ လှည့်ပြန်သွားလို့လည်း မဖြစ်ပါ။ ဆက်စောင့်နေရင်း ဝေဒနာက ပိုပြင်းထန်လာတာမို့ ကျွန်တော် ထားအခန်းထဲ ခဏ ဖွင့်ပြီး ပြဿနာ ဖြေရှင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ရပါသည်။ "ဘယ်သူမှ မရှိတုန်း ဝင်လို့ကောင်းပါမလား၊ အို့ခွင့် ဘာဖြစ်လဲကွာ၊ ကိုယ့်ချစ်သူ အခန်းကို ခဏ္ဏတိုစ်ဖြုတ်

ဝင်တာပဲ ... "

151 https://

ကျွန်တော် ကိုယ့်ကိုကိုယ် အားပေးရင်း အခန်းသော့ ကို ဖွင့်လိုက်သည်။

အခန်းတံခါး ပွင့်သွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်တည်း အတွင်းဘက်ဆီက အနံ့ဆိုးက လှိုက်ခနဲ ထွက်လာသည်။ ပုစွန်ခွံပုပ်လိုလို၊ ထမင်းဟင်းသိုးနံ့လိုလို၊ ချဉ်စုပ်စုပ်

ပုစ္စန်ခွံပုပ်လိုလို၊ ထမင်းဟင်းသုံးနဲ့လိုလို၊ ချဉ်စုပ်စုပဲ အနံ့လိုလို အနံ့မျိုးစုံက အခန်းထဲမှာ လှောင်နေသည်။ ပြတင်း တံခါး မရှိသော အလယ်ခန်းမို့ မှောင်လည်းမှောင်နေသည်။

ကျွန်တော် အခန်းမီးခလုတ်ကို စမ်းဖွင့်လိုက်သည်။

"ဟາ ... '

ရုတ်တရက် လင်းသွားသော အလင်းရောင်အောက် မှာ အံ့ဩစရာမြင်ကွင်းကို ဘွားခနဲ တွေ့လိုက်ရသည်။ အံ့ဩ လွန်းတာမို့ လွှတ်ခနဲတောင် အော်လိုက်မိပါသည်။ ဧည့်ခန်းထဲမှာ နေကြာစေ့ခွံတွေ ... ဆီးထုပ်ခွံတွေ၊

ရေသောက်လက်စ ဖန်ခွက်နှင့် လဲပြုံနေသော ရေဘူး၊ နံရံကနေ သွယ်ဆင်းလာပြီး မုန့်ထုပ်ခွံတွေဆီသို့ တပ်ချီသွားနေသော ပုရွက် ဆိတ်တန်းကြီး၊ ဧည့်ခန်းထောင့် စားပွဲပေါ်မှာ ဖြစ်သလို ပစ်တင် ထားသည့် ရေစိုထိုင်းပြီး ချဉ်စုပ်စုပ်အနံ့ ထွက်နေသည့် တဘက် တစ်ထည်၊ ထိုင်ခံနောက်မှီမှာ အသွယ်အသွယ်ကျနေသော ဘရာ

စီယာ နှစ်ထည်၊ အဖုံးပွင့်နေသော မိတ်ကပ်ဘူး၊ ခုံအောက်ကနေ့

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ့့အနှစ် ့့အသစ် ့ ၂၃၃

လှစ်ခနဲပြေးထွက်ပြီး ဖိနပ်ချွတ်သို့ ကူးသွားသော ပိုးဟပ်တစ်ကောင်၊ ဧည့်ခန်းစားပွဲပေါ် မှာတော့ စားလက်စ သရက်သီးမှည့် တစ်ပန်း ကန်၊ ထိုပန်းကန်ပေါ် မှာ ယင်တွေနားလျက် ... ။

ာန၊ ထုပနးကနပေ၊မှာ ယင်တွေနားလျက ... ။ ကျွန်တော် ထိုမြင်ကွင်းကြီးကို ကြက်သေသေပြီး

စိုက်ကြည်နေသည်။

ိပြီးတော့ နောက်ဘက်ကို တရွေ့ရွေ့ ဆက်လျှောက် လာခဲ့မိသည်။ ဟဟလေး ပွင့်နေသော သူမ အခန်းတံခါးကို

တွန်းဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။

အိုး ... မမြင်ရက်စရာ ... ။

ကျွန်တော် အခန်းတံခါးကို ကယောင်ချောက်ချား

ချွတ်ပြီး ခေါက်ထားလို့ရတဲ့ ထဘီတွေဟာ ဘာ့

ပြန်ဆွဲပိတ်လိုက်ရသည်။ သို့သော် ဖျတ်ခနဲ မြင်လိုက်ရသော

မြင်ကွင်းဟာ ကျွန်တော့် မျက်စိထဲမှာ စွဲနေသည်။

ကြောင့် ကွင်းလုံး ကွင်းလုံး ပုံနေ ရတာပါလိမ့်။ အတွင်းခံဘောင်းဘီ တွေ ဘာ့ကြောင့် ထဘီကွင်းလုံးပေါ်မှာ ပုံမပျက်ကလေး တင်နေ ရတာပါလိမ့်။ ခြင်ထောင်ဟာ ဘာကြောင့်များ တစ်ဝက်တင်

တစ်ဝက်ချ ကသီးကရွဲ ဖြစ်နေရတာပါလိမ့်။ ခေါင်းဆုံးစွေနှိ

ဖြူဟာ ဘာကြောင့် ညစ်ထပ်ထပ် ဖြစ်နေရတာပါလိမ့်လွ

၂၃၄ ပညာသင်

ကျွန်တော် အသက်ရှုတွေ ကျပ်လာရင်း နောက်မှာ ချောင်ထဲ ရောက်သွားသည်။ အနံ့ အသက်တွေက ပိုဆိုးလာသည်။ ဘုရား ့ ဘယ်လို မြင်ကွင်းမျိုးပါ**လိန်** မဆေးရသေးသည့် ပန်းကန်တွေဟာ ဗေစင်ထဲမှာ ပုံထပ်နေသည်။ ထမင်းလုံးတွေ၊ ဟင်းကျန် အဖတ်တွေက ဗေစင်ထဲမှာ ပြန့်ကို အနံ့ထွက် ပုရွက်ဆိတ်တက်နေသည်။

ကြွတ်ကြွတ်အိတ်တစ်လုံးထဲမှာတော့ ပုစွန်ခွံတွေ ထမင်းသိုး အခဲလိုက်ကြီးတွေ၊ ကန်စွန်းရွက်အရိုးတွေ မောက်လွှဲ နေသည်။ အဲဒီပေါ်မှာပင် ယင်တွေက တလောင်းလောင်း ပိုးဟပ်တွေက ထမင်းကျန်တွေကို ဆွဲချနေသည်။ ဆီပုလင်း ဆားဘူးတွေက အဖုံးပွင့်လျက်၊ ငရုတ်သီးမှုန့်တချို့ ဖိတ်စင်လျက် မီးဖိုပေါ်က ဒယ်အိုးကလည်း စလောင်းဖုံးနဲ့ တခြား၊ ငရုတ်ဆုံ ကိုလည်း မှောက်အုပ်မထား၊ ငရုတ်ကျည်ပွေ့က ခပ်ဝေးဝေးမှာ လိမ့်ကျနေသေးသည်။

အဲ့ဒါတွေရဲ့ ပိုင်ရှင် ... ကျွန်တော့် ချစ်သူကတော့ သနပ်ခါးကလေး ဖွေးမှုန်ကာ စံပယ်ဖြူကလေး ပန်လျှင် ပို့ရာ လာမည့် မိန်းကလေးဖြစ်လေသည်။
ကျွန်တော်သည် အိမ်သာတောင် မဝင်ဖြစ်တော့ သူမအခန်းထဲက ချာခနဲ လှည့်ထွက်လာခဲ့သည်။ မျက်မှာ

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ... နှ၃၅

သနပ်ခါးနဲ့ ၊ ပေါင်မှာ သေးစီးကြောင်းနဲ့ မိန်းကလေးဟုလည်း ပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ် တွေးလိုက်မိသည်။

ကျွန်တော် တံခါးဖွင့်ပြီး ထွက်လိုက်တော့ အခန်းဝ

မှာ ရပ်နေသော ထားကို ဘွားခနဲ တွေ့လိုက်ရသည်။ ထားက ကျွန်တော့်ကို တစ္ဆေတစ်ကောင်လို ပြူး

ကြည့်နေသည်။

ကျွန်တော်ကလည်း ထားကို အဲဒီလိုပဲ ပြူးကြည့်နေ လိုက်မိလေသည်။

, burnesedat

"မင်း အဖြစ်ကကွာ ..."

"မပြောချင်တော့ပါဘူး သက်မင်းရာ၊ ငါ့မှာ ကံကောင်း
လို့ ,... | သူ့ကိုသာ လက်ထပ်မိရင် အမှိုက်ပုံစောင့်နတ်
ဖြစ်မှာ သေချာတယ်"

ကွဲကွာနေတာကြာပြီဖြစ်သော သက်မင်းနှင့် ပြန်
တွေ့စဉ်ခိုက်မှာ ကျွန်တော်က ကျွန်တော့် ဇာတ်လမ်းကို ပြန်ပြော
နေမိခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းတွေ အားလုံးက တစ်နေရာစီ
ကွဲကွာနေကြတာမို့ ရံဖန်ရံခါသာ ဆုံခွင့်ရသည်။ ဝဏ္ဏက စင်ကာပူ
မှာ အိမ်ထောင်ကျနေပြီ။ သက်မင်းကု အမေရိကားကနေ ခဏပြန်

လာသည်။ စည်သူကတော့ သင်္ဘောဖြင့် ကမ္ဘာပတ်ရင်း မျှော်နေ

သည်။

(Je)

၂၃၈ ပုညခင်

"မင်းတို့ အဲဒီနောက်ပိုင်း မတွေ့ဖြစ်ကြတော့ဘူး**ပေါ်** "မတွေ့တော့ဘူးလေ၊ သူလည်း ရှက်သွားတယ်**ထင်** တယ်၊ ငါ့ကို မဆက်သွယ်တော့ဘူး၊ ငါလည်း ဒီအ**တိုင်း** နေလိုက်တော့တယ်" "မင်း သူ့ကို မချစ်ဘူးလား"

"ချစ်နေတုန်းတော့ ချစ်တာပေါ့ကွာ"

"ရှင်းသွားတာမဲ"

"ဟုတ်တယ်လေ ... အချစ်ဆိုတာ ချစ်နေတုန်းသာ အသက် ဝင် ရှင်သန်နေတာ၊ မချစ်တော့ရင် ဘာမှကို မဟုတ်တော့ ဘူး၊ ဘာမှကို မရှိတော့ဘူး"

"မင်းပြောမှ ငါတို့ ငယ်ငယ်က ငါတို့ ဆရာမ အပျိုကြီး ခေါ်မြသောင်း ဆုံးမတာကို သွားသတိရတယ်။ ဒီမိန် ကလေးက လွဲပြီး ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ မချစ်နိုင်တော့

ဘူး ထင်ပြီး ရူးသွပ်ခဲ့တာတွေဟာ အသိဉာဏ် ရင့်ကျက်လှ တော့မှ နောက်ပြန်လှည့်ကြည့်ရင် အသေးအဖွဲလေးတွေ

ရယ်ချင်စရာလေးတွေ ဖြစ်နေတတ်တယ်တဲ့" "အဲ့ဒါ ဟုတ်တာပဲကွ၊ အဲ့ဒီတုန်းက အရူးအမူး ဖြစ်ခဲ့တ

တွေကို ခုတွေးကြည့်ရင် ဟာသပဲ၊ ငယ်ငယ်တုန်းကဟာရှိ မပြောနဲ့၊ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်လောက်က သတ်ထားနွယ် ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၂၃၉

ကိစ္စတောင် ခုပြန်တွေးရင် ရယ်ချင်တယ်၊ အဲဒီတုန်းက ကွာ ငါမှာ ရှူးရှူးပေါက်ချင်လျက်နဲ့ အောင့်အည်းပြီး ပြန် ထွက်လာရပါတယ်ဆိုမှ၊ သက်ထားနွယ်ကိုလည်း တွေ့ရော လန့်ဖျတ်ပြီး ကံကောင်းလို့ ရှူးထွက်မကျတယ်"

"မင်း သူ့ကို လက်မထပ်ဖြစ်တဲ့အတွက် နောင်တ မရဘူး

"မရပါဘူး၊ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ဘယ်လောက်ချစ်ချစ်

လား'

အမှိုက်ပုံထဲတော့ တိုးမနေနိုင်ဘူး၊ သက်ထားနွယ်က အရမ်း ပိရိတာတော့ အမှန်ပဲကျ၊ သူ့ကြည့်လိုက်ရင် အရမ်း မိန်းမ ပိသ သပ်ရပ်သန့်ရှင်းတယ်လို့ ထင်ရတယ်၊ သူ့အိမ်များကွာ မင်းကို ငါ ခေါ်ပြချင်ပါတယ်"

"မင်း သူ့ကို လက်ထပ်မယ်လို့ ကတိပေးခဲ့ပြီး ပျက်ကွက် တာတော့ သိပ်မကောင်းဘူးထင်တယ်"

"လူတစ်ယောက်ရဲ့ ကတိဆိုတာ တစ်ဖက်က ကတိပေး ခံရတဲ့ သူအပေါ် မူတည်ပြီး ပျက်စီးသွားနိုင်သလို၊ တည်တဲ့ သွားနိုင်တာလည်း ရှိတယ်လေ"

"မင်းပဲ သူ့ ကို သိုသိပ်လျှို့ဝှက်တတ်တဲ့ မိန်းကလေးမို့လို့ ကြိုက်ခဲ့တာ မဟုတ်လား အဲ့ဘွယ်"

"သူ သိုသိပ်လျှို့ဝှက်တာက မဟုတ်တဲ့ နေရာမှာ သို့သွိုပိ လျှို့စှက်နေတာကိုးကွ၊ သူ့စရိုက်အမှန်ကို လျှိုထားတာများ S.COM

၂၄၀ , ပုညခင် -

တကယ့်ကို ပိရိတာ၊ ငါ မှားသွားတာပါကွာ ... မှားသွား တာပါ၊ ငါ်အချစ်ရေး ကမကောင်းတာတော့ အမှန်ပဲကျွံဳ "အချစ်ရေး ကဲမကောင်းတဲ့လူမာာ အိမ်ထောင်ရေး 🙃 ကောင်းတတ်တယ်တဲ့၊ မင်း အိမ်ထောင်ပြုဖို့ မစဉ်းစားသော ့ဘူးလား၊ ယောက်ျားလေးပဲ ဘယ်အချိန် ဖြုပြု ရ**တယ်ဆို** ပေမယ့် ၃၅ နှစ်ကျော်လို့တော့ မကောင်းဘူးကွ၊ မင် တွေ့ထားတာလေး ဘာလေးများ မရှိဘူးလား ... " "ဟဲ ... ဟဲ တွေ့ထားတယ်ကွ ... "ယုံပါတယ်၊ မင်းက တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် တွေ့ တတိပါတယ်၊ ပြီးမှသာ တပ်ဆုတ်ပြန်လာရတာ" ္ဗီအထင်မသေးနဲ့ ဟေ့ကောင် ္ ့ ဒီတစ်ခါတော့ တ**ကယ်** အဆင်ပြေတာ၊ သူနဲ့ငါ အလုပ်တွဲလုပ်လာတာ နှစ်နှစ်ရှိ ပြီ၊ အခုဆိုရင် ငါ့ဘဝမှာ သူမရှိရင် မဖြစ်တော့တဲ့ အဆင့် ကို ရောက်နေပြီ"

"ဘယ်သူလဲကွ ... "

"ဟိုမှာလေ ့ မင်းလှမ်းကြည့်လိုက် ့ "

ကျွန်တော်က စမတ်တကျ ခြေလှမ်းများဖြင့် ခပ်သွက် သွက် လှမ်းသွားနေသော ကျွန်တော့်ရဲ့ အတွင်းရေးမှူးမလေးကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်လေသည်။ • • •

"ဆရာ ... ဒီနေ့ ဆို ဆရာ မေ့လာခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ကျွန်မ လိုက်စုနေရတာ သုံးခေါက်ရှိပြီနော်၊ ပိုက်ဆံအိတ်ကို ကားထဲမှာ မေ့ရင်မေ့၊ အမေ့ရင် ရုံးခန်းထဲမှာ မေ့ကျန်ခဲ့တယ်၊ ကားသောကို ဘယ်မှာထား မှန်းမသိလို့ ရှာရတာ အနည်းဆုံး တော့ တစ်နေ့ နှစ်ခါ ... ၊

(20)

"ခင်ဘုန်းဝေတို့ လည်း လုပ်တုန်းကတော့ အတွင်းရေးမှူးပဲ၊ ခုမှပဲ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ရှာဖွေရေးသမား ဖြစ်မှန်းသိရတော့တယ် ...၊ တစ်နေ့ တစ်နေ့ ကားသော့ ရှာပေးရ၊ ပိုက်ဆံအိတ်ရှာရ၊ မျက်မှန်ရှာရ ...၊ နောက်ဆို ဆရာ့ ပိုက်ဆံအိတ်နဲ့ ကားသော့နဲ့ တစ်ခုခု ပျောက်မျှိစ် ရှာဖို့ ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်လောက် ထပ်ခန့်မှ အဆင်ပြေ

nny;

၂၄၂ ပုညသင်

လိမ့်မယ်၊ ဒီလိုမှ မဟုတ်ရင် ခင်ဘုန်းလည်း အလုပ်**ထွက်** တော့မယ်၊ ဆရာ့ဒဏ်ကို မခံနိုင်တော့ဘူး ... ၊ "ဦးအုံဘွယ်ဆီမှာ စက္ကထရီ မမြဲတဲ့အကြော**င်း**

ရင်းကို လက်တွေ့ကြုံမှပဲ ယုံရတော့တယ်၊ ကားသော့**ကို** ချိတ်ဖို့ လုပ်ထားတဲ့ နေရာမှာမချိတ်ဘဲ တွေ့ရာ နေရာမှာ ပစ်ပစ်ထားတာ ဆရာ မလွန်ဘူးလား ...၊ သွားလေရာ မှာ မေ့ကျန်ခဲ့တာကရော ဆရာ မလွန်ဘူးလား ...၊

"နည်းနည်းပါးပါး စည်းကမ်းရှိဦးမှပေါ့ ဆ**ရာ**

ရယ်၊ လူဆိုတာ အလုပ်လုပ်နေရုံနဲ့ မပြီးဘူး၊ စည်းစနစ် ကျကျလေးနေတတ် ထိုင်တတ် ထိန်းသိမ်းတတ်မှ စီးပွား ကို မယိုယွင်းအောင် ထိန်းနိုင်မှာပေါ့၊ ဘဝဆိုတာက ... " "ကဲ ... ဒေါ် ခင်ဘုန်းဝေ၊ တော်ပါတော့ဗျာ၊ ပြောနေလိုက် တာ မပြီးတော့ဘူး၊ ခင်ဗျားက အလုပ်ရှင်လား၊ ကျွန်တော် က အလုပ်ရှင်လားပြော၊ ဘယ့်နယ် ... ခေါ် တော့ဖြင့် ဆရာ၊ ပြောနေပုံက သူ့ အလုပ်သမားကို ဆုံးမနေတို့ အတိုင်းပဲ"

"ကိုယ့်အလုပ်ရှင်ဆိုပေမယ့် နည်းလမ်းမကျရင်တော့ မြော ရမှာပဲ၊ ဆရာကောင်းဖို့ ပြောနေရတာ၊ ဆရာ မကျေန**်** လို့ အလုပ်ထုတ်မယ်ဆိုလည်း ထွက်ဖို့အဆင့်သင့်ပဲ" ကျွန်တော်နင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ... ၂၄၃

"မထုတ်ဝုံကြောင်းပါ ခင်ဗျာ၊ ခင်ဗျားမရှိရင် မဖြစ်တော့ တဲ့ အခြေအနေမှာ ရှိနေပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ခင်ဗျားကို တစ် သက်လုံး ကျွန်တော့် အနားမှာ ခေါ်ထားရမလို ဖြစ်နေပါ ပြီ၊ ခင်ဗျား မရှိတော့ရင် ကျွန်တော့်ဘဝဟာ စည်းကမ်းမရှိ ပရမ်းပတာ ဖြစ်ကျန်တော့မှာ သေချာနေပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဘဝကို ခင်ဗျားလက်ကိုပဲ ဝကွက်အပ်ဖို့ စဉ်းစား ထားပါတယ်"

"ကြည့်စမ်း . . ဒါ ဘာပြောတာလဲ"

"လူပျိုစကား ပြောတာလေ၊ ခင်ဘုန်းကို ကျွန်တော်ချစ် တယ်၊ လက်ထပ်ချင်တယ်၊ ပရမ်းပတာဖြစ်နေတဲ့ ကျွန်တော့် ဘဝကို စောင့်ရောက်ပါ ခင်ဘုန်း၊ ကျွန်တော့်ကို စောင့် ရောက်ဖို့ ခင်ဘုန်းမှာ အရည်အချင်း ရှိပါတယ်၊ ခင်ဘုန်း ကျွန်တော့်အချစ်ကိုသာ လက်ခံရင် ကျွန်တော် ဘာပစ္စည်းမှ မပျောက်အောင် နေပါ့မယ်၊ ကားသော့ကို နေရာတကျ ထားပါ့မယ်၊ ပိုက်ဆံအိတ် ဘယ်တော့မှ မေ့မကျန်အောင် သတိထားပါ့မယ်လို့ ကတိပေးပါတယ်"

ဒီလိုနဲ့ ခပ်ထက်ထက် ကျွန်တော့် အတွင်းရေးမှူး မလေးကို ချစ်ရေးဆိုဖြစ်သွားပါသည်။ အလုပ်အတူလုပ်လာညွှာည့် ကာလတွေမှာ တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး ရင်းနှီးမှု၊ စေတနာ၊ လွှင်ယာဇဉ် on

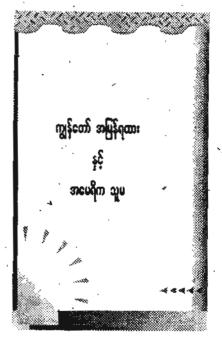
နားလည်မှုတွေ ဖြစ်ပြီးသားမို့ ရှေ့ရေးက သိပ်မခက်ခဲတော့ဘဲ ကျွန်တော့်ဘဝ အဆင်ပြေ အခြေကျသွားခဲ့လေသည်။

အသက် ၄၀ အရွယ် ယောက်ျားဟာ အမြန်ရထားနဲ့ တူတယ်း သူဟာ မြို့တော်ကြီးတွေမှာသာ ရပ်နားတယ်။

အသက် ၄၀ အရွယ် နိန်းမဟာ အမေရိကနဲ့ တူတယ်၊ အတတ်ပညာနဲ့ ပြည်ဝတယ်။

eseclassic.cc

J97

Jun, Oc

မယ့် သားသမီးနဲ့မိဘကြားမှာ စည်းကလေးတော့ ထားမှ ဖြစ်မှာပေါ့၊ ခုတော့ ကိုကိုက ကလေးတွေနဲ့ အရောရော အနှောနောနေ၊ ဘာပဲ ပူဆာပူဆာ ဝယ်ပေးသင့် မပေးသင့် မစဉ်းစားဘဲ ဝယ်ပေး၊ အလွန်အကျွံ အလိုလိုက်၊ အဲ့ဒီတော့ ကလေးတွေက ကိုကို့ကို ဘယ်လေးစားတော့မှာလဲ ... ၊ "သဘောကောင်းတယ်ဆိုတိုင်းလည်း ဘယ် သူ့ကိုမဆို သဘောကောင်းပြနေလို့ မဖြစ်ဘူးလေ၊ အိမ်

"သားသမီးကို ချစ်တာလည်း ချစ်ပေါ့ ကိုကိုရယ် ... ဒါပေ

(၃၁)

ဆိုလည်း အိမ်အလျှောက်၊ ရုံးဆိုလည်း ရုံးအလျှောက် စည်းကလေးထားပြီး ဆက်ဆံရမှာပေါ့၊ ရုံးမှာလည်း ကိုလို ဒီလိုချည်းပဲ၊ တွေ့ရာလူနဲ့ ရောနှောနောက်ပြောင်နှေတော့ ၂၅ဝ ပုည်ခင်

ကိုကို ကို ဘယ်လေးစားပါတော့မေလဲ၊ ရုံးနောက်ကျတဲ့ လူ လည်း မပြော၊ ခွင့်မတိုင်တဲ့ လူလည်း မပြောတော့ ကိုကို ပဲ ငပေါကြီး ဖြစ်ရော၊ ဝန်ထမ်းတွေက လာချင်တဲ့အချိန် လာ၊ ပြန်ချင်တဲ့ အချိန်ပြန်နေရင် ကိုကိုးရုံးဟာ ရုံးမဟုတ် တော့ဘဲ ဇရပ်ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်ရှင့် ... " ခင်ဘုန်းက ပါးစပ်ကလည်း ပြောသည်။ လက်က

လည်း အိမ်မှုကိစ္စတွေကို ထောင့်စေ့အောင် စိမ်နေသည်။ ကျွန်တော် က ခင်ဘုန်းလက်ကို လှမ်းဆွဲလိုက်ရင်း ...

"အဲဒီလိုပြောတတ်တဲ့ အကျင့်ကတော့ ဆယ်နှစ်ကြာလည်း ဒီအတိုင်းပဲနော်၊ ကဲ ... လာပါ၊ လူရော ပါးစပ်ပါ ခဏလေး

နားလိုက်ပါဦး မိန်းမရာ ... "

မိန်းမက မျက်စောင်းထိုးရင်း ကျွန်တော့် နားမှာ ဝင်ထိုင်ပါသည်။ သို့သော် ပါးစပ်ကတော့ မနားသေးပါ။

"ကိုကိုက မနေတတ်တော့ ခင်ဘုန်းပဲ နေရာတကာ ဝင်

ပြောပြီး အမုန်းခံနေရတယ် သိလား"

"ဘယ်သူပဲမုန်းမုန်း ကိုယ်ချစ်ရင် ပြီးတာပဲမဟုတ်လား"

"တော်ပါ 💥 "

"မတော်နိုင်ပါဘူး ... အချစ်ဆိုတာ တော်ပြီ၊ ရပ်ပြီရယ်လို့

မှ မရှိတာ"

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနစ် ...အသစ် ... ၂၅၁

"အဖေကြီးနော် ... ကလေးတွေနဲ့ "

"ကလေးအဖေ ဖြစ်နေပေမယ့် နှလုံးသားက နွေးနေတုန်းပဲ

୍ଧ୍ୱା"

"နားထောင်ပါဦး အကောင်းပြောမလို့၊ ခင်ဘုန်းလေ သားသမီးတွေ စေယျာဝစ္စကြောင့်သာ ကိုကို အတွင်းရေးမှူး မလုပ်ရတော့ပေမယ့် ခင်ဘုန်းသာ နှစ်ကိုယ်ခွဲလို့ ရရင် ကိုကို့ရုံးမှာ တစ်ကိုယ်၊ အိမ်မှာတစ်ကိုယ် ခွဲထားလိုက်ချင် တော့တာပဲ၊ ကိုကို အတွင်းရေးမှူးမလေးကိုလည်း စိတ် တိုင်းမကျပါဘူး၊ လူလှဖို့ပဲ ဂရုစိုက်ပြီး အလုပ် လုပ်တာ ကျတော့ မစေ့စပ်ဘူး"

"ခင်ဘုန်း မနာလို ဖြစ်နေတာ နေမှာပေါ့ ..ဲ "

"အမယ် ... ခင်ဘုန်းက ကိုယ့်ယောက်ျားနားမှာ မိန်းမ လှလှမြင်တိုင်း သဝန်တိုတတ်တဲ့ မိန်းမမျိုးမဟုတ်ပါဘူး

နော်၊ ခင်ဘုန်းက နေရာတကာ လိုက်သဝန်တိုနေရင် ကိုကို ဂုဏ်သိက္ခာကိုပါ ထိခိုက်နိုင်တာ ခင်ဘုန်း နားလည် တယ်၊ ကိုကိုလည်း မိသားစုဘဝကို တန်ဖိုးထား နားလည်

တယ်လို့ ယုံကြည် စိတ်ချတယ်၊ သားနဲ့ သမီးရယ်၊ ကိုကို ရယ်၊ ခင်ဘုန်းရယ် ဒီမိသားစုဝင် အားလုံးရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာ့

ဆိုတာ တစ်ခုတည်းပဲ၊ တစ်ယောက်ရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာ ထိုမိုက်

ရင် အားလုံးရဲ့ ဂုဏ်သိက္မွာ ထိခိုက်တာနဲ့ အွတ်ူတူပဲ"

၂၅၂ ပုညဆို

ကျွန်တော်က ခင်ဘုန်းစကားတွေကို နားထောင်ရင်

ခင်ဘုန်းကို ပိုချစ်၊ ပိုလေးစားလာရပါသည်။ ခုချိန်မှာ သူမက အတတ်ပညာပြည့်ဝသော မိန်းမ

တစ်ယောက် ဖြစ်နေခဲ့ပြီ။ မိသားစုအပေါ် မှန်ကန်စွာ စောင့်ရှော**တ်** ပေးနိုင်ခဲ့ပြီ။ ခင်ဘုန်းကြောင့်ပင် ကျွန်တော့်ရဲ့ မိသားစုဘဝက ချမ်းမြှေရသည်ဟု စဉ်းစားတိုင်း ကိုယ့်မိန်းမကို ကျေးဇူးတင်မိ**ပါ** သည်။ အချစ်ရေး ကံမကောင်းပေမယ့် ကျွန်တော့် အိမ်ထောင်ရေး ကံကတော့ ကောင်းခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော့် မိန်းမက အသိဉာဏ်လည်း ပြည့်ဝကာ အလုပ်လည်း အလွန်လုပ်နိုင်သည်။ ကလေးနှစ်ယောက်အမေ ဆိုပေမယ့် ယခုတိုင် လှပတင့်တယ်ဆဲ၊ ပုနွေးပြီး စွဲမက်ဖွယ် ကောင်းဆဲပင် ... ။

"ဒီနား နည်းနည်း တိုးစမ်းပါဦး မင်ဘုန်းရဲ့"

"ကိုကိုနော် ့ ့ ဧည့်ခန်းကြီးမှာ"

ကျွန်တော်က သူမ ပခုံးလေးကို သိုင်းဖက်**ရင်း** ဗွဲဖွနမ်းမိတော့ သူမက သူ့ပခုံးကို <mark>ဖွဖွတ</mark>ွန်းထုတ်ရင်း

"သားသားနဲ့ သမီးလေးရေ ့ လာကြ ့ ဒီမှာ ဖေကြီး

ခေါ်နေတယ်"

ဟု လှမ်းအော်လိုက်တာမို့ ကျွန်တော်က သူမကို

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ... ၂၅၃

လွှတ်ပေးလိုက်ပြီး ဣန္ဒြေကြီးဆည်ကာ သားနဲ့ သမီးကို ကြို့စောင့် နေလိုက်ရပါသည်။ သူမကတော့ ကျီစယ် အပြုံးကလေးနှင့် ကျွန်တော့်ကို လှမ်းကြည့်နေလေသည်။

Lburnesedases

အသက် ၅ဝ အရွယ် ယောက်ျားဟာ စက်ခေါင်းဆိုကြီးနဲ့ တူတယ်၊ သူဟာ မကြာခဏ ရပ်နားပြီး ရေထည်ရတယ်။

အာသက် ၅၀ အာရွယ် မိန်းမဟာ ဥရောပနဲ့ တူတယ်၊ အားလုံး ယိုယွင်းပျက်စီးနေပြီ။

တယ် ထင်တယ်"

"ဪ ့္ အအေးမိလာတာကိုး၊ ခေါင်းလျှော်ပွေး<mark>လ</mark>ိုက်

(کا)

ပုည**ာ**င် ၂၅၈

"မဟုတ်ပါဘူးကွာ ့ဲမင်းကလဲ ့ ့"

"ဟုတ်လည်း ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ဗြူတီဆလွန်းတို့၊ ကာရာ အိုကေတို့ ဘာတို့ဆိုတာ ရှင်တို့လို အသက် ၅၀ ကျော် စက်ခေါင်းအိုကြီးတွေ ခဏခဏသွားပြီး ရေဖြည့်ရတဲ့ နေရာဆိုတာ ကျွန်မ နားလည်ပါတယ်၊ ခေါင်းလျှော်ရင် လည်း ကိုယ့်အသက်ကို သတိထားပြီးလျှော်၊ အအေးမီ အောင် စိမ်မလျှော်နဲ့၊ ကာရာအိုကေသွားလည်း ပြန်လာ**ရင်**

စိတ်ထဲမှာ ဘာမှ သယ်ဆောင်မလာနဲ့၊ ကိုယ့်ကိုကိုယ်**ရေ** ကိုယ့်မိသားစုကိုပါ မထိခိုက်အောင်တော့ သတိထား 📜

ကျွန်တော့် မိန်းမဟာ ခုတော့ ဥရောပလိုပဲ၊ အား

ဟုတ်ပြီလား"

မိန်းမကစပ်အေးအေးသတိပေးသွားတာမို့ ကျွန်တော့်

မှာ အောင့်သက်သက် ဖြစ်ကျန်ခဲ့ရသည်။

လုံး ယိုယွင်းပျက်စီးနေပြီး လူက ဝဖိုင့်ကာ လျော့ရဲနေခဲ့ပြီ 🏬 သူမထံမှ မေတ္တာနဲ့ သံယောစဉ်ရယ်၊ တာဝန်သိတတ်မှုရယ်က လွဲရင် ဘာမှမျှော်လင့်လို့ မရနိုင်တော့ပါ။

ကျွန်တော်တို့ ယောက်ျားတွေကတော့ ဒီအချိန်မှာ

လည်း သာယာမှုတို့၊ ရမ္မက်တို့၊ အချစ်တို့ကို လိုလားတပ်မက် ဆဲပင်။

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၂၅၉

"ကဲ ့ ့ အမေ့ကြီးရေ အဝတ်အစား အဆင်သင့်ထုတ်ထား

ပြီးပြီ လာလဲလိုက်ဦး၊ ပြီးရင် ထမင်းစားကြမယ်၊ သားနဲ့ သမီးလည်း အဖေကြီး စောင့်ရတာ ဗိုက်ဆာနေကြပြီ"

"အေးပါ ့့ အေးပါ ့့ လာပါပြီ" ကျွန်တော် လှမ်းပြောနေဆဲ ကျွန်တော့် ဆယ်လူလာ

ဖုန်းက အသံမြည်လာသည်။ ကျွန်တော် ဖွင့်နားထောင်လိုက်တော့

တစ်ဖက်က သူငယ်ချင်းရဲ့ ဝမ်းသာအားရ သတင်းပေးသံကြီးကို

ကြားရသည်။

"ဟေ့ကောင် ့ အုံဘွယ်"

"အေး ... ပြော ... သူငယ်ချင်း"

"ငါတို့ အချိုလေးတစ်ပွေ တွေ့ထားတယ်ကွ၊ (... ...) ဆိုင် သိတယ်မဟုတ်လား၊ အဲဒီကိုခုမှရောက်လာတဲ့ အသစ်

ကလေး၊ သီချင်းဆိုလည်းကောင်း၊ service လည်းကောင်း

တယ်တဲ့"

"ဟုတ်လား ... မင်းတို့ သွားကြမလို့လား"

"မင်းပါ ပါမှ ဖြစ်မှာပေါ့ကွ 📜

"လိုက်တော့ လိုက်ချင်တယ်ကွာ၊ ဒါပေမယ့် အိမ်ကမိန့်ခွဲ က အကင်းပါးတယ်"

ကြည့်ကျက်ပြီး လှိမ့်ခဲ့ပေါ့ကွာ၊ မင်းကလွည်း ဒါလေး

၂၆၀ ပညာခင်

တောင် မဖြစ်ဘူးလား၊ မနက်ဖြန်ကျ ညနေစာ စားရင်း သီချင်း သွားဟဲကြရအောင်၊ ကျန်တဲ့ သူငယ်ချင်း**တွေပါ**

ချိန်းထားပြီးပြီ"

"အေး ့ ့ ဒါဆိုလည်း သွားတာပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမယ့် အိမ်ကို အယ်လို့ချမြာရင် ကောင်းမလဲ"

"အလှူလို့ ပြောကွာ"

"အလှူက ့္ ညနေဘက်ကြီး"

"ဘုရားကိုးဆူတို့ ဘာတို့ဆိုလည်း ညနေဘက်တွေ လုပ် တတ်တာပဲ"

"ပြီးရောက္မွာ ... မရရအောင် ထွက်ခဲ့မယ်"

"အဖေကြီး ... ဖုန်းပြောတာ မပြီးနိုင်တော့ဘူးလား၊ **ဒီမှာ**

အားလုံးက ရှင့်ကို ထမင်းစား စောင့်နေတယ်လေ"

"လာပြီ ... မိန်းမရေ၊ လာပြီ ... လာပြီ၊ ဟေ့ကောင် ဒါပဲနော်"

မိန်းမက စိတ်မရှည်သံဖြင့် ခေါ် နေပြီမို့ ကျွန်တော် အမြန် ဖုန်းပိတ်လိုက်ရင်း ထမင်းစားခန်းဘက် ထွက်လာခဲ့ရသည်။ ထမင်းစားပွဲရောက်တော့ ကျွန်တော်က အားလုံးကို မျက်နှာချိုသွေရင်း

"ဆောရီးကွာ ့့ ဆောရီး၊ အဖေ့ကို စောင့်နေကြတာ

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ့့အနှစ် ့့အသစ် ့့ ၂၆၁

ကြာသွားပြီ၊ သားနဲ့ သမီးရော အမေကြီးရော ဗိုက်ဆာနေ

ලාලී"

ဟု ပြောကာ နီးရာ အရည်ခွက်ထဲ စွက်ခနဲ လက်

နှိုက်လိုက်သည်။

"ဪ ့ အဖေကြီး ့ ဒုက္စပါပဲ၊ အဲ့ဒါ ဟင်းချို ့ ဟင်းချို၊ လက်ဆေးခွက်က ဒီမှာ၊ ရှင့်နယ် မတည်မငြိမ် ယောက် ယက်ကို ခတ်နေတာပဲ၊ သားနဲ့ သမီး ညည်းတို့ အဖေကို သတိထားမိရဲ့လား၊ အသက် ၅၀ ကျော်လာကတည်းက နပျိုသွက်လက်ပြီး ဘာတွေဖြစ်လာမှန်းကို မသိဘူး"

သားနဲ့ သမီးက တဟိဟိရယ်နေတာမို့ ကျွန်တော် လည်း မလုံမလဲ ရယ်ကျဲကျဲ လုပ်နေလိုက်ရပါသည်။

•

1, burnesectass

ခုတော့ မိန်းမယုံအောင် ဖြီးရခြင်းမှာ ကျွန်တော်
အသားကျခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ခုချိန်မှာ ကျွန်တော့် မိန်းမက ဆူပူချုပ်
ချယ်တတ်သော အမေကြီးနှင့် တူပြီး ကျွန်တော်ကတော့ အမေ
မသိအောင် ခိုးလုပ်ရသည့် သားကလေးနှင့် တူလေသည်။ အပြင်
မှာ သူငယ်ချင်းတွေနှင့် ချိန်းပြီး ကာရာအိုကေ သွားဆိုခဲ့သော
ကျွန်တော်သည် အိမ်ရောက်တော့ သားသမီးတွေရှေ့မှာ ကြည်ညို
လေးစားဖွယ် ရုပ်တည်ကြီးနှင့် နေပြရသည်။ သိသာသိစေ မမြင်
စေနဲ့ ပေါ့။
ဒီလိုနှင့် တစ်နေ့တော့ ကျွန်တော့် နှလုံးသားကို
လှုပ်ခတ်စေမည့် အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ကြုံတွေ့ရလေသည့်မို

ဒီအရွယ်ထိတိုင် ကျွန်တော့် နှလုံးသားဟာ ပူနွေးဆဲပျွဲလ်ားဟု

၂၆၄ ပုညသင်

သိလိုက်ရသော ထိုနေ့က ကျွန်တော် သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နှင့် ချိန်းထားသော ကာရာအိုကေဆိုင်သို့ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း အရင်ရောက်နှင့်နေခဲ့သည်။ ခဏကြာတော့ သူငယ်ချင်းထံမှ ဖုန်း ဝင်လာကာ

"အဘွယ်ရေ . . ငါထွက်လာလို့ မရတော့ဘူးကွ

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ဒီမှာ ငါ့မိန်းမက အသကုန် ရစ်နေတယ်ကွ၊ ပြီးတော့ ဒီနေ့ အပြင်မှာ မိသားစု အတူတူ ထမင်းသွားစားဖို့ ရှိန်း ထားတာ၊ ငါ့သမီးလေးလည်း စောင့်နေတယ်၊ ငါ ဘယ်လိုန လာလို့မရတော့ဘူး"

"အေး ့ အေး ့ ဒါဆိုလည်း ပြီးရော၊ မင်း မလာရင်

ငါလည်း ငေါင်တယ်ကွ၊ ပြန်တော့မယ်"

"ပြန် ... ပြန် ... သူငယ်ချင်း၊ မင်း လေဒီနား ပြန်နေလို**က်** ပါဘီးကွာ ... "

ကျွန်တော် ခပ်မြန်မြန် ပိုက်ဆံရှင်းပေးပြီး ဆိုင်ထဲက ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ ဆိုင်ရှိရာ ခြံဝန်းထဲမှ ကားမောင်းထွက်လာ ပြီးနောက် လမ်းကွေ့တစ်ခု အရောက်မှာတော့ ကားမီးရောင့် အောက်က ရုတ်ရုတ်သဲသဲ မြင်ကွင်းတစ်ခုကို မြင်လိုက်ရပါသည်။ ကျွန်တော် ဆက်သွားရကောင်းနိုး၊ ရပ်နေရကောင် ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၂၆၅

နိုး ဧဝေဇဝါဖြစ်နေရင်း မြင်ကွင်းကို လှမ်းကြည့်နေမိသည်။ ကောင်မလေး တစ်ယောက်နှင့် ကောင်လေး သုံးယောက်က ရန့် ရင်းဆန်ခတ် ဖြစ်နေသည်။ ဝင်ကူညီရင် ကောင်းမလား စဉ်းစား

ပေမယ့် သူတို့ချင်း အပေးအယူမတည့်သည့် ခပ်ရှုပ်ရှုပ် ကိစ္စတွေ ဆို ကိုယ်က အလကားနေရင်း ကန့်လန့်ဖြစ်မှာ စိုးရသေးသည်။

သို့သော် မြင်ကွင်းက တစ်စတစ်စ ပိုထင်ရှားလာ ပါသည်။ တကယ့်ကို တစ်ဖက်သတ်ကြီး။ ကောင်မလေး နောင့် ယှက်ခံနေရတာ သေချာသည်ဟု ထင်မိချိန်မှာ ကားမီးဖွင့်လျက် နှင့်ပင် ကျွန်တော် ကားပေါ်က ဆင်းလိုက်ပါသည်။

"ကဲ ... ကဲ ... မောင်ရင်တို့ အမြင်မတော်ပါဘူးကွယ်၊ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်သွားကြပါ၊ မောင်ရင်တို့မှာလည်း နှမသား ချင်း ရှိမှာပါး နှမချင်း စာနာကြဲဖို့ အန်ကယ် တောင်းပန် ပါတယ်ကွယ်"

ကောင်လေးတွေရဲ့ အာရံက ကျွန်တော့်ဆီ ရောက် လာတာမို့ ကောင်မလေးက ရန်းထွက်သွားနိုင်ပါသည်။ "ဘာမှ မဆိုင်ဘဲ ဝင်မရုပ်ရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်၊ အန့်ကယ် အသက်လည်း ကြီးလှပါပြီး ဒီအရွယ်ကြီးနဲ့ ဟီးရိုးဝင်ပြီးမလုပ်ရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်" ၂၆၆ ပုည၁င်

"ဟီးရိုးလုပ်တာ မဟုတ်ဘူး မောင်ရင်၊ မျက်စိရှေ့မှာ အမြင်မတော်လွန်းလို့ ဆင်းပြောရတာ ..."

"ကောင်မလေးကို ဝင်ကယ်ပြီး ဇာတ်လမ်းဆက်ချင်ရင် ဆက်ချင်တယ်ပြောပါဗျာ"

"မင်းတို့ တော်တော်ရိုင်းပါလား"

"ဒီအချိန် ဒီနားကိုလာရင် ဒီလိုလူတွေ ဒီလိုအဖြစ်အပျက် တွေနဲ့ ကြုံတတ်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားကြီး မသိဘူးလား၊ ခင်ဗျားကရော မကြီးမငယ်နဲ့ ဟိုဆိုင်မှာ သွားကဲပြီး ပြန် လာတာ မဟုတ်လား၊ ခင်ဗျား အရွယ်နဲ့ တောင် ကဲသေး ရင် ကျွန်တော်တို့ ကဲတာ မလွန်ဘူးထင်တယ်" "မင်းတို့ကွာ ..."

"ဘာလုပ်ချင်လဲ ...၊ လက်သီးက အရွယ်မရွေးဘူး" ကောင်လေးတွေက လက်သီးတရွယ်ရွယ်ဖြင့် ရှေ့တိုး

လာတာမို့ ကျွန်တော်က နောက်တစ်လှမ်း ဆုပ်လိုက်ရင်း ...

"ဒါလုပ်ချင်တယ်ကွာ၊ ရော့ ... ယူသွား၊ အဲ့ဒီ ပိုက်ဆံတွေ ယူပြီး မင်းတို့ဘာသာ တခြားမှာ သွားပျော်ကြ"

ကျွန်တော်က ပိုက်ဆံ နှစ်သောင်း နိုက်ပြီး သူတို့

လက်ထဲ ထည့်ပေးလိုက်သည်။

"မဆိုးဘူးကျွ၊ ရက်ရောသားပဲ"

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၂၆၇

"ဒါဆိုလည်း ကျေအေးတာပေါ့ ဗျာ၊ ကောင်မလေးကိုတော့ ခင်ဗျားပဲ ဆက် ့ စောင့် ့ ရှောက် ့ လိုက် ့ ပါ" ကောင်လေးတွေက အသံရှည်ဆွဲကာ ပမာမခန့်ပြော

ပြီး ထွက်ခွာသွားကြသည်။ ကောင်မလေးက ကျွန်တော့်ကို ကျေးစူးတင်သော မျက်ဝန်းကလေးတွေဖြင့် ကြည့်ရင်း တုန်တုန် ရီရီ ပြောရှာသည်။

"ကျေးစူးတင်ပါတယ် အစ်ကိုကြီးရယ် ့ ကျွန်မက ဒီနားက ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ ရိုးရိုးသားသား အလုပ်လုပ်တာပါ၊ ကျောင်း စရိတ်အတွက် လိုအပ်လို့ လုပ်ရပေမယ့် တချို့ ယောက်ျား တွေက အထင်အမြင်သေးပြီး ခုလို လိုက်လိုက်နှောင့်ယှက် လွန်း လို့ ကျွန်မလည်း စိတ်ညစ်လှပါပြီ၊ ဒီလကုန်ရင်တောင် အလုပ်ထွက်ဖို့ စဉ်းစားထားတာပါ"

အစ်ကိုကြီး ... တဲ့။ သူမရဲ့ အခေါ် အဝေါ် က ကျွန်တော့်ကို နပျိုသွားစေပါသည်။ သူမ ပုံစံက ချစ်စရာ သနား စရာ ရိုးရိုးသားသားလေးပင်။ အဝတ်အစားကလည်း ကလက် တက်တက် မဟုတ်ရှာပါ။ အသက်ကလေးကလည်း အစိတ်ဝန်း ကျင်လောက်သာ ရှိဦးမည်။

"အင်းလေ ... ယောက်ျားဆိုတာကလည်း အခွင့်အန္တရာယို နောင့်ယှက်တတ်တဲ့သူ ရှိသလို စေတနာကော္သလ်နီ ကူညီ **၂၆၈** ပုညသင်

တတ်တဲ့သူလည်း ရှိတာပဲ၊ သတိလေးနဲ့ ကြည့်**ရှောင်၏** ကွယ် ့ ၊ ဒီလိုအလုပ်မျိုး လုပ်ရင်တော့ ဒီလိုလူမျိုးရော နဲ့ တွေ့တတ်တာပေါ့၊ ဒါနဲ့ မိုးအရမ်းချုပ်နေပြီနော်၊ မီ ဘယ်လိုပြန်မှာလဲ"

"ဘတ်စ်ကားဂိတ်က အဝေးကြီး လျှောက်ရဦးမှာမဟုတ်

လား"

"ရှိန်း 📜 လျှောက်နေကျပါရှင် 🚃 "

"ဒီအချိန်ဆို ဘတ်စ်ကားလည်း ရှားတယ်"

"ကြားကားတွေတော့ ရှိတတ်ပါတယ်"

"မင်းက ဘယ်မှာနေတာလဲ"

" ຊາປີ"

"ဒါဆို သိပ်မဝေးဘူးပဲ၊ ကိုယ်နဲ့ လမ်းကြုံပါတယ်၊ ကိုယ်

လိုက်ပို့ပေးပါ့မယ်"

"ကျေးဇူးပါပဲ အစ်ကိုကြီးရယ် ... "

ကျွန်တော်က ပို့မယ့်ပို့ ကုတို့ထိ ပို့လိုက်တာ ကောင်းပါတယ်ဟု သဘောထားကာ သူမကို ပြန်လိုက်ပို့ပေးလိုင် ရသည်။ သူမအိမ်က (. . .) လမ်းရဲ့ အတွင်းဘက်ကျကျ တိုင် အလွှာတစ်ခုမှာ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ... ၂၆၉

"အစ်ကိုကြီး ... ရှိန်းနာမည်က ရှိန်းမြချိုပါ၊ ဒီတိုက်ရဲ့ ခုနစ်လွှာမှာ နေပါတယ်၊ ဒီဘက်ရောက်ရင် ဝ**င်**လည်နိုင်ပါ တယ်"

"ကောင်းပြီ ... ကောင်းပြီ၊ ကိုယ်က ဦးအဲ့ဘွ**ယ်၊ ဒီမှာ** ဒါ ကိုယ့် လိပ်စာကတ်"

ကျွန်တော်က လိပ်စာကတ်လေး လှမ်းပေးပြီး သူမ အိမ်ရှေ့မှ ပြန်လှည့်လာခဲ့သည်။ ရင်ထဲမှာတော့ တစ်မျိုးလေး ရွင်လန်းနေသည်။ ပိုနုပျိုလာသလို ခံစားရပြီး သူမရဲ့ 'အစ်ကိုကြီး' ဆိုသော အသံကလေးကို ခဏခဏ ကြားယောင်နေမိလေသည်။

aurne seclas sic. V

ဘယ်လိုမှ မရှောင်လွှဲသာပါ။ ရှောင်လည်း မရှောင် လွှဲချင်တော့ပါ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ရင်ဘတ်ထဲမှာ ကရုဏာတွေ၊ အလှတရားတွေဖြင့် ပြည့်နှက်နေခဲ့လေပြီ။ ရှိန်းမြချိုက ကျွန်တော့်ဆီ မကြာခဏ ဖုန်းဆက် တတ်ပါသည်။ ပြီးတော့ လမ်းကြုံလို့ဟုဆိုကာ ရုံးကိုဝင်လာပြီး သူလုပ်လာသော မုန့်တစ်ခုခု ဝင်ပေးတာမျိုး၊ ကျေးဇူးတင်လို့ဟု ဆိုကာ လက်ဆောင်ပစ္စည်း တို့တိုစစလေးတွေ ပေးတာမျိုး မကြာ ခဏ လုပ်လာမှီလေသည်။ အဲ့ဒိအခါတွေမှာ ကျွန်တော်က သူမကို တစ်ခုခု တိ

ပြီး သူမနှင့် ဖုန်းဆက်လျှင် ပျော်လေသည်။

လိုက်ကျွေးရလေ့ရှိပါသည်။ နောက်တော့ သူမ မလာလျှင် 😭

၂၇၂ ပုညဆင်

သိပ်မကြာခင်ကာလအတွင်းမှာ ရှိန်းနှင့် ကျွန်တော် ရင်းနှီးလာခဲ့သည်။ ရှိန်းက သူ့ အိမ်မှာ ထမင်းလာစားဖို့လည်း ဖိတ်ခေါ် တတ်တာမို့ သူ့ အိမ်ကိုလည်း မကြာခဏ သွားရသည်။ သူမရဲ့ ကရဏာသက်စဖွယ် မျက်ဝန်းလေးတွေက ကျွန်တော့်ကို ညှို့ ထားသယောင် ခံစားရတာမို့ သူမထံမှာ ကျွန်တော့် စိတ်တွေ ငြိတွယ်လာလေသည်။ သူမ ပြောလေ့ရှိသည့် စကားတွေ ကိုလည်း နားထောင်ကြည့်ပါဦး ...။

> "အစ်ကိုကြီးနဲ့ တွေ့ရတာ ရှိန်းအဖို့ အားကိုးရာကြီးတစ်ခု ရသွားသလိုပဲ အရမ်းအားရှိတယ်"

> "ရှိန်းကို ဘာမှ ကူညီဖို့ မလိုဘူး အစ်ကိုကြီး၊ ရှိန်းကပဲ တတ်နိုင်သလောက်လေး အစ်ကိုကြီးကို ကူညီချင်တာပါ၊

ု ခိုင်းစရာရှိရင် အားမနာတမ်း ခိုင်းပါ"

အဲ့ဒီလိုဆိုတော့ ကျွန်တော် မမျှော်ဘဲ ခံနိုင်ရိုးလား။

တစ်နေ့တော့ ကျွန်တော် သူမကို ပြောမိပါသည်။ "ရှိန်း ... အခုလုပ်နေတဲ့ အလုပ်ကြီးကို လုပ်မနေပါနဲ့တော့

> ကွာ၊ အန္တ ရာယ်များပါတယ်၊ ရှိန်းကို အစ်ကိုကြီး သူငယ် ချင်း တစ်ယောက်ရဲ့ ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်ခန့်ဖို့ ပြောပေးပါ့

မယ်"

"အစ်ကိုကြီး ရုံးမှာ လုပ်လို့ မရဘူးလား"

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနစ် ...အသစ် ... ၂၇၃

ကျွန်တော် ရုတ်တရက် ဘာမှမပြောနိုင်ဘဲ **ငိုင်သွား**

သည်။

"ရှိန်း နားလည်ပါပြီ အစ်ကိုကြီး၊ ရှိန်း ရှိနေရင် အစ်ကို

ကြီးမှာ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရတော့မှာပေါ့" "ဒီလိုတော့လည်း မဟုတ်ပါဘူး ရှိန်းရယ်၊ တစ်ရုံးတည်း ဆိုတော့ ခုလို ထမင်း ခဏခဏ ထွက်စားဖို့ဆိုတာ အများ

အမြင်မှာ မကောင်းတော့ဘူးပေါ့ " 🥕 🦠

"အင်းနော် ့ ဒါလည်း ဟုတ်တာပဲ၊ ဒါဆိုလည်း အစ်ကို ကြီး ရုံးမှာ မလုပ်ချင်တော့ပါဘူး"

သူမက ကလေးတစ်ယောက်လို ပြောလိုက်တော့ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ချစ်စနိုးကြီးလိုလို ဖြစ်သွားပြီး သူမရဲ့ နှာခေါင်းလေးကို လိမ်ဆွဲချင်မိလေသည်။

အဲဒီလိုနဲ့ ပဲ ရှိန်းထံမှာ ကျွန်တော် ကျဆုံးလာသည်။ ရှိန်းကို စိတ်မချနိုင်အောင်ဖြစ်သည်။ ရှိန်းကိုသနားသည်။ ရှိန်းကို မက်မောသည်။ ရှိန်းကိုဖြင့် ကျွန်တော် ချစ်မိခဲ့လေပြီ။

ကျွန်တော်သည် ယခုတိုင် ချစ်နိုင်ဆဲ ကိုယ့်နှလုံးသား

ကို ဗရာဗို လုပ်လိုက်မိသည်။ ရှိန်းကြောင့် ကျွန်တော် ရင်ခုန်ရသည်။ ငြိမ်သက်နေသော ရင်ဘတ်ကြီးဟာ ခုတော့ ပူနွေးဖိုလိ<mark>ုက်ခဲ့ပြ</mark>ို့

ရှိန်းကိုဖြင့် မတွေ့ရမနေနိုင်ဖြစ်ကာ ရှိန်း စိတ်ကောက်မြို့ ဖုန်း

O. WWW.

မဆက်လျှင် တစ်နေ့လုံး နေမထိထိုင်မသာ ဘာအလုပ်မှ လု**ပ်လို့** မဖြောင့်အောင်ပင် ္ ့ ။ တစ်ခါ တစ်ခါများဆို ရှိန်းကို လွမ်း**လို့**

မျက်ရည်တော့င် ဝဲရသေးသည်။

ရှိန်းနှင့်တွေ့လျှင် ကျွန်တော့် ဆံပင်ဖြူတ**ချို့ကို** မေ့ထားနိုင်ပြီး အိမ်က မိန်းမကတော့ ကျွန်တော့်ကို အသက်ကြီး**ပြီ**

ဖြစ်ကြောင်း သတိရစေသည်။ တစ်နေ့တော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ရှိန်းက ကျွန်တော့်ဆီ

ဖုန်းဆက်လာကာ ...

ရှမ်းခေါက်ဆွဲ လုပ်ထားတယ်၊ အစ်ကိုကြီး ရုံးပိတ်**တာပဲ၊** ဆက်ဆက်လာခဲ့နော်"

"အစ်ကိုကြီးရေ ့ ့ ဒီနေ့ အိမ်မှာ အစ်ကိုကြီး ကြိုက်တဲ့

ဟု ပြောလေသည်။ ကျွန်တော်လည်း ချက်**ချင်း** တက်ကြွလာကာ စပို့ရှပ်အရောင် မျော့ဖျော့လေးနှင့် စတိုင််လ် ဘောင်းဘီကို လဲဝတ်နေဆဲ ... မိန်းမက အခန်းထဲဝင်လာကာ ...

"ဒါက ဘယ်သွားဦးမလို့လဲ၊ တစ်နေ့တလေ ရုံးပိတ်တာ အိမ်မှာနေမယ် စိတ်မကူးဘူး"

"ဟို ့ ရုံးက ဝန်ထမ်းတစ်ယောက် ဆေးရုံတက်နေတာ

သွားမေးမလို့ပါကွာ"

"လူနာသွားမေးမယ့် ပုံစက မင်္ဂလာဆောင်သွားမယ့် အတိုင်း

"မင်းကလည်းကွာ ... နေရာတကာ လိုက်ပြောနေတာပဲ၊

- ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ့ူ့အနှ**စ် ှူ့အအစ် ှူ ၂၇၅**

ငါ ဒီလိုပဲ ဝတ်နေကျပဲဟာ ... "

"ဒီလိုပုံမျိုးတွေ ဝတ်နေ့ကျဆိုပေမယ့် သွားမယ့်နေရာပေါ် မူတည်ပြီး အရောင်ရွေးဝတ်သင့်တယ်လေ၊ မင်္ဂလာဆောင် ကို အနက်နဲ့ မသွားသင့်သလို နာရေးတို့ ဘာတို့ဆိုလည်း

အရောင်မှိုင်းမှိုင်းတွေ ရွေးဝတ်သင့်တာပဲ မဟုတ်လား"

"မင်းပဲ အမြဲ ဆရာကြီး လုပ်နေတယ်"

ပြောလာခဲ့ရတာ ခုချိန်ထိ တောက်လျှောက်ပဲ၊ ရှင့်ကို ဆရာခေါ်ခဲ့ပေမယ့် တကယ်တမ်းကျ ကျွန်မက ဆရာကြီး

"ဟုတ်တယ်လေ ့ ့မယူခင်ကတည်းက ရှင့်ကို ဒီလိုပဲ

ဆိုတာ ရှင်သိပါတယ်" "ဟုတ်ပါတယ် ... သိပါတယ်၊ မင်းက ဆရာ ဆရာကြီး ပါ၊ ခုတော့ ခဏလေး ငြိမ်ငြိမ်နေပေးပါ၊ ကိုယ် သွားစရာ

ရှိတာ သွားရဦးမယ်"

"မရဘူး . . "

"ဟမ် ့္ ဘာမရတာလဲ"

"ရှင့် ဦးနှောက်ကတော့ တကယ်ပဲ ယိုယွင်းနေပြီ၊ ဒီနေ့္လှာ ကျွန်မ မိဘတွေ့ ရောက်မယ်လေ၊ ရှင်ရော ကျွန်မွန္တရာ ကလေးတွေပါ လေဆိပ်မှာ သွားကြိုရမှာ၊ လို့သို့တို့က ကျွန်မတို့အိမ်မှာ တည်းမှာ ..."

၂၇၆ ပညာင်

"ဟာ ့ ဟုတ်သားပဲ၊ ခုမှသတိရတယ်၊ အဲဒါဆို ဆေးရုံ သွားဖို့ကိစ္စ ဘယ်လိုလုပ်ရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး"

"ဒီနေ့ မသွားနဲ့ပေါ့"

ဟဲလို ... ဟဲလို"

"ဟာ ... လူနာ သေသွားရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ" "ရှင့်ရုံးမှာ သေစေနိုင်တဲ့ ရောဂါမျိုးနဲ့ ဆေးရုံတက်ရတဲ့

၀န်ထမ်း ရှိတယ်လို့ မကြားမိပါဘူး"

မိန်းမကိုတော့ ကျွန်တော် မနိုင်ချေ ... ။ နောက်ဆုံး

တော့ ကျွန်တော်ပဲ အရှုံးပေးလိုက်ရပါသည်။ ထိုခဏမှာပင် ရှိန်းဆီက ဖုန်းဝင်လာကာ ...

"အစ်ကိုကြီး . . ့ လာနေပြီလား"

"ဟဲလို ့ ဟဲလို ့ ကျွန်တော် အဲ့ဘွယ်ပါ၊ ဘယ်<mark>သူပါလဲ</mark> ခင်ဗျာ၊ ဟဲလို ့ မကြားရဘူး၊ ကျွတ် ့ ဖုန်းတွေကကွာ

အိမ်ထဲနည်းနည်းရောက်ရင် လိုင်းက မမိတော့ဘူး၊ ခဏ

လေး ကိုင်ထားပါ ခင်ဗျာ၊ ဖုန်းက လိုင်းသိပ်မမိလို့ပါ၊

ကျွန်တော်က ယုတ္တိရှိအောင် အော်ရင်း မိန်းမရှေ့က

ထွက်ရွာလာကာ ဝရန်တာဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့ပြီးမှ အသံကိုနှိမ့် ကာ

> "ဟဲလို ့ ့ ရှိန်းလား၊ ဆောရီး ရှိန်းရယ်၊ ဒီနေ့ အစ်ကိုကြီး မလာဖြစ်တော့ဘူး"

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၂၇၇

"ရှိန်းမှာဖြင့် မျှော်လိုက်ရတာ၊ ဗိုက်အရမ်းဆာတာတောင် မစားသေးဘဲ အစ်ကိုကြီးကို စောင့်နေတာ ..."

"တောင်းပန်ပါတယ် ရှိန်းရယ်၊ ကိုယ် လာလို့မရလို့ပါ၊ ရှိန်းကို ကိုယ်ချစ်ပါတယ်၊ မနက်ဖြန်ကျ ဆက်ဆက်လာခဲ့

"ရှိန်း နားလည်ပါတယ်၊ ရှိန်း ဖုန်းချလိုက်မယ်နော်" ရှိန်း ဖုန်းချသွားတော့ ကျွန်တော့်အသည်းတွေ ကြွေ

ကျန်ရစ်လေသည်။

ပါမယ်နော်"

"ရှိန်းတို့ လက်ထပ်ကြရအောင် အစ်ကိုကြီး"
မမျှော်လင့်သော စကားကြောင့် ကျွန်တော် ဟိုက်
ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။ ပြီးတော့ အိမ်က မိန်းမနဲ့ ကလေးတွရဲ့
မြုက်နှာကို ပြေးမြင်ယောင်လိုက်မိသည်။
"အစ်ကိုကြီးကို ရှိန်း မခွဲနိုင်တော့ဘူး၊ မနေ့က အစ်ကိုကြီး
ရောက်မလာတာ ရှိန်း ဘယ်လောက်ခံစားရတယ် မှတ်လဲ၊
ဘာမှလည်း မစားနိုင်ဘဲ တစ်နေ့လုံး တစ်ညလုံး ငိုရတယ်၊
အစ်ကိုကြီး သိပ်ရက်စက်တယ်"
"ရှိန်းရယ် ... ကိုယ်လည်း ခံစားရပါတယ်"

လက်ထပ်ကြဖို့ ပြောတာပေါ့"

၂၀၀ ပညာခင်

"အဲဒါတော့ မဖြစ်လို့ပါ၊ ရှိန်းလည်း သိပါတယ် ... "

"အစ်ကိုကြီးက အရမ်း သတ္တိကြောင်တာပဲ"

ရှိန်းက နာနာကြည်းကြည်း ပြောရင်း သမင်မ မျက်လုံးတွေက ကျားမမျက်လုံးအဖြစ် အရောင်ပြောင်းလာသ**ည်။** ကျွန်တော် ရုတ်တရက် သူမကို ကြောက်သွားပါသည်။

"အစ်ကိုကြီး ရှိန်းကို လက်ထပ်ရမယ်"

သူမက အေးခဲစွာ ပြောလိုက်သည်။ ကျွန်တော် ဖြည်းလေးစွာ ခေါင်းယမ်းမိပါသည်။ ကျွန်တော်က သူမကို ဆွတ်ပျံ့စွာ ကြည့်ဆဲ သူမက မမျှော်လင့်သော စကားကို ထပ် ပြောပြန်သည်။

> "အစ်ကိုကြီးကြောင့် ရှိန်း နစ်နာခဲ့ရတယ်၊ အဲဒါကိုကျတော့ အစ်ကိုကြီး ဘယ်လို့ အလျော်ပေးမလဲ ... "

"နစ်နာတယ်!"

"ဟုတ်တယ် ... နစ်နာတယ်"

"ရှိန်းကို ကိုယ် ဘာနှစ်နာအောင် လုပ်ခဲ့လို့လဲ၊ ကိုယ်က ရှိန်းကို ချစ်ခဲ့တာလေ၊ ဟော့ဒီ ရင်ဘတ်ထဲက တကယ့်ကို ချစ်ခဲ့တာလေ၊ ရှိန်းဘဝကို နှစ်မွန်းအောင် ကိုယ် ဘာရှ မလုပ်ခဲ့ဘူး၊ အဲ့ဒါ ရှိန်းလည်း သိပါတယ်" ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ... ၂၈:

"ဒါပေမယ့် ပတ်ဝန်းကျင်ကတော့ ရှိန်းကို အစ်ကိုကြီးရဲ့ ဘာလိုလို ညာလိုလိုထင်မှာပဲလေ၊ ရှိန်း နာမည်ပျက်ခဲ့ရပြီ လေ၊ အဲ့ဒီတော့ ရှိန်း နစ်နာရတာနဲ့ အညီအမျှ ပြန်ရမှ ဖြစ်မှာပေါ့ ... ၊ အစ်ကိုကြီး ရှိန်းအတွက် ဘာလုပ်ပေးနိုင် မလဲ"

ဘုရား ... ဘုရား ...။ ကျွန်တော် ဘုရားတ,မိပါ သည်။ ကျောချမှ ဓားပြမှန်းသိရ ဆိုသလိုပင် ကျွန်တော် ချစ် သနားမိသော မိန်းကလေးက ကျွန်တော့်ကို အကျပ်ကိုင် ငွေညှစ် နေတာဖြစ်ကြောင်း အခုမှ ရှင်းရှင်းကြီး သိလိုက်ရပါသည်။ မိန်းမရေ ... ကယ်ပါဦးကွာ။ ကျွန်တော်သည် စလုတ်ထိတော့မှ အမေကို မတ,ဘဲ မိန်းမကိုသာ တ,မိပါသည်။ မိန်းမစကားကို နားမထောင်မိလို ... ခုတော့ ဒုက္ခတွေ့လေပြီ။

"ဘာ ... ဘာလုပ်ပေးရမလဲ"

"မများပါဘူး၊ တိုက်ခန်းတစ်ခန်းတော့ ဝယ်ပေးပါ ... "
"ဟာ ... ဒါတော့ ကိုယ် မတတ်နိုင်ဘူး၊ ကိုယ်က အရမ်း ချမ်းသာတဲ့ လူလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ့်မှာ တန်ဖိုးကြီး ပိုင်ဆိုင်တာဆိုလို့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခုရယ်၊ တိုက်ရယ်၊ ကားရယ်ပဲ ရှိတာ၊ ငွေကလည်း အလုပ်ထဲမှာ လည်ပတ်နေ့ပို တာ၊ သိပ်ငွေပိုငွေလျှံ မရှိဘူး"

S, MAN, S,

၂၈၂ ပညာခင်

"အစ်ကိုကြီးမှာ လုပ်ငန်းရယ်၊ တိုက်ရယ်၊ ကားရယ်အပြင် တခြား တန်ဖိုးရှိတာတွေလည်း ရှိပါသေးတယ်ရှင်" "မင်း ဘာကိုပြောနေတာလဲ ..."

"အစ်ကိုကြီး မိန်းမရယ်၊ သားရယ်၊ သမီးရယ်ကလည်း အစ်ကိုကြီးရဲ့ တန်ဖိုးကြီးတဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှပဲ မဟုတ်လား၊ အဲဒါတွေကိုလည်း အစ်ကိုကြီး အဆုံးရှုံး ခံနိုင်လို့လား၊ အဲ့ဒီလူတွေက ရှိန်း တောင်းဆိုတဲ့ တိုက်ခန်းထက်ပိုပြီး

တန်ဖိုးရှိပါတယ် ... "

သူမက သူ့ဘဝနှင့်ချီပြီး ခြိမ်းခြောက်နေခဲ့ပြီ။ "ကဲပါလေ ့ အစ်ကိုကြီး စဉ်းစားပါ၊ မိသားစုနဲ့ တိုက်

ခန်းတစ်ခန်း လဲသင့် မသင့်ဆိုတာကိုပေါ့"

ကျွန်တော် ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွားခဲ့ရလေသည်။ မိန်းမအုပေါ် ကလေးလို ဆိုးခဲ့ဖူးသော၊ အနိုင်ယူပြောမိသည့်အခါ တွေလည်း ရှိခဲ့ဖူးသော၊ အိမ်ရဲ့သခင် လင်ယောက်ျားအဖြစ်၊

တွေလည်း ရှိခုဖူးသော၊ အမေး သစ်မှ သေဝ လေဝေးမှ ျာတို့ ဖခင်အဖြစ် ရှိသေလေးစား အလေးထားခံခဲ့ရသော ကျွန်တော်သည် ခုတော့ဖြင့် မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ အပေါ်စီးက ခြိမ်းခြောက်မှုကို

ခေါင်းငုံ့ခံခဲ့ရလေပြီ။

ကျွန်တော်သည် မိန်းမနဲ့ သားသမီးမျက်နာကို မြင်ယောင်ကာ မျက်ရည်ဝဲလာသည်။ ဝမ်းပမ်းစာနည်း ငိုချင်လာ ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ... ၂၈၃

သည်။ ကျွန်တော် ့ု့ကျွန်တော့် အသိုက်အမြုံဆီသို့ လေးကန် သော ခြေလှမ်းများဖြင့် ပြန်လာခဲ့မိသည်။ ခုချိန်မှာ သားနဲ့ သမီး ကို မြင်ချင်သည်။ အော်ဟစ်ဆူညံ ပြောဆိုရယ်မောလိုက်ချင်သည်။ ပြီးတော့ အမေကြီး ရင်ခွင်မှာ မျက်နှာအပ်ရင်း ကလေးလို ငိုချင် သည်။

ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ ... ။ မိန်းမ မသိအောင် စုထားတဲ့ ငွေတွေတော့ ရှိသည်။ သို့သော် ... အဲ့ဒီ ပိုက်ဆံတွေနဲ့ မိန်းမမွေးနေ့မှာ စိန်တစ်ဆင်စာ လက်ဆောင်ပေးဖို့ ရည်ရွယ်ထားခဲ့တာဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့် မိန်းမဟာ နည်းနည်းလေးမှ အတ္တမကြီး၊ ကျွန်တော့်အလုပ်အတွက် လိုအပ်သမျှသာ ဖြည့်ဆည်းပေးဖို့၊ ကျွန်တော် ကား ကောင်းကောင်းလဲစီးဖို့သာ အာရံထားပြီး သူကျ တော့ ခုအရွယ်တိုင် လက်ဝတ်လက်စား များများစားစား ဝယ်ဝတ်ဖို့ စိတ်မကူးသူဖြစ်သည်။ အဲ့ဒါကြောင့်ပင် ကျွန်တော်က သူမသိအောင် စိန်တစ်ဆင်စာဝယ်ပြီး သူ့မွေးနေ့မှာ surprise လုပ်ဖို့ ကြံရွယ် ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အဲ့ဒီ ပိုက်ဆံကိုတော့ ကျွန်တော် မသုံး ရက်ချေ။

ရှိန်းမြချိုကလည်း ကျွန်တော်မှ သူတောင်းဆိုတာ မလိုက်လျောလျှင် ကျွန်တော့် မိသားစုကို ဒုက္ခပေးဖို့ ကြံရွယ်ခဲ့ c.com

၂၈၄ ဟည်ဆို

ပြီ။ ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော့် မိန်းမရဲ့ စကားတွကို ကြားယောင့် လာမိခဲ့ပါသည်။

> "ကိုကို ကိုလည်း မိသားစုဘဝကို တန်ဖိုးထား နားလည် တယ်လို့ ယုံကြည်စိတ်ချတယ်၊ သားနဲ့ သမီးရယ် ... ကိုကို ရယ်၊ ခင်ဘုန်းရယ် ဒီမိသားစုဝင် အားလုံးရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာ ဆိုတာ တစ်ခုတည်းပဲ၊ တစ်ယောက်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိခိုက်ရင် အားလုံးရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိခိုက်တာနဲ့ အတူ တူပဲ"

ကျွန်တော်သည် ခင်ဘုန်း စကားကို ကြားယောင် ရင်း ရင်ထဲမှာ မချိမဆံ့ ခံစားလိုက်ရပါသည်။ ကျွန်တော် ယုံကြည်မှုကို အလွဲသုံးစားလုပ်ခဲ့မိပြီ။

ကျွန်တော့် အာရုံထဲမှာ သားနဲ့ သမီးရဲ့ ကြေကွဲနေ သော မျက်နှာလေးတွေကို မြင်ယောင်ကြည့်မိသည်။ ကျွန်တာ့် မိန်းမရဲ့ အရှက်ရ သှိုးနွမ်းနေသည့် မျက်နှာလေးကို မြင်လာသည်။ ကျွန်တော့်ရင်ဘတ်ထဲ ပွင့်ကွဲထွက်မတတ် ဖြစ်လာသည်။ ခေါင်း ထဲလည်း ထိုးကိုက်လာလေသည်။

> "ဟင် ့ အဖေကြီး မျက်နှာလည်း မကောင်းပါလား၊ ့ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ နေမကောင်းဘူးလားဟင်၊ သွေးများ တိုး သလား"

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ... ၂၈၅

အိမ်ရောက်တော့ ကျွန်တော့် မိန်းမက ကျွန်တော့် ကို စိုးရိမ်တကြီး ဆီးလို့ကြိုသည်။ ပြီးတော့ တစ်ဆက်တည်း သားတွေ သမီးတွေကိုပါ လှမ်းအော်ပြောလိုက်သည်။ "သမီးရေ ... သမီး ဖေဖေဖို့ မေမေ ဖျော်ထားတဲ့ သံပရာရည် ခွက် ရေခဲသေတ္တာထဲမှာ ရှိတယ်၊ ယူလာခုံပေးပါး သားရေ မေမေတို့ အခန်းထဲက ဖေဖေ သောက်နေ့ကျ ဆေးတွေ ထည့်တဲ့ ဘူး သွားယူပေးပါ"

ကျွန်တော်က စနီးနဲ့ သားသမီးတွေ အလယ်မှာ ခေါင်းကိုဖိနှိပ်ရင်း အရုပ်ကြိုးပြတ် ထိုင်ချလိုက်သည်။ "ဖေဖေ ခေါင်းမူးနေတယ်ထင်တယ် မေမေ" "အား ... အား ... သွားသား၊ ဒရင်းဘက်ကို ဒီနားဆွဲခဲ့၊ မင့်ဖေဖေ သက်သောင့်သက်သာလေး ထိုင်ရအောင် ... ၊

သမီးလေးက ဖေဖေ လဲဖို့ အင်္ကျီသွားယူလာခဲ့၊ ကြည့်စမ်း ချွေးတွေ ရွဲနစ်နေတာပါပဲလား အဖေကြီးရယ်၊ တော်ကြာ ကိုယ့်ချွေးနဲ့ကိုယ် အအေးပတ်နေဦးမယ်၊ အင်္ကျီ မြန်မြန့် လဲလိုက်ရအောင်"

"မေမေ ့ ့ဒီမှာ အင်္ကျီရပြီ ့ ့ '

"မေမေ ့ ့ ဒရင်းဘတ်ကို ဒီမှာထားမယ်နော်၊ ဒီနေရာက် လေဝင်လေထွက်ကောင်းတယ်"

၂၈၆ ပညာခင်

· "အေး ... အေး ... အဲဒါမှ သားတို့ အဖေလည်း သက်သောင့်

သက်သာ ဖြစ်သွားမယ်၊ Aircon နဲ့ လှောင်ပိတ်လွန်းအား

ကြီးရင်လည်း မကောင်းဘူး....*

ကျွန်တော့်နားမှာ ကျွန်တော့် မိသားစု ပျာယာခတ်

နေကြတာကို ကျွန်တော် မြင်နေရသည်။ ကြားနေရသည်။

နာကျင်နေရသည်။

"သား ... ဒီနားလာပါဦး၊ သမီးလည်း လာပါဦး"

ကျွန်တော်က သားနဲ့ သမီးကို အနားသို့ လာေ

လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ခင်ဘုန်းတို့ကိုရော သားနဲ့ သမီးကိုပါ ချစ် မြတ်နိုးစွာ ပွေ့ဖက်ထားလိုက်ရင်း တိတ်ဆိတ်စွာ မျက်ရည်ကျွ

မိလေသည်။

(96)

အဲ့ဒီနေ့ည သန်းခေါင်ယံအချိန်လောက်မှာ ဖုန်းမြည် သံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ညဦးကတည်းက ကယောင်ချောက်ချားဖြင့် အိပ် မရခဲ့သော ကျွန်တော်သည် ဖုန်းသံကြောင့် ဆတ်ခနဲ လန့်နိုးသွား

ကာ အိပ်ရာနားကဖုန်းကို အမြန်ကောက်ကိုင်လိုက်ရင်း တုန်လှုပ် ချောက်ချားစွာ တစ်ဖက်က အသံကို စောင့်မျှော်နားထောင်လိုက် သည်။

"အစ်ကိုကြီးလား . . . ရှိန်းပါ"

ထင်သည့်အတိုင်း သူမ အသံပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်က ဘာမှပြန်မပြောသေးဘဲ နံဘေးက ကျွန်တော့် အမျို့

သမီးကို အသာအယာ ငဲ့ကြည့်မိသည်။ သူမက နှစ်ခြိုက်စ္တ၃ အိပ် မောကျနေခဲ့ပါသည်။

၂၈၈ ပုညခင်

ကျွန်တော် ဖုန်းချပစ်ချင်သည်။ သို့သော် မချရဲပါ။ နောက်တစ်ခေါက် ထပ်မြည်လာလျှင် ခင်ဘုန်း နိုးသွားလိမ့်မည်။ သူမက ကျွန်တော် မကိုင်မချင်း ခေါ် နေဦးမည်ပင်။ ဖုန်းပလပ် ဖြုယ်ထားလိုက်လျှင်လည်း သူမက ဒေါသဖြင့် ပေါက်ကွဲကာ

်**ဘာလု**ပ်လုပ် အန္တ ရာယ်ချည်းပင်။

မနက် မိုးမလင်းခင်ကပင် ကျွန်တော့်အိမ်ကို ရောက်လာနိုင်သည်။

ကျန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးတွေ စိမ့်ထွက်လာသည်။ နဖူးပြင်ပေါ် မှာလည်း ချွေးသီးတွေသီးနေသည်။ ဖုန်းက ကော့ဒ်လက် မရှိတာမို့ အိပ်ရာနားကနေ ဘယ်လိုမှ ရွှေ့ပြောလို့ မရနိုင်ချေ။ အောက်ထပ်က ဖုန်းကို လွှဲပြီး ကျွန်တော် ထာ့သွားလျှင်လည်း ချိုးချိုးချွတ်ချွတ်အသံကြားပြီး ခင်ဘုန်း နိုးသွားနိုင်သည်။

အားနာပါတယ် အစ်ကိုကြီးရယ်"

"မင်း ဘာဖြစ်လို့ ဒီအချိန်ကြီး ဆက်ရတာလဲ ..." ကျွန်တော်က စပ်တိုးတိုး ကျိတ်ပြောရင်း အနားက

"hand ဖုန်း ပိတ်ထားလို့ အိမ်ဖုန်းကို ဆက်လိုက်ရတာ

ကျွန်တော့်မိန်းမကိုလည်း နိုး မနိုး လှမ်းကြည့်နေရသည်။ "အိပ်မရလို့ ဆက်လိုက်တာပါ၊ အစ်ကိုကြီးဆီက အဖြေကို

လည်း သိချင်လို့ ... "

"မင်း တော်တော် ယုတ်မာတဲ့ မိန်းကလေးပဲ"

"မယုတ်မှာပါဘူး၊ လိုချင်တာ မရရင် မနက်ကျ အ**စ်ကို**

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ... အနှစ် ... အသစ် ... ၂၈၉

ကြီး အိမ်ကို လာပြီး အေးအေးဆေးဆား အကျိုးအကြောင်း ပြောပြရုံ၊ အစ်ကိုကြီးရုံးက လူတချို့ကို လေးလေး<mark>စားစား</mark> အသိပေးရုံပါပဲ"

"မင်း ငါ့မီသားစု ဘစကို မဖျက်နဲ့" "သိပ်ကြောက်နေရင် ရှိန်း လိုချင်တာပေးပေါ့"

"ငါ့မှာ အဲဒီလောက် ပိုက်ဆံမရှိဘူး" "ဪ ့ ပုံပြောနေပြန်ပြီ"

"တကယ် ပြောတာကျ၊ ငါ့မိန်းမကို မွေးနေ့လက်ဆောင် စိန်ဝယ်ပေးဖို့ ကျိတ်စုထားတဲ့ ပိုက်ဆံကလွဲရင် ငါ့လက်ထဲ

မှာ ငွေပိုများများမရှိဘူး၊ ရှင်းရှင်းပြောရရင် အဲ့ဒီပိုက်ဆံ ကို မင်းအတွက် သုံးဖို့ လုံးဝ စိတ်ကူးမရှိဘူး ... "

"ရှင်က ရှင့် မိန်းမကို သိပ်ချစ်တာပဲနော်" "ဒါပေါ့ ့ တကယ်တမ်း လောကကြီးမှာ ငါချစ်တဲ့ မိန်းမ

တွေ အများကြီးရှိခဲ့ပေမယ့် ငါ့ကို နှစ်နှစ်ကာကာ ပြန်ချစ် တဲ့ မိန်းမဆိုလို ငါ့မိန်းမတစ်ယောက်ပဲရှိတာ၊ ငါ့ မိန်းမကို ငါ သိမ်ချစ်တယ်၊ ငါ့ မိန်းမနဲ့ ငါ့မိသားစုဟာ ငါ့ဘဝပဲ"

်ဴဟုတ်လား ... အဲဒီလိုဆိုရင် ရှင့်ကြောင့် ရှင့်မိသားစု ထိ ခိုက်မှာကို ရှင် ပိုကြောက်မှာပေါ့နော်၊ ကံပါလေ ... ရှင့်ကွို့

အချိန် တစ်ရက် ,ထပ်ပေးလိုက်မယ်၊ စဉ်းစားဦးပျွေလို

ဟုတ်လား"

သူမက ဖုန်းချသွားခဲ့ပြီ။ ကျွန်တော့်မှာတော့ ဒေါသ ဖြင့် ဆတ်ဆတ်တုန်ပြီး ကျွန်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော် တစ်ဖက်သို့ စောင်းလှည့်ရင်း ကျိတ်ရှိုက် လိုက်သည်။ အဲ့ဒီအခိုက်မှာ လက်တစ်ဖက်က ကျွန်တော့်ကို နွေး ထွေးစွာ ပွေ့ဖက်လာပါသည်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့် ပါးပြင်နားက

အသက်ရှုသံ ငွေ့ငွေ့လေး၊ အသံတိုးတိုးလေး 🚃

"ကျွန်မအတွက် စိန်က အရေးမကြီးပါဘူး အဖေကြီး ရယ်၊ မိသားစုက အရေးကြီးပါတယ်၊ ပေးမှဖြစ်မယ်ဆို လည်း ပေးလိုက်ပါ"

ကျွန်တော့် ရင်ဘတ် ဟောင်းလောင်းကြီး ပွင့်သွား

သည်။ "အမေကြီးရယ်

ကျွန်တော် ကျွန်တော့် မိန်းမဘက်ကို စောင်းလှည့် လိုက်ပြီး သူမရင်ခွင်မှာ မျက်နှာဝှက်ကာ ကလေးတစ်ယောက်လို ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုကြွေးမိလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော့် မိန်းမကတော့ ဗြူတီဆလွန်းမှာ အခါခါ သွားလျှော်ခဲ့သော ကျွန်တော့် ဆံပင်တွေကို ဖွဖွသပ်ရင်း နှစ်သိမ့် နေလေသည်။

သည်ကို ၆၈ အရွယ်မှာတော့ သူ ဘယ်မှမထွက်တော့ဘူး

စီးရထားဝင်းထဲမှာသာ နေတော့တယ်။

ဘသက် ၆၀ အရွယ်မှာ သူမဟာ ဆိုက်ဘေးရီးယားနဲ့ တုတယ်၊ ဘယ်နေရာမှာရှိမှန်း လူတိုင်းသိကြတယ်၊

ဒါပေမယ့် ဘယ်သူမှ မသွားချင်ကြတော့ဘူး။

ww.burnes

ကျွန်တော်သည် အသက် ၆၀ အရွယ်မှာတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ အချစ်များစွာ အသစ်များစွာကို ပြည်ဖုံးကားချကာ ကျွန်တော့်ဘဝရဲ့ အနှစ်သာရဖြစ်သော ချစ်ဇနီး၊ သား မြေးများနှင့် သာ ပျော်မွေ့၍နေလေပြီ။

ં (૨૧)

မီးရထား စက်ခေါင်းအိုကြီးလိုပေါ့။ မီးရထားဝန်းထဲ က လွဲပြီး ဘယ်မှလည်း မသွားချင်တော့။ ဆိုက်ဘေးရီးယားနှင့် တူသော ကျွန်တော့် မိန်းမနံဘေးမှာသာ ရောင့်ရောင့်ရဲရဲ နေပျော် နိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ဆောင်းမနက်ခင်း တစ်ခုမှာတော့ ကျွန်တော်သည့် ထရက်ဆု ဘောင်းဘီ၊ ဂျာကင်အင်္ကျီနှင့် ကပ်ဦးထုပ်အဖြူရောင် ကို ဆောင်းကာ၊ မာဖလာကွက်ကြားလေးကို လည်မှုင်းမှာပတ်

ပုညခင် **J0**9

ပါသည်။

ကာ တုတ်ကောက်က တစ်ဖက် တော်တော်တီတီမြည်နေသော့ ရေဒီယိုလေးကို တစ်ဖက်ကိုင်လျက် မြေးကလေးနှင့်အတူ အင်းလျား ကန်ပေါင်မှာ လမ်းလျှောက်နေခဲ့လေသည်။

အဲ့ဒီအခိုက်မှာ အဖြူရောင် အားကစားဘောင်းဘီ တိုလေးနှင့် တီရုပ်အကျပ်လေး ဝတ်ထားသော မိန်းကလေး တစ်ယောက်က ကျွန်တော့် နံဘေးက လှစ်ခနဲ ဖြတ်ပြေးရင်း ကျွန်တော့်ရဲ့ ရေဒီယိုကိုင်ထားသော လက်တစ်ဖက်ကို တိုက်ချ သွားသည်။ ရေဒီယိုလေးက လမ်းဘေးမြက်ခင်းပေါ် လွင့်ကျသွား

> "အိုး ့္ ကန်တော့ ့္ ကန်တော့နော် ဘိုးဘိုး၊ တောင်းပန် ပါတယ်ရှင် ... "

"ရပါတယ်ကွယ် . . ရပါတယ်" 🦂

ေသူငယ်မလေးက ရေဒီယို စက်ပစ္စည်းလေးကို သွား ပြေးကောက်ကာ ကျွန်တော့်ကို ရှိရှိသေသေ ပြန်လာပေးသည်။

> ပြီးတော့ ရှေ့ဆက်ပြေးသွားသည်။ ကျွန်တော့် ဦးခေါင်းသည် အမှတ်တမဲ့ ဖြည်းဖြည်း

လေး ချာလည်လှည့်ကာ သူငယ်မကလေးဆီ ပါသွားသည်။

ုထိုအခိုက်မှာ ... "ဘိုးဘိုးကြီး ... ဘိုးဘိုးကြီး ပြန်ကြွရအောင်"

ကျွန်တော်နှင့် အချစ် ...အနှစ် ...အသစ် ၂၉၅

ဟူသော မြေးကလေးရဲ့ အသံက ကျွန်တာ့် အကြည့် တွေကို ဘရိတ်လှမ်းအုပ်လိုက်သည်။ ကျွန်တော့်ခေါင်းသည် ရုတ်တရက် မျက်နှာမူရာ အရပ်သို့ ပြန်လှည့်သွားသည်။ ပြီးတော့ သက်ပြွင်းကြီးချလိုက်သည်။ - အိမ်း ... လှလိုက်တဲ့ သူငယ်မကလေးပင်တည်း ... ။

> ပုညခင် 2:46 pm 6.6,2006